91.99
Շ75

ԳԻՐՔ

Որ կոչի

ՅԻՍՈՒՍ ՈՐԴԻ

Շարադրեալ ներշափական բանիւք
'Ի մերս շնորհալի հայրապետէ 'ի Ներ-
սիսէ Կլայեցւոյ.

Որ այժմ անդրէն նորոգ 'ի լոյս ընծայեցաւ 'ի հը
նագոյն և 'ի ընտիր գրչագիր գաղափարէ յիմքե
համեմատութե՛ք քանի ինչ այլ և այլ օրինակաց.

Որ

'Ի Հայրապետութեան Սբյ Էջմիածնի Տն
Եփրեմի Սբզն Կաթուղիկոսի ամ՛ հայոց.
Եւ 'ի Պատրիարգութեան Սբյ Եր̃մի Տն
Գաբրիէլի գերերջանիկ Արք Եպսի.
Եւ 'ի Պատրիարգութեան մեծի մայրա-
քաղաքիս Կոստանդնուպօլսոյ Տն Կա-
րապետի Երանաշնորհ Արհի Եպսի.
Որոյ վեհափառ հրամանաւ՝

Ի տիպ արձանացեալ

Արդեամբք և ծախիւք առն ազգասիրի
և բարեպաշտի ակնեցի մհսի Յոհա-
նեան մհսի Աբրահամ ամիրայի.

Յիւթում խակ սեփական գործարանի.
Յամի Տն 1824. հոկտեմ՛ 10.
'ի Հասանփաշայ խանին.
Ի ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՕԼԻՍ

Տեառն Ներսէսի Հայոց կաթողիկոսի՝ նը-
հէր մաղթանաց՝ ներբողական տաղիւ. Ը[illegible]
ողօրմեց ներողականին հայցուածս. Ո[illegible]
ցեղոց ձայն 'ի [illegible] կրկն . [illegible]
[illegible] երկ, ներքնայն և արտաքնայն . [illegible]
[illegible] հեծուէ արար խօսս ընդ այլ.

ՅԻՍՈՒՍ ՈՐԴԻ ՀՕՐ ՄԻԱԾԻՆ·

և ճառագայթ՝ կերպարա նին.
Ծնունդ անճառ՝ սկզբնատը րին.
անհատաբար՝ քում ծընո ղին.
Յոր

Յորմէ եղեւալք՝ըս ներգոր ծին.
իմանալիք՝ նոյք երե ւին.
Մարմին եղեւալք՝ըս և անմար մին.
անբանականք՝ հանդերձ բա նին.
Կենդանականք՝ որ բուսա նին.
և անկենդանք՝ որ ոչ շար ժին.
Յորոց ընդ հօր՝ քում սիրո ղին.
քեզ գոհութիւնք՝ մատուցա նին.
Նու ընդ հոգւոյդ՝ քում էակ ցին.
փառաւորութիւնք՝ վերառա քին.
Ի ընտրելոց՝ մաքրագու նից.
ուք ընդ յարկաւ՝ քո մուծա նին.
Ընկալ և զիս՝ տէր ընդ նո սին.
զըստուծգանօղս՝ պատուիրա նին.
Ըզ նմանօղս՝ անառա կին.
և զինչըս հօրդ՝ վատնո ղին.
Ծ Օ ի քէն պատիճն՝ անզխտա ղին.
և հաւասար՝ գոլ անմը տին.
Ի դիւացըն՝ ագարա կին.
զերամ խողիցն՝ արածո ղին.
Սովեցելոյն՝ ոչ սով հա ցին.
այլ լսելոյ՝ տեառնըդ բա նին.

Յան

Ցանկացելոյ՝ ջերմ եղջիւ րին.
քաղցրը մեղաց՝ դառնագու նին.
Որպէս արժան՝ այն առա ջին. *
այն որ մեղքն՝ անուանէ հին.
Որով մեռաք՝ ամենե քին.
և կորուսաք՝ ըզ ցանկա լին.
Ո՞հ ես նման՝ մեղայ նը մին.
և յանցանաց՝ մօրն եւայ ին.
Նա առաւել՝ քան ըզ նո սին.
գըտայ յանցող՝ սուրբ օրի նին.
Զի պատուիրան՝ էր նոցա մին.
վասըն միոյ՝ դառըն պըտ ղին.
Իսկ ինձ բազում՝ ըս քարո զին. ի
վասըն բազմաց՝ զիս սպանո ղին.
Յորոց 'ի բաց՝ կալ հրամայ իմ.
զի մի՛ մահու՝ մեռանի ցիմ.
Նաւ ես կապեալ՝ կամ 'ի նո սին.
տոռամբ մեղաց՝ որպէս ա սին.
Բացի զականջ՝ ըս պատրո ղին.
և ըզ լսելիս՝ ըս չար օ ձին.
Լեզուաւ եւս՝ զպատասխա նին.
անմըտաբար՝ խորաման գին.

Զա

Զայլս հարի՝ առ ցանկա   լին.
յորմէ արգել՝ բան հրամա   նին.
Սոք իմ յընթացս՝ արշաւե   ցին.
փայտին մահու՝ մերձ զիս ա   ծին.
Ջեռն իմ ձըգեալ՝ յուղէշ ծա   ռին.
կըթել պըտուղ՝ ինձ մահա   ծին.
Բերանս առեալ՝ ճաշակ մեղ   ուին.
բայց յորովայն՝ ըս մաղձ դա   ռին.
Յորմէ վիժեալ՝ Թոյնք վիշա   պին.
և գարշահոտ՝ մահաբե   րին.
Է Ահեղ ըզ սիրտս՝ 'ի պղըծա   լին.
գերիկամունս՝ 'ի ջերմ ախ   տին.
Ըզ պատմուճան՝ սըրբաբ   րին.
զոր ըզ գեցայ՝ յաւազա   նին.
Զայն մերկացայ՝ խաբմամբ չա   րին.
զինև արկի՝ զմաշկեղէ   նին.
Ընդ փափկութե՝ կենաց դըրախ   տին.
որ իմաստիցն՝ օրինա   կին.
Արշակեցի՝ յիմում ան   ձին.
զփուշ և զտատասկ՝ մեղաց բու   սին.
Ընդ անաշխատ՝ կենաց վայ   րին.
որ ըստ յուսոյն՝ Թեթև ա   սին.

Ու

Ուտեմք քրտամբք՝ զաւօրէ ին.
դառնամ 'ի հող ուստի ա– ռին:
Արդ՝ աղաչեմ՝ ես ընդ նը մին.
Թէ հայր մեղայ՝ քեզ 'ի յեր կին:
Չեմ արժանի՝ կոչիլ որ դին.
այլ վարձկանացն՝ արա մեր ջին:
Արժանացո՝ մաքրագու նին.
հօրըդ բարւոյ՝ մը ողջու նին:
Ընդ հովանեաւ՝ հարսնարա նին. խ
ժողովեսցես՝ զիս վերըս տին:
Եւ զպատմուճանն՝ ըն զառա ջին.
զոր ապականք՝ ըն մերկա ցին:
Արկցես զինև՝ դարձեալ կըր կին.
ոչ ըզ զարդ՝ պըճնեալ հար սին:
Զարքունական՝ ըզ մատա նին.
ըզ նըշանակ՝ տիրակա նին:
Տացես ունել՝ յաջու ձե ռին.
ոչ խոտորել՝ այլ յահե կին:
Եւ պահապան՝ ընդդեմ օձին.
շնորհեա՛ կօշիկ՝ գարշապա րին:
Զի մի հարցէ՝ ընդ խածա րին.
այլ կոխեսցի՝ գըլուխ նո րին:

Զէն

Զենման եզին՝ պարարա կին.
որ 'ի խաչին՝ պատարա գին:
Իջու տիգահոս՝ արեան կա ղին.
կենաց վտակ՝ մեզ բղխա ղին.
Հաղորդս արա՝ զիս վերըա տին.
ըստ օրինակի՝ անառա կին.
Ժ Ուտել ըզ հաց՝ քո երկնայ ին.
ըմպել զբաժակ՝ կենարա րին.
Մոլորեցայ՝ յանապա տին.
Թափառեցայ՝ յանվայր վայ րին.
Որպէս առակն՝ է ոչխա րին.
մի 'ի Թուոց՝ ըն հարիւ րին.
Զ որ պատառեալ՝ չար Թշնա մին.
վիրօք լըցոյց՝ անհընա րին.
Ուստի այլ ոչ՝ է դեղ վի րին.
բայց Թէ 'ի քէն՝ բժշկե ցին.
Ու որ գոչեմ՝ արտասուէ լին.
աղաղակեմ՝ զիս փրկե լին.
Հովիւդ քաջ՝ և երկնա յին.
եւ 'ի խնդիր՝ փոքու հօ տին.
Ցոյց արա տէր՝ անկեալ դրա մին.
և կորուսեալ՝ քո պատկե րին.

Զ որ

Ո՜վ որ թաղեցին մեղաց յախ տին.
և չարաչար՝ հոտեալ յաղ բին:
Լուա՛ և զխո՛ն՝ յաղտոյ ան ձին.
'ի մաքրութե՛՝ ձեան սպիտա կին: Է
Լցցես զթիւ՝ տասներոր դին.
ընդ սուրբ՝ քառասնե կին.
Բա՛րձ 'ի յուսոյդ՝ ըստ ոչխա րին.
հանգես 'ի վե՛ր՝ զանկեալ հո գին.
Ուրախացա՛՝ զգօրացն վե րին.
վասըն մի՛ոյ՝ մեղաւո րին. *
Ընդ աբէլին՝ պատարա գին.
'ի հօտ անուշ՝ քեզ ընծայ ին.
Ընկա՛լ և զիմս՝ որ ընդ նը մին.
մի՛ խոտեցայց՝ ըստ կայե նին.
Անպէտ և ոչ՝ ըստ արժա նին.
քեզ մատուցին՝ զողջակէ զին.
Ո՜ւ է ընտրեցին՝ զիմն առա ջին.
և զ՛քոյն վերջինն՝ մասն 'ի զը հին.
«Նըմանեցոյ՝ նենգաւո րին.
եղբայրասպան դաւաձա նին.
Սպանանելով՝ զիս կամո վին.
և նենգելով՝ անձամբ ան ձին.

Ո՛չ

Ո՛չ զարտաքին՝ եղծօղ մար մին.
այլ ըզ հոգիս՝ իմ ըզ ներ քին։
Է Ուստի շրջիմ՝ երերա լի.
միտք և խորհուրդք՝ իմ տատա նին։
✻ Որ մխիթար՝ տրտմագնե ցին.
ետուր ըզ սեթ՝ ընդ աբէ լին։
Լինել սերունդ՝ նախաստեղ ծին.
և նահապետ՝ բարւոյ ազ գին։
Փարատեցո՞ տէր և յի նէն.
զորդեկորոյս՝ սուգ տրտմա գին։
Որք են մասունք՝ իմաստու թեան.
ծընեալ մանկունք՝ գործնակա նին։
Դու ածեցո՞ յիս վերըս տին.
զանապականն՝ սերմըն բա նին։
Ը լուսոյ ծնունդս՝ իմանա լին.
հրեշտակական՝ և երկնայ ին։
✻ Մի՛ նմանեցայց՝ որդւոց սե թին.
ցանկալ դստերց՝ըն կայե նին։
Այլ ենովսայ՝ նահապե տին.
որ յուսացաւ՝ նախ առա ջին։
Դու ենովքայ՝ անարա տին.
այն որ փոխեալն՝ է 'ի դրախ տին։

Որ

Որ ժառանգեաց՝ ըզ հայրն Նինն. Ճ
ընդ պահելոյ՝ պատուիրա նինն։
Բայց յայտցանէ՝ զինչ օգտի ցիմ.
որոց նըման՝ ես ոչ լի նիմ։
Զի չհետեւիմ՝ շաւղաց նո ցինն.
և ոչ վերանամ՝ մտօք յեր կինն։
Այլ կամ անկեալ՝ յախտըս խո րինն.
՚ի դուբ տըղմոյ՝ գէջ խոնա ւինն։
Որով անդունդք՝ անհընա րինն.
զիս ՚ի յինքեանս՝ ըմբըռնե ցինն։
Որպէս մարդիկ՝ նախնի դա րինն. *
որք ՚ի յաւուրս՝ էին Նոյ ինն։
Որք ուտէին՝ և ըմպէ ինն.
անասնաբար՝ խառնակէ ինն։
Մինչև եհաս՝ ջուր հեղե ղինն.
և ապականեաց՝ զամենե սինն։
Միայն պահեալ՝ այն որ պա հեաց.
ամ հինգ հարիւր՝ ըզ կուսու թիւնն։
Այլ որ ըզ Նոյ՝ և զեօթն ոգինն.
ապրեցուցեր՝ ՚ի տապան նինն։
Հանդերձ սեռիւք՝ չորքոտա նինն. Ղ
և օդականն՝ թեւաւո րինն.

Իս

Դու զիս պահեա՝ 'ի հեղե ղէ.
յաշխարհածուփ ալեաց չա րին.
՚Քո տապանաւ՝ սուրբ խորա նին.
ամրածածուկ՝ ընդ հովա նին.
Մերժեա՛ յոգւոյս՝ իմ տապա նէ.
զգիշերատես՝ գոյն ազա ծին.
Որ է նա տիպ՝ գաղտնի նե տին.
այն որ շրջէր՝ ընդ խաւա րին.
Դու բաց 'ի սիրտս՝ աղջամղ ջին.
ինձ պատուհան՝ մեծի լու սին.
Յորմէ խաւար՝ըն մեղա ծին.
հալածական՝ անհետ լի նին.
Մայծ ընդ բացեալ՝ լուսաւորա նին.
զի գոյն ոսկւոյ՝ մբ աղաւ նին.
Բերել առ յիս՝ ըզ ձիթե նին.
որ է մաքուր՝ և սուրբ հո գին.
Բայց ես ախտիւ՝ մարմնակա նաւ.
միայն չհեղձի՝ զանձն 'ի ծո վին.
ձ Սմլ հոգեկան՝ և մտա ւոր.
կորուքն եղէ՝ անօթ չա րին.
՚Քանզի նման՝ գոլով նո ցին.
որք զաշտարակ՝ըն շինե ցին.

Դ

Ի քաղանէ՝ մեծի դաշ տին.
և յաշխարհի՛ բաբելով նին:
Որ զի 'ի ջրոց՝ ըն հեղե ղին.
եթէ գայցէ՝ այլ պահի ցին:
Կամ թէ յերկին՝ըս վերա նալ.
հըպարտութեամբ՝ ըն խորհէ ին:
Մինչև հընչեալ՝ հողմոյ յուժ գին.
հոգւոյն հընչուամ՝ ըն սաստկա գին:
Քակեաց զերինըս՝ հըպար տին.
և զաշտարակն՝ այն ահա գին:
Նա ըզ լեզուս՝ ըն միա կին:
զայն խառնակեաց՝ յեօթանասու նին:
Զի մի՛ 'ի չար՝ միաբա նին.
այլ բարիոք՝ բաժանես ցին:
Այնպէս և ես՝ բարձրացու ցի.
զպարիսպ մեղաց՝ աշտարա կին.
Հըպարտութեամբ՝ շինեալ քա ռամբք. ճժ
անբարտաւանն՝ անբարտա կին:
Որոյ հըմուտ՝ ճարտարա պետ.
է՝ արիւսեակն՝ անդընդա յին:
Նա գործօնեայք՝ չար իշխա նին.
դիւացըն գունդք՝ լեգէով նին.

Որք

Որք և անկեալ՝ կործանի ցին.
ընդ մեքենայս՝ զոր շինե ցին։
Եւ իմ զերծեալ՝ հաղբից նո ցին.
որպէս երբեմն եբրայե ցին։
✻ Որ օրինակ՝ քեզ ընտրե ցեր.
զմելքիսեդեկ՝ քահանա ցին։
Անհայր անմայր՝ անազգայ ին.
և քահանայ՝ ածայ ին։
Տասանորդօղ՝ ղևտակա նին.
մինչ 'ի յերանս՝ աբրահա մին։
Եւ Թագաւոր՝ էր սաղէ մին.
որպէս և դու՝ տէր երկնա ին։
Ընկա՛լ և զիս՝ հայցմամբ նո րին.
յերուսաղէմ՝ ըդ քո վե րին։
ծի Թագաւորել՝ ընդ քեզ 'ի նո մին.
իբրև զորդի՛սն սիօ նին։
Որ կոչեցեր՝ ազդմամբ ձայ նին.
ըզ նահապետ՝ հանուրց ազ գին.
Ըզ աբրահամն՝ այն առա ջին.
պանդխտանալ՝ յօտար երկ րին։
Եւ երևեցար՝ 'ի մամբրէ ին.
մինչդեռ նստէր՝ նա ընդ կաղ նին։

Սե

Վերակրեցար՝ որպէս մար մին.
յորժամ բնութիւնդ՝ էր անմար մին։
Եւ խոստացար՝ նմա զոր դին.
որով որդիք՝ մարդկան օրհ նին։
'Ի յօրինակ՝ քո գալըս տեանդ.
որ մարմնացար՝ յորդւոց նո րին։
Ջանցես և զխս՝ յորոց նե ղին.
միջոյ չարեաց՝ նենգաւո րին։
'Ի բարձագոյն՝ ախտից նեղ չին.
և 'ի բանից՝ մեղսասի րին։
Զնրժդեհացեալս՝ մարմնով 'ի սը մին.
յօտարոտի՝ կեանս երկրայ ին։
Փոխոխեսցես՝ 'ի հայրե նին.
ուր զորդիսն՝ աբրահա մին։
Երևեցո՝ զերեսս քո տէր.
ինձ որ նրատիմ՝ ներքոյ ստուե րին։
Զի ընդառաջ՝ քո յարու ցեալ.
երկրպագից՝ քեզ 'ի գե տին։
Խոնարհեսցիս՝ յիջավա նիս.
ընդ քեզ և հայր՝ քո և հո գին։
Վերակրեսցիս՝ յիմում բա րին.
յաղքատանաց՝ և 'ի չըն չին։

Զան

Զանձնընտրականն՝ զամուլ հօ   գինս.
բարեաց գործոց՝ հոգևո   րինս.
Պտղաբերեա՛ ընդ սառայ   ինս.
աւետաւոր՝ բանիւ քոյ   ինս.
* Որ աղօթիւք՝ հայրապե   տինս.
սիրեցելոյ՝ աբրահա   մինս.
Լ զատեցեր՝ զեղբօր որ   դինս.
հանեալ ըզղովտ՝ 'ի սոդո   մինս.
Զիս արձակեա՛ զոր ընդ նը   մինս.
կապից մեղաց՝ հայցմամբ նո   րինս.
'Ի խորհրդոց՝ սոդոմայ   ինս.
և'ի գործոց՝ պղծաս   րինս.
Զի մի՛ 'ի հուր՝ ծըծըմբա   ծինս.
տոչորեցիմ՝ ոչ նո   քինս.
Եւ մի՛ արձան՝ մածանի   ցիմ.
որպէս ըզկինն՝ 'ի չար դար   ձինս.
Լ. ժէ հրամայեա՛ սուրբ հրեշտա   կինս.
յափըշտակել՝ զիս ընդ նո   սինս.
Հանել 'ի լեառն՝ ընդ երկնայ   ինս.
կարգել 'ի դասն՝ ընդ որ կա   ցինս.
* Ստեղծիչ սըրտից՝ տէր առ ան   ձինս.
տեսող գործոց՝ և խորհըր   դինս.

Լ.   'Ի

Ի փորձ մըտեր՝ առ սիրե　　լին.
պատարագել՝ քեզ զամլոր　　գին.
Երթեալ 'ի մեծ՝ բարձըր լե　　րին.
'ի գողգոթա՝ որպէս ա　　սին.
Բառնալ ըզ փայտ՝ ողջակէ　　զին.
իւր միածին ողջախո　　հին.
Զոր և հանեալ՝ 'ի սեղա　　նին.
որպէս ըզ քեզ՝ տէրդ 'ի խա　　չին.
Բուռըն հարեալ՝ զսուսե　　րին. ճզ
և մերձ եդեալ՝ պարանո　　ցին.
Մինչ 'ի վերուստ՝ հնչեալ ձայ　　նին.
Թէ մի՛ մըխեր՝ 'ի պատա　　նին.
Այլ հայեցցիս՝ յաջու ձե　　ռին.
կախեալ ըզ խոյն՝ 'ի սաբե　　կին.
Որ փոխանակ՝ բանակա　　նին.
'ի սահակայ՝ քում ծառայ　　ին.
Ետուր 'ի զոհ՝ պատարա　　գին.
զամբան ստեղծեալ՝ ըն կենդա　　նին.
Մի՛ զիս փորձեր՝ տէր ընդ նը　　մին.
զանփորձս բարեաց՝ ամենայ　　նին.
Զփորձեալս 'ի չար՝ և յոչ բա　　րին.
և զանհամբեր՝ անձն իմ փոր　　ձին.

Բ　　　　Զի

Զի ո՛չ արծաթ՝ եմ քուրայ ին·
և ո՛չ ոսկի՝ թէ հրով փոր ձիմ:
Այլ եմ անարգ՝ ընդ կապա րին·
որ 'ի պարզելըն՝ կորըն չին:
Նաև ո՛չ եմ վէմ՝ յեզր ծո վին·
որ 'ի յալեաց՝ անշարժ պա հին:
ձկ Նաև ո՛չ արմատ՝ ծառոց խո րին·
որ 'ի հողմոց՝ ո՛չ տապա լին:
Այլ եմ նըման՝ բեկեալ նա ւին·
տարաբերեալ՝ 'ի մէջ ծո վին:
Կամ հողմահար՝ խուի՛ խո տին·
'ի ժամանակս՝ աշնանայ ին:
Արդ՝ մի՛ տանիր՝ 'ի փորձու թի·
որ ո՛չ փորձես՝ զղք երկրա ծին:
Զի քո անփորձ՝ գոլով հա րին·
փորձիմք 'ի մէնջ որպէս ա սին:
Այլ 'ի փրկել՝ զիս փութա ցիր·
'ի փորձութեանց՝ բռնաւո րին:
Որպէս ըզ հայր՝ըն հաւա տոյ·
յորոգայթից՝ փորձաւո րին:
Պատարագել՝ ընդ խնդա լին·
զհոգի ըզ միտս՝ և ըզ մար մին:

Կեն

Կենդանական՝ զոհ անմահ հիդ.
հաճոյ և սուրբ՝ ա̄ծայ ին.
Որ ըզ կրօնսեր՝ ծընեալ զոր դին.
խաչակայ՝ և ուեբե կին:
Անուանեցեր՝ քեզ սիրե լին.
զգակուլը փոխեալն՝ խորայե լին:
Յուցեր նմա՝ զապագայ ին.
կոնգնեալ սանդուխոք՝ յերկրե յեր կին:
Յոր ա̄ր 'ի նմա՝ բարձր 'ի տե ղին.
և ել և էջ՝ հրեշտակայ ին:
Խուզով օծեալ՝ ըզ գլուխ վի մին.
տուն անուաներ՝ տիրակա նին:
Ի նմանութիւն՝ մեծ խորհըր դին.
զոր հոգեկիրք՝ըն ծանու ցին:
Գօտեմարտեալ՝ յերեկոյ ին.
որպէս գըրեալ՝ 'ի սուրբ տա ռին.
Նա ժուժկալեալ՝ յառաւօ տին.
սակայն յաղթեալ՝ որպէս մար մին.
Նա ես կրօնսերս՝ առ 'ի բա րին.
և կատարեալ՝ գոլ 'ի չա րին:
Որպէս եսաւ՝ըն նախա ծին.
բայց ըստ հոգւոյ՝ գոլով վեր ջին:

Ա

Մածառակուրս՝ անդրին գան ձին.
վասըն յագման՝ որովայ նին.
ԺԱ Եւ եղծանող՝ ըս կամս մին.
գծիրս անդրանկացն՝ որ 'ի յեր կին.
Ո՛վ որ աղաչեմ՝ զլոյսըդ վե րին.
զիշխան դասուցըն հրեղէ նին.
Բացցին և ինձ՝ դրունք եթե րին.
որպէս յայնժամ՝ իսրայէ լին.
Ջանցես 'ի վեր՝ զանկեալ հո գին.
ըստ լուսակազմ՝ աստիճա նին.
Որ յօրինակ՝ մարդկան բե րին.
յերկրէ յերկինս՝ անդրադար ձին.
Օծմամբ անուշ՝ իւղոյ հոգ ւոյն.
զոր կորուսի՝ խաբմամբ չա րին.
Օծցես ըզգլուխ՝ իմ վերըս տին.
պահպանական՝ աջով քո ին.
Ոչ ժուժկալեմ՝ դէմ հըզօ րիդ.
գօտէկըռուին՝ ըստ յակով բին.
Քանզի տըկար՝ գոլով ան ձին.
անկայ 'ի բռունն՝ անըզգա մին.
Արդ կարկառեա՝ զաջդ երկնայ ին.
հաս 'ի թիկունս՝ ինձ 'ի մար տին.

Եւ

Եւ խորտակեաց՝ զիմ թշնա մին․ ճղ
զի մի՛ կացցէ՝ այլ ՚ի յո տին․
Երկոտասան՝ ցեղապե տին․ ✻
ծընեալ որդւոց՝ նահապե տին։
Պատուաճանեալ՝ մետասա նին․
զյովսեփ ՚ի ձեռս՝ իսմայե լին։
Զեղբայրն իւրեանց՝ վաճառե ցին․
ընդ երեսուն՝ դահեկա նին։
՚Ի նմանութիւն՝ աշակեր տին․
գաղտ նենգաւոր՝ գող յուդայ ին։
Վաճառեցար՝ տ՟ր ընդ նը մին․
ծառայ ՚ի տան՝ պետափրե ին։
Եւ փրկեցեր՝ յեգիպտոս հւոյն․
զոգի մաքուր՝ ողջախո հին։
Նստէր ՚ի բանտ՝ փարաւո նին․
տեսիլ ցուցեր՝ ՚ի գիշե րին։
Արձակեցեր՝ վասն երա զին․
և կացուցեր՝ տէր աշխար հին։
Այնպէս և ինձ՝ դաւ գործե ցին․
որդիքըն մօր՝ գաղտ նենգե ցին։
Բազմաբեղուն՝ ախտից մե ղաց․ Մ
վաճառեցին՝ զիս դիւրա գին։

Աւէ

Ով է և ըզծի՛ զկամըս նո րին.
անհասկանալի՝ գոլով նը մին։
Սակայն եարկ՝ զիս 'ի բան տին.
յանել անլոյս՝ արգելա նին։
Ո՞վ որ ըղ նա՝ յամենայ նին.
ազատեցեր՝ անյոյս վայ րին։
Եւ զիս փրկեա՛ տէր ընդ նը մին.
'ի զանազան՝ ախտից չա րին։
Եգիպտուհւոյ՝ վաւաշո տին.
մի՛ մատնեցայց՝ գարշ պոռնը կին։
Ոյն որ սողայ՝ նըման օ ձին.
ահեղ կոչէ ըստ աուխ ծին։
Ով՝ բարձրացո՛ քան ըզ նո սին.
և տէր կացո՝ եգիպտո սին։
Ո՛վ է յաղթեցից՝ չա՛ր իշխա նին.
աներևոյթ՝ բռնաւո րին։
'Ի սովաման՝ լինել նո ցին.
զիս տուն արա՝ կենաց հա ցին։
ՄԺ Ո՛վ է յագեցայց՝ և բաշխե ցից.
որք են կարօտ՝ անմահ բա նին։
* Ո՛վ յոր մշեսցուք՝ զերանե լին.
զայն որ մշման՝ է արժա նի։

Ով է

Թեպէտ յորդւոցն՝ է յեսսա ւին.
այլ գերագոյն՝ քան զյակով բին:
Այն որ 'ի քէն՝ յոյժ գովե լին.
և վըկայեալն՝ է 'ի բա րին:
Թէ այր արդար՝ և ճշմա րիտ.
և կատարեալ՝ յամենայ նին:
Զոր բանսարկէր՝ չար Թշնա մին.
խնդրէր 'ի փորձ՝ պատերազ մին:
Որում տուեալ՝ իշխանու թի.
յայտնի լինել՝ քում ծառայ ին:
Նախ զարտաքին՝ ստացուած մե ծին.
Ջընջէր իսպառ ըզ կենդա նին:
Ապա զորդեան՝ ըզ տասանե սին.
սպան յապարանին՝ 'ի բազմե ցին:
Որոց հասեալ՝ առ նա գու ժին.
ոչ բանս ասէր՝ նա մարդկայ ին:
Այլ գոհութիւն՝ ածայ ին.
իմաստութեամբ՝ բըղխէր յո գին:
Տէր ասէ ետ՝ զմեծու թի.
և տէր էառ՝ որպէս կա մի:
Զի մերկ ելաք՝ յորովայ նէ.
և մերկ դըմիմք՝ 'ի տապա նին:

Դառ

Դարձեալ փառեալ՝ առնա չա րինս.
զիւր մեքենայս՝ բազմագու նինս.
Խնդրել 'ի քէն՝ զնորին մար մինս.
տանջել ցաւօք՝ անհընա րինս.
Որդ առեալ՝ ըղ ցանկա լինս
բայց ոչ եհաս՝ յիւր ըղձա լինս.
Յոբ մանրեցաւ՝ ծախող ժա նինս.
եբր 'ի պղնձ՝ կամ յերկա թինս.
Զանգի սաստիկ՝ շարժեաց յախ տինս.
և յորդնալից արար զմար մինս.
Նստէր նեխեալ՝ 'ի մէջ աղ բինս.
քերէր քարամբ՝ զչարաչ վէ րինս.
Բարեկամացն՝ որ մերձ եւ կինս.
բանիւք զըզուէր՝ զերանե լինս.
մլ Յոբ և կընոջն՝ անըղգա մինս.
զոր զէն առեալ՝ ըստ եւթ ինս.
Նա այպանեաց՝ ոչ շարժե ցինս.
զանդամանդեայ վէմ հաստա տինս.
Խօսել բանիւն՝ հայհոյու թին.
առ տիրական ըղ քո բա րինս.
Յոբ գոհանայր՝ ըղ քէն 'ի նըն մինս.
Ընդ դիմանայր բանից նա ցինս.

Սինչ

Մ՛ինչև եղև՝ զըրաւ մաք տին։
և կատարում՝ ըն հանդե սին։
Երևեցար՝ տէր 'ի մի գին։
և խօսեցար՝ ընդ սիրե լին։
Պսակ ետուր՝ դու յաղթո ղին։ ✱
առողջութիւն՝ յոյժ հիւան դին։
Ըզ կենդանեացն՝ ազգ անբա նին։
զայն շնորհեցեր՝ նմա կր կին։
Դու սկըզբնութիւն՝ բանակա նին։
պարգևեցեր՝ նոյն միա կին։
Նա այս խորհուրդ՝ ծածկեալ խորին։
յառաջագոյն՝ անդ ցուցա նին։
Թէ որք մեռանն՝ ոչ կորըն չին։ մա
այլ յարիցեն՝ յօրըն վեր ջին։
Եւ ես հայցմամբ՝ նահատա կին։
և համբերող՝ ճգնաւո րին։
Ես քեզ կարդամ՝ և պաղա տիմ։
հեղում զարտօս՝ ըր լալա գին։
Զի թէ խընդրէ՝ իմ թշնա մին։
առ 'ի փորձել՝ զիս 'ի մար տին։
Մի՛ տար 'ի ձեռս՝ աւազա կին։
մի՛ մատնեսցես՝ կամաց նո րին։

Զի

Զի ես տըկար՝ լուծեալ մար   մին.
հոգիս յօժար՝ բայց ոչ շար   ժին.
Անձն իմ խաւար՝ միտքըս մը   թին.
կամաւ 'ի բանտ՝ կամ 'ի խո   րին։
Բայց դու ընդ իմ՝ տարտամս ան   ձին.
մարտիր ընդդէմ՝ ախոյա   նին.
Որ ատացեր՝ քաջալե   րել.
զի յաղթեցեր՝ չար իշխա   նին.
Միայն զկամելս՝ իմ 'ի բա   րին.
ընկալ փոխան՝ յոբայ ջա   նին.

ԺԳ

Աւ ըզ պսակ՝ յաղթակա   նին.
ինձ պարգևեա՝ յապագա   յին.
✻ Որ ըզ մովսէս՝ ըսքանչե   լին.
զի ծնընդենէ՝ ընտրեալ ա   րին.
փրկեալ 'ի ջուրց՝ հեղձուկա   նին.
սնուցեր 'ի տան՝ փարաւո   նին.
Աւ 'ի լըռման՝ ժամանա   կին.
կըրկին ամաց՝ քառասնե   կին.
Արևեցար՝ տէր 'ի լե   րինն.
բոցով հրոյ՝ 'ի մորե   նին.
Փրկիչ ըզ նա՝ գերեալ ցե   ղին.
առաջքեցեր՝ խորշե   լին.

Սան

Վասն առաջին՝ ոլորբոյ ուխ տին·
եղեալ առ հօրն՝ աբրահա մին։
Ո՛չ արձակել՝ փարաւո նին·
եդեր ըզ նա՝ ա͞ծ նո րին·
Եւ զօրութեամբ՝ գաւազա նին։
ետուր նըմա՝ զբան նըշա նին·
Հարեր զաշխարհն՝ եգիպտո սին·
տասըն հարուած՝ որպէս պատ մին։
Յորում խորհուրդ՝ զենման գա ռին· մկ
և ելք որդւոցն՝ իսրայե լին։
Բաժանեցեր՝ յերկուս մա սին·
զանդունդս խորոց՝ կարմիր ծո վին։
Եւ ըզ բնութիւն՝ լուծակա նին·
կարծրացուցեր՝ իբր արձա նին·
Որպէս ծաղկեալ՝ մարգագե տին։
էր ճանապարհն՝ անդընդոյ ին։
Ընդ որ ոտիւք՝ ընթանայ ին·
ո՛չ թանալով՝ գարշապա րին։
Եւ զփարաւոնն՝ եգիպտա ցին·
որ զհետ մըտեալ՝ կառօք նո րին։
Ընկըղմեցեր՝ 'ի մէջ ծո վին·
'ի յօրինակ՝ բեւեռա րին։

Իսկ քո ընտրեալ՝ և սուրբ գնդին.
առաջնորդեալ՝ որպէս խա շին.
Հորդան ետուր՝ յանապա տին.
հրով լուսոյ՝ և սեամբ ամ պին.
Ետուր նոցա՝ հաց երկնայ ին.
և մանանայ՝ հրեշտակայ ին.
ՄԷ Տըպաւորեալ՝ ընդ քոյդ մար մին.
զերկնից իջեալ՝ ըն կենդա նին.
Հարեր ընդ վէմն՝ և բղխե ցին.
զերկոտասան՝ վըտակն ար բին.
՚Ի յօրինակ՝ աղբեր կո ղին.
առաքելոցն՝ քարո զին.
Երրեակ պահօք՝ քառասնե կին.
մովսէս գոլով՝ ՚ի մէջ մի գին.
Որպէս կենաց՝ ժամանա կին.
ամբըն նորա՝ այսքան Թը ւին.
Ցուցեր զյետոյս՝ քո խորհըր դին.
Թագուցելոյ՝ ՚ի փապ վի մին.
Հեղեր ընդ լոյսդ՝ անճառե լին.
՚ի հողեղէն՝ դէմըս նո րին.
Լուեալ զօրէնսն՝ ՚ի տախտա կին.
գրեալ մատանցդ՝ ածայ ին.

Մաան անօրէն՝ անհաւա   նին·
և խըստերախտ՝ ժողովըր   դին:
Զոր խորտակէր՝ նա զաւա   ջինն·
ընդ պիղծ որթոյն՝ զոր կազմե   ցին:
Առ ՚ի խորհուրդ՝ ծածկեալ ի   րին·   ժգ
վասն օրինացն՝ որ լուծա   նին:
Որպէս երկրորդն՝ որ հաստա   տին·
քոյում եղեալ՝ անշարժ ուխ   տին:
Որ կայ և մնայ՝ յաւէտ ՚ի սը   մին·
մինչ ՚ի կատար՝ յաւիտե   նին:
Հրաման ետուր՝ կազմել նո   ցին·
ըզ զանազան՝ կարգ խորա   նին:
Ի նմանութիւն՝ պետրեան վե   մին·
կամ գերակայ՝ մօր սիով   նին:
Եւ տապանակ՝ կտակարա   նին·
յանփուտ փայտից՝ պատեալ յոս   կին:
Անապական՝ մարմնոյ քոյ   ին·
ե՛ա̃ծութեդ՝ օրինա   կին:
Եւ զպատմուճանն՝ ահարո   նին·
ըզ ղե՛տական՝ քահանայ   ին:
Առ ՚ի խորհուրդ՝ հոգևո   րին·
զարդարեցեր՝ զերևե   լին:

Եւ

Նու այսքանեօք՝ բարեգոր ծեալ.
և առաւել՝ քան ըզ սո սին։
մզ Սակայն որթուն՝ երկիրպա գին.
'ի բելըեքովը՝ զոհ մատու ցին։
Զ մեծըն մովսէս՝ դառնացու ցին.
և զահարոնն՝ անարգե ցին։
Ընդ մադիամ՝ խառնակե ին.
պորդիս դիւաց'ըն զոհե ին։
Մինչեւ իսպառ՝ բարկացու ցին.
զներողութիւն՝ ըդ շարժե ցին։
Ջուր 'ի յակոբ՝ բորբոքե ցին.
և բարկութիւն՝ յիսրայէ լին։
Նու յամենայց՝ սուրբ աշխար հին.
զոր խոստացար՝ դու տալ նո ցին։
Բաց 'ի յերկուց՝ անդր ոչ մը տին.
վասըն մեղացն՝ որ գործե ցին։
Արդ՝ ես ծըխտօղս՝ ամենայ նին.
և համեմատ՝ չարեաց նո ցին։
Որ առաւել՝ առի զբա րին.
Եմ ապերախտ՝ քան ըզ նո սին.
Նոցա հերձեր՝ ծով ըզգա լին.
Ինձ ըզ խաւարին՝ աղջամըղ ջին.

Յայն

Յայնժամ ծածկեալ՝ զեգիպտա ցին. Ժ
և աստ զիշխան՝ ըն մանկա ծին:
Նոյա ՚ի տուէ՝ ամպ հովա նին.
Ու՚ի գիշերի՝ լոյս արփի նին:
Իսկ ինձ է լոյս՝ իմաստ բա նին.
և հովանի՝ է սուրբ հո գին:
Ընդ մանանայ՝ լուծանե լին.
զի որք կերան՝ մեռանէ ին:
Նու աստ մարմին՝ քո երկնայ ին.
որ կեանըս տայ՝ ճաշակո ղին:
Նոքա արբին՝ ջուր վիմա ծին.
և ես զարիւն՝ վիմիդ կո ղին:
Նոցա՛ կախեալ՝ օձ պղըն ձին.
և ես տեսի՝ զկեանդ ՚ի խա չին.
Նոցա՛ օրէնքըն մովսէ սին.
գրաւորական՝ ՚ի տախտա կին:
Նու ինձ հոգւոյդ՝ իմաստու թիւն.
աւետարանդ՝ անծայ ին:
Վասն այսորիկ՝ յոյժ պաշտան ջին. ԺԱ
քան ըզ նոցունց՝ յինէն բա ռին:
Որպէս առակն՝ է ծառայ ին.
գիտող կամաց՝ ո՛չ գիտո ղին:

Նո

Նոքա յոսկւոյ՝ որթ կազմե ցին.
և զո փոխան՝ երկրպա գին.
Նաւ ես 'ի սէր՝ հիւթանիւ թին.
խոնարհեցայ՝ յանյագ ախ տին:
Նոքա քաղցեալ՝ տուընջէ ին.
վասըն հացին՝ յանապա տին.
Նաւ ես ըղձմամբ՝ հարկաւո րին.
միշտ 'ի խնդիր՝ աւելոր դին.
Նոքա զերկիր՝ շաղախէ ին.
պոռնկութեամբ՝ մադիա մին:
Նաւ ես զհոգիս՝ իմ երկնայ ին.
աղտեղեցի՝ գործովք չա րին.
Բայց որ քանիցս՝ եղեր նո ցին.
Որ իմ գթած՝ հօր միա ծին.
Նաւ դարձուցեր՝ ըզ բարկու թիւն.
հայցմամբ մեծի՝ մարգարէ ին.
Լնցո՛ յինէն՝ զաններբե լին.
ըզ պատուհասն՝ որ ինձ պա հին.
Ժի Նաւ պարգևեա՛՝ զղջումն ան ձին.
և թողութի՝ անցեալ յան ցին.
Ա՛ի արդելցեա՝ զիս ընդ բազ մին.
յաւետաբեր՝ երկրէ քո յին.

Ա.խղ ընդ երկուցն՝ որ անդ մը տին.
մ՚յծ զիս յաշխարհ՝ ընդ քո վե րին:
Որ ըզ յեսու՝ որդի Նա ւէին.
ընտրեալ իշխան՝ յետ Մովսէ սին:
Այն որ սընեալ՝ ՚ի խորա նին.
և ՚ի լերինն՝ էր ընդ նը մին:
Անուանակիր՝ ըսքանչե լին.
անուանընդ քում՝ փրկչակա նին:
Որում յովսէ՝ նախ կոչէ ին.
և զկնի յեսու՝ առ ձայնէ ին:
Որ յաղթանակ՝ գոլ ՚ի մար տին.
ընդդէմ ժըպիրհ՝ ամաղէ կին:
Մ՝ինչ տարածմամբ՝ մովսէս ձե ռին.
գոյր օրինակ՝ քեզ ՚ի խա չին:
Որով զորդիսն՝ իսրայէ լին.
զայնս որ ծընան՝ յանապա տին:
Ածէր յաշխարհ՝ ըն պաղես տին.
ըստ քո խոստման՝ անսուտ բա նին:
Ընդ յորդանան՝ անցանէ ին.
տապանակաւ՝ կտակարա նին:
Ջուրքն ՚ի յակունս՝ ըն դառնայ ին.
՚ի յօրինակ՝ մարդկան ազ գին:

* Եօթըն պարիսպք՝ երկքս վլին.
՚ի նմանութի՛ խոր դըժո խին:
Ցեօթնից շուրջ՝ գալով նո ցին.
զերթ ջուր հեղեալ՝ կործանե ին:
Եւ զթագաւորս՝ եօթըն ազ գին.
որ երեսուն՝ թուոյն է ին:
Հարեր նովաւ՝ զամենե սին.
կախեալ զփայտէ՝ նըշաւա կին:
Զօրագընթաց՝ շարժումն ար փին.
զարեգական՝ լուսաբե րին:
Կացոյց հանդէպ՝ գաբաւո նին.
զլուսինն ձորոյն՝ Էլո նին:
Եւ այլ բազմօք՝ որպէս պատ մին.
հրաշագործեալ՝ յայնմ յաշխար հին:
յխ Զոր վիճակեաց՝ ցեղից նո ցին.
և ինքն ժամանեաց՝ հարցն առա ջին:
Արդ՝ ճշմարիտ՝ զօրինա կին.
հոգւոց փրկչիդ՝ մարմնակա նին:
Յաղերս աժեմ՝ վասն իմ ան ձին.
զարդարութի՛ գործոց նո րին:
Թէպէտ և ոչ՝ նըման նը մին.
արիացայ՝ ընդդէմ չա րին:

Այլ

Այլ մեղկացայ՝ յապարի սին.
եղէ հանգոյն՝ վատ ծառայ ին:
Բայց ձեռըն տուր՝ խմուռմ մար տին.
ընդ անմարմին՝ ամաղէ կին:
Զգմամբ ձեռին՝ քո ՚ի վայ տին.
ըստ մովսիսի՝ անդր ՚ի լե րին:
Հարցես և զուլթ՝ ազգ խորհըր դին.
որպէս նովաւ՝ զքանանա ցին:
Օ որ կորըստեանն՝ և զպոռնը կին.
զարծաթասէրն՝ և զձանձրա լին:
Ազ բարկութիւն՝ տրտմակա նին.
և զանախառ՝ պիղծ հպար տին:
Կարկուտ քարեայ՝ հոսեալ նո ցին. յծ
և ըզ պիծակ՝ զօրաց քոյ ին:
Անցի՛ ընդ գետս՝ այս երկրայ ին.
անթաց յաղթից՝ գարշապա րին:
Դարձո՛ անդրէն՝ ուստի ե լին.
յանմահական՝ վայրս դրախ տին:
Պարիսպ մեղաց՝ երէքո վին.
դըրամբք փակեալ՝ անյուսա լին:
Աղաղակած՝ տապալես ցին.
դրունքն ՚ի հիմանց՝ քանդեալ բարձ ձին:

Աւ

Եւ յաւէտեացդ՝ յաշխարհ մե րին·
յորում մրտեր՝ նախ առա ջին·
Զեռնեցո՛ հետոց քոյ ին·
ժառանգ լինել՝ ինձ մերը տին·
✻ Որ ըստ արդար՝ դատաստա նին·
որով դատես՝ զազգ երկրա ծին·
Խնամեալ պահես՝ բոլորո վին·
զիւրաքանչիւր՝ դք ըստ կար գին·
Ընտրեալ եղիր՝ յիսրայէ լին·
յետ յեսուայ՝ զօրավա րին·
Ըզ դատաւորս՝ ցեղից նո ցին·
ըստ օրինաց՝ դատել զնո սին·
Ըզ գեդէհոնին՝ յաղթօղ ա- րին·
որ զմադիամ՝ հարեր նո վին·
Երեք հարիւր՝ զօրակա նին·
զբիւրըս բիւրոց՝ այլասե ռին·
✻ Եւ ըզ սամսոն՝ անյաղթե լին·
որ յուխտական՝ յորովա նին·
Այն որ զդիխակս՝ ունէր մա զին·
ըստ հոգւոյն շնորհաց՝ըն եօթն արփին·
Եւ զայլ ոմանս՝ որ կա 'ի գը րին·
մինչ 'ի հեղի՝ յայն ծերու նին·

Այն

Այն որ մեռաւ՝ բեկմամբ ս‿ զին.
վասըն գերեալ՝ տապանա կին։
Ահա՛ և յիմ՛ըս քաղա քին.
զոր շինեցեր՝ ձեռամբ քոյ ին։
Խնդիր դատել՝ դատաւո րին.
զհոգիս այրի՝ մըրոաց խըղ ձին։
Բայց ոչ դատեաց՝ ըստ օրի նին.
ո՛չ դիմացաւ՝ չար ասո խին։
Այլ մեղկացաւ՝ կամաւ յախ տին. ԺՏ
մատնեաց 'ի ձեռս՝ աւազա կին։
Այլ որ փրկիչ՝ եղեր նո ցին.
ետուր յաղթել՝ հակառա կին։
Տացես և ինձ՝ տէր յաղթու թի.
ընդդիմանալ՝ ախոյա նին։
Ուստ դատել՝ որպէս նո քին.
արդարապէս՝ մտաց զհո գին։
Զի մի՛ զյետին՝ նուքարա կիտն.
պահանջեցայց՝ անդր 'ի բան տին։
Որ անձնայի՝ լուար ձայ նին.
և յամըսութեն՝ ետուր զոր դին։
Զ որ քեզ մատոյց՝ 'ի խորա նին.
ընծայ զպտուղ՝ որովայ նին.

Նւ

Եւ ես գոչեմ՝ ձայնիւ նո րին.
անշարժ շըրթամբք՝ խորոց սըր տին:
Աղաղակեմ՝ զանլըռե լին.
հեծեմ հոգւով՝ ըս վըշտա գին:
Փոխէ զանպտուղ՝ անձն 'ի բա րին.
և զպտղաբեր՝ գործոց չա րին:
յձ Պտղաբերեա՛ բարեաց գոր ծին.
և գոսացո՛ զարմատ դա ռին:
Զախտըս մեղաց՝ ըզ բազմա ծին.
դադարեցո՛ ըստ փեննա յին:
Ամուլ հոգւոյս՝ ըստ աննմա յին.
շնորհեա՛ որդիս՝ եօթանե կին:
Մեռցին անդամք՝ իմ երկրա ին.
կեցցէ հոգիս՝ իմ վերըս տին:
Իջցէ 'ի գուբ՝ չար թշնա մին.
և զիս հանցես՝ յերկին վե րին:
Որ ըզ դաւիթ՝ յեսսէա ծին.
յորդիս եղեալ՝ ծընունդ վեր ջին:
Մանուկ խարտէշ՝ գեղեցկա գին.
հովիւ խաշանց՝ անբան հօ տին:
Օծեր իւղոյն՝ որ յեղջե րին.
առ 'ի բեկումն՝ որ յապա կին:

'Ի

’Ի ձեռըն սուրբ՝ մարգարէ   րին.
սամուէլի՝ տեսանո   ղին.
Յորմէհետէ՝ խաղայր հօ   գին.
և հովանի՝ լինէր նը   մին։
Հընչէր նուագ՝ զերգ սաղմո   սին.
իմաստնապէս՝ ’ի տասնա   ղին։
Հալածելով՝ զայսըն ձայ   նին. ժդ
որ հարկանէր՝ ’ի սաւու   ղին։
Մերժէր զգազանն՝ երևե   լին.
զարջ և զառիւծ՝ ’ի միա   սին։
Նա ’ի խըմբել՝ պատերազ   մին.
Ճակատ ընդդէմ՝ յիսրայէ   լին։
Վաներ նուագ՝ դու ըզ նո   սին.
առանց զինու՝ պատերազ   մին։
Քանզի պարսիւ՝ հովուակա   նին.
դըպըն քարիւ՝ հեղեղա   տին։
Հարեր զճակատ՝ գողիա   թին.
բարձեր զնախատ՝ յիսրայէ   լին։
Նա ’ի նեղչացն՝ որոց հա   սին.
բազմադիմի՝ փորձանք նը   մին։
Ապրեցուցեր՝ զկեանըս նո   րին.
և կացուցեր՝ գըլուխ նո   ցին։

Ո՛չ ընտրեցեր՝ զազգ եփրե մին·
ո՛չ ըզ խորան՝ մանասէ ին։
Ն Այլ զյուդայեան՝ բեթլեհե մին·
յորմէ և դու՝ առեր մար մին։
Ետուր նըմա՝ պարգև կըր կին·
յոյժ բարձրագոյն՝ քան ըզ բնա ւին։
Արքայ օծեալ՝ հրէաստա նին·
և մարգարէ՝ ա՟ծայ ին։
Թէպէտ էանց՝ ըստ հրամա նին·
սխալեաց կամաւ՝ ՚ի յերկո սին։
Պատըրկեցաւ՝ ընդ բերսա բին·
և եհեղ զարիւն՝ ուրիայ ին։
Զի յայտ լիցի՝ թէ է մար մին·
ունի բնութի՟՝ նա մարդկայ ին։
Եւ ոչ օտար՝ կամ երկնայ ին·
այլ ՚ի ծնընդոց՝ հողեղէ նին։
Նա և ՚ի յոյս՝ յանցաւո րին·
ետուր զըթել՝ յայնժամ մե ծին։
Զի մի մեղքն՝ անյուսա ցին·
այլ որպէս նա՝ փութով դարձ ցին։
Եւ զիս առեր՝ մարդ հողա ծին·
՚ի յադամայ՝ որդւոց վեր ջին։

Ծը

Ծընունդ գոլով՝ գիշերայ ին. ՆԺ
ախտիւք գերեալ՝ և աղա խին.
Ծընար հոգւով՝ զիս վերըս տին.
ստեղծեր նորոգ՝ յաւազա նին.
Օծեր իւղով՝ քո երկնայ ին.
յորդեգրութիւն՝ հօրըդ վե րին.
Բայց ես անկայ՝ յախտըս կըր կին.
եղէ ծընունդ՝ մեղսասի րին.
Զօծումըն սուրբ՝ զանձայ ին.
աղտեղեցի՝ գործովք չա րին.
Արդ պաղատիմ՝ երգով նո րին.
հայցեմ 'ի քէն՝ ըստ սաղմո սին.
Սիրտ մի հաստեա՛՝ յիս վերըս տին.
յորովայնիս՝ զուղիղ հո գին.
Ինձ լըսեցո՛՝ զլուր քո ձայ նին.
զուրախարարն՝ և զցընծա լին.
Յորժամ հընչէ՝ փողն ահա գին.
ազդեալ յոսկերս՝ իմ ցաւա գին.
Տէր 'ի մեղաց՝ դարձո՛ զհո գիս.
պարտեաց իմոց՝ գիր ջընջեա ցին.
Իւ յարենէ գոյն յորդա նին. ՆԻ
մաքրեա՛ յիմոց՝ և յօտա րին.

Յայն

Յայնժամ հոգւոյս՝ շրթունք բաց ցին.
բերանս օրհնել՝ արժանաս ցին։
Եւ զուարակիդ՝ զենարա նին.
հաղորդ գըտայց՝ պատարա գին։
* Որ յօրինակ՝ քեզ ընտրե ցեր.
զորդի մեծի՝ մարգարէ ին։
Ըզ սողովմոն՝ խաղաղու թիւն.
’ի քէն բերեալ՝ երկնաւո րին։
Նա ’ի հօրէն՝ իւր սեփա կան.
զաթոռն առեալ՝ ըզ հայրե նին։
Որպէս և դու՝ հօր միա ծին.
ոչ յօտարուստ՝ կամ յարտա քին։
Տաճար շինեաց՝ նա երկրայ ին.
դու ըզ բնութիւն՝ ըս մարդկայ ին։
Նըմա տըւաւ՝ իմաստ բա նին.
բայց դու տըւօղ՝ անճառ շնոր հին։
Նա ժողովօղ՝ գլոքն իմաս տին.
անուանեցաւ՝ յիսրայէ լին։
Նլ Իսկ դու զցրուեալ՝ ազգ երկրա ծին.
ժողովեցեր՝ իմիա սին։
Նըմա դըշխոյն՝ հարաւայ ին.
եկն ’ի տեսիլ՝ ըղձմամբ սըր տին։

Քեզ

Քեզ քառանկիւն՝ կողմն աշխար հի·
անտեսաբար՝ երկիր պա գին·
Նաւ ես շնորհաց՝ քոց ընդ նը մին·
եղէ ստացօղ՝ մի քանքա րին·
Ո՛չ պահելով՝ զայն ընդ վա տին·
այլ կորուսի՝ ըզ գլուխ նո րին·
Զի որպէս նա՝ զփառս անե ղին·
փոխեաց փառաց՝ եղծակա նին·
Նոյն ես ըզ լոյս՝ շնորհաց քո յին·
փոփոխեցի՝ ընդ խաւա րին·
Արդ եթէ նա՝ վասըն յան ցին·
տուժիւք պատժեալ՝ յօրինա կին·
Զինչ ունիմ յոյս՝ թշուառ ան ձին·
կորուսողիս՝ ըզ ճշմար տին·
Նաւ թէ նորա՝ գոլ թողու թիւն·
երկբայելի՝ զողջմամբ սըր տին·
Ինձ արդարև՝ անյուսա լին· Նխ
բարկացելոյդ՝ հօր հաշտու թիւն·
Բայց որ գըթածդ՝ ես յամե նից·
հեզ յիս ըզ սէր՝ շնորհաց քո յին·
Իմաստութիւն՝ հօրըդ վե րին·
իմաստնացո՝ զիս յերկո սին·

Յար

Յորդինաբար՝ գործակա նին.
և ՚ի յիմաստ՝ տեսակա նին:
Զի կարացից՝ լուսով շնոր հին.
երկու աչօք՝ նայել յեր կին:
Քանզի է սկիզբն՝ իմաստու թեան.
երկիւղ քո սուրբ՝ ըստ առա կին:
Նա գիտութիւն՝ առանց նո րին.
առիթ չարեաց՝ է ունո ղին:
Ի յոռնիկ բազումք՝ յանդիմա նին.
և սաղոմոն՝ նախ առա ջին:
Այն իմն և խոյն՝ իմաստու թիւն.
անօգտակար՝ առանց սան ձին:
* Թողեց զայլովս որ ըստ կար գին.
զի ոչ ներէ՝ բանըս բազ մին:
Ըզ մարգարէս՝ և զԹագա ւորս.
եղեալ ՚ի տան՝ հրեաստա նին:
Որ ՚ի յերկուս՝ եղեալ բա ժին.
՚ի յուդայեն՝ և յեփրե մին:
Զոր և գիրք սուրբք՝ ամփ·այ ին.
յառաջագոյն՝ մեզ պատմե ցին.
Զխոսքանչելիս՝ վարըս նո ցին.
՚ի զգուշութիւն՝ մեզ տանու ցին:

Զո

Զոմանց բարեաց՝ վըկայե ցին
զի յօրինակ՝ մեզ եղի ցին։
Զայլոց ըզ չար՝ վըկայե ցին.
զի մի՛ նըման՝ լիցուք նո ցին։
Եւ ես մերժեալ՝ յինէն զբա րին.
չբերի զլաւացն՝ ըն տիպ յան ձին։
Այլ ընտրելով՝ զներհակ նո րին.
եղէ նըման՝ յոյժ վատթա րին։
Եւ կորուսի՝ զիմաստու թիւն.
զոր ընկալայ՝ բանիւք քոյ ին.
Արդ քեզ գոչեմ՝ զաղերս բա նին.
եզեկիայ՝ թագաւո րին։
Ի նեղութեց՝ փըրկել կըր կին.
որպէս և յայն՝ ժամ ըզնո սին։
Ի յասորւոց՝ բըռնաւո րին.
՚ի սպառնալեացն՝ ըռախսա կին։
Եւ ՚ի յախտից՝ ըն սաստկա գին.
հայցմամբ մեծի՝ մարգարէ ին։
Հարցէ խոսպա՝ սուր հրեշտա կին.
ըզ բազմութիւն՝ լէգէով նին։
Զանմարմնական՝ զօրք ՚ի մար մին.
ընդ եկեղեցւոյ՝ քում մարտըն չին։

Եւ

Նա զախտ մեղաց՝ մահաբե րին.
տագնապելոյս՝ ջերմամբ նո ցին։
Բարձես յինէն՝ հըզօր դիւ րին.
որպէս կարող՝ յամենայ նին։
Դարձո՝ զլուսոնէր՝ երեկոյ ին.
՚ի լոյս կենաց՝ առաւօ տին։
Որպէս նովաւ՝ որ միա կին.
դարձեալ եղև՝ տէր երրա կին։
Որ էր նշան՝ երեք լու սոյն.
երրորդութեանդ՝ երրեակ ան ձին։
նփ ՚Նաև ծագման՝ քո և դար ձին.
և գալըստեանդ՝ ՚ի յերկրոր դին։
Բայց իմ բարձեալ՝ որպէս նո րին.
աւուրք կենաց՝ հոգւո րին։
Մերձ եմ ՚ի դրուն՝ ըս դըժո խոց.
և ստուերք մահու՝ զիս ծածկե ցին։
՚Ի յիշատակ՝ թողում յե տին.
զհամբաւ չարեաց՝ պարսաւ ան ձին։
Կամաւ մատնէր՝ չար ոսո խին.
որ ՚ի յառիւծ՝ նշանա կին։
Այն որ մանրեաց՝ զոսկերս խո րին.
և խորտակեաց՝ զխորհուրդ սր տին։

՚Ի

Ի ծնընդենէ՝ առաւօ տին.
մինչ 'ի գիշեր՝ մահու ստուե րին։
Այլ ես տըկար՝ որպէս ծի ծառն.
անդիմադարձ՝ իբր աղաւ նին։
Տեսեալ ճըրչեմ՝ առ թըռչնա մին.
Նըւաղ ձայնիւ՝ որպէս մըն չիւնին։
Զաչս 'ի լուսոյ՝ խաւարե ցին.
և կուրութեամբ՝ զիս տուժե ցին։
Յաշխարհ նայել՝ ինձ ուսու ցին. ՆԾ
և ո՛չ 'ի լոյսդ՝ անծայ ին։
Արդ ինձ շնորհեա՝ տէր ընդ նը մին.
մերժիլ յախտից՝ ցաւոց ան ձին։
Դարձո զմեղաց՝ ըս դառնու թիւն.
'ի քաղցրագոյն՝ խաղաղու թիւն։
Ընդ որս և զիմ՝ փոխարկես ցես.
'ի պըտղաբեր՝ զամուլ հո գին։
Առ 'ի ծնանել՝ զարդարու թիւն.
զորդիս լուսոյ՝ հոգևո րին։
Զի անդադար՝ քեզ օրհնու թի.
մատուցանեմ՝ մինչ 'ի մար մին.
Այլ ընդ հրեշտակս՝ յապագայ ին.
փառըս հընչել՝ 'ի տաճա րին։

Այլ

Աւուրդ ամաց՝ երից հըն գին.
զոր յաւելեր՝ կեանս ըս նը մին:
Շնորհեա՛ և ինձ՝ զանթուէ լին.
յանզրաւական՝ յաւիտե նին:
※ Զայնիւ մաղթեմ՝ մանաւանդ ին.
զըղջացելոյ՝ յանցաւո րին:
ՆՀ Որ ըզ պատկեր՝ չորեք դի մին.
կանգնեաց 'ի տան՝ սըրբարա նին:
Ահեղ զարիւն՝ մարգարէ ին.
աղօթիւ հերձեալ՝ նըման փայ տին
Աւ ինքն եառ՝ զդարձուած չա րին.
կապեալ յերկաթ՝ 'ի տան բան տին:
Պարէր լալով՝ այրմամբ սըր տին.
արտասուելով՝ թախծեալ ան ձին:
Աղաղակէր՝ յաղերս բա նին.
բաղխէր ըզ կուրծս՝ ողորմա գին:
Ամենակալ՝ ստեղծող գո ից.
տէր և Ած՝ աբրահա մին:
Իսահակայ՝ քում ծառայ ին:
և յակոբայ՝ սըրբասի րին:
Որոց չէգեր՝ ապաշխա րել.
զի վէրք մեղաց՝ ոչ ունէ ին:

Արդ իմ ցա՛ւոցս՝ է սպեղա նին.
զի քան զա՛ւազ՝ շա՛տ է ծո վին
Չեմ արժանի՝ նայիլ յեր կին.
զի կախուցի՝ զաչս 'ի բա րին։
Եւ կորացայ՝ յաշխարհ ստո րին.
կապեալ մեղօք՝ իբր յերկա թին։
Ես կանգնեցի՝ զպատկեր չա րին.
հանդէպ աչաց՝ ըզ տիպ ախ տին։
Այժմ 'ի խոնարհ՝ քեզ արկա նեմ.
ծունըր ծընկաց՝ և ըզ սըր տին։
Բայց եմ անձամբ՝ ըս ցա՛ւա գին.
լեզո՛ւա՛ւս ասեմ՝ մեղայ կըր կին։ Հ
Թո՛ղ ինձ տ՟ր թո՛ղ՝ մինչ 'ի մար մին
զի մի՛ կորեայց՝ 'ի մեղս ան ձին։
Մի՛ դատեցայց՝ ընդ սպանո ղին.
ընդ փայլական՝ ըն ստորան կին։
Արդ ընդ զո՛ւարթունս՝ արժանա ցո՛.
փառաւորութեան՝ յանվախճա նին։
Յաղերս բանի՝ քեզ ընդ բազ մին.
ըզ վարս ածեմ՝ զեղխայ ին։
Օ՛ այնմ որ յերկրի՝ էր երկնա յին.
իբր անմարմին՝ կայս 'ի ստո՛ւե րին։

Որ կերակրիւր՝ ՚ի յանձա ւին·
՚ի յագռաւուց՝ բերեալ հա ցին։
Շրջէր մորթովք՝ մեռեալ մաշ կին·
մոլորական՝ յանապա տին։
Յիջավանեալն՝ առ կինն այ րին·
եղլիութիւն՝ շնորհօղ նը մին։
՚Ի յօրինակ՝ կենաց հա ցին·
և օծութեան՝ հոգւոյդ շնոր հին·
Զփակօղ բանիւ՝ քոյով զեր կին·
և ըղ բացօղ՝ ըն յետ զօ հին։
Զոր ՚ի սեղան՝ ողջակե զին·
լըռար նըմա՝ հրով երկնայ ին։
Այն որ անձրեւ՝ յետ երաշ տին·
իջոյց նըման՝ իջման քո յին։
Որով պատքեալ՝ ազգ մարդկայ ին·
զցօղ կենաց՝ հոգւոյն ար բին։
՚Ի սպառնալեաց՝ եզաբէ լին·
փախեաւ պահօք՝ քառասնե կին։
Զի տկարութի՝ բնութե̄ս յայտ նին·
թէ չէ օտար՝ հողանիւ թին։
շի Ել ՚ի քորեբ՝ ըստ մովսի սին·
եմուտ ՚ի յայրն՝ ըստ հրամա նին։

Լուա

Լուաւ հրնչիւն՝ սաստիկ հող   մին.
Նըման անցեալ՝ ջըրհեղե   ղին։
Սատես և զհուր՝ ըն սոդո   մին.
յորում դու ոչ՝ տէր 'ի նո   սին։
Ո՛վ ի բարկութե՝ հանդերձ է   ին.
և ոչ սիրոյ՝ ցուցման մե   ծին։
Լըւաւ և ձայն՝ ըղ քաղցր օ   դին.
'ի տիպ իջման՝ քո մեղմա   գին։
Որ զհեզաբար՝ գալուստ քոյ   ին.
Նըշանակեր՝ յամբս վեր   ջին։
Նոյն որ մաշկաւ՝ մեռեալ այծ   տին.
զեղխաէտ՝ կոչեաց յան   դին։
Որպէս և դու՝ զվէմ հաւա   տին.
և սուրբ զորդիս՝ ըն զեբե   թին։
Նաւ զյորդանան՝ ցելեալ նո   վին.
անցին ցամաք՝ ըստ յեսու   ին։
Հրեղէն կառօք՝ հանէր յեր   կին.
զհոգին եսուր՝ միւսոյն կըր   կին։
Որ համբարձման՝ քո գուշա   կին.
տալ ըղ հոգին՝ մետասա   նին։
Նաւ քո փոխան՝ լինել նո   ցին.
և յետ նոցա՝ որք ըստ կար   գին։

Ո՛վ ի

Ո՛ է որպէս նա՝ վարդապե տին·
եղև նըման՝ ամենև ին:
Եւ քեզ ընտրեալք՝ ըն յաշխար հէ·
՚ի գործ հրաշից՝ նըմանե ցին:
‘Նա մաշկեկա՛ն՝ ախածեալ չնոր հին·
եհերձ ըզ ջուր՝ յորդանի սին:
Սորա զմեղաց՝ ծովըն հեր ձին·
քարոզութեամբ՝ կենաց բա նին:
‘Նա ըզ մանկունս՝ ըն բեթե լին·
տապաստ էարկ՝ վասն այպա նին:
Սորա զծընունդ՝ մեղաց չա րին·
սըրով հոգւոյն՝ կոտորե ցին:
‘Նա յամլութե՛ն՝ չնորհեաց զոր դին·
զոր և յարոյց՝ ըզ մեռեալ դին:
Գալով առ նա՝ եօթընե կին·
ըստ գալըստեան՝ քո ՚ի յու թին:
Եւ յետ մահուն՝ կենդանու թի·
ետուն ոսկերքն՝ ՚ի տապա նին:
՚Ի տիպ մահուան՝ քո ՚ի վե մին·
որով յարեաք՝ մեք վերըս տին:
Սորա զամուլ՝ զեկեղե ցին·
՚ի բազմածնունդս՝ փոխարկե ցին:

Եւ

Նուրբ մեռեալ՝ ըստ յարու ցին. շխ
'ի յարութեան՝ հաճատ վեր ջին.
'Նա զդառըն ջուրսն՝ երկքո վին.
փոխեաց 'ի քաղցր՝ արկմամբ ա ղին.
Սոքա 'ի քէն՝ աղ անուա նեալ.
զանհամութիւնս՝ անուշե ցին.
'Նա զնէեմսն՝ դամասկա ցին.
յորդանանու՝ սրբեաց յախ տին.
Սոքա ըզ սեռ՝ ըստ մարդկու ին.
ապականին՝ ջուրբ մաքրե ցին.
Նորդ քեզ համայ՝ վարուք նո ցին.
զիմ փոփոխեա՝ զվարս 'ի բա րին.
Նա փոխադրեա՝ յերկրէ յեր կին.
զհոգիս մարմնով՝ յապագայ ին.
Հայցմամբ կաւոք՝ ամբարձո ղին.
զոր 'ի Թաբօր՝ բերեր ըե րին.
Հանդերձելոց՝ հանդերձո ղին.
կարապետի՝ քո երկրոր դին.
Նմի հոգւոյս՝ տուր լիու թի.
որպէս Նոքօք՝ առ երկո սին.
Նա մաշկէկաւ՝ մեռելու թեան.
անցո ընդ գետս՝ այս երկրայ ին.

Բդ

Ըղ դառնորակ՝ մեղաց հա մին.
փոխեա՛ 'ի քաղցր՝ և 'ի բա րին:
Անապական՝ աղբի՛ւր բա նին.
զոր յիս արկցես՝ ըստ առա կին:
Յարո՛ զհոգիս՝ մեռեալ ախ տին.
որպէս նոքօք՝ զերկիս մար մին:
Մաքրեա՛ ըզ բո՛ր՝ մահու մա սին.
ըստ ասորւոյ՝ նէեմա նին:
Զիս վերածեա՛՝ ըստ տապա րին.
փայտի՛ քոյոյ՝ կենաց կար թին:
Եւ բիբք աչաց՝ հոգւոյս բա ցին.
ըստ պատանւոյն՝ յիմանա լին:
Տո՛ւր աղեղամբ՝ ինձ հըզօ րին.
հարուլ ըզ սիրտ՝ բելիա րին:
Որպէս և նա՝ 'ի վախճա նին.
նետիւք նըշան՝ ետ արքայ ին:
Տացես և ինձ՝ արիու թիւն.
նետիւք խոցել՝ զիմ թըշնա մին:
Եւ ապրեցայց՝ հաբեից նո րին.
յորոգայթէ՝ չար որսո ղին:
չէ Ինձ յօրինակ՝ պարտէ յի շել.
և զգերութիւն՝ բաբիլո նին:

Յոր

Յորժամ զուխտին՝ մեր օրի նին.
զոր ասացեր՝ նոցա ան ձին:
Ընծեր պատիժս՝ 'ի ծոց նո ցին.
յաւուր վրիժուց՝ գըթեալ ո֊ տին:
Ըզ սպառնական՝ լըցեալ բա նին.
զոր աւանդեաց՝ մովսէս նախ կին:
Քանզի արքայ՝ քաղդեա ցին.
եմուտ յերկիր՝ հրէաստա նին:
Զերուսաղէմ՝ տապալե ցին.
զորդիս նորա՝ խողխողե ցին:
Զտաճարըն սուրբ՝ հըրով լու ցին.
ըզ սրբութիւնս՝ ըն պըղծե ցին:
Եւ զօրհներգուս՝ ըն սիով նին.
'ի գերութիւն՝ խիստ վարե ցին:
Որք 'ի յուռիս՝ ըն կախե ին.
մեր զերգարան՝ ըս տաձա րին:
Եւ անդադար՝ նըստեալ լայ ին.
միշտ առ գետով՝ բաբիլօ նին:
Այնպէս եւ զիմ՝ քաղաքս ա֊ ուին.
խառնակութիւնք՝ ախտաւ րին:
Ընմարմնական՝ զօքըն չա րին.
Որք 'ի բաբէլ՝ նըշանա կին:

Զմա

Զմասունս երկին՝ տէրակա նին.
ախտից սըրով խողխողե ցին.
Եւ ըզ քաւեակ՝ ծընունդ սո րին.
որովք մասունք՝ իւր զարդա րին:
՚Ի գերութիւն՝ տարագրե ցին.
յօտար աշխարհ՝ պլասե ւին:
՚Ի յարածել՝ զերամ խո զին.
յայսմ աշխարհի՝ ագարա կին:
Եւ ՚ի տաճարս՝ ածայ ին.
յորում բնակեաց՝ քո ոգ հո գին:
Ըզ հուր մեղաց՝ բորբոքե ցին.
կիզմամբ ախտից՝ տոչորե ցին:
Զայգիս տընկեալ՝ աջով քոյ ին.
եմրշակեալ՝ հօր քոյ ձե ռին:
Զցանկըն քակեալ՝ յատակե ցին.
կըլթեն անցորդք՝ ճանապար հին:
շ՟ձ Այլ որ զգերեալս՝ ըն սիօ նին.
դարձուցեր՝ յետս՝ առ հայրե նին:
Շինել զտաճար՝ ըն վերըս տին.
պայծառ և շքեղ՝ քան զառա ջին:
Դարձո և զիմ՝ ըս գերու թիւն.
որպէս և զուխտն՝ հարաւա յին:

Յօ

Յօտարոտի՛ երկրէ չա րին.
զմիտըս գերեալ՝ ըս գերո ղին.
Որք 'ի յերթալն՝ իմ ողբայ ին.
մինչ ըզ սերմանս՝ ըն տանէ ին.
Դարձեալ 'ի գալն՝ ուրախաս ցին.
յարդիւնաբեր՝ հունձս որայ ին.
Զատո՛ դրացեացս՝ եօթնե կին.
ընդ բիւր չարեացն՝ 'ի ծոց նո ցին.
Ես սպանելոյս՝ շահեա՛ զհո գին.
խնդրեա՛ զարիւն՝ ըն զոր հե ղին.
Նաև դըստեր՝ բաբիլով նին.
Թշուառական՝ և դըժնէ ին.
Զատո՛ փոխան՝ գործոց նո ցին.
զոր 'ի սկըզբանն՝ ինձ արա րին.
Զըզօր տուր ինձ՝ լինել ուժ գին.
և'ի դիմի՝ հարուլ չա րին.
Նուաւ զոտից՝ մանկանց նո րին.
և հարկանել՝ զկարծըր վէ մին.
Լսել ըզ բան՝ մարգարէ ին.
ընդդէմ մահու՝ բըռնաւո րին.
Որ տայ մահ՝ քո յաղթու թիւն.
կամ ուր դըժոխք՝ խայթոց քո՛ ին.

Ամէն

Մ՛ինչ դարձուցեմ՝ առ հայրե նին.
ուստի անկաւ՛՝ մարդն առա ջին:
'Ի փափկութեան ադենն դրախ տին.
յանմահական՝ և յերկնայ ին:
✻ Հայցմամբ մաքուր՝ յորովայ նէ.
երեմիայ՝ մարգարէ ին:
Եւ քրովբէից՝ տեսանո ղին.
զտէրդ 'ի վերայ՝ քոբար գե տին.
Որք ընդ գերեալսն՝ ընթանայ ին.
որպէս հովի՛՝ ըզ կնի հօ տին:
Զ ի մի՛ յանգիւտ՝ մոլորի ցին.
և գահավէժ՝ հոգւով լի ցին:
ո 'Նաև յոգունց՝ համանմա նից.
որք յայնմ էին՝ ժամանա կին:
'Բոյին հոգւով՝ տեսանէ ին.
և զապագայս՝ ըն պատմէ ին:
✻ Յովսեայ բարւոյ՝ սերմանո ղին.
և ամովսայ՝ քարոզո ղին:
Մ՛իքի՛այ զծընունդ՝ քո տեսո ղին.
'Ի բեթղեհէմ՝ տուն եփրա տին:
Եւ յովէլեայ՝ ողբերգա կին.
որ 'ի դէմս իմ՝ վայ տար ան ձին:

Եւ

Եւ աբդիու՝ հոգեկրօ զին.
ընդ որս նուաճում՝ եղկխաս ցին:
Ամբակումայ՝ զարմանալ ւոյն.
պահօք ելօղ՝ բարձր 'ի վի մին:
Այնմ որ զուարթից՝ ըն հրեշտա կին.
առեալ բերէր՝ ճաշ 'ի գը բին:
Սոփոնեայ՝ հրատարա կին.
և անգէտ՝ քարոզ բա նին:
Եւ յովնանու՝ որսոյ կի տին.
և նինուէի՝ մեծ քարո զին:
Զիս վերածեա՝ տէր ընդ նը մին.
յորովայնէ՝ չար վիշա պին:
Հայցմամբ քոյոյ՝ օրինա կին.
երեքօրեայ՝ թաղմամբ յերկ րին:
Զաքարիայ՝ տեսանո ղին.
եօթընալոյս՝ աշտանա կին:
Այն որ նըստեալ՝ յաւանա կին.
զքեզ աւետէր՝ նոր սիօ նին:
Մաղաքիայ՝ որ էր վեր ջին.
'ի մարգարէսն՝ այն առա ջին:
Անուանակիր՝ սուրբ հրեշտա կին.
և համատիպ՝ գեղոյ նո րին:

Ար

✱ Նորից մանկանց՝ բաբելը նին.
աշակերտաց՝ դանիէ լին։
Անանիայ՝ ազարէ ին.
մաքուր մանկան՝ միսայէ լին։
Այնք որ 'ի հուրն՝ անկան հնո ցին.
զի պատկերին՝ ոչ զոհե ցին։
Յորում իջեր՝ տէր առ նո սին.
ոփ չորրորդ եղեր՝ ընդ երրոր դին.
Փոխարկեցեր՝ զբնութ̄ի հրոյ ին.
'ի մեղմագոյն՝ ցօղ անձրե ւին։
Որ բարձրանայք՝ չորրեակ տա սին.
ինքն կանգուն՝ յաւելուա ծին։
'Ի յորինակ՝ եօթնից եօթ նին.
այս կենցաղոյս՝ եօթանց դա րին։
Յորում զօրէ՝ հուր տխտայ ին.
վառեալ փրջմամբ՝ մեղաւո րին։
Այն որ յաւուր՝ ութերոր դին.
բառնի խոպա՝ գալով քոյ ին։
Նա մեղաւորք՝ մեղօք ջըն ջին.
և ամբարիշտք՝ ոչ գըտա նին։
Բայց ես մեղօք՝ յայժմուս կի զին.
երբ ըզ վառօղ՝ այնըր հրա տին.

Նա

Եւ բարձրանայ՝ յիս բոց չա րին.
յոյժ առաւել՝ քան ըզ հնո ցին։
Փրկեա՛ և զիս՝ ո՛ր ընդ նո սին.
յայրեցմանէ՝ չար խորհըր դին։
'Ի կիզմանէ՝ անբնակա նին.
և'ի հրատից՝ բնութեան ախ տին։
Ցօղ քո իջցէ՝ իբր 'ի հնո ցին.
անձրև կենացդ՝ առաւօ տին։
Զիմ շիջուսցէ՝ ըզ բոց տա պին.
փոխարկեսցէ՝ յամպ ցօղա գին։
Եւ զանվախճան՝ հուր գեհե նին.
զոր ժառանգեն՝ հրեշտակք չա րին։
Ըզ դառնագոյնն՝ և զխաւա րին.
որ է ծընունդ՝ մեղաց ախ տին։
Զոր վառեցի՝ անձամբ ան ձին.
բորբոքեցի՝ փըշմամբ չա րին։
Շիջո՛ յինէն՝ հայցմամբ նո ցին.
արժանացո՛՝ լուսոյդ վե րին։
Պաղատանօք՝ մարգար էին.
'ի մանկութեան՝ տեսանո ղին։
Դանիէլի՝ հոգւով ծե րին.
մարմնով ծերոց՝ կըշտամբո ղին։

Զան

Ո՛վ անյայտ տեսիլդ ընդ մեկնո ղին·
բաբելացւոց' մեծ արքայ ին։
Ո՛վ վէմըն հատեալ' առանց ձե ռին·
զոր 'ի կուսէն' քո ըղ մար մին։
Եւ զգալըստեան' քո օր վեր ջին·
որպէս տեսեալ' ծանուցո ղին։
Ո՛վ հայր հին աւուրցն' անուանո ղին·
և զքեզ ընդ ամպ' ըս տեսո ղին։
Եղիազար' մանկաբէ ին·
ինքնանըւէր' քահանայ ին։
Եւ ըստ հոգւոյ' որդւոց նո րին·
եօթըն եղբարցն' և մօր նո ցին։
Որք 'ի վերայ' հարցն օրի նին·
մարմնով մեռան' և ոչ լու ծին
Եւ զանտիոքն' երբե լին·
և զանմարմինն' անարգե ցին։
Ո՛վ իս ազատեա՛' հայցմամբ նո ցին·
'ի բըռնութեանց' բելիա րին։
Չարչարակցօք' քո առա ջին·
գուշակողաց' զխորհուրդ խա չին։
* Բայց այսքանեօք' բըժիշկ ան ձին·
ոչ բուժեցաւ' ախտ մարդկայ ին։

Բան

Բանզի կարեօք՝ բնութե̃ էին.
և բըժըշկել՝ ոչ կարա ցին։
Զի ըստ հըզօր՝ ցաւոց վէ րին.
հըզօր դեղոց՝ պիտանայ ին։
Որ ըղձածեալ՝ տըկար մար մին.
ապաքինել՝ ոչ բաւէ ին։
Մինչև զկենաց՝ դեղդ երկնայ ին.
Էարբ բնութիւն՝ մեր ախտայ ին։
Եհեղ ըզ մաղձ՝ ըն ցաւա գին.
փոխեալ ՚ի կեանս՝ ըն առա ջին։
Նախ ՚ի հոգւոյդ՝ ա̃ծայ ին. *
մաքրեալ հոգի՝ սրբոյ կու սին։
Եւ զօրութիւն՝ հօրըդ վե րին.
հովանացեալ՝ գոլով նը մին։
Ապա որդիդ՝ հօր միա ծին.
կամաւ իջեալ՝ յորովայ նին։
Ճշմարտապէս՝ եղև մար մին։
ա̃ծ և մարդ՝ մի երկո քին։
Ծընար մարմնով՝ ըստ մարդկայ ին.
որ ՚ի հօրէ՝ նախ անմար մին։
Լուծեր զերկուսն՝ նախաստեղ ծին. ոկ
զաներևապատն ՚ի խանձար ըրին։

Բանդ

Բանդ 'ի մըտաւոր՝ ըն անբա նից·
գոլ կերակուր՝ բանակա նին·
Յոյըրդէ յայտնեալ՝ լուսով աստ ղին·
Մոգքըն նովաւ՝ երկիրպա գին:
Դասք հրեշտակաց՝ իջեալ յայ րին·
Որ ծընընդեան՝ քո սպասե ին:
Հովուացն աղդեալ՝ աւետե ին·
փառք 'ի բարձունս՝ վերերգե ին:
* Ըստ նախահարց՝ ըն մեր ուխ տին·
Թըլփատեցար՝ յութօրէ ին:
Ո ի զանձթըլփատ՝ սըրտ մարդկոյ ին·
Թըլփատեսցես՝ հոգւով քոյ ին:
* Օրհնաբերդ՝ ըստ օրի նին·
մըտեր յընծայ՝ 'ի տաճա րին:
Սա զհին աւուրց՝ ըդ ծերու նին·
գըրկուէր տըղայ՝ 'ի սուրբ գըր կին:
Ոխս որ մեղօք՝ ծընեալ յախ տին·
ծընար դարձեալ՝ յաւազա նին:
Ո որ մերկացայ՝ խաբմամբ չա րին·
շաղախեցայ՝ յախտըս կըր կին:
Սըրբեա ծընընդեամբ՝ քո վերըս տին·
ընծայելով՝ հօր 'ի յեր կին:

Դ. Ա.ղա

Աղաչանօք՝ ա̄ծած նին.
և ծերունւոյն՝ սիմէօ նին:
Որ յերկուղէ՝ տղայատպա նին.
մանկակոտոր՝ հերովդէ ին:
Գնացեր յաշխարհն՝ եգիպտո սին.
ըստ բարբառոյ՝ մարգարէ ին:
Զիս յերկիւղէ՝ գիշերայ ին.
մարդախողխող՝ բռնաւո րին:
Ամրացուցես՝ աջով քո յին.
'ի գաղտնաձիգ՝ նետից նո րին:
Որ շըրջեցար՝ խոնարհ յերկ րի.
զգեցեալ ըզ կերպ՝ ըս մարդկայ ին:
Զիս վերացո՝ յերկրէ յեր կին.
զանկեալս 'ի մեղս՝ անդընդայ ին:
Որ յետ լընլոյ՝ երից տա սին.
ամաման մարմնոյ՝ քո հասա կին:
Զքեզ մըկրտեաց՝ ո̄ր ամլոր դին.
վըկայելով՝ հայր և հո գին:
Ո՛չ թէ կարօտ՝ մաքրագու նին. ռձ
մեզ պարգևեց՝ մաքրող բա նին:
Այլ զի ըզ մեզ՝ ադամայ ին.
լուացես ջըրով՝ յորդանա նին:

Ն Նա

Ու զիմ լըծա՛ զյանձանս ան   ձին.
զտիղմըն մեղաց՝ սեւագու   նին։
Որպէս երբեմն՝ յաւազա   նին.
զոր հնացուցի՝ մեղօք կըր   կին։
✱ Ընդ յաղթութեան՝ քո երրա   կին.
՚ի փորձութեան՝ յանապա   տին։
Տո՛ւր ինձ յաղթել՝ չար իշխա   նին.
աներեւոյթ՝ բըռնաւո   րին։
Գըռնալ բանիւ՝ քում հրամա   նին.
յիժին վերայ՝ եւ՚ի քար   բին։
Կոխել ոտիւք՝ գարշապա   րին.
զգլուխ կամակոր՝ վիշապ օ   ձին։
✱ Ընդ ընտրելոց՝ մետասա   նին.
զոր ընտրեցեր՝ գերաշխար   հին։
Հրաւիրեցեր՝ զիս ընդ նո   սին.
լինել կըցորդ՝ լաւագու   նին։
Բայց ես հոգւով՝ հեզգըս վեր   ջին.
խոտան գըտայ՝ ըստ յուդա   յին։
Թէպէտ եւ ո՛չ՝ տիրակա   նին.
այլ մատն եղէ՝ անձամբ ան   ձին։
՚Ի քէն մաղթեմ՝ հայցմամբ նո   ցին.
դարձեալ ուղղել՝ լուսոյ շաւ   ղին։

Առ

Ունել գործով՝ զքարոզ բա   նին.
զոր հրամանաւն՝ քո ուսու   ցին։
Ի հարսանիսն՝ ըն մարդկայ   ին. *
յոր կոչեցար՝ ընդ մօր քոյ   ին։
Փոխարկեցեր՝ զջուրն ՚ի գի   նին.
՚ի քեն հրաշից՝ նախ առա   ջին։
Եւ զիմ լուծեալ՝ յախտից բնու   թին.
փոխարկեսցես՝ ՚ի կարծրու   թին։
Յամաքեցո՝ զջուր հեղե   ղին.
արբո զբաժակ՝ պատուիրա   նին։
Դարձեալ զորդւոյ՝ թագաւոր   մին.
բանիւ լուծեր՝ զախտըս ջեր   մին։
Եւ ես մաղթեմ՝ ընդ հօր նո   րին.
զառողջութի՝ հիւանդս ան   ձին։
Եղեալ նըստար՝ բարձր ՚ի լե   րին. Հ
որպէս երբեմն՝ իջեր ՚ի   սին։
Յամպոյն խօսեալ՝ զօրէնըս   հին.
զնորս ուսուցեր՝ բանդ ՚ի մար   մին։
Բացեր զբերանդ՝ ածայ   ին.
երանեցեր՝ զոր ՚ի բա   րին։
Ընդ տախտակաց՝ տասըն բա   նին.
նորոյս ետուր՝ զինն երա   նին։

Սանդուղք եղեր՝ յերկրէ յեր կին.
ինըն մատամբք՝ աստիճա նին.
Ջանէր նովաւ՝ զազգ երկրա ծին.
դասակցեցեր՝ իննեակ դա սին։
Բայց ես այն քան՝ եղէ ստո րին.
մեղաց ախտիւք՝ ծանրագու նին։
Մինչ զի և ո՛չ՝ ելի ընդ մին.
յաստիճանաց՝ իններոր դին։
Զաղքատացայ՝ հոգւով չա րին.
արքայութե՛ ըն պատճա ռին։
Նաև միշտ փարթամ՝ կամ ՚ի սո սին.
աղքատ բարեաց՝ ամենև ին։
Ո՛չ սուգ էառ՝ հոգիս ներ քին.
լալ արտասուօք՝ զմահ իւր ինք նին։
Զի սփոփեսցի՝ յայնմ աշխար հին.
ծիծաղական՝ անուամբ բա նին։
Նաև ՚ի մնոտիս՝ յայս ծիծա ղին.
և խորախձանամ՝ ՚ի վնաս ան ձին։
Որում և վայն՝ փոխանա կին.
և ատամանց՝ կափմամբ լա լին։
Ո՛չ հեղ բանիւ՝ առ համազ գին.
խոսակցեցայ՝ ըստ հրամա նին։

Զի

Ո՜վ ի ընդ պահօղ՝ սուրբ օրի   նին.
ժառանգէի՝ զերկիր մե   րին.
Ո՛չ քաղցեցայ՝ արդար հա   ցին.
և ո՛չ ծարաւ՝ է յիս բա   նին.
Ո՜վ ի յագէի՝ սիրով քոյ   ին.
՚ի յըմպելոյդ՝ ա̃ծայ   ին.
Զողորմեցայ՝ ես աղքա   տին.
իմում յուսոյդ՝ կերպարա   նին.
Ո՜վ ի յոր մեծի՝ դատաստա   նին.
ողորմէիր՝ Թըշուառս ան   ձին.
Ո՛չ սրբեցի՝ յաղտոյ չա   րին. չէ
զիմ անմաքուր՝ սիրտս և հո   գին.
Ո՜վ ի տեսութեանդ՝ ա̃ծայ   ին.
արժանացայց՝ մինչ ՚ի մար   մին.
Խաղաղարար՝ հակառա   կին.
չեղէ առիս՝ ո՛չ յոտա   րին.
Որով որդի՝ հօրըդ մե   րին.
լինիլ ըստ քեզ՝ գործով քոյ   ին.
Ջալածեցայ՝ բայց տըժգո   հիմ.
՚ի գործակցաց՝ չարախո   հին.
Ո՜վ ի թէ կամաւ՝ ժառանգե   ին.
զարքայութիւն՝ քո երկնայ   ին.

Բա

Բանիւք բազմօք՝ նախատե ցին·
բամբասանօք՝ զկրծեցու ցին։
Բայց ոչ ընդ քո՝ կամ սուտ նո քին·
այլ արդարև՝ ճշմարտէ ին։
Արդ պաղատիմ՝ տէր լալա գին·
գիրկս արկանեմ՝ տնըրդ ո տին։
Թեթևացո՛՝ զիս ՚ի մար մին·
՚ի ծանրութեանց՝ մեղաց բե ռին։
Զի հնար լեցի՝ հոգւոյս սատ րին·
ելից առ քեզ՝ մրտօք յեր կին։
Ընդ սանդղաձև՝ բանըս քո ին·
գո՛ն է մասամբք՝ աշտիճա նին։
* Անապական՝ այդ երկնայ ին·
որ յաղեցեր՝ զազգ մարդկայ ին։
Աղ անուանեալ՝ հայցմամբ գըրն դին·
զիս յաղեսցես՝ բանիւ քո ին։
Զ անհամութիւնս՝ խմոյ ան ձին·
համեմեսցես՝ շնորհիւ բա նին։
Զի մի՛ անհամ՝ գըտեալ ա ղին·
արտաքս անկեալ՝ կոխան լի ցիմ։
* Լոյս ՚ի լուսոյ՝ հօր միա ծին·
լուսավառեցեր՝ զազգ երկրա ծին։

Լու

Նու զաշակերտս՝ լուսոյ բա   նիդ.
լոյս տուացեր՝ անուամբ քոյ   ին.
Լուսաւորեա՛՝ լուսով նո   ցին.
զանդիտութեան՝ խաւարս ան   ձին.
Թէպէտ և ո՛չ՝ յաշտանա   կին.
այլ ի բեր ըզ ճրագ՝ ընդ գըրու   նին.
Ը նոր օրէն՝ ըս հրամա   նին.
հրամայեցեր՝ զայս ըստ կար   գին. ✱
Թէ ոք լուծցէ՝ ինքեամբ ըզ   մին.
փոքըր կոչի առ արքու   նին.
Ո ինչ արասցէ՝ առ այսպի   սին.
հոգիս լուծօղ՝ զամենե   սին.
Որև միոյ՝ թէ քըննի   ցին.
չէ՛ կատարող՝ պատուիրա   նին.
Պահանջեցեր՝ ըզ կնի նո   րին. ✱
առաւելուլ՝ յարդար մա   սին.
Քան ըզ դըպրաց՝ հին օրի   նին.
զաշակերտաց՝ ըն մովսի   սին.
Նա ոչ միայն՝ չեմ յաւե   լին.
այլ և նըրա՛զ՝ համեմա   տին.
Սուև թախուր՝ ամենև   ին.
Ի հին և նոր՝ կտակարա   նին.

Ոչ

Զի պարտաւոր՝ հրոյ գեհե նին·
զիս արարի՝ ցասմամբ սըր տին:
Նա բարկացայ՝ ես ընկե րին·
տարապարտուց՝ շարժեալ յախ տին:
Աչօք նայիմ՝ ցանկակա նին·
՚ի գեղ դիմաց՝ իգակա նին:
՚Ի սիրտս առնում՝ զխոցուած նետին·
ոչ գիտելով՝ առխս ձգո ղին:
Ո՛չ շատանամ՝ միով խօ ցին·
՚ի միանգամ՝ հայեցուա ծին:
Այլ յօժարիմ՝ բազմագու նին·
մինչ կարէվէր՝ խոցեալ լե նիմ:
Նա այն զի ձայն՝ քո հրամա նին·
միշտ ՚ի յականջս՝ հնչեալ լը սին:
Ոչ է որ հայի՝ տրտմամբ ՚ի կին·
չնացաւ անդէն՝ յիւրում սըր տին:
Ոչ դատաստանն՝ յայտնի լի նին·
յառաքելոյ՝ քո սուրբ տա ռին:
Ոչ է շունք և գողք՝ որ ՚ի կար գին·
յարքայութեան՝ քում արտաք սին:
Բայց զինչ ասեմ՝ ըզ սոսկա լին·
ըզ սարսափումն՝ իմումս ան ձին:

Զի

Ո՜ է թէ աստուած՝ այնքան տուժին.
զինչ յանբնականն՝ որք ախտաս ցին.
Որով հարեալ՝ ըս յերկ սին. կե
՚ի մահաբեր՝ նետից չա րին.
Աղաղակեմ՝ ըստ ախտակ րին.
դիր դեղ հոգւոյս՝ խոցոյս խո րին.
Յաչաց մըտաց՝ զախտից փո շին.
մաքրեա զներքին՝ և զարտա քին.
Որով յըստակ՝ տեսից յեր կին.
ըզ կերպարանս՝ նախատը պին.
Եւ ընդ լերոյ՝ տըգեղ բա նին.
յուսակութիւն՝ լըսարա նին.
Տըպաւորեա՝ զբան մը տա ւին.
ածախօս՝ կտակարա նին.
Դի՛ր պահապան՝ շըթանց լեզ ու՜ին.
ո՛չ բարբառիլ՝ ՚ի վնաս ան ձին.
Այլ միշտ խօսիլ՝ կամաւ քոյ ին.
՚ի շնորհ և՚ի շահ՝ ըս լըսո ղին.
Ձեռաց շնորհեա՝ գործարա նին.
ըզ մտացական՝ գործել բա րին.
Ո՛չ հեշտական՝ վարիլ սո վին.
՚ի վնասակար՝ շօշափե լին.

Ապա

Այլ թէ գըթեալ՝ գայթակղեա ցին·
տո՛ւր հեռանիլ՝ ըստ հրամա նին։
Սպանող անձին՝ ըղ սիրե լին·
՚Ի յոչ տուժել՝ բոլորո վին։
Զոտըն հոգւոյս՝ ուղղեա՛ յեր կին·
և հաստատեա՛՝ յանշարժ վի մին։
Զի մի՛ գլորմամբ՝ բոլորս ան ձին·
անկման ՚ի հուրն՝ աուխթ լի ցին։
Բերան բացեալ՝ անդուռն ու նիմ·
որով բարիս՝ ո՛չ բարբա ռիմ։
Այլ վայրապար՝ դատարկ բա նին·
հեռանեցայ՝ ՚ի տատակա րին։
Այլ երանի՝ թէ դատար կին·
թէ և համար՝ տալ պահան ջին։
Այլ ո՛չ թունօք՝ մահաբե րին·
սուտ և նենգօղ՝ չարախօ սին։
* Օրըստօրէ՝ քում հրամա նին·
լսել ունկամբ՝ մարմնակա նին։
Ոչէ մի՛ երդնուլ՝ ամենե ին·
ո՛չ յերկրայինս՝ և ո՛չ յեր կին։
չձ Այլ իմ խըրցեալ՝ զականջս ան ձին·
ո՛չ տամ տեղի՝ և մուտ բա նին։

Այլ

Այլ հակառակ՝ բերիմ նը մին
և անհնազանդ՝ պատուիրա նին։
Զի ո՛չ միայն՝ յաթոռ մե ծին.
և 'ի սուրբ՝ պատուանդա նին։
Այլ որ նստիդ՝ յերկնից եր կին.
և յէակից՝ հայր և հո գին։
Զոր ո՛չ յոգւոյս՝ բղխէ հո գին.
այլ է ազդուամ՝ ըն բանսարկ ուին։
Ուղ 'ի քէն այսմ՝ է ճշմար տին.
և ո՛չն 'ի բաց՝ հրաժարե լին։
Իսկ աւելին՝ քան զայս չա րին.
'ի սկըզբանէ՝ մարդասպա նին։
Զորս 'ի յիւրոց՝ անտի խօ սին.
որպէս յառաջ՝ 'ի ձեռն օ ձին։
Բայց որ ետուր՝ գործի բա նին.
զմիտս և զլեզու՝ զշունչ օդա յին։
Բա՛ց ըզ բերանս՝ հոգւով քո յին.
լի՛ց օրհնութեամբ՝ հոգևո րին։
Խօսիլ յօրէնս՝ ա՛ծա յին.
յաւետարանս՝ նորոյ կտա կին.
Յիմաստութիւն՝ տեսակա նին.
և 'ի խորհուրդ՝ գործակա նին։

Հեռի արա՛՝ զբան հերձուա ծին.
զհայհոյութիւնն՝ աններե լին:
Դու ըզ տրտունջ՝ ընդ բամբա սին.
ըզ քըրթմընջիւնն՝ ընդ շոգմո գին:
Զխաբէութիւնն՝ առ ընկե րին.
և զմատնութիւն՝ նենգաւո րին:
Զերդմանըն բան՝ երդմնահա րին.
ըզ սուտ խօսիլըն՝ որ է չա րին:
Զգըրգըռութի՛՝ կըռուասի րին.
իբրև ըղշշունս՝ առ կերակ րին:
Աչք անհեթեթ՝ ըս բարբա ռին.
'ի թըշնամանս՝ միմեանց բե րին:
Զծաղրածու՝ խեղկատա կին.
և պախտաշարժ՝ բանըս նո ցին:
Զանչուռ բերան՝ բազմախօ սին.
և ըզ սնապարծ՝ բան քըմա ռին:
պ Զշատախօս՝ դիւակա նին.
և զղօղանջիւն՝ դիմագրա ւին:
Դու զհամօրէն՝ հոյլըս բա նին.
որ յետ խօսից՝ ըն զըղջա ցին:
Դու տուր ինձ բան՝ բանդ 'ի մար մին.
'ի միշտ խօսիլ՝ բանի՛ քոյ ին:

'Ի

Դու շնորհըս տալ՝ իմ լըսո ղին.
'ի շինութիւն՝ քակտեալ ան ձին:
Ոչ մատուցի՝ հարկանո ղին.
յետ աջ ծնօտի՝ զկողմն ահե կին:
Եւ ոչ գնացի՝ ընդ վարո ղին.
տարապարհակ՝ մըղոն կըր կին:
Ոչ սիրեցի՝ ըզ թըշնա մին.
և ոչ ցուցի՝ գութ ատո ղին:
Եւ ոչ ետու՝ փոխ աղքա տին.
որոց փոխան՝ տալ ոչ ու նին:
Այլ առեցի՝ ըզ սիրե լին.
չար հատուցի՝ բարերա րին:
Սիրեմ շըթամբք՝ շարժմամբ լեզու ին.
նըման գոլով՝ նենգաւո րին:
Զըզգուշացայ՝ քոյոյ բա նին.
յողորմութիւն՝ տալ աղքա տին:
Այլ ծախեցի՝ զնըրբազ չըն չին.
ընդ մարդկայնոց՝ ըս գովես տին:
Զի ոչ միայն՝ ահեակ ձե ռին.
որ են կողմանք՝ հակառա կին:
Այլ և փողոյ՝ նըման ձայ նին.
հըռչակեցի՝ զոչ ինչ բա րին:

Բատ

Ըստ աղօթից՝ պատուիրա նենի·
չմրտի մրտօք՝ 'ի տուն սըր տենի։
Եւ ոչ յանկեան՝ հրապարա կենի·
գտնէ ունիլ՝ վարձ մարդ կայ ենի։
Այլ հեղգացոյ՝ ես յերկու սենի·
առ կերպարանն՝ և ճըշմար տենի։
Զի ծուլութիւն՝ յաղթեաց յու սենի·
երկրաւորիս՝ և երկնայ ենի։
Արդ ըղ ընութեան՝ քո հայր յերկ լենի·
զոր մեզ ետուր՝ շնորհիւ քո ենի։
Տուր ինձ կարդալ՝ բոլորո վենի·
'ի սուրբ սըրտէ՝ զանուն նո րենի։
պէ Արքայութեան՝ տիրակա նենի·
գայցէ տիրել՝ իմում ան ձենի։
Եւ յերկրաւորս՝ առիթ լը ցենի·
կամքդ նորա՝ որպէս յեր կենի։
Զհաց առօրեայ՝ և զմիշտ է‿ ենի·
զմարմնոյս դարմանն՝ և ըզ բա րենի։
Տացէ առատ՝ կարօտս ան ձենի·
զիմանալին՝ և զըզգա լենի։
Թողցէ զյանցանս՝ իմում պար տենի·
որպէս և ես՝ պարտապա նենի։

Կամ

Կամ մանաւանդ՝ թէ զերկո սին.
Թողուլ տացէ՝ զի ինձ թող ցին.
Եւ մի՛ տացէ՝ թոյլ փորձո ղին.
փորձել ըզ ծոյլ՝ որպէս զա րին.
Այլ պահեսցէ՝ ՚ի սրոյ նո րին.
ինքն մարտիցէ՝ ընդդէմ չա րին:
Ո՛վ ճընշեցի՝ պահօք զմար մին. *
զո՛ն է հանգոյն՝ կեղծաւո րին:
Եւ ո՛չ հոգւո՛յն՝ օծի զհո գին.
իւղով լուսոյ՝ պատուիրա նին:
Ո՛վ լուացի՝ զմիտըս խըղ ճին.
որ ՚ի յերեսս՝ օրէնա կին:
Այլ պարպատմամբ՝ որովայ նին.
լուծի զկանոն՝ սուրբ պահո ղին:
Աղօտ լուսոյ՝ յառօրէ ին. *
Ճըրագ մարմնոյ՝ աչքըս մը թին.
Իսկ աչք հոգւոյս՝ բանակա նին.
միտքըս նըսեմ՝ խաւարայ ին.
Արդ եթէ զլոյս՝ պատկեր քոյ ին.
մեղօք փոխեմ՝ գիշերայ ին:
Խաւարն որքան՝ յիս զօրա ցին.
անկեալն յերկնից՝ արուսե կին:

Այլ

Այլ աղաչեմ՝ զլոյս երկնայ ին.
զփառաց ծագումն՝ ըստ հայրե նին:
Օ պատրոյկ մըտաց՝ հոգւոյս ճրա գին.
դարձեալ վառեա՛՝ լուսով քո ին:
Երկուց տերանց՝ որք ներհա կին.
ծառայեցի՝ գործովք կր կին:
Կերպարանօք՝ իսկակա նին.
և ճշմարտի՛ն՝ խաբեբայ ին:
'Ի սէր ժրխտող՝ մամոնայ ին.
զիս կապեցի՝ կամա՛ւ յախ տին:
պխ Եւ զքոյդ լուծի՝ առողջայ ին.
ըզ կապ սիրոյ՝ պատուիրա նին:
Պատուիրեցեր՝ չհոգալ զվաղ ուին.
ըզ կերակուր՝ և զըմպե լին:
Օ է պատրաստեալ՝ 'ի քէն լի նին.
ըստ ազգաւուցն՝ որ կերակ րին:
Չհաւատացի՝ խոստմանն բա նին.
և ոչ տեսլեամբ՝ ըն շուշա նին:
Այլ ծխուրեցայ՝ հոգօք նո ցին.
և մաշեցի՝ զկեանս ընդ նո սին:
Ամաց յաւալ՝ ժամանա կաւ.
ամբարեցի՝ զնիւթ երկրայ ին:

Որպէս անմահ՝ մահկանաց ուին.
և անվախճան՝ առօրէ ին:
Նու չխնդրեցի՝ զարքայու թիւն.
ըստ հայրօրէն՝ բարուոյ խրա տին:
Օ ի և տուեալ՝ ըզ լինե ին:
ինձ հարկաւորքն՝ և ամե լին:
Մեղօք խաւար՝ տեսարա նին.
ոչ նըկատեմ՝ յիս գերա նին.
Արատես լինիմ՝ յոյլում չե ղին.
նըման գոլով՝ կեղծաւո րին:
Ըզ սրբութիւն՝ անագա նին.
և զմարգարիտ՝ քոյոյ շնոր հին:
Ցանց և խողխեց՝ նմանո ղին.
կամաւ եսու՝ պըղծասի րին:
Բայց արդ խնդրեմ՝ զոր ոչ ու նիմ.
տուր ինձ իմ յոյս՝ ըզ խնդրե լին:
Հայցեմ ՚ի քէն՝ զոր կորու սի. պկ
արագ գտանել՝ լուսով ճրա գին:
Բաղխեմ ըզ դուռն՝ ըդ երկնայ ին.
նախքան զփակեալն՝ ընդդէմ հըն գին:
Օ ողորմութե՝ դուռըդ բաց ինձ.
մինչդեռ փակեալ՝ է ճըշմար տին:

Օ. Ընդ

Ընդ պղտոտայն՝ չոքայ ստո րին.
Լայն և արձակ՝ ճանապար հին։
՚Ի կորըստեան՝ յօթևա նին.
յորում բազումք՝ հետևե ցին։
Ուղղեա՛ զոտս իմ՝ յանձուկ շաւ ղին.
Թեթև արա՛՝ մեղաց բե ռին։
Զի կարացից՝ ընդ սակա ւին.
Թեթև թռչիլ՝ ամպով յեր կին։
Այծ զիս ընդ քեզ՝ դուռնըդ վե րին.
ածցես առ հայր՝ քո երկնայ ին։
Ճանապարհաւ՝ նեղ և նըր բին.
ուղիղ վարուք՝ ա͞ծայ ին.
Իմ որ չարեաց՝ ապաշխարո հին.
և արդարոց՝ որք ՚ի բա րին։
Տաս հաւասար՝ ցօղ անձրև ին.
և ըղձագման՝ լոյս արև ին։
Ինձ որ մեղօք՝ մեռեալ չա րին.
և ապաշխարոհ՝ առ քո բա րին։
Յօղեա՛ ըզ ցօղ՝ շնորհաց քոյ ին.
և ըզ ծագումն՝ խմանա լին։
* Զեկեալքս առ քեզ՝ ըստ հաւա տին.
և ըզ լոյսն՝ կենաց բա նին։

Շի

Լինել շնորհեա՛ ըստ արժա նին.
'ի վերայ քում՝ անշարժ վի մին.
Զի 'ի շինել՝ հողմոյ չա րին.
և 'ի յառնել՝ գետոց փոր ձին.
Տանըս հիմունք՝ մի՛ շարժես ցին.
ըստ յիմարին՝ որ յաւա զին.
Ասա՛ և ինձ՝ ըստ բարո տին.
և հաւատով՝ մերձեցո զին.
Կամիմ սրբեաց՝ բոլորո վին.
և մաքրեցից՝ յաղտոյ չա րին.
Զինուորեցայ՝ կայսեր սո րին.
որպէս ըզ պետ՝ ըն հարիւ րին.
Բարբառեցայց՝ ես ընդ նը մին.
զաղերսական՝ բանըս նո րին.
Չեմ արժանի՝ թէ ընդ յար կաւ՛.
մտցես ընդ իմ՝ ըս տաճա րին.
Այլ հրամայեա՛ բանըդ բա նի՛ւ.
զախտ իմ մաքրեա՛ ընդ ծառայ ին.
Տագնապեցայ՝ ջերմամբ ախ տին.
պոռնըկական՝ զազրագու նին.
Եւ յանկողին՝ ըս գարշե լին.
մեղկեալ անկայ՝ զանկանգնե լին.

Ընդ

պճ Ընդ զոքանչըն՝ սիմոն վե | մին.
զես յարուցեալ՝ աջ հըզօ | րին:
Զի պաշտեցից՝ ես ընդ նը | մին.
զկենդանատուդ՝ իմոյ ան | ձին:
Աղբիւր կենաց՝ ջուր խնդրե | ցեր.
սամարուհւոյն՝ 'ի ծարա | ւին:
Եւ խոստացար՝ ջուր կենդա | նին.
փոխանակել՝ յանցաւո | րին:
Շնորհեա՛ և ինձ՝ կենացդ աղ | բիւր.
ըզ հոգևոր՝ սուրբ ըմպե | լին:
Գեստահետել՝ յորովայ | նէ.
զառատ բըղխօղ՝ շնորհաց հո | գին:
Ընդ բազմամեայ՝ լուծեալ ան | ձին.
պրոպատիկէ՝ աւազա | նին:
Յորում և ես՝ զոք ոչ ու | նիմ.
զի զես արկցէ՝ մինչ յուզի | ցին:
Ասա՛ բառնալ՝ իմոյ մահ | ճին.
այս է մարմնոյս՝ թանձրագու | նին:
Ոչ մեղանչել՝ դարձեալ կըր | կին.
յետ ողջութեան՝ ըստ հրամա | նին:
Որ 'ի խաւարին՝ աչեաց ծո | վին.
և յընկղմել՝ բարձեալ նա | ւին:

Գու

Դու սաստեցեր՝ և լռե ցին․
ալիք ծովուն՝ հանդարտե ցին։
Տուր և ինձ ձեռն՝ ըստ պետրո սին․
վերաբերել՝ յալեաց չա րին։
Զի մի՛ մեղաց՝ շարժեալ ա‿ լին․
հեղձուցանէ՝ զիս 'ի նը մին։
Ընդ դիւատանջ՝ ըս մոլե գին․
'ի գերեզմանս՝ ըն բնակո ղին։
Տանջիմ և ես՝ յոյժ ցաւա գին․
'ի խորհրդոց՝ որ չերև ին։
Սաստեա և իմ՝ չարադի ւին․
որպէս և յայն՝ ժամ առ նո սին։
Լու անդընդոց՝ մատնեա խո րին․
որպէս ըզ խոզս՝ երամա կին։
Որ զանդամօք՝ լուծեալ մար մին․
կարծրացուցեր՝ հոդեալ բա նին․
Շնորհեա և ինձ՝ լսել ձայ նին․
Թէ մեղք քո՝ Թողեալ լի ցին։
Իշխան մըտօք՝ ընդ յայլո սին․ Չ
բուռըն հարից՝ տնըրդ ը‿ տին։
Սաւրըն դըստեր՝ մեռեալս ան ձին․
'ի տուն մարմնոյս՝ մահաբե րին։

Խո

Խոնարհեցիր՝ յիս ըստ նը ՚մին.
դադարեցո՛՝ զձայն կակա նին:
Կալ ըզ ձեռաց՝ բանակա նին.
դարձո՛ այարէն՝ յիս ըզ հո գին:
✻ Եւ ընդ միւսոյ՝ ախտածո րին.
՚ի քղանցըս տէ՛ն՝ ըդ հըպո զին:
Սպքրեա՛ զհոսում՝ ըն վըտա կին.
յարեան մեղաց՝ զաղըադու նին:
Յուժ կաղացայ՝ պատուհրա նին.
և կուրացայ՝ լուսով բա նին:
Կանգնեա՛ և զիս՝ տէր ընդ կա զին.
և լոյս ծագեա՛՝ ինձ ըստ կու րին:
Ոչ է վազեցից՝ իբր եղջե րին.
ըստ կանխասաց՝ մարգարէ ին:
Եւ զարուսեակդ՝ առաւօ տին.
տեսից ՚ի միառ՝ ըս հայրե նին.
✻ Եւ համրացայ՝ բարեաց բա նին.
որպէս բերանն՝ այսահա րին:
Նըմանելով՝ խուլ և համ րին.
և ՚ի դիհ՛աց՝ խըցեալ խը լին:
Ընդարձակեա՛՝ զկապըս լեզ ուին.
բարբառեցո՛՝ ինձ ըզ բա րին:

Եւ

Սու խից զականջս՝ ընդդէմ • ձին.
զի մի՛ լուայց՝ ըստ եւայ ին։
Որ գօսացեալ՝ գործնակա նին. ✻
եւ չորացեալ՝ յախտէ ձե ւին։
Ջայն տիրական՝ քո հրամա նին.
'ի զգայութիւն՝ փոխարկե ցին։
Հընչեա՛ յիմում՝ մեռեալ մար մին.
կենդանարար՝ ձայնիւ քոյ ին։
Օ՛ ի կարկամեալս՝ անհընա րին.
'ի գործ բարւոյ՝ արձակեա ցին։
Այրի հոգիս՝ լայ ընդ այ րին.
իբր 'ի նայինն՝ մեռեալ զոր դին։
Գթա՛ եւ յիս՝ տէր ընդ նո մին. չի
արժանացո՛՝ կենաց ձայ նին։
Սու ընդ կընոջ՝ մեղաւո րին. ✻
բուրբն հարից՝ կենացդ ո տին։
Տուր համբուրել՝ ինձ ընդ նո մին.
որպէս եւ նմա՝ սիրով սըր տին։
Բղխել աղբերս՝ արտասուա լին.
լուալ ըզ ձայնդ՝ ածայ ին.
Հաւատովք քո՝ զքեզ կեցու ցին.
գնա՛ յանքոյթ՝ խաղաղու թիւն.

Սա

Սաստով մարմնոյս՝ լուսածո ղին.
զԹեւաց ընկէց՝ զիս Թշնա մին։
Անկմամբ իմով՝ գայԹակղես ցին.
որք փոքր ոգիք՝ իմաստասէ ին։
Որ ինձ պատժոյ՝ գերագու նին.
քան զիմ յանցանս՝ առիԹ լի նին։
Օ պարանոցէս՝ ծանր արձա նին.
անկմամբ ՚ի ծով՝ ըն գեհե նին։
Բայց որ հընարդ՝ ես անհնա րից.
կանգնեա՛ և զիս՝ այժմ ՚ի յո տին։
Օ ի որք գԹեալք՝ վն̃ իմ կանգ նին.
և որք կանգունքն՝ են գոհաս ցին։
Յագարակի՝ Թշուառս ան ձին.
յոր ցանեցեր՝ սերմն ըզ բա րին.
՚Ի քուն լինել՝ հինգոյս հո գին.
ցանեաց զորոմն՝ ըն Թշնա մին։
Որք նախ հընձող՝ ժամանա կին.
քաղեալ լինէն՝ ՚ի բաց դի ցին։
Օ ի մի՛ զցորեանն՝ անցես զհնոր հին.
զորոմբն տաս՝ հրոյ գեհե նին։
Յոյժ կարծրացայ՝ ըստ ապառա ժին.
եղէ նըման՝ ճանապար հին։

Փուշք

Փուշք աշխարհի՝ զիս հեղձու ցին·
և անպտուղ զանձն՝ ըս արա րին։
Ըստ սերմանող՝ տէր ըզ բա րին·
զիս աճեցո՝ ըզ բոյս բա րին։
Զի տաց պտուղ՝ մի երես նին·
հարիւր վաթսուն՝ կամ զերես նին։
Ոչ ծախեցի՝ զդիւր վատնե լին·
ընդ գիւտ զանձի՝ ագարա կին։
Զոր գողացաւ՝ իմ թշնա մին· ջխ
և ետ փոխան, ըզ կապտե լին։
Ըզ քեզ որ գանձդ՝ ես երկնայ ին·
մաղթեմ սրտիւ՝ բոլորո վին։
Տուր ինձ իմաստ՝ գանձել յեր կին·
և անդր ունել՝ պխորհուրդ սըր տին։
Որ 'ի գողոյն՝ գիշերայ ին·
զաղտնի ական՝ ոչ հատա նին։
Ըստ զգուշութբ՝ ամբաւպա հին·
ըստ քո լուսոյ՝ պատուիրա նին։
Ոչ 'ի խնդիր՝ քո մարգար տին·
ելի նման՝ վաճառա ղին։
Նու ոչ փոխան՝ անփոխա նին·
ետու ըզ սէր՝ անցաւո րին։

Զլա

Զ՞վաճառեցի՝ ըստ հրամա նին·
ըղ ցանկութիւն՝ նիւթակա նին։
Սա 'ի ստացուած՝ ըն մեծագ նին·
և ցողածին՝ լուսաբե րին։
Մարգարտօրէն՝ ծընունդ կու սին·
ած և մարդ՝ մի երկո քին։
Տուր ինձ սիրոյդ՝ ածայ ին·
լինիլ խնդրող՝ խանդակա թին։
Բաց զառագաստ՝ փափաքո ղին·
մուտ 'ի սենեակ՝ տարփմամբ որ տին։
Տաճարացո՛՝ զիս վերըս տին·
և ընդ գրկեա՛՝ աջով քո ին։
* Օ՛ հաւատ բոլոր՝ մանանե խին·
զարքայութեան՝ յօրինա կին։
Որ ըստացայ՝ իմումն ան ձին·
զի չար լերինք՝ փոփոխե ին։
Եւ ոչ նման՝ թուչնոց երկ նին·
յոստըս հանգեայ՝ պատուի րա նին։
Յորում հոգիք՝ մաքուր հանգ չին·
ժառանգ երկնից՝ այբ խորա նին։
Եւ ոչ եղէ՝ խախտ ըստ հա մին·
կամ կարծրագոյն՝ ձըձեաց մը տին։

Յո

Յորոց մանրեա՛՝ մանր ըզ ժա նին.
և զիս կառո՛՝ յոստըս ծա ռին.
Խըմոր եղէ՝ փառթար և հին.
և ո՛չ առակ՝ ածման բա նին.
Զայն զոր թաքոյց՝ յալևորըն կին.
եկեղեցի՝ զխորհուրդ քո յին.
Զի նա 'ի քէն՝ առեալ նախ կին. ՋԿ
նովաւ ծանեան՝ դասքըն մե րին.
Իսկ ընդ զանգուածս՝ ադամայ ին.
խառնեալ բոլորն՝ խըմորէ ին.
Օրհնեալ միայն՝ ես յերկ սին.
յանձառելի՝ լոյս իմաս տին.
Ուամ արասցես՝ հաղորդ կըր կին.
տացես դարձեալ՝ զոր կորու սին.
Ընդ որսացեալսն՝ 'ի յուռկա նին.
հաներ և զիս՝ յեզըր ծո վին.
Բայց յընտրութեն՝ քոյ ըզ բա րին.
անկայ 'ի բաց՝ ըստ խոստա նին.
Որով 'ի նոյն՝ ջուրըս խո րին.
դարձեալ իջի՝ 'ի գէճ տըղ մին.
Յորում անդունդք՝ անհընա րին.
զհոգւոյս մասունքն՝ պաշարե ցին.

Ի. յլ

Այլ դու կարօղ՝ յամենայ նին.
վերաբերեա՛՝ զիս վերըս տին։
Եւ 'ի բարի՝ սուրբ յամա նին.
ժողովեսցես՝ ընդ ընտրե լին։
Որ 'ի հընգից՝ նըկանա կին.
նըշխարեցեր՝ հինգ հազա րին։
Եւ 'ի չորից՝ դարձեալ զնո սին.
կերակրեցեր՝ յանապա տին։
Զիս որ քաղցեալ՝ եմ քոյ հա ցին
աստուածայնոյդ՝ երկնաւո րին։
Արա՛ ընուլ՝ հոգւոյս նո վին.
յերկնից իջեալ՝ և անմա հին։
Քանանուհւոյն՝ լուար ձայ նին.
և շնորհեցեր՝ ըզ հայցե լին։
Աղաղակեմ՝ ես ընդ նը մին.
շնորհեա՛ և ինձ՝ զիմ խնդրե լին։
Զի եթէ շուն՝ կոչես վեր ջին.
արագապէս՝ լսեմ ձայ նին։
Ճեպել յընթացս՝ 'ի կոչ հով ուիդ.
և հալածել՝ զօտարո տին։
Թէ և մանկանց՝ անարա տից.
չեմ արժանի՝ կցորդ մա սին։

Այլ

Այլ փշրանաց՝ մը սեղա նին.
արժանացո՛՝ կենաց հա ցին։
Կարկամ եղէ՝ ես առ բա րին. *
նման կընոջ՝ ըն կարկա մին։
Ձեռըն տացես՝ ինձ ընդ նը մին.
զանկեալ հոգիս՝ կանգնեա՛ յո տին։
Որ յայտնեցեր՝ զածու թիւնդ. *
աշակերտաց՝ քոց 'ի վե րին։
Նու զանձաւոր փառս՝ ըն հայրե նին.
փայլեալ ցուցեր՝ աչաց նո ցին։
Մաքրեա՛ և զիմ՝ միտըս մը թին.
և զգայարան՝ ըս խաւա րին։
Ընդ յայտնապէս՝ 'ի յերկրոր դին.
յագիլ փառօքդ՝ անծայ ին։
Ընդ լուսնական՝ այսահա րին. *
մանկանըն հօր՝ անհպա տին։
Օրըստօրէ՝ տանջիմ նո վին.
'ի հուր ցասման՝ 'ի ջուր գի ձին։
Յորոց հընար՝ ըստ 'մարդկայ ին.
չէ ողջութեան՝ ինձ յերկրո սին։
Այլ թէ 'ի քէն՝ տէր երկնայ ին.
ցաւոցն առիթք՝ հալածես ցին։

Օ՛ի

Զ ի ջերմութիւնք՝ տուընջենայ ին.
և լուսնականք՝ գիշերայ ին.
Մի՛ մեղիցեն՝ ինձ ըստ դաւ թին.
և մի՛ մեղաց՝ պատճառ լի ցին.
Ի հարցանելըն՝ ըզ քեզ վի մին.
քանիցս թողու՛լ՝ եղբօրն յան ցին.
Ասէ՛ ասացեր՝ ըզեօթնե կին
այլ չորս հարիւր՝ ընդ իննըն սին.
Որ կենցաղոյս՝ ամքըն թըլ ւին.
անցաւորիս՝ եօթեանց դա րին.
Ուէ որչափ եմք՝ ՚ի յայս մար մին.
պարտ է թողու՛լ՝ զղջակա նին.
Նու ես թէպէտ՝ եղէ վեր ջին
՚ի յոչ թողու՛լ՝ պարտապա նին.
Վա՛ խստաւո՛ր՝ բնութեա ան ձին.
և անկատար՝ գոլ ՚ի բա րին.
Սակայն առ իս՝ ՚ի քէն լըց ցին
քո ինձ եդեալ՝ բան հրամա նին.
Թողուլ ըզ մեղս՝ առ քեզ պար տին.
որքան զաւազ՝ շատ է զծո վին.
Ոչ յաղքատիս՝ միայն՝ չա փին.
եօթանասանից՝ ըն կանո նին.

Ր.ԺԼ

Այլ առաւե՛լ՝ քոյդ զօրաց ցին. ը
ըստ ողորմութե՛դ՝ որ ոչ թըլ ծին։
Կենդանական՝ չլուա՛յ ձայ նին. *
որ ոչ թողել՝ զհայրըն թո ղին։
Այլ և մեռայ՝ ընդ մեռե լին.
մեռելոտի՝ գործովք չա րին։
Բուռըն հարի՝ զմաճոյ բա նին.
բայց ոչ նըման՝ մաճակա լին։
Զի նա չհայի՝ անդր ՚ի յե տին.
այլ ՚ի յակօսն՝ որ առա ջին։
Եւ ես թողի՝ զխորհուրդ վե րին.
ըզ ճանապարհ՝ մըտից յեր կին։
Դարձայ այսրէն՝ յերկիր ստո րին.
ուստի հաներ՝ իջմամբ քոյ ին։
Արդ բարձրացո՛՝ զիս վերըս տին.
առ քեզ հանցես՝ յերկնից եր կին։
Մի՛ տար դառնալ՝ առ թշնա մին.
զի մի՛ հարցէ՝ ընդ խաւա րին։
՚Ի ներքինեացն՝ երից բա ժին. *
զոր որոշեաց՝ բանըն քոյ ին։
Յորովայնէ՝ և մարդկայ ին.
և ընդ վարձուց՝ երկնաւո րին։

Նո

Նուիրեցայ՝ և ես մա   սին.
Հրեշտակական՝ կուսակա   նին:
Պատերազմել՝ ընդդէմ ախ   տին.
և ընդ բնութեան՝ ըս շարժո   ղին:
Բայց թոյլ գըտայ՝ յասպարի   սին.
և զէն ընկեց՝ 'ի ճակա   տին:
Յորում և նետըք՝ մուխ չա   րին.
'ի սիրտ հարան՝ տիրակա   նին:
Զօպահանջեցեր՝ զանկարե   լին.
այլ զիս եդեր՝ իշխան նը   մին:
Թէ որ կարօղքն՝ են տանե   ցին.
և որ տկարք՝ ո՛չ պահան   ջին:
Վասն այնորիկ՝ ո՛չ ունի   ցին.
պատճառ բանի՝ խոցմանս ան   ձին:
Նաև ո՛չ դիպօղ՝ զպատասխա   նին.
'ի քո արդար՝ դատաստա   նին:
Այլ որ քննիչդ՝ ես խորհր   դին.
և տեսանօղ՝ գաղտնեաց սը   տին:
ուի Մարտիր փոխան՝ պարտեալս՝ ան   ձին.
ընդ թշնամւոյն՝ իմ յաղթո   ղին:
Մի՛ տար տեղի՝ յիս փորձո   ղին.
մարմնոյ ախտիւք՝ զիս պատրո   ղին:

Այլ պարագրեա՛՝ թեւօք քոյ ին․
որպէս ըզ տիպս՝ ըն բեր ա կին։
Յընթրիսըն մեծ՝ կոչմեալ մե ծին․
ընըդ ծառայք՝ զիս կոչե ցին։
Յորմէ 'ի բաց՝ հրաժարե ցի․
պատճառելով՝ խորատու չա րին։
Վասն աշխարհի՝ ագարա կին․
և վասն եզանց՝ զգայակա նին։
Եւ ընդ կընոջ՝ հեշտասե րին․
որով կապեալ՝ կամ 'ի սա սին։
Լուծիչ կապից՝ դըժոխայ ին․
Լոյծ ըզ կապանս՝ իմ զերբե սին։
Հան 'ի հոլովէս՝ այս տրտմա գին․
տար 'ի տաճար՝ յուխտեալ տե ղին։
Արժանացո՛՝ կենաց հա ցին․
և ըմպելւոյդ՝ աստուածայ ին։
Ուրախանալ՝ գինեաւ բա նին․ ու
զոր խառնեցեր՝ անըզգա մին։
Յերուսաղէմ՝ մերոյ դըրախ տին․
ընդ ադամայ՝ յանցաւո րին։
'Ի յերկնքոյն՝ իջի սո րին․
անկայ 'ի ձեռս՝ աւազա կին։

Ե Որք

Որք 'ի լուսոյն մերկացու ցին.
զհոգիս մեղաց՝ վիրօք լը ցին.
Ոչ կիսամահ՝ թողեալ գնա ցին.
այլ յետ մահու՝ պատերազ մին.
Զոր և մոլսեմ՝ ըն ղևտա ցին.
և անհարումն՝ քահանայն հին.
Տուներն մեծի՝ նահապե տին.
և մարգարէք՝ հնոյ օրի նին.
Զ վէրըս ցաւոց՝ անհընա րին.
և ըզ խոցուած՝ ըս սաստկա գին.
Դեղով բանից՝ անցեալ տե սին.
և բըժշկել՝ ոչ կարա ցին.
Սամարացւոյդ՝ զոր կոչէ ին.
տոհմըն ժըպհիր՝ հրէակա նին.
ուխ Յուցիր ըզ ցաւս՝ իմոյ ան ձին.
տեսող աչացդ՝ ա̄ծայ ին.
Գթա և յիս՝ ըստ ադա մին.
դիր դեղ հոգւոյս՝ խոցոյս խո րին.
Պատեա զպեստուքն՝ իմ առա ջին.
զոր աւազակք՝ ըն մերկա ցին.
Արկ 'ի վերայ՝ զձէթ և զգի նին.
զդեղըն կենաց՝ հոգւոյս վէ րին.

Տա

Տալով զօծման՝ դարձեալ զհո գին․
և ըզ բաժակ՝ նորոյ ուխ տին։
Բարձ ՚ի վերայ՝ զլրաստու խա չին․
տար ՚ի պանդոկ՝ յեկեղե ցին։
Յանձնեաւ գլխոյ՝ քահանայ ին․
քեզ ըստ մարմնոյ՝ պատարա գին։
Տուր ընդ երկուս՝ դահեկա նին․
զբան հին և նոր՝ կտակարա նին։
Տանել դարման՝ հոգւոյս նո վին․
որպէս կեցցէ՝ հացիւ մար մին։
Նախքան ըզ գալ՝ բարեկա մին․
հոգւոյս իմոյ՝ պահանջո ղին։
՚Ի յերկնայնոցն՝ երկնաւո րին․
և զիս յերկրին՝ ուղեւո րին։
Բնութե̃ բարւոյ՝ բարեկա միդ․
զոր ատեցի՝ սիրով չա րին։
Առ դրունս լուսոյ՝ առաւօ տիդ․
կանխեմ հոգւով՝ գիշերոյ ին։
Տուր ընդ երիս՝ նկանա կին․
զեաւանութի՝ երիցու ան ձին։
Եւ ըզ մարմին՝ քո երկնայ ին․
որով ծանեաք՝ զերիսդ ՚ի մին։

Օ ի

Զի 'ի բարեաց՝ գործոց մա   սին
չունիմ դընել՝ բարեսի   րին։
Միայն պհաւատ՝ շնորհաց քո   յին.
և ըզ թօշակ՝ կենաց վեր   ջին։
Ընդդէմ անժամ՝ աղաչը   ղին.
մի' պատճառեր՝ ըզ դըրանց փա   կին։
Նաև ըզ մանկանցն՝ 'ի յանկո   ղին.
զանմեղ հոգւոցն՝ 'ի հանգըս   տին։
Նաև մի' ասեր՝ զանկարե   լին.
որ չկամելոյն՝ փոխանա   կին։
ռկ Զի քո կամելըն՝ ամենև   ին.
է՝ կատարեալ՝ գործ 'ի բա   րին։
Ընձ տուր ժըտել՝ ըստ առա   կին.
զի ընկալայց՝ ըզ խնդրե   լին։
Ո՛չ ընդ սիրոյն՝ զոր կորու   սին.
այլ ը՟նդ ժըտութե՝ աղաղա   կին։
* Ըստ մեծատան՝ ըն յիմա   րին.
յորում ետուն՝ անդք տոհմայ   ին։
Յիմն ածեցին՝ սերմանք չա   րին.
և բազմացան՝ 'ի միտս ան   դին։
Մինչև քակել՝ շտեմարա   նին.
հոգւոյս մասանց՝ բանակա   նին։

Նա

Եւ մեծագոյն՝ գործել զտե ղին·
յոգնաբեղուն՝ պըտղոց չա րին։
Զ որս մանկաղաւ՝ քով երկնայ ին·
հատցես ըզ բոյս՝ դառնաբե րին։
Եւ աճեցո՝ յիս ըզ բա րին·
պըտղաբերել՝ քեզ 'ի յեր կին։
'Ի մաքրութեան՝ աւազա նին· *
յորում ստեղծեր՝ զիս վերըս տին։
Այքըն չարեաց՝ յինէն ե լին· ուհ
այնք որ յօձէ՝ անդըրը մը տին։
Որոց շըջեալ՝ ընդ անջըր դին·
յոգիս յախտից՝ ցամաքայ ին։
Որ հանգըստեան՝ վայր ո՛չ գը տին·
յորս ըստ կամաց՝ իւր ո՛չ է ին։
Եւ զի աղբեւր՝ մեղաց ախ տին·
մինչ անըսպառ՝ յինէն վի ժին։
Որով պատշաճ՝ իսկ յորդա րին·
տուն և տեղի՝ հոգիս նը մին։
Առեալ զընկերս՝ եօթանե սին·
ըստ կենցաղոյս՝ չարք ընդ չա րին։
Խառնեալ յինքեան՝ այսն առա ջին·
դարձաւ նոքօք՝ 'ի տունս ան ձին։

Որ

Որ գերազանց՝ չորըս վեր ջին.
եղև ինձէն՝ քան ըզ նախ նին։
Զի յաղբերէն՝ այլ ոչ մաք րին.
այլ տաժանմամբ՝ և դժուա րին։
Եւ զգուշագոյն՝ գոլով նը մին.
յետ ըմբըռնման՝ ամիակա նին։
ուձ Որում տիրեաց՝ դարձեալ կըր կին.
ըստ առաջնոյն՝ յարացու ցին։
Զորս հերքեացես՝ դու վերըս տին.
՚ի յանապատն՝ անդընդայ ին։
Թէպէտ և ոչ՝ ըստ որի նին.
այլ ըստ առատ՝ քում պարգև ին։
Եւ ըստ չարացն՝ եօթանե կին.
զոր մերժեացես՝ ըստ ներհա կին։
Բնակեցուցես՝ յիս ըզ հո գին.
զեօթնարփի՝ շնորհաց քո ին։
Ըստ մարեմայ՝ մագդաղե նին.
յորմէ. և եօթ՝ ըն դևքն ե լին։
Եւ ըստ զաքեայ՝ մաքսաւո րին.
և ըստ բազմացն՝ օրինա կին։
* Զեղջէ նմանող՝ քում ծառայ ին.
որ ակն ունէր՝ տ՟ն ընդ դար ձին։

Եւ

Նա ոչ յերկրորդ՝ կամ յերրորդ դին. ✻
պահու սպասեմ՝ գալոյ քոյ ին:
Բայց այժմ և ոչ՝ յուսամ մե հին.
և անպատում՝ խոստմանն պատ ուին.
Աճել ընդ մեզ՝ քո ըղձ գօ տին. ող
անցեալ պաշտել՝ ըստ ծառայ ին:
Այլև նորման՝ յուսահա տին.
քում ծառայից՝ հարկանո ղին.
Արբեցողին՝ և կերո ղին.
և զինչըս տն՝ ըդ վատնո ղին:
Նա երանի՝ թէ որդի տին.
և ոչ հանգոյն՝ չար խմաս տին:
Ո՜ի չըմպէի՝ զան սաստկա գին.
այլ յոյժ սակաւ՝ չափով մա սին:
Բայց արդ գինուն՝ եմ վատթա րին.
որդէտ կամաւ՝ լաւագու նին.
Զեմ զգուշական՝ պահօղ ան ձին.
արթուն մտօք՝ ըստ հրսկո ղին:
Ի քնոյ զարթո՛՝ մահաբե րին.
զի զգուշացայց՝ աւագա կին.
Տուր ակն ունել՝ առաւօ տին.
զի յագեցայց՝ տեսլեամբ քոյ ին:

Արա

Արա՛ նըման՝ զիս ծառայ ին.
ծառայակցաց՝ կերակրո ղին:
աձ Տալ 'ի ժամու՝ զիմաստ բա նին.
իւրաքանչիւր՝ քաղցեալ ան ձին:
* Ո՝արիական՝ տուր ինձ գօ տին.
պնդել ընդ մէջ՝ ցանկակա նին:
Լոյց ըղձրագ՝ պատուիրա նին.
յօգիս անլոյս՝ և խաւա րին:
Սարկամութիք՝ կռամոլ ախ տին.
ողորմութեք՝ խորտակես ցին:
Սու քսակըն հին՝ փոխոխես ցին.
առանց հնութե՝ ունօղ գան ձին:
'Ի դասս ընտրեալ՝ փոքրիկ հո տին.
խառնեա՛ զուլիս՝ անբեր հո գին:
Ո՝ի հօր քո կամք՝ հաճոյաս ցին.
զարքայութի՝ տալ ընդ նո սին:
* Ջեղեր յերկիր՝ զհուրդ երկնայ ին.
որով մարդկան՝ հոգիք մաք րին:
Բորբոքեցո՛՝ յանձն իմ ցըր տին.
զհոգիս ջեռո՛՝ սիրով քոյ ին:
Դու տր միայն՝ լեր ինձ բա ժին.
ըստ պօղոսի՝ զքեզ սիրո ղին:

Զփո

Զ°փոխանակել՝ երից մա   սին. ռճժ
որ տանջանաց՝ զանազա   նին:
Ո՛ հաշիւն ես՝ որ ըստ ոտո   խին. *
ետու յաստեաց՝ ճանապար   հին:
Սա 'ի չմատնիլ՝ դատաւո   րին.
ընդ մատնութե՝ չարախօ   սին:
Որոց բերանք՝ ըն կարկես   ցին.
որ դատախազ՝ լինել վասն   իմ:
Ո՛ ես 'ի ձեռաց՝ կորզեա՛ դահ   ճին.
և հան յանել՝ բանտէ նո   րին:
'Ի նոր ծործոյ՝ աւազա   նին. *
ախածայ զմեղաց՝ կապերտըն   հին:
Որ ընկալաւ՝ 'ի լոյս նո   րին.
ըզ գոյն տրխուր՝ և զաղտե   ղին:
Ո՛ ե՛րթ առ յինէն՝ զքուրձ զգես   տին.
և ըզ գեցո՛՝ զուրախա   լին:
Եւ զպատմուճան՝ հոգւոյս ներ   քին.
լուա՛ աչաց՝ ջուրբ արտաս   ուին:
Զնորացուցի՝ ըզ տիկըն   հին. *
'ի հնութենէ՝ մեղաց զհո   գին:
Ո՛ է նոր գինի՝ պատուիրա   նին. ռճի
առանց հեղման՝ յիս պահէ   ին:

Սո

Նորացուցեալ՝ զիս վերըս   տին։
աջըդ կարող՝ հօր հըզօ   րին։
Զի հայրատունն՝ որթոյդ գի   նին։
անապական՝ յիս պահես   ցին։
Ի վեհագոյն՝ նըստայ բար   ձին։
աշտիճանաց՝ քոց առա   ջին։
Ո՛չ յառաջեալ՝ կոչմամբ քոյ   ին։
այլ ինքնաշարժ՝ փառամո   լին։
Յորժամ կոչեսս՝ զազգ երկրա   ծին։
՚ի հանրական՝ կոչարա   նին։
Մ՛ի յանդգնիս՝ բան կոչո   ղիդ։
՚ի վայր մատիր՝ բարբառես   ցին։
Նայլև անկեալըն՝ այժմ ՚ի գե   տին։
լուայց բարեացն՝ ՚ի քէն բա   նին։
Ի վեր մատի՛ր՝ բարեկա   մին։
՚ի բարձրութիւնս՝ ա՟ծայ   ին։
Զի ելից յերկինս՝ աշտարա   կին։
և զամրութի՟ն՝ ընդդէմ չա   րին։
Ըզ կուսութիւն՝ հրեշտակայ   ին։
և որովայն՝ մաքուր պա   հին։
Ո՛չ հաշուեցայ՝ ըզծախըս վար   ձին։
և ո՛չ զերկուն՝ ըս շինու   ծին։

Նայլ

Այլ հրաման արկի՝ կրօնից կար դին.
առանց գլխոյ՝ կատարա ծին.
Բայց կատարիչդ՝ ամենայ նին.
կերպող բոլոր՝ էակա նին.
Զիմ կատարեա՝ շինուածս ան ձին.
յօդեալ 'ի գլուխ՝ ըդ վերըս տին.
Զի մի՛ անցորդք՝ ծիծաղես ցին.
առանց լրման՝ Թողեալ շի նին.
Այլ քո բանիւ՝ պսակես ցին.
հրաման և աւարտն՝ 'ի միա սին.
Իմ Թագաւոր իշխան հօ գիս. *
յորժամ մըտի՝ յաշխարհ նո վին.
Ընդ աշխարհակալ՝ ըս խաւա րին.
եմուտ 'ի մարտ՝ պատերազ մին.
Նախ ո՛չ խորհեալ՝ եդ 'ի մը տին.
եթէ տասամբք՝ ըք հազա րին.
Իւր և մարմնոյ՝ զդայարա նին. ուժն
չիցէ կարող՝ մըղել մար տին.
Ընդ այնմ որ գայ՝ բռնաւո րին.
հանդերձ զօրօք՝ քսան հազա րին.
Որք իմ տասամբք՝ ինքեամբ կըր կին.
իմովս ընդ իս՝ անդուլ մըր ցին.

Զորս

Զորս և տեսողք՝ զիս գովէ լին·
եթէ զգիտող՝ չարից ան ձին։
՚Ի մարտ մրտեալն՝ ընդդէմ տկա րին·
և ո՛չ քան զիս՝ դիմագրա ւ՛ին։
Այլ առաքեալ՝ իմ հրեշտա կին·
նախքան ըզ գալ՝ պատերազ մին։
Ըզ կամս իշխող՝ ըն դրակա նին·
զի օրինօք՝ խաղաղա ցին։
Սակայն չեդի՛ ունկըն խորա տին·
առակաւո՛ր՝ քում հրամա նին։
Որով անկայ՝ ՚ի մէջ մար տին·
խոցեալ վիրօք՝ անհընա րին։
Զայլս տեսի՝ համամար մին·
յաղթօղ գըտեալք՝ յասպարի սին։
ռձգ Սու կարծեցի՝ զիս ընդ նո սին·
յաղթել կռուո՛յ՝ մենամար տին։
Բայց փորձութիւքն՝ եթէ հա սին·
զանզուժութիւն՝ իմ յայտնե ցին։
Յառաքինեացն՝ որոշե ցին·
և ընդ վատաց՝ ըն զիս լը քին։
Այլ թագաւո՛րդ՝ մի երկնայ ին·
ամենազօր՝ հօր միա ծին։

Լեր

Լեր մարտակից՝ տըկարս ան ձին.
'ի հոգևոր՝ պատերազ մին:
Հար ընդ հազարս՝ որ յաղթե կին.
որք յայտնապէս՝ չարեօք կըր ո՛ւին:
Եւ զգեւրաւորս՝ աջակող մին,
որք և բարեաւ՝ կերպարա նին.
Զիս ամրացո՛՝ 'ի սրոյ նո ցին.
Ճշմարտութեան՝ զինուք քո յին:
Եւ պահպանեա՝ զմեհ անդա մին.
տաղաւարտաւ՝ քո նշա նին:
Սաղորեցայ՝ ըստ ոչխա րին. ※
'ի բանաւոր՝ հօտէ քո յին:
Նուաղեցի՝ զԹիւ հարիւ րին. ուձկ
զոր յանապատ՝ Թողեր մե րին:
Եկեր խնդրել՝ սիրով ընդ մին.
գտեալ հաներ՝ յուսով յեր կին:
Լցեր ընդ Թիւ՝ անկեալ դա սին.
յուրախութիւն՝ հրեշտակայ ին:
Եւ զիս բարձեր՝ տր ընդ բազ մին.
լուացեր յաղտոյ՝ մեղաց տըղ մին:
Յորում դարձեալ՝ որդ Թաւա լիմ.
ըստ անմըտի՝ աղբաս րին:

Լո

Յո՛ւժ դարձեալ՝ վիս արտաս ուօք.
զոր շնորհեսցես՝ անզեղջս ան ձինն։
Սաստ վըտակ՝ և սաստկա գինն.
ըստ յորդութեան՝ ա՛հագա նինն։
Եւ զմոլորեալս՝ կամաւ՛ կոր կինն.
դարձո՛ 'ի կամս՝ ածայ ինն։
Զ իշխանական՝ կամս իշխո ղինն.
բարձ որ քոյումդ՝ ո՛չ հնազան դինն։
Ո՛ է արտաքոյ՝ է բնակա նինն.
զոր շնորհեցեր՝ բանակա նինն։
ածհ Սալ զի պատճառ՝ է ինձ չա րինն.
'ի թուլութե՟՝ թշուա՛ռս ան ձինն։
* Զ արքունական՝ պատկեր քոյ ինն.
դրոշմեալ 'ի դէմ՝ ըս մարդկայ ինն։
Խոր թաղեցի՝ յաղբևս ան ձինն.
կորստական՝ խորատուք չա րինն։
Զ որ խնդրեսցես՝ լուսով ճրա գինն.
ածութեանդ՝ որ 'ի մար մինն։
Եւ տանս ա՛ւել՝ ած ըստ բա նինն.
մաքրեա՛ յախտից՝ ըստ աշխար հինն։
Բոլ հրամանա՛ւ՝ գործել զոյս կինն.
եկեղեցւոյ՝ օրինա կինն։

Սո

Սոչեալ զուարթացիս՝ գերաշխար հին.
յուրախութիւն՝ իմոյ դար ծին:
Նա զիս կցորդ՝ արա՛ նո ցին:
'ի խրախութ՟ն՝ որ է վասն իմ:
Զուարճանալ՝ ընդ ցընծա լիան.
որք ըզ մեղաց՝ սուգն ո՛չ առ ուին:
Հետեւեցայ՝ անպառա կին. ռծջ
'ի հեռաբնակ՝ տար աշխար հին:
Զ հայրենական՝ վատնեալ բա ժին.
զոր ընկալայ՝ յաւագա նին:
Յորում սովեմ՝ կենաց հա ցիդ.
և ըմպելոյդ՝ ծծայ ին:
'Ի յարածել՝ խոզ երա մին.
չ՚յագիմ մեղօք՝ քաղցր եղջեւ րին:
Զ հայրըդ կոչեմ՝ ընդ կորուսեր ին.
մեղայ ասեմ՝ քեզ 'ի յեր կին:
Ո՚չ է և որդւոյ՝ կոչման ձայ նին.
չեմ արժանի՝ հօրըդ վե րին:
Արա՛ զիս մի՝ ըստ վարձկա նին.
որք ընդ վարձու՝ գործեն զքա րին:
Ընդ ապրելոցն՝ երրորդ կար գին.
քանզի լուծի՝ զսէր հայրե նին:

'Ի

Ի գիրկս ընկալ՝ խնամոց վե հիդ·
արժանացո՛ սուրբ համբու րին։
Փոխարկելով՝ զհոտ անմա հիդ·
ընդ դիականեալ՝ հոգւոյս հո տին։
Տուր ինձ ըզ միս՝ պարարա կին·
ըմպել զգինին՝ որ 'ի խա չին։
ուձղ Զուարճացո՛ զդասս անմար մին·
ընդ մեռելոյս՝ կենդանա ձին։
Լրէց որդին՝ եբրայե ցին·
և կամ որ են՝ յարդար մա սին։
Որք յօրինացն՝ ագարա կին·
յեկեղեցի՝ քո մերձ ե կին։
Միայն լուսն՝ հեռուստ ձայ նին·
պարակցելոյ՝ մանկանց նո րին։
Նա 'ի տաճար՝ անդր ո՛չ մը տին·
իբր ախտացեալք՝ ըստ մարդկայ ին։
Նախանձաբեկ՝ գոլով նո ցին·
առ փրկութեամբ՝ հեթանո սին։
Որոց նախնիք՝ ըն պարծե ին·
զի զօրինօք՝ քո ո՛չ ան ցին։
Որք ո՛չ միայն՝ պարարա կին·
զենմամբ որդւոյդ՝ հաշտե ին։

Այլ ո՛չ փոքու՝ զենեալ ու   լին.
Հրեշտակական՝ կամ մարդկայ   ին։
Թուէ և նոցունց՝ պարգևէ   ին.
Նախնի բարիքն՝ ամենե   քին։
Սրտակարանքն՝ ըստ պօղո   սին. ում
և աւետիքն՝ և քոյդ մար   մին։
Բայց առ ինև՝ չ՞համեմա   տին.
միտք այսոցիկ՝ զի ո՛չ յան   գին։
Այլ նախանձոտ՝ իմ Թշնա   մին.
ըստ արարչութե՟ն՝ երէց որ   դին։
Որք չարախօս՝ զինէն լի   նին.
միշտ անդադար՝ հօրըդ վե   րին։
Որպէս յօրա՛ւ՝ ծանուցա   նին.
և այլ բազմօ՛՝ որ ըստ կար   գին։
Զ որոց կարկել՝ հայցեմ լեզ   ու՛ին.
և ո՛չ դնել՝ ունկըն բա   նին։
Նա մի՛ մատնել՝ փորձասա   րին.
Թէ և խնդրէ՝ զիս ըստ նը   մին։
Արարչական՝ բնութե՟ քոյ   ին. *
մի տուն շինեալ՝ բանակա   նին։
Տընտես գոլով՝ մարդն առա   ջին.
յատակըս տանս՝ այս երկրայ   ին.

Բ   Նա

Եւ յառաջեալ՝ ծննդոց նո   րինն.
տընտեսք 'ի քէն՝ զանազա   նինն:
ռմժ Ոմանք մարմնով՝ գերափա   ռինն.
և այլք բաշխողք՝ հոգևո   րինն:
Դի վեհ սկըսեալ՝ Թագաւո   րինն.
մինչ 'ի խոնարհ՝ գործակա   լինն:
Եւ 'ի պետէ՝ հարցն առա   ջինն.
մինչ յիններորդ՝ դաս խորա   նինն:
Իւրաքանչիւր՝ ոք ըստ կար   գինն.
տընտեսք 'ի քէն՝ կարգեալք լի   նինն:
Ոմանք գոյից՝ նիւթակա   նինն.
և այլք աննիւթ՝ պարզեալ բա   նինն:
Որում եհաս՝ վիճակ մա   սինն.
յեղեռնական՝ Թշուառաս ան   ձինն:
Տընտես լինել՝ տանըն քո.   ինն.
բաշխող բանից՝ ա̃ծայ   ինն:
Տալ 'ի ժամու՝ ծառայակ   ցինն.
ըզ կերակուր՝ կենաց հա   ցինն:
Զոր ոչ ետու՝ քաղցեալս ան   ձինն.
այլ սովամահ՝ Թողի զնո   սինն:
* Դարձեալ տընտես՝ հաւատա   րիմ.
մարմնոյ հոգւոյս՝ միտք անմար   մինն:

Զիւ

Զիւրաքանչիւր՝ պէտըս նո ցին. ումի
տնօրինաբար՝ տալ ըստ կար գին։
Վերակրելով՝ բանիւ զհո գին.
և դարմանել՝ չափով զմար մին։
Եւ յերկոցունց՝ կացեալ մի ջին.
պահել անվրէպ՝ ըզ կագ նո ցին։
՚Ի ծառայի՝ գոլով մա սին.
որպէս ստեղծեր՝ կարգել զմար մին։
Եւ տիրական՝ իշխան զհո գին.
ըստ նախատպին՝ ըզ պատկե րին։
Բայց անիրա՛ւս՝ ՚ի յերկո սին.
՚ի յիմս անձին՝ և յօտա րին։
Նմանեցայ՝ անիրա ւին.
իմ վատութեամ՝ օրինա կին։
Որ ամենատան՝ զինէն լի նին.
վասըն չարեացս՝ որ միշտ գոր ծին։
Սէ պահապան՝ իմ անմար մին.
և մարմնաւո՛րք՝ որք տագնա պին։
Եւ ես չունիմ՝ իմաստու թիւն.
զօգուտն ընտրել՝ ժամանա կին։
Ոչ աւ ՚ի կեանս՝ մինչ ՚ի մար մին. ումլ
և ոչ կենաց՝ անվախճա նին։

Եւ

Ահէ ոչ 'ի լռում՝ ըն կենցա ղոյս·
կարեմ գործել՝ ես ըզ բա րին։
Նաև ոչ մուրալ՝ յորոց ու նին·
զի ամաչեմ՝ յոչ տալ նո ցին։
Ո՛վ դու առատ՝ յամենայ նին·
տուր ըզ զըղջումն՝ անզեղջս ան ձին։
Դառնալ առ քեզ՝ բոլորո վին·
նախ քան կոչման՝ զիս յատե նին։
Պարտապանաց՝ դատաստա նին·
մասն ինչ թողուլ՝ գո՛ն է պար տին։
Հոգւոյս պղծուն՝ ըն մար ձի թին·
մարմնոյս ըզ քասն՝ քու ցորե նին։
Դարձեալ ըզ կնի՝ օծման շնոր հին·
մեղուցելոյ՝ զըղջակա նին։
Բազում շնորհել՝ զայխմներե կին·
տըկար բնութե՝ ըն պատճա ռին։
Իսկ որ 'ի հաց՝ քո երկնայ ին·
անմաքրապէս՝ ըստ իմ մեր ձին։
ումս Սակաւ թողուս՝ թողով քա նին·
քանզի կարեք՝ չբըռնադա տին։
Նաև ըզ մեղս՝ որ ըստ հա ցին·
գործով ծանօ՝ թանձրագու նին։

Նաև

Նա զխորհրդածուին՝ որ ըստ ձի Թինն.
մաքրեա՛ յինէն՝ շնորհի՛ քոյ բինն:
Շնորհեա՛ և ինձ՝ ընդ տընառ սինն.
լինել արժան՝ քում գովեա տինն:
Թէ և որդի՝ եմ աշխար հինն.
տուր ինձ զիմաստ՝ մեղաց դար ձինն:
Ըստ մեծատան՝ փափկանի ըինն. *
Ես փափկացայ՝ յաւուրէ բինն:
Մարմնովս այսու՝ անանայ ինն.
Ի փափկութե՛ն անըզգա մինն.
Զգեցայ զբեհեզն՝ և զծիրա նինն.
ըղ զանգուածոց՝ բազմագու նինն:
Թէպէտ և ո՛չ՝ զերևե լինն.
այլ զբազմագոյն՝ կեղծօք բա ըինն:
Սեղան զեղեալ՝ ամենա լինն.
յոգնահանճար՝ խահարա նինն:
Թակոյկ լըցեալ՝ զանոյշ գի նինն. ամծ
զխմարութեան՝ առաջնոր գինն:
Ուրախ եղէ՝ ես յայսպի սինն.
յուրախութիւն՝ անցաւո րինն:
Երգ և քնար՝ ձայն ախտայ ինն.
փոխան երգոցն՝ ածայ ինն.

Նա յայսպիսեաց՝ բարեաց բազ մաց·
զոր շնորհեցեր՝ պարգև մա սին:
Ո՛չ դարձուցի՝ զտասներոր դին·
քեզ 'ի քոյոց՝ ըն պարգև ին:
Այլ սեպհական՝ ինձ կարծէ ի·
զորս ընդ յարկա՛ւ՝ ժողովէ ի:
Յերկրէ յօդոց՝ և ծովայ ին·
բիւրապատիկ՝ բարիք քոյ ին:
Յորոց չետու՝ ես աղքա տին·
և ո՛չ բարձի՝ զպէտս նո ցին:
Ո՛չ կերակուր՝ քաղցեալ ան ձին·
և ո՛չ ծածկոյթ՝ մարմնոյ մեր կին:
Ո՛չ հանգստեան՝ տուն տընան կին·
ո՛չ օթևան՝ հիւր օտա րին:
ումկ Ո՛չ տեսութի՝ առ հիւա՛ն դին·
և ո՛չ խնամել՝ զորս 'ի բան տին:
Ո՛չ տրտմակից՝ եղէ վըշ տին·
տրտմեցելոյ՝ յիրս առան ձին:
Նա ո՛չ խնդաւ՝ ընդ խնդա լին·
այլ նախանձու՝ վառեալ նո վին:
Որք և ղազարք՝ օրինա կին·
բազմապատիկք՝ են և ո՛չ մին:

Առ

Առ դրունս անկեալ՝ իմ արտա քին.
աղաղակեմ՝ ողորմա գին:
Եւ ես անլուր՝ ձայնից նո ցին.
ջ°տալով փըշրան՝ ըս սեղա նին:
Յորում պոռնիկք՝ ըն յագե ին.
և հաց կատակք՝ պարպատե ին:
Ծունկք յօրինաց՝ քոց արտա քին.
գո՛ն է լեզուաւ՝ ողորկե ին:
Եւ ես լռօղ՝ քո հրամա նին.
լեզուաւ հարի՝ զքո նըմա նին:
՚Ի միտ չառի՝ զմիտ՛ ըս բա նին.
զծածախօս՝ քո առա կին:
Որք միշտ լուեալ՝ անտես լի նին. ումհ
քանզի չունիմ՝ ականջ ներ քին:
Ո՛չ յիշեցի՝ զմահ աղքա տին.
՚Ի հրեշտակաց՝ տանել զհո գին:
Յաբրահամու՝ նահապե տին.
՚Ի հաւատոց՝ հանգչել գո գին:
Աւէ օրինակ՝ է մարդկայ ին.
յաղքատութեց՝ համբերո ղին.
Զի յետ ձրգանց՝ ըն փախձա նին.
յարքայութեն՝ տնըրդ հանգ չին.

Եւ

Եւ ո՛չ ընդ մահ՝ յորդիասի րին.
որ 'ի դժոխս՝ էջ 'ի ստո րին:
Որում լեզուն՝ պապակէ ին.
'ի տապ բոցոյ՝ դառնագու նին:
Որ կարօտէր՝ կաթիլ ջը րին.
'ի ղազարէ՝ ծագի՛ մա տին:
Ընդ թակուկաց՝ լի՛ բաժա կին.
բարձեալ մատանց՝ մատուցա կին:
Խնէ մեծատանց՝ որ յաշխար հի.
սա առ 'ի խրատ՝ բոլորո վին:
ումձ Մի՛ պարարէր՝ որդանց զմար մին.
այլ փոքր ինչ տալ՝ և աղքա տին:
Արդ մի՛ լուա՛յց՝ զպատասխա նին.
ընդ մեծատունն՝ զաբրահա մին:
Խնէ ընկալար դու ընդ բա րին.
զոր գործեցեր՝ փոխարի նին:
Եւ ղազարոս՝ փոքու չա րին.
հատոյց ընդ վրէժ՝ ցաւօքն ան ձին:
Որով սա աստ՝ մխիթա րի.
դու պապակիս՝ 'ի գեհե նի:
Այլ տուր աստէն՝ զողջունն ան ձին.
ապաշաւե՛լ՝ զոր գործե ցին:

Ընդ

Ընդ յղփութեն՝ որովայ նին.
պահօք ճգնչել՝ զըստամբար մար մին.
Եւ ընդ երգոց՝ ըն պոռնը կին.
՚ի գինեբրբուսն՝ անառա կին.
Տուր ձայնս ողբոց՝ արտասուա գին.
լալ ինձ ՚ի տունէ՝ և՚ի գիշե րին.
Զի բորբոքեալ՝ նոքօք հնո ցին.
վառումն այրմանց՝ չիջանի ցին.
Եւ խորափիտ՝ մեծի վի հին. ումլ
լը ցեալ անցայց՝ ես առ նո սին.
Եւ ընդ բարուց՝ անողոր մին
խառնեա՛ յիս գութ՝ ողորմա գին.
Զի յողորմել՝ իմ աղքա տին.
ողորմութեան՝ հասից քո յին.
Ի յիմ քաղաք՝ մարմնոյս դը նին. *
աթոռ մըտաց՝ դատաւո րին.
Ի յատուծոյ՝ աներկիւ ղին.
՚ի մարդկանէ՝ անամօ թին.
Զի անձնիշխան՝ է յայսպի սին.
յոչ երկնչելն՝ և յերկիւ ղին.
Եւ անպատկառ՝ ըստ խորհըր դին. ույն
զի յումեքէ՝ ոչ տեսա նին.

Բան և հոգիս՝ ՚ի քէն այ րին.
՚ի փեսայէդ՝ իւր երկնայ ին.
Զանգի զսեղեխն՝ օտարո տին.
՚ի յառագաստն՝ եմոյծ քոյ ին.
Որ անդադար՝ պըրմամբ սըր տին.
աղաղակէ՝ մտաց խըղ ճին.
ռյ Իւր դատ առնել՝ ընդ ոսո խին.
զըրկող մարմնոյ՝ քաղաքա ցին.
Զներքինն առնել՝ դարձեալ վե րին.
և ըզ վերինն՝ առնել ստո րին.
Որպէս կարգեալ՝ է արար չին.
հոգւոյ ծառայ՝ լինել մար մին.
Ոչ կամելով՝ անխրա տին.
լսել ձայնի աղաղա կին.
Վասն երկիւղին՝ աստուածայ ին.
և ամօթոյ՝ ինչ մարդկայ ին.
Սակայն աշխատ՝ առնել այր ւոյն.
միշտատակաւ՝ խոցեալ վի րին.
Պատասխանի՝ լսեալ նո րին.
՚ի նըշխարեալ՝ ժամանա կին.
Նալ դատաւորդ՝ իմ երկնայ ին.
որով երկինք՝ երկիր դա տին.

Պա

Դատաւորին՝ խնամամս ան ձին.
դատել տացես՝ զիս ըստ կար գին:
Զի ես մի՛ յաւուր՝ դատաստա նին.
դատապարտիմ՝ ընդ դատա ղին: ոյժ
Յորժամ կապես՝ 'ի միա սին.
հոգւով զմարմին՝ յանկոյծ կա պին:
Եւ զայրուացեալս՝ 'ի քէն կա մաւ.
կապակցեսցես՝ սիրով քո ին:
Փեսայ լինել՝ հոգւոյս հար սին.
յօդմամբ 'ի գլուխ՝ քո վերըս տին:
Եւ զհակառակս՝ ոսոխ մար մին.
նահանջեսցես՝ ներքոյ նո րին:
Ծառայապէս՝ լսել բա նին.
և անյապաղ՝ գործել զբա րին:
Օրինաւոր՝ փարխուե ցին. *
աղօթելով՝ 'ի տաճա րին:
Գնէր առաջին՝ զգործեալ բա րին.
ամենատես՝ աչաց քո ին:
Հըպարտանայր՝ յիմար հո գին.
առ հեռաւոր՝ ազգ մարդկա յին:
Եւ 'ի վերայ՝ մերձաւո րին. ոյե
աղօթակից՝ մաքսաւո րին: *

Զոր

Զոր ոչ միայն՝ զաղօթե լին.
ձեռ լեզուաւ՝ մեծաբա նին։
այլ Այլև յարդար՝ գործոց նախ կին.
վրիպեաց անապարծ՝ իւրով բա նին։
Բայց զինչ ասեմ՝ իմում ան ձին.
ախտասիրիս՝ բոլորո վին.
Բարեաց գործոց՝ հեղգացու նին.
չարեաց մասանց՝ ժողովո ղին։
Զի բարութեցն՝ ոչ հետև իմ.
զոր պանծացաւ՝ փարիսե ցին։
Եւ գերազանց՝ լինիմ նը մին.
՚ի փառամոլ՝ հըպարտ ախ տին։
Այլ տուր ընդ ձայն՝ մաքսաւո րին.
բուժել հոգւոյս՝ մաքսապե տին.
Աղաղակել՝ բանիւ նո րին.
Ած քաւեա՝ զմեղս իմ ան ձին։
Արդարացո՝ զիս ընդ նը մին.
որպէս ընդ նա՝ միով բա նին։
Խոնարհեցո՝ զմիտս իմ ներ քին.
զի բարձրացայց՝ շնորհիւ քոյ ին։
Ընդ ղազարու՝ բարեկա մին.
մեռեալ եդայ՝ ՚ի տապա նին։

Ո՛չ

Ո՛չ քառօրեայ՝ այլ բազմա մին․ ույլ
մեռեալ հոգիս՝ է ՚ի մար մին։
Ձայնըդ հընչեա՛՝ յիս երկնայ ին․
և լըսելի՛ արա՛ բա նին։
Լոյծ ՚ի կապից՝ դըժոխայ ին․
հա՛ն ՚ի տանէս՝ խաւարայ ին։
Ընդ զըքէր՝ մաքսաւո րին․ *
ո՞չ բարձրացայ՝ յերկրէ ստո րին։
՚Ի բարձրագոյն՝ ծառ իմաս տին․
՚ի տեսութիւնդ՝ անձայ ին։
Փոքրահասակ՝ հոգւո րին․
բարեաց գործովք՝ յիս չաձե ցին։
Սայլ յարակայ՝ նուաղե ցին․
մինչ կաթնարբու՝ զիս արա րին։
Դարձեալ յառակ՝ հակառա կին․
եղէ ՚ի ծառ՝ մարմնոյ ժան տին։
՚Ի քաղցրահամ՝ սէր երկրայ ին․
որպէս և նա՝ ՚ի թըզէ նին։
Յորմէ հըզօր՝ բանիւ քո յին․
փութով իջի՛ր՝ զիս ընդ նը մին։
Սգանելով՝ ՚ի տունս ան ձին․ ուլս
ընդ քեզ և հայր՝ և ս՟բ հո գին․

Հոգւոյս զրկման՝ տալով զմար մին.
զծառայութիւն՝ ըն չորեք կին:
Եւ զկէս գոյից՝ մարմնակա նին.
աղքատացեալ՝ տխրակա նին:
Զի փրկական՝ առ նա բա նին.
արժանացայց՝ քոյդ ձայ նին:
Որդիս գոլով՝ աբրահա մին.
ըստ հաւատոց՝ նահապե տին:
* Որ յօրինակ՝ հրէակա նին.
և անմաքուր՝ հեթանո սին:
Նըստար 'ի յէշ՝ յաւանա կին.
զգօնացելոյն՝ և տըրմը զին:
Մաքրեա՛ և զիս՝ ըստ առա կին.
և յիս հանդիր՝ հոգւով քոյ ին.
Արա՛ աթոռ՝ քեզ երկնայ ին.
բազմեաց յոգիս՝ ըստ քրովբէ ին:
* Եւ ըստ միւսում՝ օրինա կին.
հրէից ազգաց՝ առ թզե նին:
ռյծ Յոր 'ի խնդիր՝ գոլով պըտ ղին.
ոչ ընծայեաց՝ զերախայ րին:
Մի՛ անիծեր՝ ինձ ըստ նո ցին.
Թէ և նըման եմ անբե րին:

Զի

Զի մի՛ տերև՝ ըն հաճա տին.
պըտղով գործոցն՝ իմ չորաս ցին։
Այլ հատատեա՛՝ զիս 'ի քա րին.
որպէս և զուռն՝ 'ի սուրբ որ թին։
Զի որ մըշակէ՝ հայրըն վե րին.
պըտղաբերէ՝ յաճումն հո գին։
Այլ զանպըտուղ՝ ծառըս քաղց րին.
և զպըտղատուս՝ դառնագու նին։
Մի՛ հատաներ՝ յայգւոյ քո յին.
այլ փոփոխեա՛՝ բերելով յաղ բին։
Հրաւիրեցայ՝ յառաւօ տին. ✱
իմ 'ի սկզբան՝ յաշխարհ մը տին։
Գործել յայգի՝ պատուիրա նին.
ընդ քո պատկեր՝ դաշեկա նին։
Այլ ես լուայ՝ հրաւիրո ղին.
մոռանելով՝ միայն յայ գին։
Բայց հեղգացայ՝ 'ի գործ բա նին. ույկ
որով չունիմ՝ ակըն վար ձին։
Այլ տէր առատ՝ յամենայ նին.
տո՛ւր ինձ ձըրի՝ զպարգև շնոր հին։
Ընդ մըշակաց՝ մետասա նին.
մըտեալ յայգի՝ յադին դրախ տին։

'Ի

✻ 'Ի հարսանիսն՝ աստուածայ ին.
զոր հայր արար՝ քեզ միա ծին։
Կոչեաց և զիս՝ ձայն քարո զին.
ուրախանալ՝ յանճառե լին։
Նստ 'ի խորհուրդ՝ քոյ նորա նին.
և անդ յաննիւթ՝ քաղաք վե րին։
Յաւէժական՝ յանպատմե լին.
յանփոփոխական՝ յուրախա լին։
Եւ քանզի զգեստ՝ պայծառ չու նիմ.
արժանաւոր՝ հարսնարա նին։
Զ'ի սևագոյն՝ մեղօքս ան ձին.
աղտեղեցի՝ զաւազա նին։
Զգեստ և զգեցօղ՝ տր անքըն նին.
զգեցո՛ զիս քև՝ այժմիկ կըր կին։
ոյհ Եւ զպատմուճան՝ ըն զառա ջին.
պայծառացո՛ զայժմ աղտե ղին։
Զ'ի մի՛ լուայց՝ տնըրդ ձայ նին.
զընկերըն անուն՝ ընդ եղկե լին։
Եւ մատնեցայց՝ նըման նը մին.
'ի բանտ անել՝ դըժոխայ ին։
✻ Զիմաստնացայ՝ ես յերկո սին.
ըստ իմաստնոց՝ կուսից հըն գին։

Ը Զ'ի

Զի զդիւրագլխնն՝ ընդ դժուա րին.
ոչ ըստացայ՝ ես ըզ բա րին։
Սակ յիմարացն՝ եղէ յե տին.
ոչ պահելով՝ իւր լապտե րին։
Ընդ կուսութե՟՝ զողորմու թիւն.
և կամ զօծումն՝ ա՛ւաղա նին։
Որք ՚ի գիշերն՝ անգործ վեր ջին.
ինձ արծաթով՝ ոչ վաճա ռին։
Որով և դրունք՝ հարսնարա նին.
հեղգացելոյս՝ ընդ դէմ փա կին։
Սակ սատանօր՝ մինչ ՚ի մար մին.
միասայդ իմ լո՛ւր՝ հոգւոյս հար սին։
Զոր փոխան անդր՝ աղաղա կին. ռ.յձ
այժմիկ գոչեմ՝ ողորմա գին։
Բա՛ց ինձ ըզ դուռն՝ ըդ երկնայ ին.
մո՛յծ յուսագաստ՝ ըդ քո վե րին։
Արժանացո՛՝ տր՟ համբու րին.
անախտական՝ մաքուր գըր կին.
Ինձ մի՛ լիցի՝ լսել ձայ նին.
զոչ դատական՝ պատասխա նին։
Սակ տո՛ւր վառել՝ շիջեալ ջա հին.
մըտաց կուրիս՝ լուսով քոյ ին։

* Նմանեցայ՝ չար ծառայ ին.
՚Ի տաղանդացն՝ ոչ շահո ղին:
Նու գերազանց՝ գըտայ նը մին.
զի կորուսի՝ զպարգեւ շնոր հին:
Ո՛չ գործեցի՝ ըզ քոյն կըր կին.
քառեակ զերկուս՝ տասն ըզ հըն գին:
Զի տիրէի՝ բոլորո վին.
տաւրն քաղաք՝ զգայակա նին:
Այլ թագուցի՝ յերկիր ըզ մին.
ծըրարեալ ախտիւք՝ վարշամա կին:
Ղուկ Զարկի զարծաթն՝ ՚ի սեղա նին.
զի խնդրեիր՝ ըզ տոկո սին:
Այս է ըզ բան՝ պատուիրա նին.
՚Ի լըսելիս՝ բանակա նին:
Որք են սեղան՝ իմանա լի.
իմաստութեան՝ կենաց հա ցին:
Վասն այսորիկ՝ ես ակնու նիմ.
ընդ մէջ հատմանն՝ եւ խաւա րին:
Մինչ ՚ի խնդիր՝ գաս տաղան դին.
զոր շնորհեցեր՝ յաւագս նին:
Այլ փրկողիդ՝ իմոյ ան ձին.
լըլով մինչեն՝ այս ասա ցին:

Թէ

Թէ մինչ 'ի ձեռս՝ է ինձ բա   րին.
տուր քեզ հաճոյ՝ լինել նո   վին:
Որով լուսայց՝ զուրախա   լին.
ընդ ծառայն՝ հաւատար   մին:
Թէ մուտ 'ի տուն՝ իմ յերկնայ   ին.
յուրախութիւն՝ տըն քոյ   ին:
Ունայնութե՝ զանկեալս ան   ձին.
սա սակս յիշման՝ կատարես   ցին:
Սենաց բաշխողք՝ զմիշտ անթե   րին.
'ի ձէնջ և մեզ՝ ձիր շնորհես   ցին:

Տունք ի՛ն:

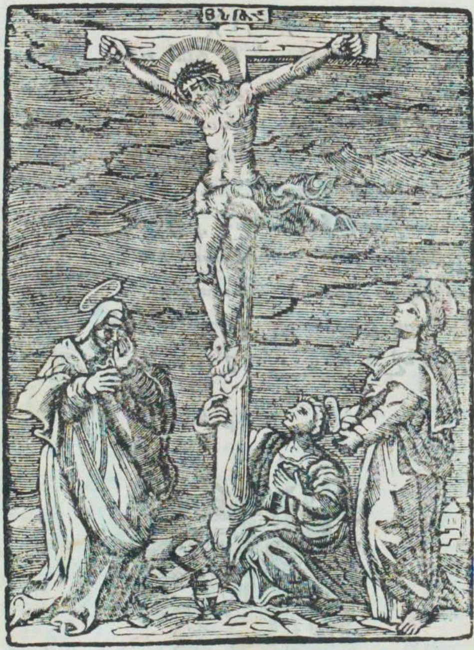

Տէրն փառաց կամաւ խաչ եալ․
Որպէս Պօղոս քաջ վկայ եալ։
Ա Կորընթացւոց բ․ Ը․

†Նորին Ներսիսի Վ՟ան Խօսչէ՝ Ե-
Զուրչորանացն:

ՈՐ ԶՓՐԿԱԿԱՆ ԽՈՐՀՈՒՐԴ ԽԱՉԻՆ

յայտնեալ ցուցեր՝ յերեկոյ ին:
Եւ զկենարար՝ ըդ քո մար մին.
բաշխեալ ետուր՝ ընդ բաժա կին:
Մ.րա՛ և զիս՝ ընդ նը դա սին.
հաղորդ լինել՝ քում սեղա նին:
Կենաց հացիդ՝ յորմէ սո վիմ.
և ըմպելւոյդ՝ ում ծարա ՛ւիմ:
Որ մաքրեցեր՝ յա՛ռաջա նին.
մաքուր ձեւօք՝ զոտըս նո ցին:
Եւ ուսուցեր՝ զխոնարհու թիւն.
զոր նախ բանիւ՛՝ յայնժամ յի րին:

Եւ

Լուծ և զիմ՝ տիղմըն չա րին·
աղաչանօք՝ սրբոյ գըն դին։
Եւ ըզ գնացս՝ ուղղեա զո տին·
խոնարհութեամբ՝ ելևք յեր կին։
✻ Որ ըզ բնութիւն քո մարդկայ ին·
ցուցանելով՝ ՚ի գիշե րին։
ունժ Տագնապեցար՝ դու յերկնիւ ղին·
աղօթեցեր՝ առ հայր յեր կին։
Փրկեա և զիս՝ գաղտնի նե տին·
և յերկնիւղէ՝ գիշերայ ին·
Մասունք հոգւոց՝ մեր և մար մին·
յերկնիւղ քո տէր՝ բևեռես ցին։
✻ Որ կապեցար՝ ընդ կապե լոյն·
արձակեցեր՝ զհանգոյց կա պին։
Զիս արձակեա՝ յինքնակա պէս·
մեղաց կապից՝ դժոխայ ին։
✻ Որ ընդ մեղօք՝ պարտաւո րին·
կացեր անմեղդ՝ ՚ի յատե նին։
Յորժամ փառօք՝ գաս հայրե նին·
մի՛ դատեսցես՝ զիս ընդ նը մին։
✻ Որ ձաղեցար՝ ՚ի թուք պըղ ծին·
վասն ամօթոյ՝ նախաստեղ ծին։

Մնջեան զամօթ՝ մեղաց լըր բինն·
որով զերեսս՝ իմ ծածկե ցինն։
Որ ներեցեր՝ չար ծառայ ինն·
ածեալ ձեռօք՝ քեզ ապստա կինն։
Հա՛ր ուժգնակի՝ զդեմըս չա րինն· ունի
որպէս և զիս՝ եհար ուժ գինն։
Որ ոչ թողեր՝ հասել վի մինն·
՚ի խոր մեղաց՝ անդընդայ ինն։
Նմ դառնապէս լալով սըր տինն·
քա՛նիչ եղեր՝ ուրացո ղինն։
Կանգնեան և զիս՝ նըման նը մինն·
՚ի գըլըրմանէ՝ սայթաքո ղինն։
Յորդ արտասուս՝ տալով ա– չացս·
և ջուր գըլխոյս՝ նըման ծո վինն։
Որ ըզգեցար՝ ըզ ծիրա նինն·
արկար քըղամիդ՝ կարմիր յան ձինն։
Նախատանաց՝ զոր կալծէ ինն·
զինուորք պոնտոս՝ պիղատո սինն։
Ըզ քուրձ մեղաց՝ մերկեա՛ յի նէն·
զյորդան կարմիր՝ արեան գու նինն։
Սու ըզգեցո՛՝ զուրախա լինն·
որ ըզգեցուցեր՝ զմարդն առա ջինն։

Ն

* Ի ծունր իջեալ՝ կատակէ ին․
խաղ առնելով՝ ծիծաղէ ին։
ունլ Յոր հայեցեալ՝ զօրք երկնայ ին․
ահիւ երկիր՝ պագանէ ին․
Զի զբնութեան՝ ադամայ ին․
բարձցես զամօթ՝ մեղսաւ րին։
Եւ զիմ հոգւոյս՝ մըտաց խըղ ձին․
լուծցես զամօթ՝ ըն տըրտմա գին։
* Որ ըզ գըլուխ՝ քո զերկնայ ին․
յորմէ սարսեալ՝ սերովբէ ին․
Ծածկեալ ձործովք՝ ըն կռփէ ին․
և եղեգամբ՝ հարկանէ ին։
Վասըն գըլխոյ՝ հողեղէ նին․
խոնարհելոյ՝ կընոջն ո տին։
Զի վեհագոյն՝ երկնից գա սին․
ըզ նա դիցես՝ ՚ի քոյդ մար մին։
Եւ զիմ անկեալ՝ մինչ ՚ի գե տին․
և խոնարհեալ՝ ոտից չա րին։
Վասըն գործոյ՝ անօրէ նին․
որ զիս յերկիր՝ կործանե ցին։
Մի՛ թողուցուս՝ խաղալ նո վին․
ոչ մանկանց՝ գընտակ խա ղին։

Ի․մ

Ա՛յլ փրկեցես՝ 'ի Թշնամ ւոյն․ ունի
յօդել 'ի գլուխ՝ քո մերըս տին։
Որ 'ի բոլոր՝ քոյին մար մին․
և բովանդակ՝ մասն անդա մին։
Առեր սաստիկ՝ զհարուածս դա նին․
յետ մըձրոյ՝ դատաւո րին։
Օ խս որ յոտից՝ մինչև ցը գլուխ․
ցաւօք նեղիմ՝ անհընա րին։
Առողջացո՛՝ դարձեալ կըր կին․
որպէս շնորհօք՝ առաջա նին։
Որ փոխանակ՝ մեղաց մը շին․
զոր մեզ անէծք՝ ըն բռնու ցին։
Պըսակ 'ի փշոց՝ 'ի գլուխ ե դին․
մըշակք այգւոյն՝ խորայե լին։
Խըլեա՛ ըզ փուշ՝ մեղաց յի նէն․
զոր յիս եհար՝ իմ Թշնա մին։
Նաւ ողջացո՛՝ զխայթուած մը րին․
զի սպիք մեղաց՝ ըն ջընջես ցին։
Որ ընդ պըտղոյ՝ քաղցրադու նին․
դառնախայրի՝ մահացու ին։
Ճաշակեցեր՝ զխառնեալ լե ղին․ ունծ
և ըզ քացախն՝ 'ի ծարա ւին։

Ազ

Ըզ գառնութի՝ թինաւո րին·
զոր ՚ի մասունս՝ հոգւոյս ար կին։
Մաքրեա՛ ՚ի բաց՝ հանդերձ նո վին·
և քաղցրասցի՝ սէր քո ՚ի ս°մին։
* Որ փոխանակ՝ մահաբե րին·
ծառոյն բուսեալ՝ ՚ի մէջ դրախ տին։
Բարձեր յուս քո՝ ըզ փայտ խա չին·
մինչ ՚ի տեղի՝ գողգոթա յին։
Զիմ առ ՚ի մեղս՝ անկեալ հո գի·
և ծանրագոյն՝ բարձող բե ռին։
Թեթևացո՛՝ քաղցըր լը ծով·
և փոքրոգի՝ բեռամբ խա չին։
* Որ յուրբաթու՝ ժամ երրոր դին·
յոր պատրանաց՝ նախաստեղ ծին։
Բևեռեցար՝ տէր ՚ի խա չին·
ընդ անօրէն՝ աւազա կին։
Ձեռք որ զերկիր՝ հաստատե ցին·
տարածեցեր՝ զայն ՚ի խա չին։
ունկ փոխան նոցա՝ ձրգման ձե ռին·
զոր ՚ի ծառոյն՝ մահ կըթե ցին։
Զիս որ յանցեայ՝ նըման նո ցին·
և առաւել՝ քան ըզ նո սին։

Զե

Ձեռամբ տընկեալ՝ տունկ գոմո րին·
կըրթեալ պըտուղ՝ սոդոմայ ին։
Մի՛ տուժեսցես՝ չափով չա րին.
մի՛ պահանջեր՝ զհամար պար տին։
Նաեւ լեր քաւիչ՝ իմոյ յան ցին·
որպէս նոցա՝ անյոյս վայ րին։
Որ բարձրացար՝ ՚ի տէր խա չին. *
բարձեր զյանցանն՝ ըս մարդկայ ին։
Եւ ըզ բնութե՝ ըզ թըշնա մին.
բեւեռեցեր՝ դու ՚ի նը մին։
Զիս ամրացո՝ ընդ հովա նեաւ·
ամենայաղթ՝ քոյ նըշա նին։
Եւ ՚ի ծագելն՝ յարեւե լից·
լուսաւորեա՛՝ լուսով նո րին։
Որ աջակողմ՝ աւազա կին· *
բացեր ըզ դուռն՝ ադեն դրախ տին։
Յիշեա՛ զիս տէր՝ յորժամ գայ ցես· ունհ
արքայութե՝ քով հայրե նին։
Լուայց եւ ես՝ ըզ ցընծա լին.
զքո ասացեալ՝ պատասխա նին։
Այսօր ընդ իս՝ իցես յա դին·
՚ի հայրենիս՝ քո առա ջին։

Որ

✻ Որ ողբալով՝ բախմամբ սըր տինն·
տ̃նորդ իմոյ՝ մայր առ խա չինն:
Յորժամ լուեր՝ ըզ ծարա ւ՛ինն·
հեղույր արտօս՝ ըր ցաւ՛ա գինն:
Տացես և ինձ՝ հեղուլ վասն իմ·
յորդ արտասուս՝ նըման ծո վինն:
Զի լուացից՝ զյանցանս ան ձինն·
և զաղտ հոգւոյս՝ պատմուճա նինն:
✻ Որ յահագին՝ գոչման ձայ նինն·
բարբառելով՝ զէ լինն:
Հիմունք երկրի՝ տատանե ինն·
լերինք բարձունք՝ սասանե ինն:
Եւ վարագոյր՝ հին օրի նինն·
վերուստ 'ի վայր՝ պատառե ինն:
ունձ Եւ գերեզման՝ ըք բանայ ինն·
--— մարմինք սրբոց՝ ըն յառնե ինն:
Արեգական՝ լոյս քող ար կեալ·
խաւ՛արանայր՝ միջօրէ ինն:
Նաև լուսինն՝ օրինա կինն·
փոխոխելով՝ յարեան գու նինն:
Քանզի ըզ տ̃որդ՝ իւրեանց տե սինն·
մերկ 'ի խաչին՝ չհանդուրժե ցինն·

Որ

Որ փոխանակ՝ բանակա նին.
անբան տարերք՝ ըն սարսե ին։
Արդ ընդ վիմացն՝ որ շարժե ին.
շարժեա՛ զանշարժ՝ սիրտս 'ի բա րին.
Ընդ մեռելոցն՝ որ կանգնե ին.
կանգնեա՛ զմեղօք՝ մեռեալ հո գիս։
Ընդ պատառել՝ վարագու րին.
վասըն պարտեացն՝ նախաստեղ ծին։
Զիմ պատառեա՛՝ զհնութի̄ չա րին.
ջընջեա՛ ըզ գիր՝ մեղացս ան ձին։
Ընդ խաւարել՝ լուսաւո րին.
հերքեա՛ յինէն՝ զգունդ խաւա րին։
Ընդ լուսանալ՝ յիններոր դին. ընդ
լուսաւորեա՛՝ զիս վերըս տին։
Ընդ մերկանալ՝ քո 'ի փայ տին.
ընդ մերկութե̄՝ նախաստեղ ծին։
Զիս ծածկեսցես՝ փառօք քոյ ին.
յաւուր մեծի՝ հրապարա կին։
Որ փոխանակ՝ խաչահան ուաց.
տանըն լըքեալ՝ հրեից ազ գին։
Աղօթէիր՝ առ Հայր յեր կին.
Թողուլ ըզ մեղսն՝ որ 'ի խա չին։

Ինձ

Ինձ որ հոգւով՝ հաւատա ցեալ·
երկրպագեմ՝ քեզ միա ծին։
Թող զիմ զյանցանս՝ որ գործե ցի·
մի՛ յիշեսցես՝ մեղքն առա ջին։
Որ յետ լնլոյ՝ գրելոյ բա նին·
աւանդելոյ՝ առ հայր զհո գին։
Տիգով հարեալ՝ զինաւո րին·
աղբիւր բղխեաց՝ ’ի մէջ կո ղին։
Ջուրն ’ի լուացումն՝ աւազա նին·
արիւնն յարբումն՝ ընդ խորհրդ դին։
Կատըն վիրաց՝ ըն կողած նին·
որով մեռաւ՝ մարդն առա ջին։
Զես որ յախտէ՝ ծընեալ մար մին·
և ’ի հողոյ՝ զանգեալ ա րուն։
Զոր մաքրեցեր՝ ցօղով կո ղին·
և ես դարձայ՝ ’ի նոյն կըր կին։
Մի՛ թողուցուս՝ կալ ’ի նը մին·
այլ լուացես՝ զիս վերըս տին։
Թէ ո՛չ պարգևք՝ ըն շնորհես ցին·
այլ արտասուօք՝ առոգես ցին։
Բաց ըզ բերան՝ իմ վըտա կին·
քո սուրբ արեան՝ կողահո սին։

Որ

Որպէս տղայ՝ ստընդիայ ցին.
որ զմօրն լինքն՝ ձըգէ զըս տին:
Զի ես որբից՝ զուրախու թիւն.
և զմայլեցայց՝ 'ի տր̄ հո գին:
Սու քաղցրացի՝ համ բաժա կին.
սէր անարատ՝ անապա կին:
Որ 'ի մահու՝ քո անմա հիդ.
զոր ընկալար՝ մահ 'ի մար մին:
Յանմահութ̄ի՝ զիս փոխե ցեր. ուժ
զմահու հատեր՝ զջիլըս վեր ջին:
Զիս որ մեղօք՝ մեռայ կըր կին.
և կորուսի՝ զանմահ բա րին:
Կենդանացո՛՝ կամօք քոյ ին.
արդարութ̄ե՝ պատմուճա նին:
Զանանց պարգևս՝ անցաւո րին.
'ի պարգևէ՝ խնդրեալ մա սին:
Ըզ պարգևիչդ՝ արարա ծոց.
մահկանացուաց՝ և անմա հին:
Ընդ յովսէփայ՝ արեմա թին.
արդար և տր̄՝ աշակեր տին:
Ինձ պարգևեա՛՝ զքեզ ձիր շնոր հին:
կենաց բաշխօղ՝ յամենայ նի:

Որ

* Որ պատեցար՝ սուրբ կտա ւօք.
եդար 'ի նոր՝ գերեզմա նին։
Զես մի՛ թողուր՝ նըման լի նել.
որք իջանեն՝ 'ի գուբ ներ քին։
Այլ մեռուսցես՝ զանձն իմ ախ տին.
կենդանացո՛՝ երկնաւո րին։

ուշկ Աւ 'ի խորհուրդ՝ սբ զըմըռ սին.
անուշահոտ՝ մաքուր խըն կին։
* Որ 'ի դասուց՝ հոգեղէ նաց.
ահիւ պատուիւ՝ յիմանա լին։
Նոյն պահեցար՝ 'ի զինուո րացն.
պահպան անքուն՝ իսրայե լին։
Զես պահպանեա՛՝ աջով քո յին.
և յանձն արա՛՝ սբ հրեշտա կին։
Պահել ամբողջ՝ 'ի գիշե րին.
յաներևոյթ՝ պատերազ մին։
* Որ կնքեցար՝ դու մատա նեաւ.
դատուք լուծեալ՝ քահանայ ին։
Պանձըդ կենաց՝ անմահու Թեան.
ծածկեալ եդար՝ 'ի սիրտ երկ րին։
Ազ դրունս մըտից՝ ըզգայու Թեցս.
յորս է բարույն՝ մուտ և չա րին։

Ա. Սըն

Անքեա՛ խաչի՛ն՝ քոյ նըշա նին.
և հաստատեա՛՝ յիս ըզ բա րին։
Որ 'ի կանանցն՝ իւղաբե րեց·
արտասուեցար՝ յառաւօ տին։
Շնորհեա՛ և ինձ՝ կաթիլ սըր տի՛ն. աչիս
ջերմ արտասուս՝ տարփմամբ քոյ ին։
Եւ աւետեօք՝ սերովբէ ին.
որ 'ի վերայ՝ գոչէր վի մին։
Ինձ լըսելի՝ արա՛ զձըն չիւն.
Ձայն յարութե՛՝ փողոյն վեր ջին։
'Ի նոր և կոյս՝ գերեզմա նէն. *
յարեար մարմնով՝ քով կուսա ծին։
Եղեալ պըտուղ՝ և անդը րա նիկ.
ննջեցելոց՝ մեզ առա ջին։
Զիս որ կապեաց՝ իմ թշնա մին.
ախտի՛ց մեղաց՝ որ 'ի մար մին։
Արձակեսցե՛ս՝ դու վերըս տին.
որպէս զհոգիսն՝ որ 'ի բան տին։
Որ յայտնեցար՝ 'ի պարտի զին. *
մարիամու՝ մագդաղե նին.
Եւ մերձենալ՝ ո՛չ ներե ցեր.
որ յեւայի՝ ազգէն կըր կին։

Յայտնեաց և ինձ՝ յութներոր դին·
մեծ և վերջին՝ առաւօ տին։
ուշխ Ահներեսցես՝ յայնժամ մեր ձիլ·
անարժանիս՝ իմոյ ան ձին։
✻ Որ յարութեան՝ յերեկոյ ին·
միաշաբաթ՝ կիւրակէ ին։
Երևեցար՝ մետասա նին·
փակեալ դըրամբք ՚ի գիշե րին։
Եւ ըզ փրկչում՝ ըն զառա ջին
զոր կորուսաք՝ մեք ՚ի դրախ տին։
Պարգևեցեր՝ դարձեալ նո ցին·
նոքօք բնութե՛՝ ըս մարդկայ ին։
Զիս որ զհոգւոյս՝ փակեալ ու նիմ·
զդրունըս մըտից՝ քոյդ բա նին։
Եւ անձաձանչ՝ խաւարայ ին·
իբրև զտուն՝ գոլով մը թին։
Մի՛ թողուցուս՝ յանկոյս յար կիս·
մի՛ օթակից՝ լինել չար ին։
Այլ զառագաստ՝ բաց ըզ սըր տիս·
փայլեա՛ ՚ի սա՝ զլոյս ար փին։
✻ ՚Ի սմին աւուր՝ կիւրակէ ին·
յեմաւուսայ՝ ճանապար հին։

Աշէ

Աղէօվպեանց՝ մինչ երթայ ին․ ուշծ
խօսակցելով՝ քո ընդ նո սին։
Ծանօթ ետուր՝ յօթեվա նին․
՚ի բեկանել՝ սըրբոյ հա ցին․
Անտես եղեալ՝ յաչաց նո ցին․
Ճըմլեալ սըրտիւք՝ վարանէ ին։
Ծանի՛ր եւ ինձ՝ զանձաւե լին․
զծածուկ տեսիլ՝ քո բաղձա լին։
Այս ճըմլեցի՝ սիրտ իմ յան ձին․
յիշմամբ սիրոյ՝ քոյ երկնա յին։
Յայսըմ հովտէ՝ տրտմակա նէ․
երբ ՚ի սըրտին՝ դընել յեր կին․
Ուր ուխտեցեր՝ մեզ միա ծին․
զարքայութիւն՝ ընդ քո վե րին։
Որ ՚ի յաւուր՝ ութերոր դին․ *
մըտեր դարձեալ՝ տէր առ նո սին։
Լըցեր զըղձումն՝ աշակեր տին․
Թերահաւատ՝ ըն Թովմայ ին։
Շօշափելով՝ զխոցուած կո ղին․
եւ զբեւեռաց՝ ըն մբ տե ղին։
Որով առաք՝ մեք զերա նին․ ուշկ
որք ո՛չ տեսաք՝ որպէս նո քին։

Օ իս

Ո՛վ ես որ հոգւով՝ հաստատա ցեալ·
տ͞ր և ա͞ծ խոստովա նիմ։
Զայնիւ գոչեմ՝ զայս ընդ նը մին·
որպէս ուսայ՝ բանիւ նո րին։
Արժանացո՛՝ յօրըն վեր ջին·
յորժամ գայցես՝ փառօք քոյ ին։
Ո՛վ քեզ տեսանել՝ մարմնով նո վին·
ողջագուրել՝ սիրով սըր տին։
* Որ առ ծովուն՝ տիբերայ ին·
ներգործեցեր՝ հրաշըս կըր կին։
Լրմամբ ձըկանցն՝ ՚ի յուռկա նին·
և նորաստեղծ՝ ձուկն ՚ի կրա կին։
Ո՛վ ես որ ալիք՝ այս երկրայ ին·
՚ի ծով մեղաց՝ ընկըղմե ցին։
Վերաբերեա՛՝ յանախոտ բա րին·
ս͞բ ուռկանաւն՝ պատուիրա նին։
* Որ երրակի՝ սիրով բա նին·
հարցանելդ՝ քոյ յետ ճա շին։
ուշ Ո՛վ ուրացութիւն՝ ըն զերե սին·
բժըշկեցեր՝ ըզ պետրո սին։
Յես որ թէ բիւր՝ հարցափոր ձիմ·
բարեաց մասունք՝ ոչ երև ին։

Առող

Մաղձացո՛՝ զվէրըս խո ցինն․
և դի՛ր 'ի խոր՝ զդրասպեղա նինն։
Զ՛ի խոցեցայց՝ սիրով քոյ ինն․
քեզ ընդգրկեալ՝ սիրտ իմ լոյ ցինն։
Որպէս երգեալ՝ առակի ղինն․
ըղ սէր հարսինն՝ առ փեսայ ինն։
Եւ ուղղեսցէս՝ զիս ընդ նը մինն․
հետևանալ՝ քեզ 'ի յեր կինն։
Թէպէտ նըմանն՝ ինձ անհնա րինն․
բայց քեզ հընար՝ ամենև ինն։
Որպէս միւսում՝ աշակեր տինն․
սիրեցելոյն՝ քո ըստ ան ծինն։
Խոստանայիր՝ բանի՛ւ քոյ ինն․
ո՛չ ընդ մահու՝ լինել ձե ւինն։
Որ վերլուծեալ՝ այլաբա նինն․
անմահ մընալ՝ բանից նո րինն։
Կամ թէ կամաց՝ իմ չ՚ներհա կինն․ ուշ
թէ կամիցիմ՝ ըղ կեալ դո րինն։
Զ՛իմ ըղ մեռեալ՝ հոգիս կըր կինն․
կենդանացո՛ տէր վէրըս տինն։
Եւ գալըստեամբ՝ ըն քով վեր ջինն․
արժանացո՛՝ զիս ընդ նը մինն։

Եւ

Եւ ընդ օդոյս՝ իշխանու թեան.
զոր բռնութբ՝ այժմիկ ու նին։
Անխռովաբար՝ խաղաղու թբ.
զխս անցուսցես՝ հայցմամբ նո ցին։
✱ Որ 'ի լռման՝ քառասնե կին.
յետ յարութե՛ նբ պասե քին։
'Ի ձիթենեաց՝ հաներ լե ռին.
զընտրեալ ըզ դասս՝ մետասա նին։
Եւ զաւետիս՝ հօր ըզ հո գին.
խոստանայիր՝ շնորհել նո ցին։
Եւ օրհնելով՝ ձեռ ըզ նո սին.
վեր համբարձար՝ առ հայր. յեր կին։
Եւ ըզ բնութի՝ ըս մարդկայ ին.
զոր չարն արար՝ անդընդայ ին։
ուշղ Բարձրացուցեր՝ գեր 'ի վե րոյ.
քան ըզ բնութիս՝ հրեղէ նին։
Նստար յաջմէ՝ քում ծընո ղին.
ըստ կանխասաց՝ մարգարէ ին։
Երկրպագեալ՝ յանմարմնա կան.
զօրացն ընդ հօր՝ և ընդ հո գին.
Եւ զիս զանշարժս՝ առ 'ի բա րին.
վերաբերեա՛՝ ընդ քեզ յեր կին։

Օնե

Զնեխեալ անդամս՝ այս երկրայ ին.
յօդեալ ՚ի գլուխ՝ ըդ վերըս տին:
Ուէ և վերջին՝ ամենայ նին.
իբրև ոտից՝ գարշապա րին:
Սակայն ՚ի թիւ՝ ս̃բ անդա մին.
համարեցայց՝ ես ընդ բազ մին:
Որ յիսներեակն՝ յոբելե նին.
՚ի կատարման՝ պենտակոս տին:
Առաքեցեր՝ զքո ս̃բ հո գին.
՚ի վերնատուն՝ ըն խորհըր դին:
Ըստ կանխագոյն՝ խոստման բա նին.
և աւետեաց՝ քոց հրամա նին:
Մըխիթարել՝ ըզ տրտմու թիւն.
աշակերտաց՝ մետասա նին:
Յորում անտեան՝ և անքըն նին.
հընչեաց նըման՝ հողմոյ ուժ գին:
Լըցեց ըզ տունն՝ յոր նըստէ ին.
մաքրիչ բոցով՝ ծախօղ չա րին:
Յորմէ պարգևք՝ ա̃ծա յին.
հրեղէն լեզուօք՝ բաժանէ ին:
՚Ի հաւաքումն՝ ընտրեալ բա նին.
որ ցրուեցան՝ յաշտարա կին:

Զ իս

Յես որ թախծեալս՝ եմ տրտմա գին.
'ի հեռանալ՝ շնորհաց քոյ ին։
Սաստն մեղաց՝ որ միշտ գոր ծին.
յանձն իմ սիրոյ՝ կամաւ չա րին։
Առաքեսցես՝ զառատ հո գին.
որ է անծախ՝ 'ի պարգև ին։
Լինել սփոփիչ՝ տրտմութեան ան ձին.
'ի մաքրութի՝ չար խորհըր դին։
Եւ նորոգեա՝ զուղիղ հո գին.
որ ոչ հնանայ՝ ամենև ին։
ռոժ Յես 'ի հնացեալ՝ մեղաց բա գին.
և յօթարան՝ կամակո րին։
Հոգւով հաստեա՝ տիրակա նին.
և մի՛ հաներ՝ յինէն զհո գին։
Այլ առաջնորդ՝ ինձ 'ի յեր կին.
հոգիդ լեցի՝ սբ և բա րին։
* Պաղատանօք՝ ածած նին.
անապական՝ և միշտ կու սին։
Եւ յովհաննու՝ կարապե տին.
յանապատէ՝ բարբառ ձայ նին։
Աղաչանօք՝ մաքուր դա սին.
առաքելոց՝ նախ առա ջին։

Որք

Որք ըզ հոսանս՝ հոգւոյն առ· բին·
և ընդհանուր՝ մեզ արբու ցին։
Աշակերտաց՝ գերագու նին·
Որ հաւատոյ՝ անշարժ վէ մին։
Եւ անօթոյ՝ ընտրեալ բա նին·
անճառելեաց՝ ըն լսո ղին։
Մաքուր որդւոց՝ ըն զեբե թին·
որք 'ի վերուստ՝ որոտա ցին։
Եւ անդրէի՝ քում խաչակ ցին· ուխ
և մատթէի՝ քարոզ բա նին։
Փիլիպպոսի՝ զ°հայր հայցո ղին·
բարդուղիմեայ՝ զմեզ կոչո ղին։
Յակոբոսի՝ մակ ալփե նին·
և Թովմայի՝ երկուորե կին։
Նախանձայոյզ՝ շըմաւո նին·
և յակովբեան՝ ըն յուդա յին։
Եւ ըստ անուան՝ եղբօր քոյ ին·
արդար անուն՝ հայրապե տին։
Եօթանց սրբոց՝ վոր ընտրե ցին·
սարկաւագաց՝ փոքրիկ հօ տին։
Որոց նախկին՝ պարուց դա սին·
պըսակ անուննն՝ է ընդ նո սին։

Եւ

Նաւ քում ընտրեալ՝ եօթանաս նին·
աշակերտաց՝ քարոզ բա նին։
Նաւ որք նոցայն՝ հետևե ցին·
յիւրաքանչիւր՝ ժամանա կին։
* Հայրապետաց՝ հանուրց ազ գին·
վարդապետաց՝ ուղիղ բա նին։
ու Որ զքեզ որդի՛ հօր միա ծին·
խոստովանել՝ մեզ ուսու ցին։
Սպասաւորաց՝ մբ խորհըր դին·
յիննեակ դասուց՝ յեկեղե ցին։
Համանմանից՝ վերնագու նին·
փառաւորողաց՝ աստուածայ ին։
Նաև նոցունց՝ որ են յեր կինս·
հայցմամբ վեհիցն՝ ողորմեա ինձ։
Որք և վասն իմ՝ քեզ պաղա տին·
անտես չառնել՝ զգործս ձե ռին։
Մարտիրոսօքն՝ անթիւս ան ձին·
որք վասն քո՝ զարիւնս հե ղին։
* Տուր ինձ արտօս՝ ըր ցաւա գին·
հեղուլ փոխան՝ արեան նո ցին։
Ի վկայէն՝ սուրբ առա ջին·
ստեփաննոսէ՝ զքեզ տեսո ղին։

Ամէն

Մինչ 'ի վկայս՝ ընտրից վեր ջին.
որ 'ի նեռունէն՝ կատարես ցին.
Զարչարանօք՝ ամենայ նին.
'ի տանջանաց՝ փրկեա՛ չա րին։
Եւ կամաւոր՝ մահուամբ նո ցին. ռոխ
'ի մահուանէ՝ անվախճա նին։
Խաւար բանտիւք՝ արգելա նին.
լուսաւորեա՛՝ զխաւարս ան ձին։
Եւ կուրութե՟՝ աչաց նո ցին.
յաչըս հոգւոյս՝ փայլեա՛ զար փին։
Հատմամբ ունկանց՝ լըսարա նին.
զիմըս բացցես՝ քոյոյ ձայ նին։
Եւ ծայրակտուր՝ փողոց օ դին.
յոգիս բուրեա՛՝ զհոտ անմա հին։
Կտրեալ լեզուօք՝ սրբաբա նիցն.
զիմս արագեա՛՝ բանիւ քոյ ին։
Եւ ատամանց՝ քաղմամբն ուժ գին.
բաց ըղըբերանս՝ աւնուլ զհո գին։
Հատմամբ յօդոց՝ երկուց ձե ռին.
զիմս արձակեա՛՝ միշտ 'ի բա րին։
Եւ կտրմամբ՝ մատանց նո ցին.
զիմս գըրեսցես՝ անուն յեր կին։

Հերձ

Հերձմամբ մաքրոցն՝ որովայ նին·
հերձ առ յինէն՝ զխորհուրդ չա րին։
առծ Եւ կրտրելով՝ ոտից նո ցին·
ոտք իմ կրթոտք՝ հաստատես ցին։
Քերմամբ մորթոց՝ սրբոցն ան ձին·
բորբք մեղացն՝ իմ քերես ցին։
Եւ մորմոքմամբ՝ հարման ա‿ ղին·
հեշտախտութիքն՝ իմ մաքրես ցին։
Ընդ բազմահնար՝ տանջման նո ցին·
տանջանք հոգւոյս՝ բժշկես ցին։
Եւ ընդ հարեալ՝ մասանց յո դին·
ցաւք յօդուածոյս՝ իմ ողջաս ցին։
Բեկմամբ բարձիցն՝ և յօդուա ծին·
զիմբս պընտեա՛՝ յողդողդ մար մին։
Եւ խիստ գանիւ՝ գաւազա նին·
ըզ խստութի՝ կակղեա՛ սըր տին։
Ընդ տատասկաց՝ սուր երկա թին·
ըզ սուր քո հա՛ն՝ ընդդեմ չա րին։
Եւ բևեռօք՝ գարշապա րին·
զիս բևեռեա՛՝ յերկիւղ քոյ ին։
Ընդ նետաձիգն՝ որ առ նո սին·
զիս խոցեսցես՝ սիրով քոյ ին։

Եւ

Եւ ընդ գեղոց՝ գեղարա   նին.
զիմ ձրմլեսցե՛ս՝ սիրտ առ բա   րին:
Ընդ եռացում՝ ըն կապա   րին.
զոր 'ի բերանն՝ արկանե   ին:
Շիջո՛ զեռանդ՝ բոցոյ ախ   տին.
և եռացո՛՝ յիս ըզ հո   գին:
Ընդ սպառնալեաց՝ դառնագու   նին.
զոր առ ոչ ինչ՝ համարե   ին:
'Ի սպառնալեաց՝ փրկեա՛ չա   րին.
և դարձուսցե՛ս՝ 'ի գլուխ նո   րին:
Եւ ընդ խոստման՝ անցաւո   րին.
յորոց 'ի բաց՝ հրաժարե   ին:
Մի՛ մատնեցայց՝ ես պատրո   ղին.
խաբել սիրով՝ հեւթանիւ   թին:
Կախաղանօք՝ սրբոցն ո   տին.
զընթացս ուղղեա՛՝ առ քեզ յեր   կին:
Եւ կապանօք՝ ծանր երկա   թին.
Թեթևացո՛՝ զհոգս երկրայ   ին:
Ընդ շղթայից՝ պարանո   ցին.
զիս կապեսցե՛ս՝ սիրով քոյ   ին:
Եւ ընդ կոճեղս՝ որ յոտ   քին.
զիս 'ի կապից՝ խրզեա՛ չա   րին:

Որք

Որք փառըն քո՝ ընդ հուր ան ցին·
և ընդ եռանդ՝ ըն կատարայ ին։
Շիջո՛ զիմ հուր՝ մեղաց ախ տին·
և ըզ փառում՝ ըն գեհե նին։
Նաւ ծովահերձ՝ սառամամբ ցըր տին·
որով նոքայն՝ համբերե ցին։
Զիմ զպաղեալ՝ սիրտս առ քա րին·
ջեռո՛ սիրովդ՝ ա̃ծայ ին։
Որք փառըն քո՝ ողջե ին·
ըզ չար գազանն՝ ուտել զնո սին։
Զիս 'ի ժանեաց՝ փրկեա՛ չա րին·
և յեղջերէ՝ մի՛ եղջեր ու՛ին։
Ընդ բազմօրեայ՝ քաղցի նո ցին·
տուր ինձ ըզ հաց՝ քո երկնայ ին։
Նաւ ընդ պասքում՝ ըն ծարա ւ՛ին·
զանապական՝ աղբիւր կո ղիդ·
Ընդ օձաբնակ՝ խաւ՛ար գը բին·
յոր լուսատուն՝ էր իմ ան ձին։
առձ Հան զիս 'ի գբոյ՝ ախտասի րին·
տըղմուտ կաւ՛ոյ՝ հայցմամբ նո րին։
Նաւ զինչ ասեմ՝ զի ո՛չ թը ւ՛ին·
լեզու՛աւ՛ մարդկան՝ տանջանք նո ցին։

Որք

Որք այժմ առ քեզ՝ ծածկեալ պահին·
և անդ յայտնի՝ հատուցա նին:
Որոց տուժիւք՝ զանազա նին·
բուժեաւ ըզ ցաւս՝ խոցոյ ան ձին:
Զմարմնոյ զհոգւոյ՝ և ըզ մը տաց·
և զխորհրդոց՝ զգործոց բա նին:
Եւ ընդ հատման՝ գըլխոյ նո ցին·
որով գլխոյդ՝ անդամք լի նին:
Զիս յարմարեաւ՝ տէր ընդ նո սին·
առնուլ աձուամ՝ ըն բոլո րին:
Ճըգնաւորօքն՝ յանապա տին·
հետևողաց՝ կենաց ձայ նին:
Տուր ինձ Թողուլ՝ զսէր աշխար հի·
փախչիլ 'ի սէր՝ քո յերկնայ ին:
Եւ բարձողաց՝ ուսով խա չին·
մեռ՛ և զիս՝ ըստ աշխար հին:
Եւ քո ըզ կնի՝ ընթացո ղին·
ըզ գընացս իմ՝ ուղղեա զո տին:
Պաղատանօք՝ մեծն անտո նին·
հեղինակի՝ սուրբ երա մին:
Եւ ոյք նուաճ՝ յայս կարգ ե կին·
մինչև այժմոյս՝ և որք լի նին:

Զ՜ա

Ս անապականեալ վարուք նո — ցին.
և ծաղկերանգ՝ քեզ ընծայ — ին:
Շ նորհեա՛ փոխիլ՝ անբերս ան — ձին.
ըստ պըտղաբեր՝ քոյոյ տըն — կին:
Որք զաղօթից՝ ըզ շնորհս ա — ռին.
և զարտասուաց՝ յորդ վըտա — կին:
Զըգեա՛ և զիս՝ հայցմամբ նո — ցին.
թէ և հեղգամ՝ ՚ի նոյն բա — րին:
Եւ ոյք պահօք՝ ըն մեռու — ցին.
զախտըս մարմնոյ՝ ա՞կզընաշա — րին:
Տո՛ւր ինձ նոքօք՝ առ ցանկա — լին.
սանձել ըզ կիրս՝ որովայ — նին:
Որք խորհըրդովք՝ ըն յաղթե — ցին.
պոռնըկական՝ պատերազ — մին:
Տո՛ւր յաղթութի՝ ծուլիս ան — ձին.
գո՛ն է լըրման՝ գործոց չա — րին:
Եւ որք ՚ի խուն՝ փոքու նիւ — թին.
ագահութեան՝ ըն տիրե — ցին:
ուչ Տո՛ւր ինձ յաղթել՝ անկըրա — ւին.
և շատանալ՝ բաւակա — նին:
Բաջ եղելովքն՝ ՚ի յարու — թիւն.
ընդ ձանձրութեան՝ միջօրէ — ին:

Արիացո՛ զհեղգս՝ առ բա րին.
և զերագօղս՝ առ վատթա րին։
Որք բարկութե̃՝ ըն̃ յաղթե ցին.
և զտրտմութի̃՝ ըն̃ սանձե ցին։
'Նոքօք սանձեա՛՝ տ̃ր զերկո սին.
մինչ տարապարտ՝ առ իս շուր ժին։
Նաև որք հըպարտ՝ փառամո լին.
յաղթօղ գըտան՝ յասպարի սին։
Զիս փրկեսցես՝ հայցմամբ նո ցին.
յաջակողմեան՝ մենամար տին։
Որք գերազանց՝ պատուիրա նին.
քան ըզ բնութի̃՝ ժուժկալե ցին։
Տո՛ւր ինձ գո՛նէ՝ բառնալ քոյ ին.
քաղցըր լըծով՝ թեթև բե ռին։
Նաև թէպէտ ոչ՝ ընդ առա ջին.
Ճանապարհորդս՝ որ 'ի յեր կին։
Սակայն վերջնոցն՝ եղէց վեր ջին. ուշժ
հետևելով՝ հետոց նո ցին։
Նաև թէ վեհիցն՝ օթեվա նին.
չեմ արժանի՝ հօր քո յեր կին։
Արժանացո՛՝ յոյժ խոնար հին.
քան ըզ բնաւից՝ թերևս յե տին։

Միայն 'ի Թեւ՛՝ օդեաց դա սին·
կացո՛ եւ զիս՝ յաջակող մին։
Նուլըսեցո՛՝ ընդ ցընծա լին·
զերանաւէտ՝ ձայնըն քոյ ին։
* Յորժամ գըրեալք՝ ըն կատա րին·
որ զայնմ ա՛ւուր՝ մեզ պատմե ցին։
Մարգարէից՝ բանքըն յար գին·
առաքելոց՝ ըն վըձա րին։
Յորժամ տարերք՝ ըն դըղըր դին·
հաստատութիք՝ ըն սասա նին։
ուշի Իբր ընդ ծովու՝ կոհակք կու տին·
'ի յեռանդան՝ ըն կատայ ին։
Լայնատարած՝ դողայ գե տին·
'ի Թանձրութեց՝ հիմանց շար ժին։
Մի ընդ միոյ՝ յետ խափա նին·
կասեալք յերկուց՝ ըն տատա նին։
Լերինք հիմամբ՝ ըք զարհու րին·
եւ ուժգնակի՝ բախմամբ Թըն դին։
Կարծըր բնութիք՝ վիմաց հա լին·
եւ ամենայն՝ նիւթք հրդե հին։
Մինչ գետք հրեղէնք՝ յորդահո սին·
Իբր ընդ հեղեղ՝ ջուրց ծա՛ւա լին։

Հող

Հողմով հանդերձ՝ սաստիկ հըն չին.
Եւ միգախառն՝ ընդ մրումը ռին:
Խորթնահայեաց՝ դիմօք վա ռին.
Եւ օ՞թափանցիկ՝ վայրաբե րին:
Իբր զուերն՝ մի բորբո քին.
բնութիք ամէն՝ հողեղի նին:
Բըլրովք լերամբ ըք՝ հալեա ցին.
Եւ դաշտաձև՝ աշխարհ լի նին:
Ծովու ալիք՝ ընդ ցամա քին.
Եւ կենդանիք՝ նորա նուա զին:
Յորժամ բարբառք՝ ընդ նուա գին. ուշլ
փողըն գոչէ՝ գաբրիէ լին:
Յանկարծակի՝ մէջ գիշե րին.
'ի յեղակարծ՝ ժամանա կին:
Յորժամ հոգիք՝ ընդ սըլա ցին.
ուր ամբարեալքն՝ այժմիկ պա հին:
Պան միանան՝ ընդ սոյն մար մին.
որք յադամայ՝ և անդ լի նին:
Մինչ գերեզմանք՝ մարդկան բա նին.
փրտեալ մարմինք՝ ընդ նորո գին:
Եւ զոր կերեալ՝ ձըկանց ծո վին.
և զոր գազանքն՝ 'ի ցամա քին:

Բան

Բանզի տարերքս՝ ամենե քին·
առնուն յաւանդ՝ ըզ մեր մար մին։
Նաւ անկորուստ՝ պահեն նո քին·
զի հնազանդին՝ քում հրամա նին։
Նաւ 'ի լըսել՝ ահեղ ձայ նին·
ա̅ծ որդւոյդ՝ կենսաբաշ խին։
Զիւրաքանչիւր՝ պահեստ մա սին·
բերեն յառաջ՝ ըստ ղաղա րին։
'Ի նոյն բնութի՝ դարձեալ խառնին·
ըստ արուեստաւոր՝ քոյդ բա նին։
Որ 'ի ժամուս՝ լուծանե լին·
այլ 'ի յանեղծն՝ որ 'ի դրախ տին։
ուշիւ Որ ծերն 'ի ծեր՝ յառնէ մար մին.
և ոչ տըհաս՝ տըղայն 'ի ն̊մին։
Այլ հաստատ՝ յերեւնա մին·
'ի չարի յառնեն՝ նախատեղ ծին։
Որ բընութի՝ այլ է ար ուին·
և ոչ ճանաչի՝ թէ սա է կին։
Այլ հրեշտակաց՝ նըման բե րին·
ըստ կանխասաց՝ բանից քոյ ին։
Յորժամ նըշան՝ քո ս̅բ խա չին·
որպէս փայլակն՝ երեւես ցին։

Յա

Յարեւելից՝ ճառագայ թին.
ընդ չորս անկիւն՝ ըս տարա ծին։
Արեգական՝ լոյս նուա զին.
և լոյս լուսնին՝ խաւարես ցին։
Աստեղք յերկնից՝ թօթափես ցին.
և զօրութիւնք՝ ըն շարժես ցին։
Ու հրէական՝ ազգըն կո ծին.
զի տեսանեն՝ զոր խոցե ցին.
Երկրպագուքն՝ ՚ի քեզ պար ծին. ուշծ
և խաչակցեալք՝ ըն բերկրես ցին։
Իսկ մեղաւորք՝ ըն թախան ձին.
որք ծուլութ՟՝ զկեանս անցու ցին։
Լապտերք կուսից՝ պայծառաս ցին.
որք զիւղն յառաջ՝ պատրաստե ցին։
Իսկ յիմարաց՝ ըն շիջա նին.
որք անագան՝ ՚ի գնել գնա ցին։
Յորժամ հայր քո՝ և որդ՟ հո գին.
ընդ քեզ յերկիր՝ խոնարհես ցին.
Որպէս տեսեալ՝ գանիւ լին.
ըզ հինաւուրցն՝ և զմիշտ է ին։

Օ է

Ո՛ ի տարարումք՝ արժանաս ցին·
յայնժամ տեսլեն՝ երրեակ՝դ անձին:
Ի վըկայել՝ քեզ միա ծին·
ըստ յորդանան՝ և՚ի լե րին:
Ընդ քեզ և զօրք՝ վայրահո սին·
մինչ զի Թափոր՝ մ՛ալով եր կին:
տ̃ւ·կ Հրեշտակ՛ք յառաջ՝ ընթանայ ցին·
Հ՛րեշտակապետ՝ ըզ պարփա կին:
Սր̃ զօրութեց՝ ըն դաս կար գին·
և պետութեց՝ ըն գումա րին:
Իշխանութիք՝ ըն զարհու րին·
և տէրութիք՝ ըն սարսա փին:
Սերովբէքըն՝ թևա՛քօ ղին·
մինչ ՚ի խոնարհ՝ ըզ դէմս ու նին:
Նու քերովբէք՝ աթոռ կար գին·
զի զ՛թագաւորդ՝ ընդունե ցին:
* Իսկ թագաւորդ՝ ՚ի մե՛ծ բե մին·
նըստիս յաթոռ՝ դատաւորա նին:
Ո՛ է հայր չ՛դատէ՝ զոք երկրա ծին·
այլ քեզ միայն՝ ետ մի՛ա ծին:
Հովուերդ հանդէպ՝ գան ժողո վին·
հօտից նըման՝ ազգ երկրա ծին:

Ոդ

Ոգիքն՝ յաջեայ՝ դասուս կար գին.
ուլքն ՚ի ձախմէ՝ քումմէ դա սին:
Անդ Թագաւորք՝ ոչ երև ին.
և ոչ իշխանն՝ ըստ պատուէս ցին:
Ոչ մեծամիտք՝ հըպարտաս ցին. ուշ
և ոչ հըզօր՝ ըստ բարձրաս ցին:
Զի միայնակ՝ միայն լի նին.
առանց զօրաց՝ զոր այժմ ու նին:
Եւ տեսանեն՝ զոր ոչ տե սին.
և ճանաչեն՝ զի սուտէր է ին:
Աղքատք հոգւով՝ Թագաւո րեն.
և բարեգործ՝ ըստ մեծաս ցին:
Քաղցեալք կենաց՝ հացին լըց ցին
և մեծատունք՝ ունայնաս ցին:
Լեզուք ճարտարք՝ անդ համրաս ցին.
և հայհոյիչք՝ ըն կարկես ցին:
Զի ոչ ունին՝ զ՞պատասխա նին.
տալ քո արդար՝ դատաստա նին:
Անդ կարկամից՝ ըն ձեռք կա պին.
որք ՚ի յաղքատս՝ ոչ արձա կին:
՚Ի քէն լըսեն՝ ըզ սոսկա լին.
՚ի հուրն երթայք՝ յաւիտե նին:

Անդ

* Ընդ զբօսողաց՝ կըշխոք դը նին.
որչափ զբօսեաց՝ ըն պահան ջին:
ուշձ Նաւ ՚ի գողոց՝ գողանք խնդ րին.
դառնալ ՚ի տէրն՝ ուստի ա ռին:
Նաւ զի Թափուր՝ և մերկ լի նին.
հատուցանել՝ ոչ ունի ցին:
Ո՛ գործս բարեաց՝ փոխան առ նուն.
Թէ ոչ ըզ շնորհս՝ առագա նին:
* Ընդ և սպանողք՝ ըն պատժես ցին.
անպարտ արեանց՝ ըն զոր հե ղին:
Նաւ բորբոքեալքն՝ ՚ի բոց ախ տին.
պոռնիկքն անշէջ՝ հըրով տան ջին.
* Ընդ ամ՝ գաղտնիք յայտ նին.
զոր ՚ի ծածուկ՝ աստ գործե ցին.
Բռո առաջի՝ և հօր քոյ ին.
և հրեշտակաց՝ ամենայ նին:
Միայն որք աստ՝ խոստովա նին.
լինին ծածկեալ՝ և ոչ մի շին:
Նաւ որ զամօթ՝ կըրեն առ մին.
ոչ պատկառին՝ յայնժամ ատե նին:
* Որք ՚ի մարմին՝ սերմանե ցին
հընձեն զորումն՝ հըրոյ լուց կին.

Նաւ

Նա ոյք յոգիս՝ պղտորաբե րին. ռճղ
առնուն զորայն՝ յատոք հաս կին:
Որք յերգարանս՝ գինեաւ լրկ տին. *
և պագշոտեալ՝ ծաղու լեց ցին:
Լան և ողբան՝ ՚ի գեհե նին.
և՝ տատանմունք՝ ըն կափկա փին:
Որք զորովայն՝ ըն պաշտե ցին. *
և զանօթոյս՝ ըն պատու ցին:
Յանմահական՝ հացեդ ա վին.
զպենուն զանօթ՝ յաւիտե նին:
Որոց պղծեալ՝ են անկո ղինք. *
և պագշոտեալ՝ առ ցանկա լին:
՚Ի կայծականց՝ վերայ նիր հին.
անքուն որդանց՝ ըն կեր լի նին:
Որք ՚ի կշիռ՝ տուրեա ւին. *
զվաճառականս՝ ըն խաբե ցին:
Յարդարամիտ՝ քո կշռը ւին.
բազմապատիկ՝ պահանջե ցին:
Որք յաշխարհի՝ գործ արուես տին. *
առ ՚ի յոսկւոյ՝ կամ յարծա թին:
Նա կամ յայլ ինչ՝ նիւթեղի նին. ռպ
զտեարըս նիւթոց՝ ըն նենգե ցին:

Հա

Հաստուցանէն՝ անդէն նո ցին·
'ի քո արդար՝ դատաստա նին։
Ո՛չ թէ ըղձիւթ՝ ըն զոր ա ւին·
այլ թէ զբարիս՝ աստ գործե ցին։
Որ դատաւո՛րք՝ են երկրայ ին·
և ո՛չ զաղքատս՝ ուղիղ դա տին։
Ի յանաչառ՝ քո ատե նին·
յանդիմանեալ՝ ըք կշտամ բին։
Որք տրութի՝ յաշխարհ ու նին·
իշխան բազմաց՝ կամ նուա զին։
Նա դառնագոյն՝ սըրտիւք լի նին·
առ հնազանդեալս՝ ըն հրամա նին։
Քո քաղցրութիդ՝ ամենև ին·
'ի դառնութի՝ փոխի նո ցին։
Ի յերեսաց՝ քոց որո շին·
և 'ի յանեւ բանս՝ արկա նին։
Որք ընդ փոքու՝ ինչ պատճա ռին·
հատին զանդամ՝ քո °տեղծուա ծին։
ուպժ Նա կամ սպանին՝ բոլորո վին·
զոր ո՛չ օրէնք՝ քո դատե ցին։
Պահանջեսցէս՝ զարիւն նո ցին·
և ըղ հատեալ՝ մասն անդա մին։

Նա

Իսկ երբեւ ոչ՝ տալ ունի ցին.
մատնես ՚ի մահ յաւիտե նին։
Որք ննջաւորք՝ մեղեանց լի նին.
դաւաճանեն՝ զանմեղ հո գին։
Գաղտնիք նոցա՝ յանդիմա նին.
Եւ ըստ չարեաց՝ ըն տուժես ցին։
Որք ոխակալ՝ են ՚ի սըր տին.
Եւ ոչ թողուն՝ յանցաւո րին։
Յայնժամ ՚ի քեն՝ ոչ ընկալ ցին.
ըզ թողութի̃՝ իւրեանց պար տին։
Որոց իժից՝ թունոք լեզ ու̃ին.
Հայհոյութ̃բ՝ առ քեզ խօ սին։
Իսկ որք յերդմուն՝ ըս յանդըգ նին.
Եւ ՚ի խիղճոնց՝ ըս զազրա լին։
Լեզուք նոցա՝ հրով տոչո րին.
Եւ ՚ի գեհեան՝ ըն պապա կին։
Բանղի համար՝ տալ խնդրես ցին.
դատարկ բանից՝ ըստ հրաման նին։
Որք բամբասանս՝ ընդ նախան ձու.
յօդեն ստութ̃բ՝ առ ընկե րին։
Ըզ չափ մեղացն՝ որով մ°տե ցին.
յանձինս իւրեանց՝ ընդունի ցին։

Որք

* Որք որպէս եւ՝ այժմ երա նեն.
և չորք եղեալ՝ բարիք կո չեն:
Տիեզերաց՝ ծանակ լի նեն.
մինչ մերկանայ՝ մարդըն ներ քին:
Դարձեալ որք ինձ՝ համեմա տին.
և կոյր աչօք՝ լոյս անուա նին:
Մինչ խաւարին՝ գործքըն յայտ նին.
'ի կոչողաց՝ ըն նախա տին:
* Որք յերկիւղէ՝ ինչ մարդկայ ին.
կամ ընդ փառաց՝ անցաւո րին:
Զառ քեզ հաւատ՝ յոր մըկըր տին.
փոխանակեն՝ ընդ մոլա րին:
Հօր առաջին՝ և հրեշտա կաց.
— յուրաստ լինին՝ փառըն նո ցին:
ուպլ Յանհաւատից՝ դասըն կար գին.
որոց անշէջ՝ հուրըն է բա ժին,
* Որք 'ի խորհուրդ՝ քո երկնայ ին.
մեռեալ մեղօք՝ հոգւով մեր ձին:
Ընդ ածապանս՝ ըն կարգես ցին.
կայիափայ՝ և աննայ ին:
Ըւ ամենայն՝ որք յայնմ ա ճուր.
անապաշխար՝ մեղօք լի նին:

Իւ

Իւրաքանչիւր՝ ոք զարմա նին.
ածցեն 'ի քէն՝ չափով յան ձին։
Նաև բարուոյն՝ կողման մա սին. *
պարգևեք բարեաց՝ 'ի քէն տա ցին։
Ըստ հաւատոցն՝ և ըստ գոր ծոց.
և ըստ շնորհացն՝ աւագա նին։
Նախ առաքեալք՝ ըն քո դա սին. *
յերկոտասան՝ աթոռ նըս տին։
Զերկոտասան՝ ազգըն դա տեն.
մեղուցելոյ՝ խարայէ լին.
Ընդ մարգարէք՝ ըն յարդա րին.
երամ երամ՝ դասաւո րին։
Որք զայնմ աւուր՝ մեզ պատմե ցին. ռպխ
յառաջագոյն՝ զոր ինչ լի նին։
Ընդ նախաստեղծք՝ ըն հիւս ցին.
և նահապետքն՝ ըղքանչաս ցին։
Զայնքան տեսեալ՝ ազգ մարդկայ ին.
որք 'ի յինքեանց՝ յառաջ ե կին.
Ընդ և հովիւք՝ ըն քաջ պար ծին.
և զբրաբիոնն՝ ընդունի ցին.
Իսկ հեղգացեալք՝ ըն տուժես ցին.
որք 'ի գայլոցն՝ ոչ պահե ցին։

Ընդ

Ընդ մարտիրոսք՝ ընդ պըսա կին·
որք և մարտեան՝ ըստ օրի նին։
Այսքըն մաքուր՝ Թադէի պըճ նին·
որք փեսայիդ՝ ըսպասե ցին։
Արեգական՝ նըման ծա գին·
փայլեն հանգոյն՝ արուսե կին։
Պէսպէս փառօք՝ զանազա նին·
ըստ աստեղացն՝ որ ՚ի յեր կին։
Ուրախանչիւր՝ ոք զարթա նին·
առցեն ՚ի քէն՝ զոր գործե ցին։
ռպծ Ամուսնացեալքն՝ ըստ օրի նին·
և ձըգնաւորք՝ որք առան ձին։
Նաև ամենայն՝ ոք ըստ կար գին·
զիւրոյ անձին՝ զ°գործեալ բա րին։
Քեզ ընծայեն՝ իբրև զ°ծա ղիկ·
՚ի հոտ անոյշ՝ և երկնայ ին։
Ոմըն զաղօթ՝ ըս սուրբ սըր տին·
և զարտասուսն՝ որ միշտ հե ղին։
Այլ ումն ըզ սէրն՝ ածայ ին·
և որ յեղբարս՝ է ըստ ան ձին։
Ոմն ըզ հսկումն՝ ընդ գիշե րին·
և ըզ կանխումն՝ առաւօ տին։

Ոմն

Ոմն ըզ պահոց՝ ըն պընդու Թիւն·
ըզ կերակրոցն՝ և ըզ լեզ ու՛ին։
Ոմըն զառատ՝ տուրս աղքա տին·
զոր ընդունիս՝ ձեռամբ նո րին։
Ոմն ըզ բաժակ՝ ըն ցուրտ ջր րին·
զոր ասացեր՝ Թէ չ՚կորըն չին։
Ոմն ըզ խնդալն՝ ընդ խնդա լին·
և զարտասուելն՝ ընդ արտաս ու՛ին։
Այլ ումն ըզ տես՝ ըն հիւ՛ան դին· ապկ
և զ՚հետեւումն՝ որ ՚ի բան տին։
Մինն ըզ ծածկոյթ՝ լինել մեր կին·
և զհովանի՝ յարկ տընան կին։
Այլ ումն ըզ հայր՝ լինել որ բոց·
և խնամածել՝ գըթով զայ րին։
Ոմանք զյաղթել՝ ըն խորհըր դին·
այնմ որ շարժէն՝ ըզ բոց ախ տին։
Այլք ըզ փակելն՝ զ՚գայարա նին·
զպատուհանսն՝ ընդդէմ չա րին։
Ոմն ըզ պարկեշտ՝ ամուսնու Թիւն·
միւսըն զամբիծ՝ ըզ կոյս հո գին։
Ոմըն զարիւն՝ ըն պանծա լին·
և զ՚չարչարանսն՝ որ ՚ի մար մին։

Մինն

Մ՛ինն ըղ ներօղ՝ լինել սըր տին.
՚ի բարկութեան՝ ժամանա կին:
Եւ զթշնամւոյն՝ առնել բա րին.
փառըն սըրբոյ՝ քոյ հրամա նին:
Բայց ես թափուրս՝ յամենայ նին.
մեծամեծաց՝ և նուա զին:
ռպհ Զինչ տաց յայնժամ՝ քեզ ը̄ բազմին.
բարեաց ազգատս՝ ամենե ին:
Զէ յայսցանէ՝ զոր ասա ցի.
զոր յընտրելոց՝ քեզ ընծայ ին:
Չունիմ մի մասն՝ ՚ի բոլո րին.
այլ եմ ունակ՝ հակառա կին:
Վասն այնորիկ՝ նոցա տա ցին.
վարձս ըստ գործոց՝ զանազա նին:
Եւ ես զըրկեալ՝ ամենե ին.
յառատաձիր՝ քո պարգե ին:
Արդ ՚ի յաղերս՝ բանիւ խօ սիմ.
կամեցողիդ՝ բարեաց վասն իմ:
Զիս փոփոխեա՝ այժմ ՚ի բա րին.
զի մի՛ անխոս՝ մատնիմ տու ժին:
Աղաչանօք՝ ընտրեալ հօ տին.
որք յաջակողմ՝ ըն քո դա սին:

Ի յԱբելէ՝ սրբոյ նախա կին.
մինչ ՚ի յարդար՝ մարդըն վեր ջին:
Նահապետաց՝ մարգարէ ից.
նախքան պրէննան՝ և յորի նին:
Առաքելոց՝ նորոյ կտա կին. ռպճ
և ձեզ նոքօք՝ հաւատա ցին:
Ի յարձակել՝ մահու զհո գին.
և՚ի կապել՝ քո վէրրս տին:
Ողորմեսցի՛ս՝ ինձ յերկո սին.
զի քաղցրագոյն՝ երևես ցին:
Եւ լըսեցո՛՝ տէր ընդ նո սին.
զերանաւէտ՝ բարբառ քոյ ին:
Եկայք օրհնեալք՝ հօր իմ վե րին.
Ժառանգեցէ՛ք՝ զանձառ բա րին:
Եւ ոչ միայն՝ իմումս ան ձին.
այլև իմոցն՝ այս եղի ցին:
Նախնի ծնողաց՝ հարցն առա ջին.
այժմու եղբարցս՝ և ձեզ լի նին:
Եւ որք բարւ՝ մասն ինձ ցու ցին.
կամ անարգիս՝ պատիւ ե դին.
Հատո՛ նոցա՝ զպարտըս վար ձին.
իբր արժանւոյ՝ թէ արա րին:

ԺԲ Նա

Նա ո՛չ միայն՝ որք սիրե ցին·
այլ ողորմեա՛՝ և ատո ղին։
ապղ Սու թշնամեացն՝ խնամս ան ձին·
թողցես զ՚յանցանս՝ առ իս պար տին։
Զաւուրց ծնելոց՝ աւ՛աղա նին·
որք այժմ ՚ի քեզ՝ հա՛ւատա ցին։
Ոչ ծանօթից՝ և ծանօ թին·
ողորմեսցի՛ս՝ յայնմ ատե նին։
Սու ինձ շնորհեա՛՝ տէր ընդ նո սին·
յօթևանաց՝ հօր քո վե րին։
Ո՛եպէտ և ո՛չ առ առա ջինան·
այլ հուսկ յետոյ՝ վերջնոցն յե տին։
Սու որք ՚ի բանն՝ մտծայ ին·
զոր շնորհեցեր՝ յիմարս ան ձին։
՚Ի յընթեռնուլն՝ աշխատե ցին·
և յաղօթել՝ ըն տածա նին։
Շնորհեա՛ նոցա՝ զաղօթե լին·
հատո՛ ըզ վարձն՝ աշխատո ղին։
Լո՛յս տուր ազգաց՝ որք նայե ցին·
մաքրեա՛ զ՚լեզուն՝ որք վերծա նին։
Նաև ձեռամբ՝ մանկագրո ղին·
և ուղղապէս՝ փոխարկո ղին։

Ս.ժե

Այլ գոյիւք՝ ըստացո զին. ուջ
մասունք բարեաց՝ 'ի քէն տա ցին։
Եւ աննախանձ՝ փոխադո զին.
և ջերմեռանդ՝ ընթերցո զին։
Եւս 'ի բերան՝ զբանս առո զին.
ըզցես սովան՝ զերգըս սըր տին։
Այլ թէ և յախտ՝ ոք շարժես ցին.
պարսաւադէտ՝ բանիս լը նին։
Որք ոչ յինէն՝ յառաջ ե֊ կին.
այլ յաննախանձ՝ քո պարգև ին։
Մի՛ համարիր՝ մեղըս նո ցին.
այլ մաքրեսցես՝ զախտըս սըր տին։
Քաջ իմանալ՝ զիմաստ բա նին.
որ ամբարեալ՝ կան 'ի սո սին։
Եւ ոյք ինև՝ և կամ յետ իմ.
այսու բանիւ՝ քեզ պաղա տին։
Համարեսցիս՝ միշտ ընդ նո սին.
զիս ըզ ներողս՝ մաղթել սո վին։
Եւ առ հոգիս՝ իմ յաւան դին.
և 'ի մարմինս՝ 'ի տապա նին։
Բարեաց ազդումն՝ 'ի քէն լը ցին. ուջժ
և ցընծացեալ՝ ըք կայտառես ցին։

Եւ

Ու մանաւանդ՝ զիս յիշո ղին.
և Թողութիւն՝ ինձ խնդրո ղին.
Բարեբարոյ՝ ընթերցո ղին.
զմիտըս բանից՝ ըն քննո ղին:
Ողորմութ̃եց՝ պարգևք տա ցին.
յառաջագոյն՝ բարեաց քոյ ին:
Ու հա՛ւասար՝ զամենե սին.
տէր իմ յիշեա՛՝ յօրըն վեր ջին:
✻ Ու քեզ ընդ հօր՝ քում անծը նին.
անեղ աներբ՝ իսկակա նին:
Ու ընդ հոգւոյդ՝ քում էակ ցին.
անճառ բըղխման՝ ըն հայրե նին:
Միոյ բնութեանդ՝ ած̃այ ին.
մի տէրութեանդ՝ և միշտ է‿ ին:
Գերակատար՝ երիցդ ան ձին.
կատարողի՛՝ արարա ծին:
Փառք և պատի՛ւ՝ և զօրու թիւն.
և բարձրագոյն՝ իշխանու թիւն:
Յանցեալն յայժմոյս՝ յապագայ ին.
և անըսպառ՝ յաւ՛իտե նին:

Տունք ռ̃չի:

Յեղափոխութիւն Սողբանաց Բանիցս Ներսէսի։

Ի վեց հարիւր հայոց թուա կան.
և առաջին սկսեալ նոր ամ։
Բանս գրեցաւ՝ աղօթա կան.
երկ հազարեան՝ տամբ յանկա կան։
Սկիզբն 'ի հօրէն՝ մեր նախնա կան.
մինչ 'ի վերջին՝ դարոյս վախ ճան։
Զ բան և զգործ՝ համանգա մայն.
առխս փոխեալ՝ դխմառա կան։
Սրթուն հոգւոց՝ նրախձանա կան.
'ի բանս և յիր ըս՝ զանա զան։
Ընդ այ՝ դէմ յանդի ման.
խօսակցելով՝ անձն անար ժան։
Քանզի սիրոյն՝ արարչա կան.
որ սերմանեալ՝ 'ի մեզ բնա կան։
Սա զարթուցիչ՝ ներբուսա կան.
հասօղ յաձուլմն՝ արդիւնա կան։
Զ հոգին մըթին՝ նըսեմա կան.
զանկեալ 'ի հող՝ այս նիւթա կան։

Սա

ուղ Սա փոփոխէ՝ լոյս պարզա կան·
խառնէ 'ի գունդն՝ անմարմնա կան։
Զմիտս անմաքուր՝ աշխարհա կան·
որ ըստ ծովու՝ ալեաց ծըփ ման։
Սա վերբերէ՝ հրոյ նը ման·
որպէս բնութիւն՝ է վերնա կան։
Զանձն զգածեալ՝ և հոգե կան·
'ի պատճառէ՝ ինչ տրտմա կան։
Սա ներգործէ՝ ուրախա կան·
'ի թախծութեանց՝ ըն հեծա կան։
Նա որք արբեալ՝ են թըմբրա կան·
ըմպօղք գինւոյն՝ յիմարա կան։
Սովաւ զարթնուն՝ և զգաստա նան·
թէ ընթեռնուն՝ մըտաւա կան։
Որք աստուծոյ՝ սիրոյն բաղ ձան·
գերագունին՝ լուսոյ ցան կան։
Սորին թևօք՝ վերասլա նան·
մերձին 'ի տիպն՝ անտեսա կան։
Նա զփոքրագոյն՝ անձըն մարդ կան·
որ է պատկեր՝ ծառայա կան։
Նմանեցուցն՝ և տիրա կան·
բնութեան առնէ՝ սա օթա րան։

Բզ

Ըզ ծայրագոյն՝ ըն բարձրու թեան.
որ 'ի յերկնից՝ երկրին բնա կան։
Սա վայրբերէ՝ խոնարհա կան.
որք մեւր անուն՝ ժողովե ցան։
Եւ զարարիչ՝ ըն հանրա կան.
որով բոլոր՝ էակք ստեղ ծան։
Սոփաւ կոչել՝ որդիք մարդ կան.
հայր ըստ շնորհի՝ արժանա ցան։
Վասն այսորիկ՝ տաժանե ցայ.
գրել չափով՝ ըզ բանս 'ի սմա։
Ներսէս եղբայր՝ գրիգորի սի.
հայրապետիս՝ ազգին հայ կայ։
Այամ որ յոքունց՝ գոլ գերա կայ.
նախ նստելոց՝ յաթոռ սո րա։
Արենաւոր՝ լոյս ծագո ղին.
և հետևօղ՝ հետոց նո րա։
Բայց ես հոգւով՝ գոլ բացա կայ.
մարմնով չօգտիմ՝ թէ մերձա կայ։
Զի ոչ կիմոց՝ ըս խրատե ցայ. ուջծ
և ոչ յայլոց՝ զոր ընթեր ցայ։
Արթուն թուէի՝ և թըմբրե ցայ.
և իմաստուն՝ կիմարե ցայ։

Լոյս

Լոյս կարծէի՝ խաւարե ցայ·
և միջօրեայ՝ նըսեմա ցայ։
Լուսաւորիչ՝ անուանե ցայ·
բայց մառախուղ՝ մըթին յիս կայ։
Բըժիշկ այլոց՝ հրաւիրե ցայ·
բայց ես ախտիւք՝ մեղաց լը ցայ։
Փոխան մեծի՝ ես կոչե ցայ·
յանզուգական՝ աթոռ նո րա·
Եւ ՚ի նմանոյն՝ յոյժ հեռա ցայ·
որքան երկին՝ առ ս°տորա կայ։
Քանզի ծ°րագի՝ նըմանե ցայ·
որ տեսողաց՝ ըզ լոյսըն տայ։
Այլ ինքըն մըրուր՝ տըգեղա նայ·
և յիւր լուսոյն՝ չ°պայծառա նայ։
Եւ կամ աչացս՝ որ ՚ի մեզ կայ·
տեսող այլոց՝ գոլ ՚ի բա ցեայ։
ուջկ Բայց ինքն ինքեան՝ անտեսա նայ·
և ըզ սղալանան՝ անգիտա նայ։
Եւ կամ քարին՝ այն յեսա նայ·
որ սուսերաց՝ ըզ սուրըն տայ։
Այլ ինքըն գուն՝ ո՛չ և սրա նայ·
թէ և բազում՝ անգամ ջա նայ։

Սոյն

Սոյնպէս և ես՝ յայս յարա   կայ.
զայս մաղթանաց՝ բան խօսե   ցայ։
Ինչպէս և ո՛չ՝ յիս ազդէ   սա.
սակայն արթնոց՝ մաքրիչ մը   նայ։
Եւ մի՛ 'ի յայս՝ ոք ախտա   նայ.
թէ չափաւոր՝ բանիւ է   սա։
Եւ արտաքին՝ կարծի նը   մա.
որպէս և զերգն՝ ախրոդի.   տեայ։
Օ՜յ եթէ սուտն՝ որ ձևա   նայ.
սովաւ յայնքան՝ գեղեցկա   նայ։
Բանի՛ արդեօք՝ վայելչա   նայ.
Ճշմարտութե՛՝ բանն որ 'ի   ն°մա։
Երգոյն հանգոյն՝ սողոմո   նի. *
այնմ որ երգոց՝ երգ անուա   նի։
Որ զփեսային՝ երկնաւո   րի. աշՏ
ըզ սէրն ասութէ՝ հարսին կու   սի։
Եւ կամ դաւթեան՝ ըն սաղմո   սի.
այսահալած՝ մարգարէ   ի։
Որ յօծմանէն՝ սամուէ   լի.
հոգւոյն երգէր՝ 'ի տասան ա   ղի։
Եւ այլ բազմացն՝ որ են յայտ   նի.
որք վարեցան՝ չափով բա   նի։

Ո՛չ

Ո՛չ ՚ի յինքեանց՝ այլ ՚ի հո գւոյն.
այն որ շարժէ՝ յորըս կա մի։
Զ ի մի՛ աղքատ՝ մեծըն կար. ծի.
և մի՛ առատն՝ ըռլշտ դա տի։
Ը ստ այսմ և շ՚նորհն՝ ո՛չ միա կի.
այլ ՚ի բազում՝ ըս բաժա նի։
Ո մանց տայ շնորհս՝ մեկնելն բա նի.
զի հանրական՝ լուր օգտես ցի։
Ա յլոց իմաստ՝ ծածուկ ձա ռի.
զի զարթուսցէ՝ զ՚նիրհեալ հո գի։
Ո մանց տայ բան՝ որ ո՛չ չա փի.
բայց զօրաւոր՝ և ըստ կար գի։
ուջճ Ա յլոց շնորհէ՝ բանըս տա ղի.
զի և այնու՝ միտքըն բա նի։
Քանզի բնութի՛ մեր է յայտ նի.
արագայագ՝ և ձանձրա լի։
Վ ասն այսորիկ՝ տայ նա լեզ ուի.
զ՚յոգնասեռեան՝ ազգըս բա նի։
Ը ստ այսմ և ես՝ նըկարե ցի.
զ՚ներտաղական՝ բանս ՚ի քար տի։
՚Ի զուարձութի՛ բանասի րի.
և բարեմիտ՝ ընթերցո ղի։

Յո

Յորում յիշման՝ գլխ արժա նի.
համարեսջի՛ք՝ սիրով սըր տի։
Զ է Թորոսթի՛ ինձ պարգե ւի.
յառատաբաշխ՝ տեառնէն ձըր րի։
Նաեւ ծնողաց՝ մերոց բա րի.
որք 'ի ժողովն՝ են այժմ երկ նի։
Մաղթեմ յիշմամբ՝ աղօթե լի.
յարտասուելոյն՝ ժամանա կի։
Այլեւ եղբարցն՝ իմ ըստ կար գի.
նախ վեհագոյն՝ տունըս մե ծի։
Ապա վասըն՝ վեհ իշխա նի. ռջդ
զօրավարին՝ բարձրագու նի։
Ու ծ°նեալ նոյունց՝ ըն զաւա կի.
և բովանդակ՝ ազգատոհ մի։
Յինէն նորոգ՝ բանս այս լե ցի:
պատճառ բ°նաւից՝ յիշատա կի։
Ու մարեմայ՝ ճրգնաւո րի.
քեռ ըստ մարմնոյ՝ մեր պանծա լի։
Ու վահրամայ՝ իւր զաւա կի.
հանգուցելոյն՝ առ քրիստո սի։
Միշտ յիշատակ՝ սա եղի ցի.
այժմ և յաւուրն՝ ապագա յի։

Մ°ո

Աւողուլ զ՞ յանցանան՝ որ ՚ի մարմ նի.
կարգել ՚ի դաս ըս՝ հրեշտա կի։
Նաւ հանուրց՝ ամենայ նի.
մերձակայից՝ և ույք հե ռի։
Որք հաւատան՝ իմ յիսու սի.
տէր համօրէն՝ ողորմես ցի։
Նու նրմա փառք՝ յեկեղե ցի.
ընդ հօր հոգւով՝ ըն ճշմար տի։
Յաւէտ յայժմոյս՝ և միշտ է‿ ի.
և յաւիտեանս՝ յաւիտե նի։

Տունք ա̃ ։

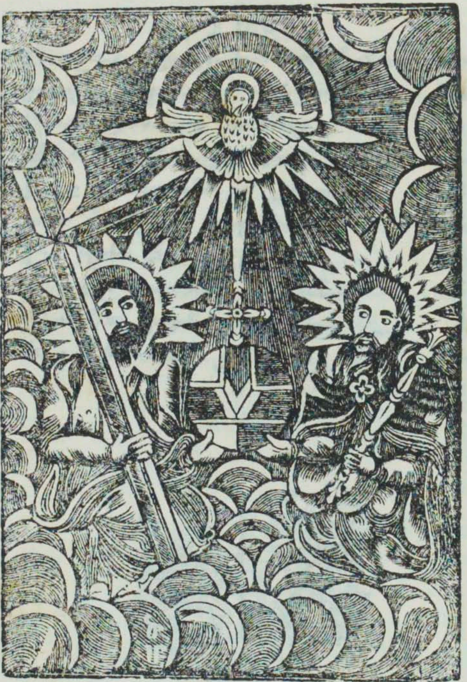

Երրորդութիւն միասնա կան.
Միութիւն անհատա կան:

Նորին Տեառն Ներսէսի Շնորհալւոյ առ Սուրբ Երրորդութիւնն։

ԽՈՍՏՈՎԱՆԻՄ

աստուած ըզՀայր·
անծին անեղ և անս կիզբն։
Խոստովանիմ՝ ած զոր դին·
անժամանակ՝ հօր միա ծին։
Խոստովանիմ՝ ած զհո գին·
՚ի բնութէ հօր անքն նին։
Երրեակ անձամբ՝ երրորդու թիւն·
միանական՝ աստուածու թիւն։
Մի էութիւն՝ և մի բնու թիւն·
մի տէրական՝ իշխանու թիւն։
Հայր է ծընօղ՝ որդի ծը նունդ·
հոգին ՚ի նոյն՝ բըխու թենէ։
Ոչ մարմնական՝ ծնընդեան նը ման·
զի է աննիւթ՝ և պարզա կան։

Սա ոչ աղբեր՝ հոսման հան գոյն.
գոլ անմարմին՝ բղխումն հո գւոյն։
Ո՛չ բաժանել՝ յէութե նէ.
բանն և հոգին՝ առ ՚ի հօ րէ։
Ո՛չ մին ստեղծիչ՝ մինն արա րած.
և միւսն օտար՝ պաշտօնա տար։
Որպէս կարծիքն՝ արիո սի.
հեթանոսաց՝ համախո հի։
Որ ել և էջն՝ աստիճա նի.
բնութեն եմոյծ՝ հաւասա րի։
Սա ոչ անձամբ՝ խառնակե լով.
երիցն ՚ի մի ժողովե լով։
Ըստ որում թուեցաւ՝ այս սաբե լի.
հրէականին՝ հետեւո ղի.
Այլ ՚ի յերկինս՝ լոյս զատու ցեալ.
երիցն ՚ի մի՝ լոյս միա ցեալ։
Որպէս ՚ի մի՝ ջահ ժողո վեալ.
երից լուսոց՝ ըն մի ե ղեալ։
Ըստ արեգական՝ ըն հաւաք ման.
ըղհուր ըղ լոյս՝ և զօթա րան։
Կամ թէ զաղբիւր՝ ըզգետ և զծով.
այսմ օրինակ՝ առբերե լով.

Երիցըն ջուր՝ բ°նութեամբ գո լով· Ի̅
անուամբ ՛անձամբ՝ բաժանե լով։
Եւ այս է մի՝ աստուածու թիւն·
ը°ստ երից անձանց՝ անուան դ°րութի·
Կամ լոյս ՚ի ջուր՝ ըս ծագե լով·
և ճառագայթ՝ ներգործե լով։
Որպէս և հայր՝ յորմէ որ դին·
հոգին ծաւալ՝ ճառագայ թին։
Հայր է պատճառ՝ անպատճառ ուից·
որդւոյ ծ°ննդեամբ՝ հոգւոյն բղխմամբ
Ոչ ի աստուծոյ՝ է՛ ինչ պատ ճառ·
ինք°ն պատճառաւ՝ էից պատ ճառ·
Ո՛չ է յառաջ՝ հայր քան զոր դի·
և կամ որդի՝ քան ըզ հո գի·
Այլ որպէս հայր՝ միշտ յաւիտեան·
և համագոյք°ն՝ յիւր էու թեան։
Ոչ և եթէ լոյս՝ որդին փա ռաց·
և կենարար՝ հոգին կե նաց·
Ոչ խորդ երբեմն՝ առանց լու սոյ·
և անկենդանն՝ յոչ գոլ հո գւոյ·
Ո՛չ ըստ բնութե՛՝ ըն մե՛ծ է հայր·
քան որոց ս°կիզբն՝ է և պատ ճառ։

Լ Այլ ոչ նուաստ՝ որք 'ի նմա նէ.
զի այս և զ°հայր՝ տըկար առ նէ:
Ըստ պատճառին՝ մե՛ծ ասի հայր.
և ո՛չ բ°նութե՝ քանզի է հայր:
Որպէս և մեր՝ ըս հաւա սար.
և ո՛չ նուազ՝ որդի քան զ°հայր:
Բայց զի որդի՝ ասի որ դին.
ո՛չ մարմնական՝ և ախտայ ին:
Իբրու կարծեն՝ կոյրքըն մը տօք.
հաւանականք՝ ըն սաբե լին:
Որք բան ասեն՝ ըստ յօհան նու.
և յանուանէ՝ փախչին յոր դւոյ:
Ո՛չ գիտելով՝ յիմարք°ն հո գւով.
Թէ չէ՛ օտար՝ բան°ն 'ի յոր դւոյ:
Զի որպէս ծ°նունդ՝ է բան սրտի.
նո՛յնպէս և հօր՝ ծնունդ որ դի:
Լոյս 'ի լուսոյ՝ յառաջ բե րումն.
և ո՛չ նըման՝ ծ°նընդեան մե րում:
Բան ասացաւ՝ անուն նո րին.
զի անմարմին՝ է ծ°նունդ բա նին:
Խ Այլ զի նըմին՝ հօրէ բ°նու թիւն.
անուանեցաւ՝ յորդիու թիւն:

Ինչաս մարդկան՝ և հրեշտա կաց.
բանի անճառ՝ անտես մըտաց:
Միայն հաւատ՝ ուղղափա ռաց.
երրորդութեն՝ է՛ մերձա կաց:
Զի է՛ անկէտ՝ և անսահ ման.
անուր աներբ՝ և անվախ ճան.
Էակըն նա միշտ՝ և է յայտ մոյս.
և էացի՝ անբաւ դա րուց.
Ո՛չ ըսկսեալ՝ ո՛չ դադա րեալ.
և սկըսելոց՝ պատճառ ե‿ ղեալ:
Իմանալեաց՝ և ըզգա լեաց.
և զորս նոքօք՝ պարունա կեաց.
Ո՛չ այլայլեալ՝ 'ի բնու թենէ.
ո՛չ փոփոխեալ՝ 'ի տեղւո ջէ.
Զի այլայլին՝ որք եղա նին.
և փոփոխին՝ որք փոխա դրին.
Նա է լըցեալ՝ նովաւ եր կին.
երկիր և խորք՝ անդընդա յին:
Նաև ներքոյ՝ ամենայ նի. ծ
և արտաքոյ՝ արարա ծին:
Խնամօղ տածօղ՝ եղակա նաց.
և 'ի ձեռից՝ անպարա գայց.

Հուպ

Հուպ ամենից՝ և մերձա ւոր·
և յումեքէ՝ ոչ հեռա ւոր·
Տեսող մարդկան՝ ծածուկ սըր տից·
զ՞խորհուրդս ըզ բան՝ և զ՞գործս կըրից·
Նաւ ինքն յաչաց՝ հողեղէ նի·
անտեսութե՝ ամպով ծած կի·
Միայն մըտօք՝ նըկատա գրի·
աղօտ նմանազ՝ ըստ փայլած ուի·
Իբրև ըզ հուր՝ սըրբեցե լոյ·
ջինջ և մաքուր՝ ըստ հայե լւոյ·
Որ սկզբնատիպին՝ լուսոյ ծագ ման·
զինքըն դիցէ՝ դէմ յանդի ման·
Նաև զնորին՝ գեղոյ նը ման·
յիւրըն ցուցցէ՝ տիպ տիրա կան·
Ն. մէ ՚ի բնութին՝ անտանե լի·
և ոչ աղօտ՝ միտըք ձըգ տի·
կ Ոչ մարդկային՝ մաքրագու նից·
ոչ երկնայնոց՝ սեռին վե հից·
Զի է եթէ է՝ գոլ հաւա տամք·
բայց թէ զինչ է՝ անգիտա նամք·
՚Ի յառաջինն՝ իմաստ մտու թամք·
և յերկրորդէն՝ յայտ մերձա նամք·

Որք

Որք յառաւել՝ ըն նըկըր տին.
առ 'ի նուաղն՝ տըկարա նան.
Եւ որք չափով՝ վերաբե րին.
գերքան ըզ չափ՝ ըն վերա նան:
Յարարածոց՝ ըս ծանու ցաւ.
ս°տեղծող տըցուն՝ թէ է՛ ան բաւ:
Եւ 'ի տեսլեանց՝ ըն զանա զան.
թէ չէ բնութին՝ այն որ ցու ցաւ:
Զոմանս առ ինքն՝ կամաւ ձը գէ.
զորս 'ի բարին՝ գոլ ճանա չէ.
Որպէս ճարտար՝ արհեստա ւոր.
ընտրէ ըզ նիւթ՝ պատշաճա ւոր:
Զի թէ անհաս՝ ամենայ նի.
նա ամենից՝ անյուսա լի:
Անյոյսն է ոչ՝ ձեռն արկե լի. Հ
և ոչ մատամբ՝ հաղորդե լի:
Վասն այսորիկ՝ խոնարհի նա.
յանհաս փառաց՝ ըն գերա կայ:
Զի մեք ելցուք՝ փոքր ինչ առ նա.
'ի յաշխարհէս՝ ըստորա կայ:
Եւ այն սիրով՝ բաղձմամբ սըր տի.
որով հոգին՝ սըրբեալ մաք րի:

Ետ

Աստուածատես՝ այնու լի նի·
որպէս խոստում՝ ըն տրու նի:
Արդ այսպիսիքս՝ ածա ցան·
ընտանեբար՝ խօսակցե ցան:
Ընդ անեղին՝ և միա կան·
եղեալք բազում՝ ըք միա ցան:
Սակայն յորժամ՝ խորոց վե րին·
միտք այսպիսեացս՝ գան ՚ի քը նին·
Ոչ տեղ ունին՝ ուր դադա րին·
և ոչ կայան՝ ուր հաստա տին:
Զի որ անըսկիզբն՝ անդ անուա նեն·
և անցանել՝ անդր ոչ կա րեն:
ձ Այլ ՚ի ստորինս՝ այսր իջա նեն·
անմահական՝ անուն դը նեն:
Նու ժողովեալ՝ միագու մար·
զոչ ըսկըսեալն՝ և անդա դար:
Յաւիտենից՝ և մըշտա բար·
բանիւ զանուն՝ էին ա ռար:
✻ Արդ մի յանձանց՝ ըն միշտ է ից·
մինն ՚ի յերից՝ այս անբա ւից:
Անճառ ծընունդ՝ գերագու նին·
ծածկեալն ՚ի ծոց՝ հօր խոկա կից:

Հօր

Հօր իւր սահմանն՝ անշարժա կան.
կրնիք շարժուն՝ և կերպա րան։
Աներևոյթ՝ անտեսա կան.
Լոյս ՚ի լուսոյ՝ անմարմնա կան։
Պատկեր Հօր ո՛չ՝ փոփոխա կան.
այլ անփոփոխ՝ համան ման։
Ակիզբն սկզբանն՝ արարչա կան.
աղբիւր կենացն՝ անմահու թեան.
Ի կերպարան՝ ըն քիւր ս°տեղ ծեալ.
գայ կամաւ՝ Հօր՝ անդ խոնար հեալ։
Զոր ՚ի լաւէն՝ յայնժամ տը ւեալ. ղ
՚ի վատթարէն՝ այժմիկ ա ռեալ։
Իջ աւետեօք՝ ըն հրեշտա կին. ※
բնակիլ յարգանդ՝ սրբոյ կու սին։
Նախ ՚ի հոգւոյն՝ մաքրեալ հո գին.
հօր զօրութե՝ օթարա նին։
Բանն անմարմին՝ ըստ էու թեան.
եղև մարմին՝ ճշմարտու թեամբ։
Զ իւրըն պահեալ՝ անյեղա պէս.
և զմեր առեալ՝ ըստուգա պէս։
Նոր այս խառնումն՝ ըսքանչե լի.
ած ընդ մարդ՝ բնութբ խառ նի.

Ո՛չ

Ո՛չ էութիւն՝ ըն փոփո խի·
և ո՛չ ձևով՝ կերպարա նի·
Որպէս ասաց՝ ժանոտն Եւտի քէս·
Թէ ո՛չ մարմին՝ առ խոկա պէս·
Ա՛յլ առ աչօք՝ անց ընդ կու սին·
խողովակի՝ նըմանա պէս·
Կամ կաղապար՝ հրահալե լեաց·
որ ըզ բնութի̃՝ ո՛չ առան յին քեանց·
Ճ Մ՛իայն ըզ ձև՝ ըս քանդա կեալ·
և ըզ քանակս՝ ենթակայ եալ·
Նաև ո՛չ երկուց՝ ըն միու թեան·
բաժանելով՝ յերկու բնու թեան·
Նաև կամ յերկուս՝ որդիս ըզ մին·
ըստ նեստորի՝ չարաբաս տին·
Նաև ո՛չ մարմին՝ անմըտա բար·
որպէս ասացն՝ ապօղի նար·
Աւէ անհոգի՝ իբր ՚ի բա գին·
բնակեաց ա̃ծ՝ բանն ՚ի մար մին·
Ա՛րդ յայսպիսեաց՝ փախչիմք ՚ի բաց·
իբր ՚ի քարբից՝ թունաւո րաց·
Հետևելով՝ լուսոյ շաւ ղաց·
ըստ ուղղափառ՝ վարդապե տաց·

Նաև

Եւ դաւանեմ՝ ըզ միու թիւն.
ոչ այլայլել՝ այնու զ՚բնու թիւն:
Այլ նոյն որդին՝ որ ՚ի հօ րէ.
եղև որդի՝ առ ՚ի մօ րէ:
Եւ մի ասեմք՝ բնութիւն այ սու.
ըստ խառնըմանն՝ անճառե լոյ:
Որպէս հոգի՝ մեր և մար մին. ձժ
՚ի մի բնութի̃՝ ըս ժողո վին:
Զի թէ սոքա՝ են արա րած.
և միանան՝ անայլայ լած:
՚Ի յանմարմնոյ՝ և ՚ի մարմ նոյ.
անդխտաբար՝ գոլ միա ցած:
Զի՛նչ են զարման՝ ըզ հրաշ ման.
թէ արարիչ՝ բնութիւնն և բան:
Այն որ յաւէտ՝ անմարմնա կան.
և եղելոցս՝ արարչա կան:
Խառնի ընդ մեզ՝ անշփոթա բար.
և միանայ՝ անճառա բար:
՚Ի յօրինակ՝ և գաղա փար.
մերում բնութեա՝ և ոչ օ տար:
Զի որք երկու՝ բնութի̃ ա սեն.
և ՚ի յերկեան՝ ըս բաժա նեն:

Հար

Հարկէ յերկիր՝ գալ զատա նել·
և կամ ՚ի մին միաւո րել·
Նոյն է յոգի՝ և ՚ի մար մին·
և ՚ի բնութիւնն՝ ածայ ին։
ձի Եւ կամ զ՞խառնումն՝ ըն մարդկայ ին·
ասել հըզօր՝ քան զաստու ծոյն։
Երկուս ասել՝ դարձեալ բնու թի·
վասն ՚ի յերկուց՝ գալ միու թիւն։
Չէ՛ այս օտար՝ ճշմարտու թիւն·
Թէ չ՞բաժանեն՝ յերկուս ըզ մին։
Բայց մեք այսպէս՝ խոստովա նիմք·
ածայնոց՝ ըն հետև իմք·
Եթէ հոգի՝ մարմին և միտք·
որով մեղան՝ ազգ մարդկայ ինք։
Առաւ ՚ի մէնջ՝ ածըն բան·
և միացոյց՝ բնութբ յին քեան։
Անմեղ արար՝ զմեղաչա կանն·
զապականեալն՝ անապա կան։
Առ բովանդակ՝ յորովա յնին·
և էր լըցեալ՝ նովաւ էր կին։
Ծածկեալ յարգանդն՝ սբյ կու սին·
և ՚ի ծոցոյ՝ հօր անբա ժին։

Որ

Զ որ յիննամենեան՝ ժամանա կաւ.
տրկեար բնութեն՝ յինքեան առ րաւ.
Նու որպէս մարդ՝ զած ծը նաւ. Ճլ
և կուսութին՝ ոչ խախտե ցաւ:
Ստեղծօղ մանկանց՝ մանուկ ցու ցաւ.
և հին աւուրց՝ ըն տղայա ցաւ.
Ի յանբանից՝ մըսուր ե դաւ.
ի հրեշտակաց՝ փառաւորե ցաւ.
Աստեղըն լոյս՝ ըն ծանու ցաւ.
և ի մոգուց՝ ըն պատուե ցաւ.
Խորհրդապէս՝ ընծայե ցաւ.
ոսկեաւ կնդրուկ՝ և զըմըռ սաւ:
Բացօթեից՝ հովուաց յայտ նեալ.
ած փրկիչ և տէր օ ծեալ.
Այն որ հովուէր՝ ըն զիսրայ էլ.
որպէս խաշին՝ առաջնոր դեալ.
Կերակրեցաւ՝ կաթն ի մօ րէ.
ի կուսական՝ սուրբ ըստե նէ.
Որ զարարած՝ իւր կերակ րէ.
բանայ ըզ ձեռն՝ և լը ցու ցէ:
Ըստ նախահարց՝ ըն թլփա տի. *
Յս փրկիչ վերակո չի.

Բա

ճխ ՙՔառասնօրեայ՝ եկաւո րի·
ըստ օրինացն՝ 'ի տաճա րի։
'Ի գիրկս առեալ՝ սիմէո նի·
առ արձակօղ՝ տէր պաղա տի·
'Ի յանձնայն՝ գոհաբա նի·
եկեալ փրկօղ՝ իսրայե լի·
ՙՆստի թեթեւ՝ յամպոյ նը ման·
գնայ յեգիպտոս՝ փախըստա կան։
Որպէս ըզ մարդ՝ երկիւղա կան·
բայց մանրէ զկուռսն՝ եգիպտա կան։
Յեգիպտոսէ՝ կոչմամբ դառ նայ·
'ի նազարեթ՝ պանդըխտա նայ։
Սնանի 'ի տան՝ ըն յովսէ փայ·
զոր անուանեաց՝ հայր եւ վը կայ։
* Յերկոտասան՝ լըրումն ա մաց·
յերուսաղէմ՝ տօնին զատ կաց։
Ը ինքեան խօսեալ՝ բանս օրէ նաց·
դ°նէր առաջի՝ հրէից դըպ րաց։
Սարմնով աճէր՝ եւ զարգա նայր·
որով մանկունք՝ հասանեն յայր։
ճծ Իմաստութիւնն՝ իմաստնա նայր·
որ իմաստնոց՝ զիմաստըս տայր։

Որում

Որում հնազանդ՝ են հրամա նաց·
դասք անմարմնոց՝ հոգեղէ նաց։
Լինէր հնազանդ՝ մարմնով ծնո ղաց·
ըստ օրինացն՝ իւր հրամա նաց·
Ամս երեսուն՝ այնպէս լը ռէր·
և ոչ նըշան՝ ըս ցուցա նէր։
Եւ ոչ բանի՛ւ՝ վարդապե տէր·
այլ թագնաբա՛ր՝ յերկրի շըր ջէր։
Մինչ 'ի լընուլ՝ թի՛ւ երես նին·
յայր կատարեալ՝ չափ հասա կին։
Զի էր մի՛ առ աչս՝ երևե ցին·
անօրէնութիւք՝ ըն մարդկայ ին։
Յայնժամ նա գայ՝ 'ի յորդա նան·
առ յովհաննէս՝ 'ի բանին ձայն։
Եւ անկարօտ՝ ըն մաքրու թեան·
առ 'ի մաքրել՝ զազգըս մարդ կան։
Ում կարապետ՝ ըն վըկայ է·
գառն աստուծոյ՝ վերաձայ նէ։
'Ի մըկրտել՝ զ°նա հրաժա րէ· ձկ
թէ ինձ 'ի քէն՝ մաքրել պա՛րտ է։
ՙՔանզի ծանեա՛ւ՝ 'ի հրեշտա կէն·
այն որ կոչեաց՝ յանապա տէն։

Աւէ

Թէ սա է բանն՝ 'ի սկզբա նէ.
զոր ծանուցեր՝ յորովայ նէ։
Թո՛յլ տուր արդէն՝ տէրն ասե լով.
'ի յորդանան՝ իջանե լով։
Եւ մկրտիչն՝ ըն մերձ կա լով.
զստեղծօղն ինքեան՝ մկրտե լով։
Հայր 'ի վերուստ՝ աղաղա կեալ.
դա է որդի՝ իմ սիրե ցեալ։
Աղաւնակերպ՝ հոգին ի ջեալ.
զանձն էակցին՝ մատամբ ցու ցեալ։
'Ի յանապատ՝ հոգւով վա րէր.
քառասնամեթին՝ աւուրս պա հէր։
Որպէս մովսէս՝ 'ի սինա է՛ր.
և եղիաս՝ նովին ձըն ջէր։
Եւ զի սա տէր՝ գոլով նո ցին.
և անկարօտ՝ յամենայ նին։
ձհ Զինքն ոչ տայր թոյլ՝ մերձիլ քաղ ցին.
մինչ 'ի լընուլ՝ քառասնե կին։
Այլ զի մարմին՝ էր մարդկայ ին.
ծածկեալ նովաւ՝ լոյսն երկնայ ին։
Արկեալ կամաւ՝ փափագ հա ցին.
իբրև կարթին՝ կեր փորձո ղին.

Որ

Եր մերձենայր՝ յերկրորդն ա դամ.
ըստ առաջնոյն՝ խորին խառ մամբ.
Գնէր առաջին՝ որպէս յայն ժամ.
բանըս պատրօղս՝ երկուք փորձ մամբ.
Եթէ որդի ես աստու ծոյ.
որպէս լուայ՝ ձայն 'ի վե րոյ.
Գործովք ըզ նոյն՝ ճշմարտե ցո.
առ 'ի քարանց՝ հաց լինե լոյ.
Զ որ ոչ ստացեալ՝ ըմբերա նեաց.
իբըր կարօղ՝ պատուհա սից.
Ս.մէ հեզաբար՝ պատասխա նեաց.
մեզ յօրինակ՝ վարդապե տեաց.
Ասէ ոչ հացիւ՝ միայն կեց ցէ.
մարդ երկրածին՝ զի կրկին է.
Հաց ըզ մարմին՝ ըն բուծա նէ. ՃԱ
բանն ըզ հոգին՝ կեցուցա նէ։
'Ի տաճարին՝ յայն աշտա րակ.
դարձեալ կանգնի՝ չարըն դի մակ.
'Ի յայդմանէ՝ զքեզ 'ի վայր արկ.
'ի հրեշտակաց՝ լե՛ր ընդու նակ։
Որում տուեալ՝ պատասխա նի.
զգրեալըն յօրէնս՝ ըն մովսէ սի.

Մի

Մի՛ տար ըզքեզ՝ ՚ի փորձ չա րի·
զի տէր ա̃ծ՝ քո ո՛չ փոր ձի:
* Հանէ դարձեալ՝ բարձր ՚ի լե րին·
և ցուցանէ՝ ըզ փառս ներ քին:
Զոր խոստանայ՝ տալ ս°տեղծո ղին·
եթէ երկիր՝ պագցէ նը մին:
Որում սաստեաց՝ նա տիրա պէս·
լիրբըն փախեա՛ւ՝ ծառայա պէս:
Հրեշտակք մատեան՝ ՚ի յայն հանդէս·
և պաշտեցին՝ աստո՛ւածա պէս:
՚Ի կերակրոց՝ ինչ հիւթա կան·
որչափ մարմնոյ՝ պատշաճա կան:
ձղ Ո՛չ ՚ի յերկրէ՝ յօդեալ մարդ կան·
այլ նորաստեղծ՝ արարչա կան:
* Դարձեալ փորձին՝ յետ կատար ման·
յայտնէ զընութիւն՝ ա̃ծա կան:
Եւ նըշանօք՝ զարմանա զան·
զոր ո՛չ տեսին՝ ազգըք մարդ կան:
Նախ յաղթելով՝ չար իշխա նին·
ապա առեալ՝ զա՛ւար նո րին:
Զի իրա՛ւունք՝ դատաստա նին·
բըռնադատող՝ մի՛ կարծես ցին:

Վասն այսորիկ՝ ը՞նութը մե րով·
մեր յաղթողին՝ յաղթեաց մարմ նով։
Առ ՚ի չպարծել՝ չարին այ սով·
թէ յաղթեցայ՝ մերկ աստու ծով։
Եւ մեք ուսցուք՝ յօրինա կէն·
նախ խորտակել՝ ըզ չարին զէն։
Ապա սաստել՝ դիւացն ան դէն·
զազգըս մարդկան՝ բուժել յախ տէն։
Եւ՛ թէ ախտից՝ մեղաց յաղ թեմք·
զախտըս ցաւոց՝ մարմնոց բու ժեմք։
Եւ՛ թէ զօրէնս՝ ըն կատա րեմք· մ
ապա քարոզ՝ լինել կա րեմք։
Արդ մինչ վանեաց՝ զընդդիմա կայն· *
առ յովհաննէս՝ գայ յորդա նայն։
Զոր անուանէր՝ ՚ի լուր մարդ կան·
գառն աստուծոյ՝ և քաւա րան։
Դառնայ յաշխարհ՝ ըն գալի լեայ· *
՚ի յանուանեալ՝ գիւղըն կա նա։
Յերրորդ աւուր՝ գալոյ նո րա·
՚ի հարսանիս՝ ըն կոչի նա։
Յորս ինքն և մայրն՝ անդր ընթանան·
յայտնել ըզ փառս՝ արարչա կան։

Սկիզբըն գործոյ՝ սքանչելա կան.
առ 'ի տնէ՝ եղեալ յայն ժամ։
Զի որ ըզ ջուրս՝ ըն հիւթա կան.
փոխէ 'ի տունկս՝ ըն սեռա կան։
Գործոյց և այժմ՝ նոյն հըրա ման.
զջուրըն 'ի գինի՝ անապա կան։
Այն որ զբնութիւն՝ ըս լուծա կան.
արար կայուն՝ անմահա կան։
ՄԺ Յաժմուս լուացմամբ՝ ըն յաւա զան.
և անդ լուսոյն՝ ածա կան։
* 'Ի ճանապարհ՝ վաստակե ցաւ.
որով երկիր՝ հաստատե ցաւ։
Այլ է հանգիստ՝ աշխատե լոց.
և ճանապարհ՝ մոլորե լոց։
Առ ջըրհորին՝ ծարաւե լով.
զբնութիւն մարմնոյն՝ ցուցանե լով։
Սամարացւոյն՝ ջուր խնդրե լով.
զջուրըն կենաց՝ խոստանա լով։
* Այլ ուր առ ինքն՝ ձայնիւ կո չէ.
ըզ ծարաւիս՝ զի արբուս ցէ։
Եւ որ ըստ գրոց՝ հաւատաս ցէ.
գետոց բըղխե՝ յորովայ նէ։

Գոր

Պարծեալ կանա՝ գալիլէ ին․ ※
յայտնեաց ըզ փառս՝ ա̃ծայ ին։
Տալով որդւոյ՝ Թագաւոր մին․
զառողջութի̃՝ ընդ հրամա նին․
Պրոպատիկէ՝ աւազա նին․
ութ ւերեսուն՝ ամ հիւան դին։
Ասաց բառնալ՝ զիւր և մահ ճին․ մի
շրջել նովա՝ յօր շաբա թին։
Յետ յովհաննու՝ մատնիլ բան տի․ ※
Ծ°րագին դընիլ՝ ընդ գրուա նի․
Զայնըն քարոզ՝ անապա տի․
լըւեալ սըրով՝ հերովդէ ի․
Արեգական՝ ըն լոյս ծա գէր․
բանըն փոխան՝ ձայնին խօ սէր։
Զազդըս մարդկան՝ լուսաւո րէր․
զախտըս մարմնոցն՝ 'ի բաց մեր ժէր։
Նախ զաշակերտս՝ ըն ժողո վեաց․ ※
զոր 'ի սկըզբանց՝ յառաջ ընտ րեաց․
Երկոտասանս՝ իւր անուա նեաց․
եօթանասուն՝ զորս առա քեաց։
Նոքօք 'ի լեառ՝ ըն հետե ւի․
և ժողովոց՝ որք ըզ կը նի․

Խս

Խոնարհութե՛ բազմեալ նըս տի․
բանայ զբերան՝ ըն կենդա նի։
Զորմէ բարի՝ բանըս բըղ խեալ.
կենդանարար՝ ջուր արբու ցեալ։
մլ Երանութիւն՝ իննեակ տը ւեալ.
որոց գործովք՝ ըն հետե ւեալ։
✻ 'Նոյն որ երբեմն՝ առ մովսի սին․
սինա խօսէր՝ ահեղ ձայ նին։
Սա աստ խոնարհ՝ և հեզ բա նին․
ըղձու զօրէնսն՝ որ խիստ գա նին։
Առ որս ընդդէմ՝ զնա կարծե ին․
օրինական՝ տուեալ բա նին։
Ասէ չեկի՝ զի լուծա նին․
այլ 'ի լըցուլ՝ զնուազ թե րին։
Անդ աստացաւ՝ թէ մի՛ շըն նար․
բայց ես դատեմ՝ թէ հայե ցար։
'Ի սպանմանէ՝ անդ արգե լար․
բայց աստ գեհեան՝ թէ բարկա ցար։
'Ի յերդմանէ՝ ուղիղ յաստ ուած․
չէ յօրինաց՝ նա արգե լած։
Բայց առ քինէն՝ է հրամայ ած․
թէ մի՛ երդնուր՝ ո՛չ յարա րած։

Եւ

Նաւ այսպիսի՛ բանիւք բազ մօք·
խորտակեաց զաշխարհն ամենն նո քօք:
Ուսոյց մաքուր՝ լինել պա հօք· Մխ
և ողորմած՝ որ ոչ կեղ ծօք:
Նաւ մինչ հոգւով՝ կերակրե ցան·
բազումք մարմնով՝ բժշկե ցան:
Կոյրք լուսով՝ պայծառա ցան·
զ°լոյսն որ յերկնից՝ աչօք տե սան:
Ո ձայնըն կենաց՝ խուլք լը ւան·
և ՚ի մարմնի՝ անմահա ցան:
Համերգ լեզուք՝ բարբառե ցան·
և աստուծոյ՝ խօսակցե ցան:
Ձեռըք կարկամ՝ ըք պարզե ցան·
և գօսացեալք՝ առողջա ցան:
Իբր եղջերուք՝ կաղք ընթա ցան·
անդամալոյծք՝ ըն կանգնե ցան:
Յանծակոխ՝ լեռնէն ի- ջեալ·
և ըզ բորոտ՝ ըն զայն սըր բեալ:
Կափառնաում՝ քաղաքն ե- կեալ·
զ°հարիւրապետ՝ ըն ծանու ցեալ:
Ո °հաւատըն մեծ՝ յայտնի ա- րար·
քան զիսրայէլ՝ հըզօրա բար:

Ո ծա

մե Զծառայն հիւանդ՝ յախտ մահաբեր·
կեցոյց բանիւ՝ կենդանա բար։
Զոքանչն անկեալ՝ կայր սիմով նի·
յախտըս ջերման՝ յոյժ տագնա պի։
Ձգեալ ըզ ձեռն՝ ըն կենդա նի·
յարոյց առողջ վաղվաղա կի։
Բազմաց եղև՝ նա կենսա տու·
յորժամ եհաս՝ մուտն արե ու։
Որ զեսայեայ՝ բանըն ըզ նու·
Թէ զ°ցաւըս մեր՝ ՚ի մէնջ առ նու։
Զանձըն նենգօղ՝ խորաման գին·
կըցորդ չէառ՝ ճանապար հին։
Զորջք աղուէսուց՝ ըզ չար հօ գին·
որպէս ասէն՝ ըզ սիմով նին։
Միւսուին որ էր՝ յաշակեր տաց·
այն որ ըզ հետ՝ գընալ ա տաց։
Թաղել զ°մեռեալն՝ ոչ հրամայ եաց·
այլ քարոզել՝ զբանըն կե նաց։
Ընդ աշակերտսն՝ եմուտ ՚ի նաւ·
այն որ կապէ՝ զ°ծով աւա զաւ։
մկ Զոր ՚ի շարժել՝ ըն մըրրը կաւ·
հանդարտեցոյց՝ մի հրամա նաւ։

Ակեալ

Ակեալ յաշխարհ՝ գերդեսա ցւոց·
պատահեցան՝ տանջեալք յայս սոց։
Զմարդիկն արագ՝ առողջա ցոյց·
զդևսըն խողխուք՝ ըն խորա ցոյց։
Լուծեալ մարդոյն՝ ըզ մեղս և թող·
որպէս հըզօր՝ տէր և յաղ թող։
Զմարմինն այնքան՝ արար կա րող·
մինչ զի մահճացն՝ եղև բար ձող։
՚Ի յանցանելըն՝ առ մաքսայ նոցն·
ետես նստեալ՝ ըզ մատթէ ոս։
Ծանեաւ զհոգւոյն՝ որ ՚ի նմա լոյս·
կոչեաց որպէս՝ զեղիսէ ոս։
Աշխարհական՝ սիրոյն կա պան·
խզեալ սիրովն՝ աննիւթա կան։
Զեղև արգել՝ ինչ և խա փան·
լսել ձայնին՝ տէրունա կան։
Զ°յայրս անուն՝ գուստր իշխա նին·
ախտըն մահու՝ հանեալ զհո գին։
Կանգնեալ բանիւ՝ նորին լե նի· մհ
որպէս ՚ի քնոյ՝ զարթուցա նի։
՚Ի ճանապարհ՝ ըն յայն բա րի·
տեսանես կինն՝ ըն հուպ լե նի։

Բ՛զանցիք զ՛գեստուն՝ յախտէնըուժի·
հաւատքըն մեծ՝ հրապարա կի։
Կուրաց երկուց՝ առ ոտս ան կեալ·
ձեռըն հըպմամբ՝ լուսաւո րեալ։
Համըր դիւի՝ զոմըն կա լեալ·
շնորհեաց խօսել՝ ըզգօնա ցեալ։
Ըզ գօսացեալըն՝ ՚ի մէջ կո չեաց·
ձըգել ըզ ձեռ՚ըն հրամա եաց։
Զ մեռեալ անդամն՝ ՚ի կարգ թու եաց·
այլ անդամոց՝ ըն կենդա նեաց։
Գիւղահարին՝ խուլ և հա մըր·
շնորհեաց ըզ խօսս· և ըզ լը սել։
Որով լեզուք՝ ըն մահա բեր·
բ՛էեղզէբուղա՝ ասեն հա նէր։
Նըստեալ ՚ի նաւ՝ յեզըր ծո վին·
վարդապետէր՝ ՚ի ցամա քին։
մձ Ըզ սերմանեացն՝ առակ խօ րին·
զոր եւ ցանել՝ յերկիր բա նին։
Ոմն ՚ի թռչնոց՝ օդակա նին·
առ ճանապարհ՝ քաղեալ հատ ին։
Ոմն յապառաժ՝ տապով կի զին·
և այլք ՚ի փուշ՚ըն հեղձա նին։

Իսկ

Իսկ որ յոգի՛ բարի ան   կաւ.
եբեր պտուղ՝ տոհմակա   նաւ։
Բարեբաստից՝ պատահե   ցաւ.
ըստ հաւատոյ՝ պարգևե   ցաւ։
Օրհնաւորն՝ երեմնա   ւոր.
և կուսութի՛ վաղթարնա   ւոր։
Իսկ պատարագ՝ ըն բանա   ւոր.
վըկայքն արեամբ՝ հարիւրա   ւոր։
Դարձեալ հարիւր՝ բերեալ պըտ   ղոց.
գաւառն երկնից՝ վիճակե   լոց։
Նաև փափկութե՛ դ°րախտըն միջ   նոց.
երկիրս նորոգ՝ տեղի վերջ   նոց։
Նաև զօրոմանց՝ ագարա   կըն.
զոր ՚ի վերայ՝ ցանեալ չա   րըն։
՚Ի հընձողաց՝ խըրձունք կա   պըն.
և ընդ ցանօղն՝ ՚ի հուր մատ   նըն։
Յայնժամ արդարքն՝ արեգա   կան.
փայլեն ծաղման՝ լուսոյ նը   ման։
Որք ՚ի յորում՝ ոչ փոխե   ցան.
այլ աստուծոյ՝ մնացին ցո   րեան։
Նաև ըղ հատ՝ ըն մանան   խոյ.
որ փոքր է նա՝ սերմըն խո   տոյ։

Ոձէ

Ո՞չէ լինի՛ ծառ մեծար գոյ·
մինչ զի Թռչունս՝ բառնալ յոս տոյ։
* Դարձեալ խօսի՝ վասըն խոժո րոյ·
յագարակին՝ գանձ ծածկե լոյ։
Զվաճառականն՝ ըն մարգար տոյ·
և ուռկանին՝ ծով արկե լոյ։
Որք և բանիւ՝ զանազա նին·
իրօքն ՚ի նոյն՝ միտըս բե րին։
Զարքայութեն՝ որդիս յայտ նեն·
որ ՚ի նուաղից՝ բազումք ե‿ ղեն։
* Այն ՚ի քաղաք՝ իւր նազա րեթ·
յոր շաբաթու՝ ՚ի ժողովն երթ։
Ժ Զգիրս եսայեայ՝ զոր ոչ ու սաւ·
՚ի փորձողաց՝ լուր ընթեր ցաւ։
Որք նախանձու՝ բորբոքե ցան·
հանեին լերին՝ ըն յարտա ւան։
Պահավիժել՝ զ°նա կամե ցան·
որ զ°նայր ընդ յօդ՝ ըն յանդի ման։
* Զ°ձրագ օրինաց՝ ըն յովհան նէս·
որ հրաժարեալ՝ էր յաշխար հէս։
Շիջոյց արեամբ՝ ըն հերով դէս·
յերբում ծննդեանն՝ աւուր հան դէս։

Որ

Որ մինչ ՚ի բանտին՝ էր առա քեր·
և ըզ գալոց՝ ըն հարցա նէր·
Դու ՚ի ներքին՝ բանտըն գայ ցես·
եթէ զայլ ոք՝ առաքես ցես։
Զի աւետիս՝ տամ խընդա լով·
և կարապետ՝ լինիմ քու տով·
Որպէս յերկրի՝ ձայն բարբա ռով·
և՚ի դըժոխս՝ որոտա լով։
Զի դու փեսայ՝ ես երկնայ ին·
ես հարսնածու՝ մաքուր հար սին։
Դու արեգակն՝ առաւօ տին· յժ
և ես ճըրագ՝ գիշերայ ին։
Ում վըկայէ՝ բանիս յայտ նի·
այն յովհաննէս՝ յայլում վայ րի·
Եւ դաւանէ՝ ըզ սա որ դի·
հօր աստուծոյ՝ անմեկնե լի։
Որ հաւատայ՝ յորդի ա սէ·
զյաւիտենից՝ կեանըս տես ցէ։
Եւ որ որդւոյ՝ չհաւատաս ցէ·
ըզ բարկութին՝ տեառըն կրես ցէ։
Մինչ ՚ի քաղաք՝ անուն նայ ին·
երբեմն երթայր՝ առաւօ տին։

Ըզ

Ըզ միամօր՝ զայրւոյն որ   դին·
եւ տես բարձեալ՝ մեռեալ ըզ   դին:
՚Ի յարտասուս՝ մօրըն նայ   էր·
արագ ըզ սուգ՝ սրտին սփո   փէր:
Մանուկ դու քեզ՝ ասեմ ձայ   նէր·
և ընդ բանին՝ յարուցա   նէր:
* ՚Ի նոյն քաղաք՝ մինչդեռ բազ   մէր·
փարիսեցւոյն՝ տունըն ճա   շէր:
յե Կինըն պոռնիկ՝ համարձա   կէր·
ըզ շիշ իւղոյ՝ նարդեան բե   րէր:
Ըզ գ°լուխ բոլոր՝ էից օ‿   ծէր·
առ ոտս անկեալ՝ տ̃ն արտաս   ուէր:
Զ որ հաւատով՝ տ̃րըն կանգ   նէր·
Թողեալ լիցին՝ քեզ մեղք ա‿   սէր:
* Որ կերակրէ՝ զաշխարհս ա‿   մէն·
եւ քաղցելոց՝ հաց գարե   ղէն:
Նա ՚ի հընգիցն՝ նըկանա   կէն·
յաւել նըշխար՝ հինգ հազա   րէն:
Նա որ գընէ՝ յամպս ըզ գը   նացս·
մինչ անմարմինն՝ էր բանն ա‿   սացս:
Նոյն և մարմնով՝ Թեթև գը   նաց·
՚Ի վերայ ջուրց՝ ըն կոհա   կաց:

Ըզ

Ըզ պետրոսի՝ ձեռըն կա լաւ·
մինչ 'ի ծովուն՝ ընկըղմե ցաւ։
Ալեօք մըրրիկ՝ զեղումն 'ի նաւ·
հողմոյն սաստեալ՝ հանդարտե ցաւ։
Քանանուհւոյն՝ լուաւ ձայ նի·
փասըն դըստերըն՝ այսահա րի։
Առեալ զմանկանցն՝ անարժա նի·
ըզ հացն եւ շանն՝ տիրասի րի։
Զ կինըն կապեալ՝ դիւին կոր կամ·
անկեալ յերկիր՝ ութուտասն ամ։
Կանգնեաց յախտէն՝ առողջ անդամ·
կենդանարար՝ բանիւն յայն ժամ։
Սովեցելոց՝ դարձեալ չնոր հէ·
ըն կ-րակուր՝ յանապա տէ։
Քանզի յեօթեանցն՝ նըրկանա կէ·
ըզ չորս հազարս՝ըն կերակ րէ։
Խօսի բանիւ՝ նա հարցա կան·
ընդ աշակերտան՝ երկոտա սան։
Վ ասըն կարծեաց՝ ըն հրէա կան·
Թէ ո՞ւմ ասեն՝ զինէն նը ման։
Ոմն ասելով՝ Թէ եղի ա·
և միւսն ասէ՝ զերեմի ա։

Ըզ

Ըզ յովհաննէս՝ ասեն նո քա·
և կամ ըզ մի՛ նըման ա ցա։
Որք ո՛չ լըւան՝ ձայնին յամ պոյ·
՚ի յորդանան՝ վըկայե լոյ։
յխ Լուարուք որդւոյ՝ իմ սիրե լւոյ·
որ է կամաց՝ իմոց հա ճոյ։
Իսկ որ լըւաւ՝ զձայնըն հո գւով·
ներկեաց ընդ միտս՝ անեղ գու նով։
Աղաղակեաց՝ դաւանե լով·
դու ես որդի՝ հօր ասե լով։
Որով լըսէր՝ զ°պատասխա նին·
՚ի բերանոյ՝ մեր զերա նին։
Նու զխուրականն՝ անուն վի մին·
շ°նորհէր նըմա՝ զանշարժե լին։
✳ Յետ վեց աւուր՝ ըստ մատթէ ին·
և ութօրեայ՝ ըստ ղուկա յին։
Որ մին զաւուրսն՝ եցոյց մի ջին·
միւսն ըզ նախնին՝ և ըզ վեր ջին։
Հանէ ՚ի լեառն՝ ըն աւան ձին·
զ°նա և զորդիս՝ ըն զեբե թին։
Յայտնէ ըզ փառս՝ ըն հայրե նին·
և ճշմարտէ՝ զ°բանըս նո րին։

Օ մով

Զմովսէս բերեալ՝ 'ի մեռե լոց·
և զեղիաս՝ 'ի յանմարմ նոց։
Ցուցեալ թէ չէ՝ ոմն 'ի յայ լոց· յծ
այլ տէր բոլոր՝ արարա ծոց։
Զի աստերն՝ փառըն նո րուն·
լուծիչ գըրոյն՝ և շաբա թուն։
Զօրինադիրըն՝ եբեր նո ցուն·
և որ փառեալն՝ էր նախան ձուն։
Եւ զի յերկուց՝ բան հաստա տի·
մինչև յերիսն՝ օրինա դրի։
Երկուց 'ի հնոցն՝ ածեալ լի նի·
երիւք նորովք՝ ըս վըկայ ի։
'Ի յայս խորհուրդ՝ զերիս մի այն·
արար գիտող՝ այս խորհըր դեան։
Եւ զի յուդաս՝ անդ միա բան·
չէր արժանի՝ այնմիկ տես լեան։
Ամպ հովանի՝ նոցա լի նէր·
և հայր յամպոյն՝ աղաղա կէր։
Դա՛ է որդի՝ իմ վկայ էր·
և զ°պետրոսի՝ բանն հաստա տէր։
Ո՛չ եթէ բանն՝ 'ի դ°մա բնա կեալ·
այլ որ յերկուց՝ ըն միա ցեալ։

Ո՛չ

յկ Ո՛չ որոշեալ՝ ո՛չ բաժա նեալ.
որպէս նեստոր՝ յերկուս հա տեալ։
՚Ի գոչմանէ՝ ահեղ ձայ նին.
՚ի ծագմանէ՝ լուսոյ ար փին։
Սարսեալ յերկիր՝ անկանէ ին.
և ՚ի ծածկել՝ ըն կանգնէ ին։
Պետրոս յահէն՝ գոլ զարհու րած.
խօսէր զերիս՝ տաղաւա րաց։
Անգիտանայր՝ թէ զի՛նչ ա սաց.
հոգին յայտնէր՝ զերրեակ ան ձանց։
Նա պատուիրէր՝ զայն ո՛չ ա սել.
մինչև ՚ի մե՛ռելոցն յառ նել։
Զեղխայէ՝ ա՛կրսաւ խօ սել.
զերկրորդ գալուստն՝ իւր յարդարել։
Նա ՚ի լերինն՝ օթագայ եալ.
առաւօտուն՝ վաղի՛ն ի ջեալ։
Ըզ լուսնական՝ այսըն մեր ժեալ.
և ըզ մանուկ՝ ըն բըժըշ կեալ։
* Բայց անդրանիկն՝ արարա ծոց.
նոյն անդրանիկ՝ և մեռե լոց։
յհ Պահանջի հարկս՝ ՚ի ստեղծուա ծոց.
ըստ անդրանկաց՝ եբրայե ցւոց։

Զոր պետրոսին՝ տալ հրամայ է·
ոչ յարծաթոյ՝ որ 'ի յերկ րէ:
Այլ արկանել՝ կարթ 'ի ծո վու·
զստատերն առնուլ՝ 'ի ձկա նէ:
'Ի յօրինակ՝ բնութեն մարդ կան· *
տասըն բորոտք՝ ըն սրբե ցան:
Իննունքըն տալ՝ փառս ոչ գը տան·
բաց 'ի միոյն՝ օտարա կան:
Թըքով լուսոյ՝ կենարա րին·
լոյս ծագեցաւ՝ 'ի ծնէ կու րին:
Ձեռքն որ եստեղծ՝ զմարդն առա ջին·
'ի նոյն նիւթոյ՝ լոյս ետ նը մին:
Աւ ղազարու՝ բարեկա մին· *
զինքն 'ի յերկուցն՝ յայտնեալ բանին:
Մի էութեն՝ գործըք կըր կին·
ածային՝ և մարդկայ ին:
Արտասուելով՝ ըզ սիրե լին·
և ուր եդիք՝ ասել զմար մին:
Այսու զընութին ըս մարդկայ ին· յծ
ցուցանելով՝ ըզ հաւաս տին:
Իսկ 'ի կոչել՝ զանուն նո րին·
'ի դըժոխոց՝ դըրանց ըստո րին:

Ժ·Ա Լսել

Լըռեալ հոտեալն՝ ՚ի տապա նին.
եւ գալ արտաքս՝ զոյգ ընդ ձայ նին:
Ր. յոտս զբնութիւն՝ անձ այ ին.
եցոյց խառնեալ՝ հողեղի նին:
Քանզի ձայնն ո՛չ՝ էր անմար մին.
այլ ՚ի մարմնոյ՝ խառն ընդ բա նին:
Ո՛չ ՚ի յերկուս՝ բաժանե լով.
եւ յերկակի կերպս նշե լով:
Ոմն ըստ մերումս՝ արտասուե լով.
ոմն ըզ մեռեալ՝ ըն կոչե լով:
Ր. մէ ՚ի յերկուց՝ միացե լում.
անճառաբար՝ մի եղե լում:
Արկին կըրից՝ ներգործե լով.
յախորժաբար՝ կամաց մի ում:
✻ Ընդ յարութի՝ ըն զազա րու.
հրեշայք լցան՝ չար նախան ձու:
՚Ի յեբրայեմ՝ քաղաքն այ նու.
գնաց յայնկոյս՝ յորդա նա նու:
Ու յերկքով՝ քաղաք դար ձեալ.
զանէծս յեսուայ՝ անդուստ բարձեալ:
՚Ի տուն զաքեայ՝ սիրով մը տեալ.
եւ զըկողաց՝ օրէնս ե‿ դեալ:
Ր. ռ

Եւ ճանապարհն՝ երկնքո վի·
լուաւ կուրացն՝ աղաղա կի:
Խոնարհաբար՝ առեալ զտե ղի·
լոյսըն շնորհեաց՝ պարգև լու սի:
Մերձեալ զատկին՝ հօրէակա նի·
՚ի բեթանիայ՝ եկաւո րի:
Ընդ ղազարու՝ յընթրիս բազ մի·
՚ի մարեմայ՝ նարդեամբ օ ծի:
Որոյ քրովբէք՝ աթոռ փա ռաց·
նըստաւ ՚ի նուաստ՝ իւր արա րած:
Եւ զոր օրհնեն՝ դասք հրեշտա կաց·
գովեն մանկունք՝ ըստընդի աց:
Էջն օրինակ՝ հրէից ազ գաց·
և յաւանակն՝ հեթանո սաց:
Ոմն օրինօքն՝ ըղձօնա ցած·
ոմըն տըրմուղ՝ ըզ հետ կա մաց:
Յորըս բազմի՝ բանըն աստ ուած·
մաքուր յոգիս՝ երկուց ա զանց:
Որպէս ըզ վէմ՝ անկեան քա րանց·
միացուցիչ՝ կըրկին կող մանց:
Ոստս ՚ի ծառոց՝ առեալ ծե րոց·
՚ի ձիթենեայ՝ պարարե լոց:

Իմաս

Իմաստութեան՝ նըմանե լոց·
ողորմութեան՝ տիպ ցուցե լոց։
Սրբութենիւ՝ բերեալ տ°ղայ ոց·
՚ի բարձրութեան՝ ձեւ արդա րոց։
Ը°նդառաջ խաղան՝ ձայնիւ եր գոց·
սուրբ արարչին՝ արարա ծոց։
Զանպտողութե՝ դէմբս հրէ ից·
կամ ՚ի մեղաց՝ պղտորյն բե րից։
Ս°ու Թըզենին՝ ծ°գեալ անի ծից·
եւ ցամաք՝ փոյթ. ՚ի հիւ թից։
՚Ի ձիթենեաց՝ լերին նըս տեր·
եւ զաշակերտսն՝ ուսուցա նէր։
նժ Զ ապագայիցն՝ խորս պատ մեր·
եւ ըզ գալուստն՝ երկրորդ յայտ նէր։
Տասըն կուսիցն՝ այն առա կաւ·
հինգն իմաստուն՝ լի՛ լապտե րաւ։
Հինգըն յիմար՝ որոց չա ռաւ·
ողորմութեան՝ իւղ ամա նաւ։
Եւ ծառայիցն՝ այն տաղան դօք·
միումըն հինգ՝ մեծաց շնոր հօք։
Միւսումն երկու՝ միջակ բա րեօք·
այլումըն մի՝ փոքումբք գոր ծովք։

Յոր

Յորժամ փառօք՝ ըն հայրա կան·
և հրեշտակօքն՝ անմարմնա կան։
Գայ 'ի դատել՝ զոր ըստեղ ծան·
զ°բանականաց՝ ազգ ամե նայն։
Զ բարիսն յանձառ՝ կեանըս կո չէ·
որ աստ բարւոյն՝ հետևօղ է։
Զ չարսըն բանիւ՝ անիծա նէ·
և ընդ չարին՝ 'ի հուր մատ նէ։
Յայնժամ մի ումն՝ յաշակեր տաց·
յուդայ անունն՝ ի°սկարիով տաց։
Գաղտ 'ի հրէից՝ ժողովն գը նաց· Նի
մատնել 'ի մահ զտէրըն կե նաց։
Ընդ երեսնից՝ Թիւ արծա Թին·
ծախեր զայլուն՝ մերոյ գ°նո ղին։
Վաճառակոյր՝ գող եղկե լին·
կորոյս ըզ շահն՝ ընդ վաճա ռին։
Յերեկոյին՝ հինգ շաբա Թի·
անհաս վերնոց՝ ըն խոնար հի։
Լոյսն բղխածաւ՝ զենչակ կ°տա ւի·
զոտըս լուանայր՝ հողեղի նի։
Եկեր ըզ գառ՝ ըն հին զատ կի·
և ըզ բաղարջն՝ ընդ եղէ գի։

Լուլեց

Ողլից զօրէնս՝ ըն մովսի   սի·
զճշմարտութեանն՝ օրինա   կի:
Ըզ հինն 'ի նոր՝ ըս փոխե   լով·
զստուերն 'ի լոյս՝ ճշմարտե   լով:
Փոխան զառին՝ ինքըն զո   լով·
զառն աստուծոյ՝ նուիրե   լով:
Ընդ բաղարջին՝ հաց անխը   մոր·
ետ ըզ մարմինն՝ իւր զերկնա   ւոր:
նւ Ըզ կուսածինն՝ անսերմնա   ւոր·
և ոչ յախտից՝ գող երկրա   ւոր:
Ուր ընդ գառինն՝ արեան ուխ   տին·
ետ մեզ զարիւն՝ իւր ուխտ   կրկին:
Ուր եղեգան՝ գառնագու   նին·
փոխան ըզ վարս՝ ածայ   ին:
Տուեալ զպատառ՝ ըն յուդայ   ի·
և ել արտաքս՝ 'ի գիշե   րի·
Պետրոս խօսէր՝ խրախուսե   լի·
և կշտամբ-իւր՝ հաճախօ   սի:
Ըզ մետասանն՝ ըն յորդո   րէր·
ոչ երկընչել՝ քաջալե   րէր:
Զ իւր յաշխարհէ՝ զփոխիլն ա   սէր·
և ըզ գալուստ՝ հոգւոյն պատ   մէր:

'Ի

Ի վերնատունն՝ ըն խորհըր   դոյ·
եւ կեդրոնեան՝ յայնկոյս ձո   րոյ:
Նմուտ պարտէզ՝ ընդ պարտի   զոյ·
եմուծ զադամ՝ դ°րախտին ներ   քոյ:
Նորիւքն եղեալ՝ առանձնա   բար·
հոգայր ըզ կրեց՝ ըն տրտմա   բար·
Փրկել զաշխարհս՝ հոգիս յօ   ժար· նխ
բայց է բ°նութի՝ մարմնոյս տը   կար:
Ո՛չ ունի ուժեղ՝ և զօրա   ւոր·
և ունի անզօր՝ վըտանգա   ւոր:
Այլ մի և նոյն՝ գոլ միա   ւոր·
կըրէր ըզ կիրս՝ ըն կամա   ւոր:
Ծունըր դընէր՝ խոնարհա   կան·
որում կրկնի՝ ծունր ամե   նայն:
Բանըս խօսէր՝ աղօթա   կան·
վասն իմ ընդ հօր՝ իւր էա   կան:
Եթե փրկել՝ մարդկան հնար   է·
առանց մահու՝ իմ որ գ°րեալ   է:
Բաժակ մահուս՝ յինէն անց   ցէ·
ո՛չ իմ կամաւն՝ այլ քոյդ տես   ցէ:
Այս հօր կամաց՝ չէ՛ հակա   ռակ·
որպէս կարծեն՝ որք են ներ   հակ:

Այլ

Ամլ հաւասար՝ յոյժ և մի ակ·
ցուցցէ զերկուսն՝ անընդդէ մակ։
Ու յերկիւղէն՝ քրտանց հո սեալ·
երակաձև՝ կայլակ վի ժեալ։
նծ Ի զօրանալ՝ հրեշտակ մեր ձեալ·
զօրինական՝ գիրըն ըլ ցեալ։
Օ է կատարեալ՝ էառ ընու Թիւն·
ա͞ծըն բան՝ ըզ մարդկու Թեան։
Պարտէր զերկիւղ՝ և ըզ տրտմու Թի·
յիւրումըն կրել՝ տնօրէնու Թեան։
Ահաս յուդաս՝ որ մատնե լոց·
հանդերձ դասուք՝ ուրացե լոց։
Ընկան նըման՝ ստորանկե լոց·
որք յաւիտեան՝ չէն կանգնե լոց։
Յուդաս մերձեալ՝ համբուրե լով·
աւխԹ մահու՝ նշան տա լով։
Փոխան սիրոյ՝ զ՞նա մատնե լով·
չար ընդ բարւոյ՝ վըձարե լով։
* Պետրոս առ գուԹ՝ ջերմըն սի րոյ·
ըզ ծառային՝ չարաբար ւոյ։
Ահա սուսերբ՛ զականջըն ա‿ ջու·
որ ոչ լուաւ՝ տեառնըն խը րոյ։

Իսկ

Իսկ տէրըն մեր՝ նմա պէս·
յունկըն մերձեալ՝ բըժշկա պէս։
Առողջացոյց՝ արագա պէս· Նկ
և ո՛չ տեսին՝ կուրացն հան դէս։
Կալան կամաւ՝ զանկապե լին·
կապեալ ընդ ձեռս՝ արձակո ղին։
՚Ի յապարանս՝ ըն տանէ ին·
կայիափայ՝ և աննայ ին։
Այլ աշակերտք՝ ըն ցրուէ ին·
պետրոս ընդ հետ՝ երթայր նը մին։
՚Ի յաղջկանէ՝ շարժեալ վի մին·
Թողոյր երիցս՝ ընդ բաղձա լին։
Զի՛ տկար բնութի՛՝ ըս մարդկայ ին·
առ աստուծոյ՝ մի՛ պարծեա ցին։
Ընդդիմանալ՝ հնարից չա րին·
առանց նորին՝ հզօր ձե ւին։
Նշանակեալ՝ հա՛ւըն խօ սէր·
առ ՚ի պետրոս՝ տրն ակնար կէր·
Զ բանըն յիշէր՝ դառն արտաս ուէր·
՚ի գլորմանէ՝ դարձեալ կանգ նէր։
Ծառայն զերեսն՝ այն ապտա կէր·
յորմէ սոսկըէն՝ թևաքօ ղէր։

Կան

ՆԷ Ժանտըն վըկայս՝ հարեաց ըզե րեր·
օրինազանց՝ դատաւոր տէր:
Պիղծ բերանով՝ Թըքանէ ին·
յայն որ Թըքով՝ լոյս ետ կու րին:
Զ°դէմըն լուսոյ՝ ապտակէ ին·
զայն որ փայլեաց՝ լոյս 'ի լե րինն:
Ի յուրբաթուն՝ առաւօ տին·
ետուն յատեան՝ պիղատո սին:
Ծառայն յաթոռ՝ դատարա նին·
տ̃րն 'ի դատել՝ կայր առա ջի:
Ի հարցանել՝ պիղատո սի·
տ̃րն ո՛չ առնէր՝ պատասխա նի:
Զէ կանխասաց՝ գիրըն լը ցի·
եղէ ես մարդ՝ որ ո՛չ լսո սի:
Զ° որ ետ տանել՝ առ հերով դէս·
առ 'ի նորին՝ դառնել հան դէս:
Եւ հերովդէ՝ անգոսնե լով·
արհամարհեաց՝ նըմանա պէս:
Բայց որ գըլուխ՝ եղև ան կեան·
միջնորդ գոլով՝ հօր և մարդ կան:
ՆԸ Սովաւ նոքա՝ նախ հաշտե ցան·
ապա բ°նուԹին՝ բոլոր մարդ կան:

Որդ

Որոյ ըզ գեստ՝ է լոյս փա ռաց·
արկին հանդերձ՝ նախատա նաց·
Նախ սպիտակ՝ հասարա կաց·
ապա քօղամիտ՝ կարմիր ներ կած·
Զի որ զ°գեցեալն՝ էր էր կըր կին·
ա͞ծ և մարդ՝ մի երկո քին·
Սպիտակն ՚ի լոյս՝ ա͞ծայ ին·
կարմիրն ՚ի գոյն՝ արեան մար մին·
՚Ի յընտրութիւն՝ կամաց նո ցա·
խնդրէր զ°յ͞ս՝ թէ զ°բարաբ բա·
Սողոմակեն՝ խաչել ըզ նա·
զ°գողն արձակել՝ փոխան նո րա·
Պիղատոսի՝ զ°ձեռըն լուա ցեալ·
՚ի յարենէն՝ անպարտ ե‿ ղեալ·
՚Ի գլուխս ինքեանց՝ ամեն բար ձեալ·
և ՚ի նոցունց՝ որդւոց ծը նեալ·
Ապա ՚ի մահ՝ դատապար տեալ·
զմահապարտաց՝ գանըն հա րեալ·
՚Ի զինուորաց՝ ձեռըս տը ւեալ· ն͞ղ
որք յապարանսն՝ ըզ նա տա րեալ·
՚Ի հանդերձէն՝ մերկանա լով·
և զ°գեցուցին՝ կարմիր գու նով·

Պը

Գրաւկ 'ի փշոց՝ նախատե լով.
և եղեգան՝ գա՛ւազա նով։
'Ի ծունր իջեալ՝ կատակե ին.
զ՛գլուխն եղեգամբ՝ հարկանե ին։
Զ փուշ անիծից՝ ըն բարձո ղին.
և առ 'ի կեանս՝ ըզ մեզ գ՛րո ղին։
Յետ այնր 'ի խաչ՝ ըն տանե ին.
բառնայր ուսով՝ ըզ փայտ խա չին։
Մինչ 'ի տեղին՝ գողգոթայ ին.
ուր էր եդեալ՝ մարդն առա ջին։
Ետուն ըմպել՝ գինի զ՛մըռ սեալ.
և կերակուր՝ լեղեա՛ւ խառ նեալ։
Զ որ ըստ մահուն՝ չափ ճաշա կեալ.
և զ՛բովանդակն՝ այն ոչ ար բեալ։
Զ ի զձեռսն իւր՝ ստեղծօ՛ղա ծոյն.
առ 'ի մեղաց՝ ճաշակ մա հուն։
Հ Փոփոխեցէ՝ ըզ դառնա գոյնն.
'Ի համ կենաց՝ ըն քաղցրա գոյն։
Մերկացուցին՝ զերկրորդ ա դամ.
զի զգեցուցէ՝ ըզ հինն ա դամ։
Զ ՛հանդերձս յինքե՛նց՝ բաժանե ցին.
պատմուճանին՝ վիճակ ար կին։

Ըզ

Ըզ ձեռս և զոտս՝ ըն ծակել ցին․
ըստ յայտնապէս՝ դաւ՛թեան ձայ նին։
Ընդ փայտ խաչին՝ բևեռել ցին․
զ՞մատունսն որ գրեաց՝ ՚ի տախտակին։
Ձեռք ընդ ձեռին՝ տարածե լոյ․
ոտք ընդ ոտին՝ ընթանա լոյ։
Փայտ ընդ փայտին՝ դառըն պըտ ղոյ․
կեանք ընդ մահուն՝ փոխարկե լոյ։
՚Ի մէջ երկուց անօրի նաց․
կայր մերկացեալ՝ տու՛օղն օրի նաց։
Զ որ ոչ տեսին՝ ազգըն կու րաց․
բաց ՚ի միոյն՝ յաւ՛ազա կաց։
Ետես խաչեալ՝ և հաւ՛ա տաց․
թէ է մահու՝ տէր և կե նաց։
Յիշեա՛ զիս տէր՝ աղաղա կեաց․
ընդ իս լիցես՝ պատասխա նեաց։
Վ ասն այսօրիկ՝ արեգա կանն․
ըզ տի՛ւն արար՝ գիշերա նման։
Ծածկեալ ըզ լոյսն՝ զդայա կան․
վասըն լուսոյն՝ արփիա կան։
Զ ստու՛երըն քօղ՝ արկ մերկու թեան․
զի մի՛ տեսցէ՝ աչքն անար ժան։

Ու

Եւ զի լուսոյն՝ մեծի ծագ մամբ.
Ճաճանչ փոքունց՝ խաւարե ցան։
՚Ի միջօրեայ՝ նըսեմա ցաւ.
յորժամ ադամ՝ մեղջք մե ռաւ։
՚Ի յիններորդն՝ ՚ի լոյս դար ձաւ.
յորժամ մահուամբ՝ մահըն լու ծաւ։
՚Բացախ ետուն՝ ՚ի ծարա ւի.
այնմ որ բըղխեաց՝ գետ յադե նի։
Եւ ՚ի վիմէն՝ յանապա տի.
երկոտասան՝ վըտակ բա րի։
Յերրորդ ժամու՝ պատրեալ օ ձին.
զ՚միտըս նախնւոյ՝ մօրն եւ այ ին։
շէ ՚Ի վեցն անկեալ՝ մարդն առա ջին.
հաւանական՝ բանիւ նո րին։
՚Ի սոյն ժամու՝ տէրն ՚ի խա չին.
զի քաւեսցէ՝ զմեղըս նո ցին։
Եւ յորժամ ել՝ ադամըն հին.
եմույծ ըզ գողըն՝ ՚ի մէջ դըրախ տին։
Իջեր եղեր՝ աղաղա կէր.
իմովս ընդ իմ՝ զ՚հայր աղա չէր.
՚Սոցա չ՚յիշէլ՝ զ՚մեղս աղօ թէր.
եւ ըզ մեզ ոչ՝ թողուլ հայ ցէր.

Դար

Պարձեալ ձայնիւ՝ աղաղա կեաց.
զ°հոգին կամաւ՝ հօր աւան դեաց.
Եւ ընդ ինքեան՝ վերաւթև եաց.
զհոգիս մարդկան՝ հօր ընծայ եաց.
Ո՛չ ըստ մերում՝ արտաշըն չէ.
այլ արտաքոյ՝ մերոյս գոր ծէ.
Զի մերձ 'ի մահ՝ ձայն մեր ըը ուէ.
իսկ նա հընչմամբ՝ մեծաւ գո չէ.
Թէ ո՛չ աստուած՝ աստ իմա նի.
եթէ կամաւ՝ նա մեռա նի.
Որպէս ասաց՝ զինքըն նախ կի. շլ
դնող և առօղ՝ անձին յայտ նի.
Նոյն բանն որ էր՝ ծընունդ նա հօր.
եղև մարմին՝ յորովայն մօր.
Ճշմարտապէս՝ մեռաւ մարմ նով.
զի փրկեսցուք՝ մեք աստու ծով.
Անմահ բնութին՝ ածայ ին.
մեռաւ բնութբ՝ մահկանաց ուին.
Եւ մահացուն՝ խառնեալ 'ի նմին.
եղև անմահ՝ ընդ անմա հին.
Ո՛չ ոմն անմահ՝ ոմըն մե ռեալ.
զի այս յերկուս՝ են բաժա նեալ.

Ա. յլ

Մահ որ անմահ՝ նոյն և մե ռեալ·
և որ մեռեալ՝ անմահ մնա ցեալ:
Որպէս ծընունդն՝ ըսքանչե լի·
նոյնպէս և մահ՝ ըն հրաշա լի:
Եւ երկոքեանն՝ անքննե լի:
զի աստուծոյ՝ է արար չի:
Զի անդ որ էր՝ դարձեալ լի նի·
և էութիւնն՝ ոչ կորըն չի:
չէս Եւ սոսա անմահ՝ ըն մեռա նի·
և 'ի մահուն՝ էր կենդա նի:
Որպէս և հուր՝ ընդ երկա թոյ·
տանջի ուռամբ՝ հարկանե լոյ:
Թէ և նըման՝ չէ այս ազ գոյ·
զի երկոքինն՝ են 'ի նիւ թոյ:
Մահ դուզնաքեայ՝ նըմանե լով·
հոգի կրակից՝ մարմնոյ գու նով:
Բայց չէ և այս՝ Ճշմարտե լով·
զի բաժանի՝ չարչարե լով:
Իսկ էութիւնն՝ ածա կան·
յաւեալ բնութի՝ ըն նիւթա կան:
Անքակտելի՝ է միա կան·
յորովայնէն՝ մինչ յաւի տեան:

Ուստի հոգի՛ իւր մարդկայ ին.
զոր աւանդեաց՝ առ հայր յեր կին:
Հանդերձ բնութե̄ն՝ ա̄ծայ ին.
էջ ՚ի հոգիսն՝ որ ՚ի բան տին:
Իւր բովանդակ՝ և ՚ի մար մին.
մինչ բաժանեալ՝ եղև հո գին:
Եւ ոչ թափուր՝ ծոց հայրե նին. չծ
և ընդհանուր՝ էից բնու թիւն:
Եւ զի ա̄ծ՝ էր որ մե ռաւ.
յայտնեն զարմանքն՝ որ գործե ցաւ:
Երկիր հիմամբք՝ սասանե ցաւ.
և վարագոյրն՝ ընդ մէջ հեր ձաւ:
Վէմք ՚ի յինքեանց՝ պատառե ցան.
և գերեզմանք՝ մահու բա ցան:
Մարմինք ս̄բց՝ բազմաց յա րեան.
՚ի հաւատալ՝ մեզ յարու թեան:
Եւ զի մեռեալն՝ էր կենդա նի.
Թէպէտ և մահն՝ էր հաւաս տի:
Յայտնէ կողին՝ խոցուած տի գի.
կայլակ աղբերց՝ ըն կրկնա կի:
Ջուրն ՚ի լուանալ՝ մեղուցե լոց.
՚ի մահ նորա՝ մկրտե լոց:

Ժ.Օ. Արիւնն

Ս.րխւնն 'ի սնունդ՝ մաքուր հո գւոց·
առ 'ի քրիստոս՝ տ°ղայացե լոց:
Կողին խոցմամբն՝ որ պատա ռեաց·
ըզ կողածնին՝ մեղըս ջըն ջեաց:
շկ Օ եկեղեցի՝ այնու շի նեաց·
և ընդ դրախտին՝ մեզ պարգև եաց:
* Որ եղելոց՝ շընորհ բաշ խէ.
ըզ նա պարգև՝ յովսէփ հայ ցէ:
Նա զոր փառաց՝ լոյսըն ծած կէ.
մաքուր կտաւօք՝ ըզ նա պա տէ:
Բանն որ ըզ բանս՝ ըստեղծա նէ.
'ի բարբառոյ՝ բանից լը ռէ:
Որ շունչ բոլոր՝ զ°գայնոց շ°նոր հէ.
հոտոտելեօքն՝ ոչ տարբե րէ:
Օ աչսն որ զանդունդ՝ ըս նըկա տէ.
յովսէփ ձեռօք՝ կափուցա նէ:
Օ ունկն որ լըռեալ՝ շըրթանց լը սէ.
դիպուած մահուն՝ խըփուցա նէ:
Օ ձեռսն որ զերկին՝ ըս հաստա տէ.
երիզապինդ՝ պարաւան դէ:
Օ ոտսն որ ընդ օդ՝ վերաթև է.
որկար ընութի՝ կ°տաւոյ կա պէ:

Խունկ

Խունկ և զըմուռ՝ նըշան թագ մանն.
մարմնոյն բերին՝ անապա կան։
Որոյ եթերն՝ է օթա րան. 25
մարմնով եղաւ՝ ՚ի նոր տա պան։
Միմով ընդդէմ՝ եղեալ դը րան.
զվէմն արգելին՝ ըզ գլուխն ան կեան։
Նաև զարեգակն՝ անտուներա կան.
՚ի գուբ ծածկեն՝ նըսեմա կան։
Անքուն էից՝ ըս պաշա պան.
նընջէ մահուամբ՝ ՚ի գերեզ ման։
Նաև որ երկինք՝ չեն բաւա կան.
կընքի յայրին՝ պարագրա կան։
Որով մեռեալք՝ համանգա մայն.
յառնեն ձայնիւ՝ կենդանա կան։
Ինքըն մեռեալ՝ տնօրինա կան.
կայր ՚ի բանտին՝ դըժոխա կան։
Յորմէ սարսեն՝ զօրքըն վե րին.
զինուք պահեն՝ ազգ երկրա ծին։
Նաև տրտմութե՝ մեր բարձո ղին.
կանայքն ողբովք՝ խուղըս բե րին։
Ննջէր առիւծն՝ ՚ի խոր բան տին.
մըռընչելով՝ չար գազա նին։
Ամն.

շձ Ա՛յն որ ընդ ծնունդս՝ ադամայ ին.
կրեալ պահէր՝ յորովայ նին.
Մինչև ժայթքեաց՝ զամենե սին.
զինքըն կորոյս՝ դիւօք նո րին.
Զ՛աւարն էառ՝ ընդ գերո ղին.
դարձոյց անդրէն՝ առ հայրե նին.
* Ո՛չ արգելեաց՝ վէմն երկրա ւոր.
յելեց ընդ վէմ՝ ըն հոգև որ.
Ա՛յլ յառաւօտն՝ երրորդ ա‿ ւուր
ծագեաց յերկրէ՝ լոյսն երկնա ւոր.
Ի կոյս մօրէ՝ ծընեալ մարմ նով.
ընդ կուսութիւն՝ ոչ խախտե լով.
Ի կոյս երկրէ՝ նոյն յառնե լով.
և զ°կնիքն ամբողջ՝ իսկ պահե լով.
Մի՛ զօրական՝ նորա տե սեալ.
դաք զինուորացն՝ եղեն մե ռեալ.
Ո՛զ կափարիչ՝ վէմըն բար ձեալ.
ահեղ լուսով՝ վերանըս տեալ.
Զայն աւետեաց՝ կանանցն եր գէր.
նըման փողոյ՝ հընչմամբ գո չէր.
շղ Յարեաւ խաչեալ՝ ըն զոր խնդ րէք.
մի՛ զարհուրիք՝ այլ խնդա ցէք.

Աշա

Աշակերտաց՝ ըն պատմե ցէք·
և զե՜ւային՝ պարտուցն լը ցէք:
Ի գալիլեա՝ երթայք տե սէք·
և աշխարհի՝ քարոզե ցէք:
Այլոցն երթեալ՝ վաղվաղա կի·
բայց մարիամ՝ կայր յարտաս ու՜ի:
Նոցա ՚ի գալ՝ ըն պատա հի·
յողջոյն ուխտին՝ երկըրպա գի:
Մարիամու՝ մագդաղե նի· *
ցուցաւ՜ նըման՝ պարտիզպա նի:
Կարծէր ըզնա՝ անյուսա լի·
բարձօղ մարմնոյն՝ տիրակա նի:
Ծանօթըս տայր՝ ընտել ձայ նով·
՚ի յանու՜անել՝ զ°նա կոչե լով·
Զոր մարիամ՝ բաղձմամբ սի րով·
հըպել ՚ի նա՝ փափաքե լով:
Տէր արգելու՝ զնա ասե լով·
մի՛ մերձենար՝ զ°գալի գը թով:
Զի չեմ ելեալ՝ առ հայր ամ պով· ո
ադամային՝ զ°գեցեալ մարմ նով·
Եւ յերկնային՝ ծառըս կե նաց:
նախ ադամեանքն՝ են մերձա կաց·

Եւ

Նու ո՛չ եւա՝ հրգմամբ ձե ռաց·
որ հան զադամ՝ յանճառ փա ռաց։
Սմլ զ՟յարութե՝ պ՟տուղս առա ջին·
պա՛րտ է ն՟ուիրել՝ հօրըն մե րին։
Որ իմ բ՟նութե՝ է հայր յեր կին·
և ձեր շնորհօք՝ աւազա նին։
Սք կոչէ՝ իմ ըստ մարմ նոյ·
զի է սա մասն՝ արարա ծոյ։
Նու ձեր ա՟ծ՝ բ՟նութե բա րույ·
տ՟ր և ս՟տեղծիչ՝ գոլ յանգոյ ոյ։
* Ընդ հակառակս՝ ընթանա լով·
պետրոս և յով՝ հաննէս սի րով։
Զ պատանայըն լով՝ տեսանե լով·
և զ՟վարշամակն՝ ուրոյն դնե լով։
Ի հրեշտակաց՝ ծալեալ գո լով·
առ ի պատիւ՝ մեծ խորհըր դով։
ոժ Զ ինքըն գըրուլ՝ մեզ պատմէ լով·
և զմեզ անդամ՝ ըք յօդե լով։
Բայց զինուորացն՝ անդրէն դար ձել·
հրէից պատմեն՝ զ՟հրաշսն տե սեալ։
Զ որս արծաթով՝ կուրացու ցեալ·
յիւրոցն առեն՝ զ՟նա գողա ցեալ։

Ի

Ի նմին աւուր՝ յայլում դէ մաց․
յայտնի երկուցն՝ կրղէով պեանց․
Ըզ վիճմանէ՝ նոցա է‿ հարց․
իբր ըզ տրդէտ՝ ըս կրշտամ բեաց։
Ի մովսիսէ՝ կարգաւ պատ մեաց․
զոր վ՟ ինքեան՝ նախ գուշա կեաց․
Ի բեկանելն՝ հացին յայտ նեաց․
և նոյնժամայն՝ զինքըն ծած կեաց։
Եւ մինչ դարձան՝ և պատմե ցին․
առաքելոց՝ մետասա նին։
Միաշաբաթն՝ երեկոյ ին․
եմուտ փակեալ՝ դ°րամբք առ նո սին։
Շնորհեաց նոցա՝ փրկչամբ զ°հո գին․
զայն զոր կորոյս՝ մարդն առա ջին։
Իշխան արար՝ յերկրէ յեր կին․ ոե
Թողուլ ըզ մեղ՝ ըս մարդկայ ին։
Յորում Թովմաս՝ անդր ոչ գո լով․
յաւել նոցա՝ չ°հաւատա լով։
Յետ ութ աւուր՝ դարձեալ գա լով․
յոր հաւատաց՝ շօշափե լով։
Զ խոցուած տիգին՝ ձեռամբ տեսեալ․
՚ի նոյն մարմին՝ որ յարու ցեալ։

Տէր

Տէր և Ած՝ խոստովա նեալ·
զայն որ 'ի խաչ՝ ըն բևե ռեալ·
Ո՛չ յարութբն՝ այլափո խէր·
կամ 'ի նուաստից՝ փառաւո րէր·
Որպէս և չար՝ ոմըն կար ծէր·
անապականն՝ նախ ոչ ա‿ սէր·
Վըկայէ բանն՝ ընդդէմ չա րաց·
զոր յարուցեալ՝ վասն իւր ա‿ սաց·
Թէ նոյն մարմին՝ եմ յոսկե րաց·
և 'ի յառնելն՝ ոչ փոփո խած·
Բայց աշակերտք՝ նորա զ°նա ցին·
'ի ժամադրեալ՝ նոցա տե ղին·
ու Այլակերպեալ՝ զտրըն տե սին·
որպէս երբեմն՝ 'ի Թաբօ րին·
Ութն 'ի նոսա՝ յե րկուանայ ին·
բաց 'ի յերիցն՝ որ նախ տե սին·
Տէրըն խօսէր՝ մետասա նին·
և առաքէր՝ յերկիր զ°նո սին·
Եւ զ հեթանոսս՝ աշակեր տել·
երրորդութբ՝ ըն մըկրը տել·
Եւ զ պատուիրանն՝ ուսուցա նել·
ինքըն յաւէտ՝ ընդ մեզ լի նել·

Պար

Դարձեալ յայտնի՝ այլանը ման· ※
առ ծովակին՝ տիբերա կան:
Ցուցեալ գործովք՝ ըն հրաշա կան·
զինքն 'ի բնութի՝ արարչա կան:
Զերկանց ծովուն՝ հրամայե լով·
յուռկանս նոցա՝ ըմբռնե լով:
Զուկն 'ի կրակին՝ խորովե լով·
և ընդ նոսին՝ ճաշակե լով:
Եւ նորաստեղծ՝ հաց առնե լով·
զիւր յարութին՝ ըստուգե լով:
Զպետրոս երիցս՝ հարցանե լով· ոխ
զուրացութի՝ ըն քաւե լով:
Եւ ըզ կնի իւր՝ հրաւիրե լով·
չարչարանօք՝ խաչակցե լով:
Եւ զյօհաննէս՝ յաւէտ սի րով·
ասաց պահել՝ բանիւն իւ րով:
Եւ 'ի յաւուր՝ ըս քառա սուն· ※
զինքըն յայտնէր՝ ամենե ցուն:
Խօսէր ըզ բանս՝ ոգւոցն ար թուն·
արքայութեն՝ առնէր գի տուն:
Եւ 'ի լընուլ՝ քառասնե կին·
ըզկերակուր՝ խնդրէր վեր ջին:

Զ մաւն

Օ մասըն ձրկանց՝ խոտորվա ծին.
և ըզ խոռխուխ՝ քաղցըր մեղ ուին.
Հանէ զնոսա՝ ՚ի բեթա նիա.
իբր ըզ մովսէս՝ ՚ի լեառն սի նա.
Եդ ՚ի վերայ՝ գլխոց նո ցա.
զ°ձեռն իւր յօրհնել՝ բանիւ՛ զնո սա.
Եւ զաւետիս՝ ըն հայրա կան.
որ է՛ հոգին՝ սբ մաքրա կան.
ոծ Ասէր ինքեամբ՝ առաքա կան.
որպէս մի որ՝ և համա կամ.
Եւ ՚ի յերկին՝ ըս վերա ցեալ.
վերայ թևոց՝ հողմոց նըս տեալ.
Նովին մարմնով՝ ըն համբար ձեալ.
որով մեռաւն՝ և յարու ցեալ.
Նըստոյց յաջմէ՝ հօրըն փա ռաց.
զ°ընութիս անկեալ՝ կոխան դի ւաց.
Երկրպագեալ՝ ՚ի հրեշտա կաց.
և յամենայն՝ երկնաւո րաց.
Մինչև ներքոյ՝ գարշապա րաց.
նորա դիցին՝ հոյլք թըշնա մեաց.
Աներևոյթ՝ հակառա կաց.
երևելի՝ մարդկան չա րաց.

Յորժամ փառօք՝ հօր եկես ցէ. *
նովին մարմնովն՝ որ 'ի կու սէ:
Զ բնութի մարդկան՝ յարուցա նէ.
և ըստ գործոց՝ հատուցա նէ:
Չարացն ըզ չար՝ վըճիռ հատ ցէ.
յաւիտենից՝ հըրով տան ջէ:
Իսկ որ բարիքն՝ են պըսա կէ. ոկ
անճառ փառօք՝ փառաւո րէ:
Զ եկեղեցի՝ հարսնացու ցէ.
և ընդ ինքեան՝ միաւո րէ:
Որպէս ադամ՝ 'ի գլուխ յօ դէ.
և ժառանգորդ՝ հօր իւր առ նէ:
'Ի հրեշտակաց՝ դասըն կար գէ.
զի զանկելոց՝ թիւըն լըց ցէ:
Զ անճառ իմաստ՝ ըն ծանու ցէ.
բանըն բանիւ՝ վարդապե տէ:
Մինչև նըման՝ ինքեան գոր ծէ.
որպէս խոստումն՝ իւր անսուտ է:
Զ ի տեսանի՝ 'ի նոցա նէ.
իբրև ըզ հայր՝ և 'ի հօ րէ:
Բայց վայելումն՝ ըն թէ զինչ է.
և ոչ մըտօք՝ ոք հաս նէ.

Ին

Անմահութիւն՝ բանըս գի տէ·
անախտութիւն՝ միայն Թէ է:
Ուզ հարսանեաց՝ անուն բե րէ·
զոր միածնին՝ հայր իւր առ նէ:
ուշ Եւ ինքն փեսայ՝ անվախճան է·
և յաւիտեան՝ Թագաւոր է:
Որդ որ այսպէս՝ հաւատաս ցէ·
որպէս և գրեալքս՝ 'ի սկըզբա նէ:
Զոր ծանուցաք՝ փոքր 'ի շա տէ·
յուղղափառաց՝ հարցն աւան դէ:
Զարքայութին՝ ըն ժառան գէ·
զանբաւ բարիս՝ ըն վայե լէ:
Եթէ գործովք՝ հաւասար է·
և ոչ նովին՝ մեռուցա նէ:
Բայց որ արդէն՝ չ՚հաւատաս ցէ·
այլ ընդդիմակ՝ և ներհակ է:
Յորժամ յերկնից՝ եկեալ տես ցէ·
յակամայ կամօ՝ երկըրպա գէ:
Թէպէտ և ոչ՝ օգուտ բե րէ·
այլ անձամբ զանձ՝ ըն կոծե ցէ:
Զորս գեհենին՝ դատապար տէ·
չ՚հաւատացեալսն՝ 'ի նոցա նէ:

Եսկ

Իսկ մեք հանցուք՝ փառս ընդ նը մա·
հօր և հոգւոյն՝ միշտ յարա կայ։
Յանցեալն այժմուս՝ և յապա գայ· ոճ
երրորդութե՝ ըն միշտա կայ։

Յեղափոխութիւն Ներգողին Բանիս

Վասն այ՝ խօսել զայս բան·
ինձ ոչ էր անգ՝ և ոչ նը ման։
Զի սիրտ կիմար՝ անձն անար ժան·
ոչ է տեղի՝ իմաստու թեան։
Պարտ է որքոյն մը բնակա րան·
և մաքրելոյն՝ մաքուր կայ ան։
Ապա լինիլ՝ ածա բան·
և անձուլից՝ ըն վիպա սան։
Բայց փափաքումն՝ ոգւոյս բնա կան·
ստիպեաց քան զոյժ՝ ըս գերա կան։
Ու գթութի՝ ըն հայրա կան·
համարձակել ես ինձ այս քան։
Ի գրել բանիւք՝ ածա կան·
տաղիւք չափիլ՝ ներտաղա կան։
վասն էութեանն՝ անհասա կան·
և բանին հօր մարդեղու թեան։

Ո՛չ նորաձև՝ և անհնը   շան.
քինէն չինած՝ տուանց հի   ման:
ող Այլ ՚ի վերայ՝ անշարժա   կան.
վիմին եդեալ՝ սա կեփայ   եան:
Նա զի ոտիւք՝ է պարզա   կան.
և ոչ բանիւ՝ անչափա   կան:
Մի՛ կայս լեզու՝ պարսաւա   կան.
բարբառեսցի՝ անփակ բե   րան:
Քանզի բազումք՝ նախ վարե   ցան.
այսպէս յիմաստս՝ ա͞ծա   կան:
Զ՚ի արարչին՝ բանիւ բնու   թեան.
տացեն այսու՝ բան գովու   թեան:
Որպէս դաւթեան՝ սաղմոսա   րան.
և սողոմոն առակա   բան:
Մեծըն գրիգոր՝ ա͞ծա   բան.
և ս͞բն եփրեմ՝ ասորա   կան:
Նոցին և մերս՝ հետևա   նան.
բան դուզնաքեայ՝ համանը   ման:
Ո՛չ մի տառիւ՝ վերջ յանկա   կան.
զի մի ծուլից՝ լուր ծանրա   նան:
Այլ խրտաբար՝ փոփոխա   կան.
զի ընթերցողքն՝ ոչ ձանձրա   նան:

Փ․է

Թուէ արժանի՝ առնէք յիշ ման· Է
զիս ըզ Ներսէս՝ անձն անար ժան։
՚Ի թիւ եօթանց՝ տանց հարիւ րոց· *
կատարեցաւ՝ բանս հաւա տոց։
՚Ի վեց հարիւր՝ թ°ուական հայ ոց·
յինըն հարիւր՝ չորք հասու մոց։
՚Ի տ°կարանալ՝ հռովմայեց ւոց·
և զօրանալ՝ հագարաց ւոց։
Ընդ բորբոքել՝ մեղաց մե րոց·
յոյժ բարձրագոյն՝ քաղդեաց ւոց։
Մասուտ սուլտանն՝ յիկոնաց ւոց·
եկեալ յաշխարհն՝ գերմանաց ւոց։
Նուեալ զաւանս՝ քաղաքայ նոց·
մինչ ՚ի կողմանս՝ եփրատաց ւոց։
Իսկ հայրապետ՝ հանուրց հայ ոց·
անուն զուարթուն՝ գրիգորի ոս։
Ժառանգ նախնոյն՝ սբ աթո ռոց։
անուանակիր՝ սեւ ազգայ նոց։
՚Ի ծով անուն՝ դղեկէն ե‿ լեալ· *
զոր սեպհական՝ ինքեան շի նեալ։
՚Ի յանաւիկ՝ ամրոցս հա սեալ·
հռոմայական՝ կ°լայ յորջոր ջեալ։ ՃԺ

Յոր

Յորմէ նախնին՝ տէրանցն եւ լեալ·
յահէ նեղչաց՝ ըն փախու ցեալ։
Ըզ սա կամաւ՝ որմին որ ճեալ·
լինել յաւէտ՝ սեպհակա նեալ։
Արդ յայսպիսում՝ ժամանա կի·
դառն եւ դըժնեայ՝ եւ անբա րի։
Յորում բնակիմք՝ յայսմ ամրո ցի·
'ի գետապատ՝ քարանձա ւի։
'Ի յեփրատայ՝ պարագրե լի·
որ յադինայ՝ քառորդ հո սի։
Յելից կուսէ՝ հեզիկ շըր ժի·
'ի միւս փոքուէ՝ մոխուք պա տի։
Ինքս ամբարձեալ՝ իբր ըզ կըղ զի·
յալեաց ծովու՝ ոչ երկըն չի։
'Ի մարդկանէ՝ ոչ զարհու րի·
զի է հնարից՝ անյաղթե լի։
Զ որ տնօրինիչն՝ ամենայ նի·
տեղ պատրաստեաց՝ ապաւի նի։
չի Սուրբ աթոռոյս՝ ըսքանչե լի·
'ի բարկութեան՝ ժամանա կի։
Յորում նեղիմք՝ յանօրի նաց·
'ի յարտաքին՝ չար գազա նաց։

Եւ ո՛չ նուաղ՝ ՚ի դըժըրա   նաց.
՚ի սուտ անուն՝ քրիստոնէ   աց։
Յորոց փրկէ՝ ըն մեր կե   նաց.
մինչև ցայսօր՝ ամբողջ պա   հեաց։
Որք և յապայն՝ ժամանա   կաց.
յանձն եղիցուք՝ նորին կա   մաց։
՚Ի սմա գրեցի՝ բան հաւա   տոյ.
ոտանաւոր՝ տաղիւ չա   փոյ։
Ես անարժան՝ գոլով բա   րւոյ.
ներբողս եղբայր՝ ննըս մե   րոյ։
Ո՛չ ՚ի յինէն՝ բան ըստ մարմ   նոյ.
զի իմաստ ո՛չ է յիս մար   դոյ.
Այլ ՚ի տուրից՝ սըրբոց նիւ   թոյ.
որք խօսեցան՝ բըղխմամբ հո   գւոյ։
Փոքըր բանիւ՝ կարճ ՚ի կար   ճոյ.
միայն ըզ միտս՝ ըն ցուցե   լոյ.
Ընթերցողաց՝ վերծանե   լոյ. ՃԼ
արագ մտաց՝ ըն հասե   լոյ։
Հակառակաց՝ պապանձե   լոյ.
որք ընդդիմակք՝ են հաւա   տոյ։
Եւ ճըշմարտից՝ հաստատե   լոյ.
մանկանց սրբոյ՝ եկեղե   ցւոյ։

Ի յիշատակ՝ բարեաց հոգ ւոյ·
բարեպարիշտ՝ ծնողաց ի— մոյ:
Յազգէն գոլով՝ պահլաւուն ւոյ·
համատոհմից՝ արշակուն ւոյ:
Եւ հարազատ՝ եղբարց մե րոյ·
նախ վեհագոյն՝ տնըս ի— մոյ:
Որ է յաթոռ՝ սբ գրիգո րոյ·
գոլ հոմանուն՝ համանմա նոյ:
Եւ երկոցունց՝ աշխարհայ նոյ·
գերփառաւունակ՝ պատուեցե լոյ·
Վախիլ անուն՝ ըստ արքուն ւոյ·
և զօրավար՝ կոչեցե լոյ:
Եւ մարեմայ՝ քեռ ընտրե լոյ·
՚ի յայրութեան՝ բարեանե լոյ:
չէս Որ յետ մանկանց՝ որ ըստ մարմ նոյ·
ս°տանայր մանկունս՝ ըստ աստու ծոյ:
Եւ համօրէն՝ նորին ծնըն դոյ·
յոգնաշաւիղ՝ բարեզար մոյ:
Որք կենդանիք՝ յաստիս լու սոյ·
և որք ննջեն՝ առ աստու ծոյ:
Զամենից հայցել միշտ պահե լոյ·
խաղաղական՝ կենօք բար ւոյ:

Զ.ո

Զոմանց խնդրել՝ ժամանե լոյ·
անճառ կենացն՝ համդերձե լոյ։
Եւ խնդրողին՝ զ՚բանըս դը րոյ·
երիցագոյն՝ եղբօր որդ ւոյ։
Որ ապիրատ՝ յորջորջե լոյ·
ըստ նախնեաց հարցն՝ անուանե լոյ։
Սա եղիցի՝ պատճառ բար ւոյ·
յիմաստութիւն՝ կրթեալ հոգ ւոյ։
՚Ի ստորնայնոցս՝ ամբառնա լոյ·
և յերկնայինս՝ ըն հրպե լոյ։
Եւ բոլորից՝ հնազանդե լոյ·
այսմ աւանդից՝ մծայ նոյ։
Տացէ յմ̃՝ պարգևս բար ւոյ·
այժմ և յաւուրն՝ իւրում վերջ նոյ·
՚Ի փառըս հօր՝ պատիւ որդ ւոյ·
՚ի գոհութիւն՝ տուողին հոգ ւոյ։
Որ միշտ երգի՝ յարարա ծոյ·
յիմանալեացն՝ և ՚ի զ՚գա ւոյ։

Տունք չծէ։

Սրբոյն անուն հայր հաւատոյ,
պճնեալ զարդու մեծ խորհրդոյ։

Նորին բան Ներբողական ՚ի խորան Հո-
գւոյ համայնից. ՚Նորեմաց Արերոյին Տոռեց
տանց Յեւրոպանչեւրան Բառեց:

ԱՅՐՆ ԱՍՏՈՒԾՈՅ
զքեզ մերձա կայ·
լինել խրատէ՝ թէ հաճա տա:
Տեսող գործոց՝ ըզ նա ի― մա·
լսող բանից՝ ծանիր ըզ նա:
Գաղտնիք սրտից՝ յայտ նո րա·
չեն ՚ի ծածուկ՝ այլ յայտնի կայ:
Թէ այս մտօք՝ հայիս ՚ի նա·
անմեղ մնաս՝ միշտ յորա կայ:
Բերնոյն բանից՝ աւէ չա րեաց·
սանձեա՛ զլեզուդ՝ վասն ընկե րաց:

՚Ի

'Ի բերանոյ՝ քո հա՛ն 'ի   բաց·
զ°խօսս աղտեղիս՝ նախատա   նաց։
Նաև 'ի բանս՝ բամբասա   նաց·
դի՛ր պահապան՝ քոյոց շըր   թանց։
Զի ապրեսցիս՝ դու 'ի մե   ղաց·
և յանաշառ՝ դատաստա   նաց։
* Պղծմըն գըրոմք՝ ածայ   ին·
ուսուցանէ՝ խրատել լեզ   ուին։
Ժ Բանք քո նոքօք՝ յարդարես .   ցին·
գործքըդ նոցին՝ հետևես   ցին։
Եւ մի՛ ընդդէմ՝ կալ հրամա   նին·
այլ հնազանդեա՛ց՝ պատուիրա   նին։
Եւ տուրք քո՛ ո՛չ մնը   րին·
'ի ճըշմարիտ՝ ճանապար   հին։
* Դայն դատողին՝ երկնաւո   րի·
խ°րատէ ըզ քեզ՝ ս°պասել յերկ   րի։
Եւ 'ի մարմնոյդ՝ քո վախճա   նի·
, հոգւոյդ կոչման՝ ըն տէրու   նի։
Անալով լինել՝ յանկարծա   կի·
նըման գողոյ՝ 'ի գիշե   րի։
Զի որ սոցին՝ ակընկալ   ցի·
նա 'ի մեղաց՝ ո՛չ յաղթես   ցի։

Եւն

Եղն երգէ միշտ՝ յականջըս   քո·
տալ ըզ համար՝ պարտուցըն   քո։
Որպէս մանկունք՝ ուսման գը   րոյ·
ըզ տախտակին՝ համար տա   լոյ։
Կամ որք վեհից՝ տընտես գոր   ծոյ·
առ՚ի զհամար՝ պահանջե   լոյ։
Քանզի տընտես՝ ես քո հոգ   ւոյ· Ի
և պարգևաց ա͞ծայ   նոյ։
Զայն զուգակից՝ սըմին ծա   ռի՛ր·
որ միշտ ասէ՝ Թէ զօրա   ցի՛ր։
Ի խոր քընոյ՝ մահու զար   Թի՛ր·
և՚ի յանձին՝ քում զ̊գաստա   ցի՛ր։
Յանցաւորաց՝ ըս մի՛ խա   բի՛ր·
յանանց կենաց՝ ըն մի՛ զըր   կի՛ր։
Զարդարու Թի՛՝ այժմ ըզգե   ցի՛ր·
և անդ փառօք՝ պայծառա   ցի՛ր։
Լից լուսոյն՝ հանուրց ծա   գող·
խ̊րատէ լինել՝ միշտ հայե   ցող։
Ըզ մեզս ասէ՝ ատեա՛ և   Թո՛ղ·
և սըրբուԹե̃ց՝ ըն լե՛ր սի   րող։
Զի որպէս չէ՝ խաւար կը   րող·
պայծառ լուսոյ՝ և նըրմա   նող։

Այս

Որպէս հոգին՝ չարեաց գոր ծօղ·
մաքուր լուսոյ՝ չէ ընդու նօղ:
Ըթն ընկերին՝ քո պատա հեալ·
— բարեաց նոցա՝ ինչ յաջո ղեալ:
Լ Խրատէ ըզ քեզ՝ մի՛ յաչա ղել·
մի՛ մախանօք՝ ըզ քեզ այ րել:
Այլ թէ կամիս՝ ասէ հանգ չիլ·
և աստուծոյ՝ հաճոյ լի նել:
Դու գոհութի՛ տուողին յա ւել·
այնմ որ գիտէ՝ հաւասա րել:
Թէոն թագ ասէ՝ արքունա կան·
կամ պետութիւն՝ իշխանա կան:
Թէ ընկալցիս՝ դու ըզ մարդ կան·
մի՛ համարիր՝ քեզ սեպհա կան·
Այլ ըստ հարանց՝ քոց որ ան ցան·
ծա՛նիր և զ°քեզ՝ ծաղկի նը ման:
Նա մի՛ լինիր՝ ամբարտա ւան·
այլ քաղցր և հեզ՝ խոնարհա կան:
Ժամանակեայ՝ կեանքս անցա ւոր·
կարծել չըւոյ՝ քեզ մնա ւոր:
Ո՛չ թէ ՚ի կառս՝ ես թագա ւոր:
և կամ իշխան՝ յոյժ զօրա ւոր·

Հո

Զողջ ծընունդ՝ ես հիւթա ւոր·
յոր դառնալոց՝ ես բ°նակա ւոր։
Ի յղում գործոյ՝ կաս գործա ւոր· Խ
յորմէ կոչիս՝ ոչ կամա ւոր։
'Ի ցասմանէ՝ դու 'ի բաց լեր·
և մի՛ ըզ քեզ՝ ասէ այ րեր·
Եւ մի՛ ըզ բան՝ ըս թինա բեր·
առ 'ի սըրտեդ՝ յառաջ բե րեր։
Մի՛ անողոր՝ ըմ զոք տան ջեր·
մի՛ անիրաւ՝ իրըս գոր ծեր։
Զի մի՛ կըրեսցես՝ զոր ատաց տեր·
զ°տանջելըն 'ի հուր՝ ըն մահա բեր։
Ինքըն լըռել՝ վարդապե տէ·
'ի ցաւագին՝ բարկութե նէ։
Եւ յանհանգիստ՝ տրտմութե նէ·
հանգչիլ ասէ՝ 'ի չար ախ տէ։
Ընկա՛լ ըզ սոյն՝ և 'ի տեառ նէն·
յերանութեանց՝ հեզոց բա նէն։
Ծանի՛ր թէ մերձ է որ դա տէն·
հատուցանել՝ քեզ փոխա րէն։
Խորհըրդակից՝ բարի ե‿ ղեալ·
մերժէ զ°խորհուրդ՝ խորաման կեալ։

Լի

Կ. Լիցէ 'ի քէն՝ նա հեռա ցեալ·
որ յաստուծոյ՝ է ատե ցեալ։
Ճշմարտութե՛ լեր հետև եալ·
ուղիղ խօսից՝ սիրող գը տեալ։
Մինչ զի և բան՝ լոկ ասա ցեալ·
լինել երդման՝ գերազան ցեալ։
Ծանուցանէ՝ յոյժ ծանրա գոյն·
ըզ բան երդման՝ ուրանա լոյն։
Զի թէ փակեաց՝ տ՛րն 'ի յայ ոն·
և 'ի չարէն՝ ասաց ըզ ս°տոյն։
Զինչ առնիցես՝ 'ի յերդըն լոյն·
միշտ 'ի յանուն՝ տ՛ն աստու ծոյն։
Ու այն ս°տութե՛՝ յոլովա գոյն·
որոյ մեղաց՝ չի՛ք վերա գոյն։
Կենըն կենաց՝ զանցաւո րէ·
կըրկին դըրամբք՝ քաղաք ա սէ։
Ընդ մին մըտեր՝ մերկ յարդան դէ·
ընդ միւսն ելցես՝ մերկ յաշխար հէ։
Արդ զի՛նչ օգտիս՝ դու 'ի շա հէ·
'ի քաղաքիս՝ այս վախճա նէ։
Հ. Յորժամ 'ի դըրունս՝ ըն կողոպ տէ·
մահն որ կենաց՝ թըշնամի է։

Հան

Հայեա՛ց ասէ՝ յոյժ այս բա նիս.
և մի՛ զբաղէր՝ միշտ ՚ի սնո տիս։
Մի՛ յապաղեր՝ դու ՚ի չա րիս.
այլ փութախեա՝ փոյթ ՚ի բա րիս։
Զի յորժամ ո՛չ՝ գիտես կո չիս.
և ըստ գործոց՝ քոց պահան ջիս։
Եւ թէ չունիս՝ պատասխա նիս.
յանդղոյս խաւար՝ բանտ արկա նիս։
Ձիոյ ըզ քեզ՝ օրինա կով.
զմարմինդ ՚ի կառ՝ ըն լծե լով։
Եւ կառավար՝ ուղղիչ սան ձով.
զհոգիդ ասէ՝ անդ նըստե լով։
Իսկ անմոլար՝ ճանապար հով.
գընաս յօրէնս՝ տեառըն սի րով։
Յայնժամ յառնել՝ ըն քո մարմ նով.
ընդառաջ նր թռչիս ամ պով։
Պատն ըզէկ առնուլ՝ քեզ զէն ճարտար.
նաւել յայս ծով՝ տայ հըմտա բար։
Իսկ յուզել՝ ալեացն յեր կար. Հ
ընդդէմ կացցե՛ս՝ հըզօրա բար։
Սարեա՛ զհոգւոյդ՝ նաւն անդա դար.
հոգւոյն թևօք՝ առ ՚ի հան ճար։

Զի

Զի՛ հաստատցես՝ անդորրա բար·
յանքոյթ տեղին՝ խաղաղա րար։
Ջ՛են ճառագայթ՝ առ 'ի սըր տեղ·
ասէ ծագեա՝ լուսոյ հան գէտ։
Զ՝բանըս բարիս՝ հեղ 'ի լեզ ուեղ·
զողորմութիւն՝ 'ի ձեռա նեղ։
Բայց յարարչէն՝ քեզ պարգև եղ·
մի՛ փառթարաց՝ փառներ յան պետ։
Թէ ոչ վըճար՝ տաս 'ի յանձ նեղ·
յորժամ խընդրէ՝ 'ի յառա ջեղ։
Մերժել 'ի բաց՝ ասէ 'ի քէն·
զախտըս մեղաց՝ որ 'ի չա րէն։
Զ°պատընկալկանն՝ և զայլն ա մէն·
որով գաղտնի՝ նետիւք խո ցէն։
Յայլ կապարճաց՝ առնու իւր զէն·
'ի գեղեցիկ՝ տեսլեան դի մէն։
ձ Լու հարկանէ՝ զաչօրդ քե զէն·
'ի չարաչար՝ հայեցմա նէն։
Յինէն ասէ՝ մանուկ ըն կալ·
զայս բան խըրատ՝ յաշխարհիս կալ։
Ունայնութեց՝ ըղ քեզ մի տալ·
ս°նոտի խաղիւք՝ անմըտա նալ։

Ր.Ա

Նախ իմաստնոց՝ դուրս գը նալ.
և յուսմանէ՝ մի՛ ձանձրա նալ.
Զի է մի՛ անձինդ՝ տաս զըղջա նալ.
յորժամ հըննար՝ չէ յետ դառ նալ.
Նորոգ ասէ՝ երիտա սարդ. ※
զիմաստութի՛ զ°գեցիր քեզ զարդ.
Մի՛ զ°պատմուճան՝ ըս բազմա զարդ.
որ ըզ տըղայս՝ առնէ զը հարթ.
Նախ ըզ համձար՝ ծերոց և զ°խրատ.
որով յայտնի՝ ձանաչիս մարդ.
Քանզի յիմարն՝ է հոսեալ յարդ.
իսկ իմաստունն՝ որպէս ըզ վարդ.
Շատ է ասէ՝ ո՛վ ծերու նիդ. ※
հնացեալ ալեօք՝ կեալ յաշխար հիդ.
Ժամ է դառնալ՝ այժմ 'ի հո գիդ. Ղ
մինչդեռ 'ի ձեռս՝ է քեզ բա րիդ.
Ծառայեցեր՝ մարմնոյ դե րիդ.
մինչև 'ի յափ՝ ըն տագա նիդ.
Տուր 'ի մնացեալ՝ ժամանա կիդ.
մասն ինչ հոգւոյդ՝ բանակա նիդ.
Ուսուցանէ՝ քեզ դիւրու թբ. ※
և աստ և անդ՝ լի բարու թբ.

Աւ

Սիրել զա͞ծ՝ ճշմարտու Թեամբ.
և զքո ընկերն՝ ըստուգու Թեամբ:
Մերժել ըզ չարն՝ ատելու Թեամբ.
գըրկել զբարին՝ սիրելու Թեամբ:
Պահել զհոգիդ՝ քո սրբու Թեամբ.
և անհըրպարտ՝ խոնարհու Թեամբ:
Զայն չար ասէ՝ զագահու Թիւն.
զի շատ մեղաց՝ է ծնելու Թիւն:
Որ ՚ի նմանէ՝ է սպանու Թիւն.
նա է աւար՝ և գերու Թիւն:
Նոյն սկըսեալ՝ է գողու Թիւն.
և անիրաւ՝ դատողու Թիւն:
Ճ ՚Ի նըմանէ՝ վաշխառու Թիւն.
և ըզ միմեանս՝ ատելու Թիւն:
Պէն պատուիրէ՝ կալ անբամ բաս.
՚ի յայս չարեաց՝ յորում Թէ կաս:
Որ մի հոգւոյդ՝ առնեն վը նաս.
՚ի ձախակողմ՝ ըն կալով դաս:
Եւ մի նախատ՝ ՚ի կենանըս յայս.
յորում զարժանն՝ ումեք ոչ տաս:
Տուր զանցաւորդ՝ զոր ըստա նաս.
և առզանանց՝ ըն յոր գը նաս:

Ո էն

Մինչեւ ատէ՝ զ՚հոգիդ ըզ րովք·
յախտից մեղաց՝ ջերմ արտաս ուօք:
Զի լուէ է լալ՝ աստէն կա մօք·
և անդ ցընծալ՝ մեծաւ փ ռօք:
Բան աստ խընդալ՝ պէսպէս մե ղօք·
և անդ կըրծել՝ խիստ ատա մօք:
Եւ այս սակաւ՝ ժամանա կօք·
և այն յաւէտ՝ անթիւ ա մօք:
Ուայն ռամիկ՝ արանց հա նուրց·
ոչ նախանձել՝ խօրատէ վա րուց:
Եւ գինարբուաց՝ երգոց պա րուց· ձժ
մի՛ հաղորդիլ՝ ըմպոխ բա րուց:
Զի փոխանակ՝ աստէն ծա ղուց·
կոծումն և լաց՝ է անդ նո ցունց:
Ըստ մեծատանն՝ այնմիկ դա սուց·
որ փափաքէր՝ կաթիլ մի ջուրց:
Սեր զաշխարհիս՝ այս ախտա շարժ·
ատել խօրատէ՝ զաղտեղի գարշ:
Եւ թէ մեղաց՝ մի՛ լինիր բաժ·
ախտից տռուամբ՝ ձգել ըզվ՚ի գարշ:
Զի թէ մարմինդ՝ աստացէ վաշ·
հոգիդ հիւանդ՝ լինի և հաշ:

Թէ

Թուէ այժմ ուրախ՝ առնէ և   հրաշ·
այլ յետոյ տայ՝ քեզ մահու   ճաշ։
* Մորք ասէ պիղծ՝ և անա   ռակ·
Տուրն կամացն՝ է յոյժ ներ   հակ։
Նա որ 'ի յայս՝ սէր է հա   մակ·
է աստուծոյ՝ սիրոյն դի   մակ։
Արդ մի՛ ըմպեր՝ խիստ ախոր   ժակ·
զանցաւորին՝ սիրոյ բա   ժակ։
ձի Այլ փոփոխեա՛ զ°մրրրատե   սակ·
յանապականն՝ սէրըն յը   տակ։
* Տիւնըն տէրանց՝ և իշխա   նաց·
խո՛րատ ընծայէ՝ իմաստու   թեանց։
Թուէ մի՛ սիրէք՝ ժողովել   գանձ·
այլ ըզ ժողով՝ բարի ա   րանց։
Ըզ մրտերիմս՝ ըն տէրու   թե՟ց·
և զհետեւօղս՝ ըն քաջու   թե՟ց։
Որք վասըն ձեր՝ 'ի մահ ան   ձանց·
դիմեն կամաւ՝ որպէս 'ի   գանձ։
* Բէն տառ չէ բա՝ նի ըսկըս   ուած·
այլ ակամայ՝ բըռնազբօ   սած։
Բայց դու ղականջդ՝ առընթեր   ած·
թէ զինչ խօսի՝ ըզ մըտաւ   ած։

Սիրեա՛ բոլոր՝ սրտիւ զաստ ուած·
և օրինաց՝ նորին խնամ ած:
Զ հոգիդ պահեա՛՝ յախտից մաք րած·
և՚ի մեղաց՝ միշտ լուա ցած:
Յոն ցուցանէ՝ միւս բան խր րատ·
որ ՚ի չարեաց՝ առնէ ա զատ:
Մի՛ նախանձիր՝ բնաւ ընդ մարդ· ՃԼ
և մի՛ նենգեր՝ զընկեր քո գ աղտ:
Զի աստուծոյ՝ ծածկեալն է յայտ·
և հատուսցէ՝ փոխան քեզ դատ:
Կամ ՚ի յաստի՝ կեանս անընդ հատ·
կամ ՚ի վերջի՝ օրըն հաս տատ:
Դուինն յօդական՝ միայն է տառ·
բայց զոր յօդէ՝ քեզ խրատ դու առ:
Յորժամ մեղաց՝ դառըն պա տառ·
քեզ երևի՝ քաղցր և դիւր առ:
Նախքան զուտել՝ նորա խս պառ·
յիշեա՛ զամօթն՝ և ըզ պատ կառ:
Նուշ չիջանի՝ բոցն որ ՚ի վառ·
և զգօնանոյ՝ միտքըդ յա մառ:
Փիւրըն փառաց՝ է քեզ քա րոզ·
այս խրատական՝ բանից տայ լոյս:

ԺԲ. Ում

Ում թէ սրտիւ՝ լինիս ՚ի յոյզ
և տաս անձին՝ իբրև ըզ բոյս։
Զ հոգիդ մաքուր՝ պահէ և լոյս.
՚ի յաշխարհիս՝ խաւարե‿ լոյս։

Ձէն Նու հանդերձեալ՝ կենաց տայ լոյս.
պըսակ անուն՝ քեզ ընդ հա ձոյս։

* Քէն կատարումն՝ այսըր տա ռից.
տայ ակն ունել՝ աւուրն ե‿ լից։
Ո՛չ ընդ սիրոյ՝ ս°տորակայ ից.
միշտ բևեռել՝ անլոյծ կա պից։
Ն. ժլ ազատիլ՝ յայժմոյս ախ տից.
ընդ քրիստոսի՝ գող խաչա կից.
Լինել սրբոց՝ քաղաքա կից.
և անմարմնոց՝ ըն պարա կից։

* Նորոգ բանիւ՝ այսմիկ հան գէս.
գումարելոց՝ աստ տիրա պէս։
Յորդել տաղիւ՝ հոմերա պէս.
խառնել ՚ի հիւթ՝ ըս հոգե պէս։
Բամեալ ՚ի քեր՝ ըս տարրա պէս.
զանազանեալ՝ տաւիւ յան գէս։
Սա ոչ գիտնոց՝ այլ տղայա պէս.
մանկանց տուաւ՝ նուսխայա պէս։

Լ.

Ի՝ Թագուցեալ՝ նըմանա պէս· *
երից յիմնից՝ խորհըրդա պէս։
Մէ հոգևոր՝ բանըս պէօ պէս· ՃԺ
որոց նըպաստ՝ եղև ներ սէս։

Տուէին Ներսէսի Կլայեցւոյ Ասացեալ բան հաւատոյ՝ վէ տնեղէն և եղէլոյ։

Այբն անըսկիզբն ասէ զա՜ծ·
անեղ բնութի՝ ոչ արա րած։
Յերիս անձին՝ ըս բաժա նած·
ի մի բնութիւն՝ միաւո րած։
Բենըն բնաւից՝ ասէ ան ճառ· *
հաւաման մըտաց՝ գոլ անհը նար։
Զ որդւոյ ծընունդն՝ անեղա բար·
զհոգւոյ բըղխումն՝ աղբիւրա բար·
Գըրրէ ինքեամբ՝ ինիւթ է՝ ի· *
զաննիւթական՝ իմաստ բա նի·
Որ է ա՜ծ էր՝ միշտ կենդա նի·
և է յայժմս՝ և եղէ ցի։

Դայն

Գոյն դաւանէ՝ զերրորդու թեան·
երեք անձինք՝ և մի բնու թեան։
Ո՛չ միութեն՝ 'ի խառնու թեան·
ոչ բաժանմամբն՝ յօտարու թեան։
Երրեակ անձամբ՝ թէ՛ կատա րեալ·
զերրորդութի՝ ըն ծանու ցեալ։
Ժ Ո՛չ քան զերիսն՝ առաւե լեալ·
և ոչ երկուսն՝ կամ մին ե ղեալ։
Զ այս թէ՛ առեալ՝ ըստ եսայ եայ·
'ի սրովբէիցն՝ որպէս և նա։
Երիցըս սուրբ՝ ասել նը մա·
և միանգամ՝ տէր գերա կայ։
Նն հապէս՝ մեզ քարո զէ·
զօրէնս ուսեալ՝ 'ի մովսի սէ։
Թէ ա՞ծ էր՝ 'ի սկըզբան նէ·
և ոչ եղեալ՝ է յումե քէ։
Ըթն ընդ էին՝ հօր զուգա կան·
զորդի ասէ՝ համաբնա կան։
'Ի յովհաննէ՝ ուսեալ զայս բան·
որ որոտայ՝ յաւետա րանն։
Թոն թարգմանէ՝ մեզ տերա բար·
զ՚հոգւոյն բըղխումն՝ անքըննա բար։

Թէ

Ունէ 'ի հօրէ՝ է յատկա բար·
առնու յորդւոյ՝ անճառա բար։
Ժամանակի՝ պարունա կող·
ասէ զա՟ծ՝ գոլ ըստեղ ծող։
Ո՛չ ժամանակ՝ առնա հա սող· Ե
և ո՛չ աճուրց՝ ըզ նա չա փող։
Ին խնկապէս՝ ասէ բա նին·
'ի յոչընչէ՝ ս՟տեղծեալ զեր կնին։
Հաղորդ ընդ հօր՝ է և հո գին·
որով եղեալքս՝ ամէն լի նին։
Լոյսն որ անեղ՝ և գերա զանց·
լուսոյ ասէ՝ սկսա՛ն ս՟տեղծ ո՛ւած։
Նախ առաջին՝ ըզ հրեշտա կաց·
երկրորդ զ՟գալի՝ համատա րած։
Խաւար մածեալ՝ 'ի յանդըն դոց·
ասէ փոխեալ՝ լուսոյն 'ի բոց։
Որով եղև՝ տիւ՛ըն գոր ծոց·
գիշերն հանգիստ քընոյ արթ նոց։
Ծիրն երկնային՝ յերկրորդ ա՟ ւուր·
մեկնեաց ասէ՝ զ՟ջուրն երկնա ւոր։
Իւ յերրորդին՝ տունկք բեւրա ւոր·
յորում և դրախտ՝ ըն լուսա ւոր։

Կա

Կապեաց ասէ՝ զանկապն ըզ լոյս·
'ի չորրորդին՝ յանօթ նիւ թոյս։
Զարեգակնէ՝ և ըզ լուսնոյս·
և զաստեղաց՝ պարուն յօ դոյս։
Հրամանն ասէ արարչա կան·
հան 'ի ծովէ՝ կըրկին կեն դան։
Զայն որ 'ի յօդս՝ են թեւա կան·
և որ 'ի ջուրս՝ ըն լողա կան։
Ձայն տիրական՝ ասէ ե‿ հաս·
առ 'ի ստորին՝ հողանիւ թեայս։
Բղխել յերկրէ՝ չորքոտա նեայս·
զանազանից՝ կենդանեաց դաս։
Պօղեալ խորհուրդ՝ ասէ թա գուն·
երրորդութեան՝ ըն միա բուն։
Մ՟ 'ի հողոյ՝ ստեղծեալ մար դոյն·
առնել պատկեր՝ նըման նո րուն։
Ճ'էն ճառագայթ՝ ասէ փա ռաց·
զգեցոյց մարդոյն՝ զանմահ կե նաց։
Զ կինն 'ի կողէն՝ արար հատ ուած·
օրէնս եդիր՝ պատուիրա նաց։
Սխալ ասէ՝ առ 'ի չա րէն·
ընդ մեր պատուիրն՝ որ յարար չէն։

Ի՟հան

Լոհան խաբմամբ՝ առ 'ի դրախ տէն· Խ
եած յերկիր՝ կայս փըշէ ղէն։
Յայնքան մեղաց՝ ասէ չա րիս·
արկ ըզ բնութիւն՝ հողեղէ նիս։
Մինչ սահանաց՝ բանալ երկ նից·
ծածկել ջըրով՝ զորս 'ի յերկ րիս։
Նոյ յազգէ անդ՝ ասէ ընտ րեալ·
միայն գըտաւ՝ իւրովքն ապ րեալ։
'Ի տապանին՝ զոր էր գոր ծեալ·
յորմէ կըրկին՝ զերկիր լը ցեալ։
Շինուած ասէ՝ զաշտարա կին·
յետ այնորիկ՝ յանդրդնե ին։
Յոր խառնակեալ՝ լեզուք նո ցին·
ձեռամբ իւրեանց՝ զայն քակե ին։
Ուսուցանէ՝ աբրահա մաւ·
Թէ հաւատոյ՝ տան հիմն ե՛ դաւ։
Ուստի ած՝ կերակրե ցաւ·
և աւետեաց՝ որդին տը եաւ։
Չարեօք ասէ՝ մարդկան գոր ծոց·
լըցաւ երկիր պաշտմամբ կը ռոց։
Բայց յակոբեան՝ այն ծընըն դոյ· Ծ
որ յերկաթին՝ մըտին հը նոց։

Պըր

Պրտուեալ տապանն՝ ասէ զՄով սէս·
եւ յակոբայ՝ զարմին հան դէս։
Փրկել զնոսա՝ աստուածա պէս·
յեգիպտոսէ՝ սքանչելա պէս։
Զանաց ասէ՝ առ ննջն ձը գել·
տորըն զորդիս՝ մարդկան փըր կել։
Մատամբն իւրով՝ օրէնս գը րեալ·
և մարգարէս՝ սուրբս առա քեալ։
Ռամիկ ասէ՝ զազգըս մարդ կան·
զի ո՛չ այսու՝ առնա դար ձան։
Մեծագունին՝ կարօտա ցան·
հնարից դեղոց՝ բըժշկա կան։
Սիրով ասէ՝ հայր առա քեաց·
զբանն ընդ մարմին՝ միաւո րեաց·
Զոր և մաքուր՝ կոյսըն կը րեաց·
ծընաւ մարմնով՝ որով փըր կեաց։
Վերնոցըն լոյս՝ ասէ մաք րից·
ծագեաց յաշխարհ՝ այս աստուե րից։
կ Նու հալածեաց՝ զխաւարն յե րից·
ոգւոց փայլեաց՝ լոյս ամե նից։
Տուն տայ ասել՝ բան ծայրա գոյն·
վասըն բանին՝ իմանա լոյն։

Տեա

Տեառըն փառաց՝ խոնարհե լոյն.
մինչև խաչի՝ համբերե լոյն։
Բամ աւետեաց՝ ձայնիւ լի նի.
Թէ և բնութիւն՝ բանի չու նի։
Ասէ որ նընջեացն՝ 'ի տապա նի.
նոյն ազատեաց՝ զորս 'ի բան տի։
Յոն ցընծութիւն՝ մեզ քարո զէ.
զ°միշտ կենդանւոյն՝ յարութե նէ։
Եւ զ°յարութիւն՝ մեր հաստա տէ.
նորին նըման՝ յորժամ գայ ցէ։
Հիւսէ ըզ մեզ՝ ընդ նոյն սի րով.
յօդել 'ի գլուխն՝ ամբառնա լով։
Յայն որ նըստի՝ բ°նութեբ մե րով.
հօր ընդ աջմէ՝ բազմեալ մարմ նով։
Փառաց անճառ՝ լինի գու շակ.
որոց զաստուած՝ սիրեն յըս տակ։
Յորժամ մարմնով՝ ըն մերու նակ. Հ
ծագէ յերկնից՝ որպէս փայ լակ.
Քէն քրիստոսի՝ ձևոյն իւ րով.
զմեզ յորդորէ՝ խաչակցե լով։
Զի և փառաց՝ նորա՛ յու սով.
հաղորդ լիցուք՝ մաքրեալ հոգ ւով։

Նո

✻ ՚Նորոգ մանկունք՝ իմաստու թեան.
տուեք զայս բան՝ ձեզ խրախու թե̃:
Երկնաւորաց՝ ըն գիտու թեան.
և համայնից՝ եղելու թեան:
Բանկերտ էին՝ արարչու թեան.
և փրկական՝ տնօրէնու թեան:
Սիրողք բանի՝ խոհեմու թեան.
զ՚միտըս սորին՝ տուք քննու թեան:
Եւ ճաշեցէք՝ համբերու թեամբ.
քան ըզ մեղու՝ յոյժ քաղցրու թեամբ.
Սակաւ է սա՝ քանակու թեամբ.
և յոգնակի՝ ունակու թեամբ.
՚Ի յիմաստնոց՝ ծանօթու թեան.
որ միտ դընեն՝ վերծանու թեան:
ձ Լին բանի՝ բան գոհու թեան.
մատուցանեմք՝ փառաւորու թեամբ:
զ՚Ներսէս յիշել՝ մի՛ դանդա ղէք.
որք զուարձանայք՝ ՚ի յայս միկ:
Տուք զ՚փոխարէն՝ ըն զոր պար տէք.
զաղօթըս սուրբ՝ զոր պար տէք:

Նորին Տեառն Ներսէսի 'ի խրատ մանկանց Աստուածայնոց 'ի դէմս Այբուբենից տառից Ոտանաւոր չափով։

Այբն առաջին՝ ընդ քեզ տր՛ ղայ·
հանէ զիմաստ՝ ըն գերա կայ։
Երրորդութե՛՝ ըն մերձա կայ·
լինիս երիւք՝ ս°տեղամբք նո րա։
Բնութի բանի՝ 'ի քեզ բըղ խէ·
կաթն իմաստից՝ արբուցա նէ
Ձեռին բերով՝ վարդապե տէ·
ընդ խոնարհելն՝ որդւոյ պատ մէ։
Գիմըն գանձէ՝ քեզ բիւր բա րի·
գրելով զիմաստս՝ 'ի տախտա կի։
Զնա արկ 'ի քոյդ՝ պարանո ցի·
որ պատուականն՝ է քան զոս կի։
Գուարըն բանայ՝ քեզ գիտու թե·
ընդ տաճարին՝ իմաստու թեան։
Բաղխեա և մուտ՝ արիու թեամբ·
մի՛ արտաքոյ՝ մնար հեղգու թեամբ։
Երկնաւորաց՝ ըն տայ ցան կալ·
'ի յերկրայնոցն՝ 'ի բաց դառ նալ։

Ուա

Ժ Ուսմամբ գրոց՝ զուարճա   նալ·
իմաստութեամբ՝ ուրախա   նալ։
Զարթուցանէ՝ ըզ քեզ մա   նուկ·
ձայնիւ՛ հընչմամբ՝ որպէս թըմ   բուկ։
Մի՛ յուսմանէ՝ լինիր տաղ   տուկ·
զի մի՛ տաս վայ՝ անձինդ յա   տուկ։
Ուրանութեցն՝ նախնի գո   լով·
զքեզ հրաւիրէ՝ դաւթեան եր   գով։
Ու ՚ի չարեաց՝ հեռանա   լով·
խորհել յօրէնս՝ տեառըն սի   րով։
Ընդ քեզ խօսի՝ զայս բան խը   րատ·
՚ի յանխրատից՝ ըն կալ ՚ի   զատ։
Զի մի՛ ընկեն՝ զինքեանցն ա   րատ·
՚ի սըրտի քում՝ որպէս զար   մատ։
Թէ միտ դընես՝ ասէ բա   նին·
իմաստութեան՝ սողոմո   նին։
Ո՛չ կարօտիս՝ իմում խրա   տին·
քանզի նովաւ՝ խօսի հո   գին։
Ժուժկալ լինել՝ ասէ յու   սումն·
թէ և ապտակ՝ առնուս յար   բումն։
Ի Հայեաց յօսկին՝ որ ՚ի քօրայ   ումն·
զի ծեծելով՝ առնու զմաք   րումն։

՚Ի

'Ի նանրութեանց՝ ասէ դար   ձիր·
և սնոտ խաղուք՝ մի՛ ըզբա   ղիր։
Ը՞նդ անմիտ մանկանց՝ մի՛ նախան   ձիր·
այլ իմաստնոց՝ նըմանե   ցիր։
Լո՛ւր ասէ հօր՝ քո խըրա   տու·
լե՛ր օրինաց՝ մօր քո հը   լու։
Մարդասպետին՝ հնազանդ կաց   դու·
յորմէ շահիս՝ բան լուսա   տու։
Խրատէ խաղաղ՝ ընդ ս՟բ գը   րոց·
մի՛ ընդ անմիտս՝ ըն տըղայ   ոց։
Աւ ընդ բանից՝ մեծ իմաստ   նոց·
փոխան վիճմանցն՝ ըզ չար յի   շոց։
Ծուլու նըման՝ ասէ զի   մաստ·
որ 'ի յերկնից՝ իջեալ է   աստ։
Բա՛ց ըզ հոգւոյդ՝ քո առա   գաստ·
ծըծել մըտօք՝ ըդ լե՛ր պատ   րաստ։
Կաթիլ միայն՝ թէ առնու   ցուս·
'ի ջըրոյն կենաց՝ որպէս մե   ղուս։
Ո՛չ ծարա՛ւիս՝ ասէ յայժ   մուս·
այլ և գետոց՝ բըղխես ա֊   ռուս։
Հայեաց ասէ՝ մանուկ և   տես·
զինչ 'ի տախտակն՝ ըդ գծագը   րես։

Զի մոլեկսի՛ դու նման ես·
զգիրս աստուծոյ՝ կրկին գը րես։
Զայնէ առ քեզ՝ մանուկ ու շիմ·
Թէ ականջօք՝ լու՛ր ըզ բանս իմ։
Ուսման գըրոց՝ լե՛ր մըտա րիմ·
և բարձրանաս՝ դու՛ ՚ի յեր կին։
Ղամբար վառէ՛ քեզ լուսա ծոր·
եթէ իցես՝ մարդ մըտա ծոր։
Կըրթեա՛ց յիմաստ՝ ըս հոգև որ·
որով լինիս՝ դու՛ երկնա ծոր։
Ջ՛էն ճանաչել՝ տայ ըզ հան ճար·
ըստ առակաց՝ բանին յար մար։
Որով խորատիս՝ լինել ար դար·
և աստուծոյ՝ հաճոյա‿ րար։
Մատուցանէ՛ քեզ օրի նակ·
զոր ՚ի մանկանց՝ բարեաց ու նակ։
խ Ըզ դանիէլ՝ մանուկ յըս տակ·
որ և ցանկայր՝ նմա հրեշ տակ։
Յիշեա՛ ասէ՝ զ°մանկունս ե‿ րիս·
զաշակերտաւորսն՝ դանիէ լիս։
Զի թէ նման՝ նոցա մաք րիս·
՚ի հուր մեղաց՝ ոչ այրե ցիս։

Նա

Նայեա՛ և տե՛ս՝ ասէ զ՚յոյլ սէփ.
ընդ հրեշտակաց՝ նըմանն ՚ի դէպ։
Պահեա՛ և դու՝ ընդ քեզ ան վրէպ.
եգիպտուհւոյն՝ ախտին հան դէպ։
Շնորհաց ասէ՝ թէ ես սի րօղ.
դու իմաստնոց՝ լե՛ր հետև օղ։
Որք առ իմաստն՝ են փախա գօղ.
մինչև ՚ի մահ՝ եղեն ձրգ նօղ։
Ո՛վ դու ասէ՝ մանուկդ ՚ի բոյս.
նըման ա՛ռ քեզ՝ զեղխան ոս։
Որ ՚ի մաշկեակ՝ ըն հրպե‿ լոյս.
եթող ընդ սէր՝ ըստորնայ նոյս։
Զարչարանաց՝ ասէ համ բե՛ր.
պանդըխտութե՛՝ ժուժկալ դու լե՛ր։
Թէ հարկանիս՝ մի՛ երկմը տեր. Ծ
վասն իմաստից՝ ըն շահա բեր։
Պէն պատուիրէ՝ պարկեշտ լի նել.
մի՛ զորովայն՝ ընդ խրձո ղել։
Մի՛ ընդ գինի՛ ըմբնա՛ սի րել.
մի՛ տարաժամ՝ զըերանդ յա ծել։
Սանի՛ հացես՝ ասէ շնոր հաց.
մի՛ ծոյլ կենալ՝ և դեգե րած։

Մի՛

Մի՛ սիրեր քուն՝ դանդաղա նաց.
մի՛ արթնութիւն՝ ըղձաղա նաց։
Յաւէրժ հանէ՝ զ՚քեզ ՚ի բար ձուն.
գրնալ հոգւով՝ ընդ իմաս տուն։
Թէ զանձն քո՝ տաս ՚ի ձը գուն.
ելցես յիմաստ՝ ըս գերա բուն։
Սիրել ասէ՝ ըզ՚նիւթ ուս ման.
պխոհեմութիւն՝ ասեմ և զ՚ջան։
Ըմլ և զ՚խորհուրդ՝ ըս մաքրա կան.
որով հոգւք՝ ըն զօրա նան.
Վարք աշխարհիս՝ այս ծանու ցեալ.
Թէ է ներհակ՝ ուսման ե‿ զեալ։
կ Օի որ ախտիւ՝ զհոգին զան գեալ.
նա ՚ի շնորհաց՝ հոգւոյն զա տեալ։
Տայ քեզ խըրատ՝ բան հոգև որ.
պահել զհոգիդ՝ քո զգուշա ւոր։
Մի՛ յոք հրպել՝ արատա ւոր.
և մի՛ ունել՝ չար մեղձա ւոր։
Բաբունաբար՝ վարդապե տէ.
քեզ ըզ բարիս՝ ուսուցա նէ։
Ջնաջանդ լինել՝ ծերոց ա‿ սէ.
որպէս օրէն՝ ըն պահան ջէ։

Յածուն ասէ՝ խոնարհա միտ·
լե՛ր առ ընկեր՝ ըն բարե միտ։
Նու ոչ հրպարտ՝ բարուք և բերտ·
Թէ և շնորհ՝ ունիս յո գիրդ։
Դիւսէ ընդ այս՝ բանս յար մար։
մի՛ շատ խօսել՝ և վայրա պար·
Մի՛ ծիծաղել անկարգա բար·
մի՛ վիճաբան՝ լինել և չար։
Փութա՛ ասէ՝ վարժել ան դուլ·
և ՚ի շնորհաց՝ չլինիս ա‿ մուլ։
Նու թէ մտօքդ՝ ես բութ և գուլ·
ջանի՛ւ զուսում՝ ըն կեր և կուլ։
Քեզ համարել՝ տայ բարե կամ·
որք վասն ուսման՝ հարուն քեզ զան։
Քանզի ապտակ՝ և գա՛ւա զան·
յետոյ բազում՝ փառս քեզ տան։
Նախանձելի՝ մարդկան լի նիս·
Թէ զ°վերոյ գրեալդ՝ ՚ի միտ ու նիս։
Նոյն բե՛ր մանուկ՝ զունկըն քո յիս·
լո՛ւր և անսա՛՝ իմում բա նիս։
Բարուն լինիմ՝ բըղխմամբ սըր տիս·
ուսուցանեմ՝ քեզ ըզ բա րիս։

Ժ·Թ· Ա՛

Սիրեալ զուսումն՝ որով պատ ուիս·
՚ի յերկնայնոցն՝ և ՚ի յերկ րիս։
Երանելի՝ և մեծ լի նիս·
եթէ զերկիւղ՝ տեառն ուսա նիս։
Սիրոյ ՚ի բա́ց՝ լեր յաշխար հիս·
և յաստուծոյ՝ սէրըն վա ռիս։
Ինձ լո́ւր որդեակ՝ հօր քո խ°րա տիս·
և յուսմանէ՝ մի՛ ծուլաս ցիս։
Ճ Եթէ ՚ի յայս՝ սէր բորբո քիս·
անանց կենաց՝ ժառանգ լի նիս։

Նորին Տեառն Ներսէսի Կլայեցւոյ Բան Մաղթանաց։

Ա͞ծ անեղ՝ անհասա կայ·
հայր գթութե͞ց՝ ինձ ողոր մեա́։
Բանդ ՚ի հօրէ՝ անձառ ծը նունդ·
որ մարմնացար՝ ՚ի յիս գը թա́։
Դովեալ հոգիդ՝ սուրբ աստու ծոյ·
որ նորոգող՝ ես ողոր մեա́։
Դաւանողիս՝ ա͞ծու թեանդ·
երրորդութիւն՝ մ͞է յիս գը թա́։
Երկ

Երկնաւորաց՝ և անմա հից·
բանիւ ստեղծող՝ ինձ ողոր մեա։
Զազգըս մարդկան՝ յօրինե ցեր·
ձեռամբ պատկեր՝ քո յիս գը թեա։
Էրանուհւոյ՝ ա̄ծած նին·
ս̄բ ծնընդեամբն՝ ինձ ողոր մեա։
Ընտրեալ մեծի՝ կարապե տին·
մըկրտութեամբ՝ ըն յիս գը թեա։
Թագաւորացն՝ ընդ քեզ յեր կինս·
առաքելոցն՝ ինձ ողոր մեա։
Ժառանգողացն՝ ըզ կեանսդ ան ճառ· ժ
աղաչանօքն՝ 'ի յիս գը թեա։
Իւրաքանչիւր՝ քոց սիրո ղացն·
մաքուր հայցմամբն՝ ինձ ողոր մեա։
Լուսապըսակ՝ քոց վըկա յից·
հեղմամբ արեան՝ ըն յիս գը թեա։
Խաչակցելոցն՝ ընդ քեզ հոգ ւով·
պաղատանօքն՝ ինձ ողոր մեա։
Ծարաւելոցն՝ յաղբեւր սի րոյդ·
արբո՛ և զիս՝ և յիս գը թեա·
Կենարարին՝ չարչարա նօք·
որ յաղագս իմ՝ ինձ ողոր մեա։

Հար

Հարմամբ ծնօտի՝ քո ապտա կին·
'ի ծառայէն՝ 'ի մեզ գը թա։
Ձաղաղանօքն՝ 'ի զինուո րացն·
և եղեգամբն՝ ինձ ողոր մեա։
Ղօղանջանօք՝ հայհոյու թեան·
և փառըն թ°քոյն՝ 'ի մեզ գը թա։
Ճշմարտապէս՝ խաչելու թեամբդ·
անպարտականդ՝ ինձ ողոր մեա։
ի Մածմամբ մարմնոյդ՝ 'ի փայտ խա չին·
սուրբ բևեռօքն՝ 'ի մեզ գը թա։
Յանպարտական կողէդ հոս ման·
արեամբ և ջրով՝ ըն զիս լը ւա։
Նորոգելով՝ 'ի հնու թե նէ·
կողիւ պատրեալ՝ հինն ադա մայ։
Շարժմամբ ահի՝ երկրի հի մանց·
անշիջութեամբ՝ քով ողոր մեա։
Որ զմարդկային հոգիդ յա ւանդ·
ետուր առ հայր՝ քո մեզ գը թա։
Չարչարանօքն՝ անարգա բար·
համբերելովն՝ ինձ ողոր մեա։
Պսակաւ փշոցն՝ ըզ փուշ մե ղաց·
բարձեր 'ի մէնջ՝ և մեզ գը թա։

Ս ամ

Ռամբեալ վ՛ս իմ ՚ի ծարաւ ւ՛էն·
զ՚դառըն լեղին՝ ինձ ողոր մեաւ։
Սեւոյին քաղցու՝ մեզ արբու ցեր·
մարմնով հարեամբըդ՝ ՚ի խաչ գըլ թաւ։
Սիրով եդար՝ և արտաս ուօք·
՚ի տապանին՝ ինձ ողոր մեաւ։
Վերաբերեր՝ քո յարու թեամբդ·
զմարդիկք ՚ի կեանս՝ ՚ի խաչ գըլ թաւ։
Տէր ըզ բնութիս՝ արձակե ցեր·
և արձակիս՝ այժմ ողոր մեաւ։
Րոտեմ զմարմինս՝ իմ ընդ հող ւոյս·
՚ի գալըստեան՝ քո խաչ գըլ թաւ։
Ցընծալ բերկրել՝ յուսով քոյ ին·
ծնընդեամբըն քո՝ ինձ՝ ողոր մեաւ։
Ւիւսամբ փառաց՝ պըսակե լոց·
աղաչանօքն՝ ըն խաչ գըլ թաւ։
Փըրկիչ յորժամ՝ գայցես փա ռօք·
զիս նորոգեա՛ ՝ և ողոր մեաւ։
Քեզ գոհութի՛ երգեմք ընդ հօր·
և ընդ հոգւոյդ՝ այժմ յարա կայ·

Տունք: ԼԴ

Տէր

Տեառն Ներսիսի հայոց կաթողիկոսի բան հոմերական ասացեալ Յեղափոխական տա-կացն տողամանի ըստ տառից Այբուբենից։

Ածեղէն՝ հոգւոյն 'ի սմա·
խաղաղութե՝ անուն որ քա։
Բարբառեցաւ՝ իմաստութե՟·
զորդիս խրատեաց՝ ըզգօնու թեամբ։
Գեղեցկագիր՝ բանին 'ի կարգ·
գրիչ եղև՝ հոգւոյն ա- րագ։
Դաւթի որդի՝ վեհ քան ըզ մարդ·
մարգարէին՝ աստուածա զարդ։
Երրեակ տառի՝ վերաբե րէ·
զ°մարդիկ յերկին՝ ըս մակագ րէ։
Զ°գեստ արկանէ՝ տ°ղայոց բե հեզ·
հնազանդ լինել՝ ըն հօր և հեզ։
Էին շնորհօք՝ պարսակ կա պէ·
մանեակ ոսկի՝ զ°պարանո ցէ։
Ըստ մանկական՝ տիոց նո ցա·
նոյն և խոստում՝ ըն յարա կա։
Թմբրեալ զհոգիս՝ առնէ զը ւարթ·
յայս չանկանել՝ դառն յորո գայթ։

Ժա

Ժամանակեայ՝ կենցաղըս յոյժ. Ժ
սաէ զանկեալսն՝ ՚ի սմա ան բուժ:
Իբրև երազ՝ խոր գիշե րի.
կամ պղպջակ՝ ինչ կաթուա ծի.
Լայն ճանապարհ՝ ըն հետև ել.
տանի ՚ի գուբ՝ խորին ա նել:
Խորասուզեալ՝ մանկանցն ՚ի յուխ.
խրատ ընծայէ՝ սա հոգե բուղխ:
Ծածուկ բարեաւ խորհրդա զգած.
միշտ ՚ի յոգւոյ՝ ունիլ զաստ ուած:
Կենդարարին՝ սպասել հա մակ.
ոչ մոռանալ՝ զսուրբ զյիշա տակ:
Հայել վերջին՝ օրն և ՚ի մահ.
Ա ՚ի սպառնալեացն՝ երկիւղ և ահ:
Ձայնըն հաւուն՝ յոյժ դերա պանծ.
որով գայցեն՝ մեռեալքն ՚ի դարձ:
Ղօղեալ սարսեն՝ դըստերքն ՚ի խաղ.
ողբան տըկար՝ ձայնիւ նը հաղ:
Ճառագայթէց՝ լուսոյն ճա ճանչ.
լուսին աստեղք՝ ճեմեն զո հարճ:
Մեծին ծագմամբ՝ չփայլեն այ լուս. Ի
մինչ փայլակէ՝ լոյսն անպա տուս:

Յայն

Յայնժամ թռչէին՝ 'ի կառս ամ պոյ·
արդարք նըման՝ խիստ մարա խոյ:
Նըշին ծաղկէ՝ գուշակ գար նան·
գունով պըճնէին՝ վըկայքն ա- րեան:
Շըրջէին կոծով՝ գ°նացողքըն գարշ·
կապար մեղացն՝ անկցին 'ի քարշ:
Որք 'ի բարձունս՝ հային լու սոյ·
ախշէին դողան՝ յահեղ բո ցոյ:
Չէ՛ պիտանի՝ արծաթըն յինչ·
և ոչ ոսկւոյ՝ գեղ զարդա րինչ:
Պարողն անու՛ոյ՝ հասցէ վը րէպ·
պատկեր եօթանց՝ դարուցս 'ի դէպ:
Ջըրոյն կենաց՝ սափորն 'ի մէնջ·
այն խորտակէ՝ յաղբերըն մէջ:
Ոահեալ սըրբոց՝ ըն լուսա վառ·
գնասցեն յերկինս՝ 'ի տունն ան ճառ:
Սա միջակէն՝ է խ°րատ մարդ ոյս·
յորժամ շարժի՝ ախտիցըն բոյս:
Վերադառնան՝ ներհուն բա նով·
երգել զիմաստ՝ երրորդ տա ռով:
Տիրականի՝ մաքէնս ա- զատ·
որ յերկրայնոց՝ կըրեցս 'ի զատ:

Բա

Րաբունական՝ սիրոյն տի պար·
կացուցանէ՝ անմիջա բար։
Յընթաւ բերկրել՝ ընդ հրեշտա կաց·
՚ի յառագաստն՝ օրիոր դաց։
Լուսակ հարսին՝ սիրով կի զու·
մարգարտահեռ՝ և լուսա տու։
Փեսայն իջմամբ՝ ցօղատա րափ·
համբուրէ զոտիս՝ ըն լուսոյ արփի։
Որդր կոչելով՝ ա՟ծա կառք·
յաննիւթական՝ տարեալ քա ղաք·

Տունք ԼՂ

Ընտրողականքն տուելոյ Յիշատակի։

Քաղցրագունի այս բաղձանօք·
լըցեալ հոգիս՝ խանդար մեղօք։
Փափաքեցայ՝ սրտատառ բուխ·
ներքուէս բնաւ՛ից՝ բարեաց ան փոխ։
Իւրաքանչիւր՝ բան կենսա տու·
պէսպէս ցաւ՛ոց՝ իմ դեղա տու։
Յընթամ հոգւով՝ մինչ կարդե ցից·
Թէպէտ և ո՟բ՝ ոչ եմ յախ տից։

Րոտէ

Ուտէ զմարմինն՝ ըս հոգև որ.
զմիտըս գործէ՝ բանից աղ բեւր
Տանել զանտեան՝ ամենա գետ.
հայել յաննիւթ՝ լոյսն որպէս դէտ.
Վասն այսորիկ՝ տաժանե լով.
ձեռամբ ըզ սա՝ գըծագրե լով.
Ստացուած բարեաց՝ երևե լոյս.
և յետ մահու՝ յիշումն և յոյս.
Ուեստին քաղցու՝ կենաց բար բառ.
պտղաբերէ՝ անմահ այս ծառ.
Ժ Ջերմ արտասուս՝ ջուր կաթուա ծով.
՚ի լըսողաց՝ հոսէ յոգ ւով.
Պատան վերաց՝ լինի և կապ.
թէ ոք սըմին՝ լինի պա րապ.
Չէ՛ նախանձոտ՝ սա ուսու ցէք.
քանզի ձրրի՝ է պարգև ինք.
Որ ոք մըտաց՝ ըզ բերա նոր.
դուռըն բանայ՝ այս հանձա րոր.
Շնորհէ յաւատ՝ գանձուցն իւր ուշ.
իւղով մարզէ՝ ՚ի հոտ ա‿ նոյշ.
Նարդոս քըրքում՝ զմուռ ը̄ հալ ունին.
կաղմէ քաւիւք՝ զաւաքի նինն.

Յան

Յանդաստանէ՝ բերեալ խըն կոյ·
մեռելութե՝ ախտից մարմ նոյ։
Մ՝երժէ 'ի բաց՝ զախտըս տար տամ·
գործովք բարեաց՝ առնէ փառ թամ։
Ճ՚առից սորա՝ լըսել պատ շաճ
կենդանի ձայն՝ հընչէ յա կանջ·
Պ՚ամբար լուսոյ՝ մըտաց նը ւաղ·
նեխեալ հոգւոց՝ լինելով աղ։
Ձիոյ նըման՝ մեծատանց սանձ· ի
և աղքատաց՝ իմաստից գանձ
Հ՚աց հանճարոյ՝ սորա ան մահ·
եկա՛յք կերայք՝ սովեալք 'ի մահ·
Կացցէ 'ի սիրտ՝ ըս ձեր յըս տակ·
խառնարանին՝ անմահ բա ժակ։
Տ՚արածեցայ՝ բանիցս ան բիծ·
և տարփացոյ՝ գ°րոշմել 'ի գիծ·
Խանդակաթեալ՝ սաստ միջա մուխ·
հասի յաւարտ՝ վախճան կա նուխ։
Լ՚ըցի զըղձումն՝ իմ անձկա ցեալ·
'ի սոյն ժամու՝ վարժմամբ կըր թեալ։
'Ի ժամանակս՝ յոյժ անբա րի·
մինչ գերմանիկն՝ առեալ լը նի·

Ժա

Ժամանեցին՝ աշխարհի գոյժ․
քրիստոնէից՝ գուժ ա՜ նոյժ։
Թուական Հայոց՝ հինգ հարիւր ութ․
նա և ութսուն՝ երկուք և ութ։
Ընտրեալ գըլուխ՝ գոյր Հայկա զէն․
գրիգորիոս՝ պալհաւուն ին։
Նոր ՚ի յաթոռ՝ լոյս ՚ի լու սէ․
Շնորհօք լցեալ՝ ՚ի քրիստո սէ։
Զարմ և ժառանգ՝ հօրն անձի ազ․
համանըման՝ և ո՛չ նը ւազ։
Եղբայր երէց՝ գոլ յարգան դէ․
իմ ներսեսի՝ որ զայս հըն չէ։
Պարձեալ եղբարց՝ երկուց ծը նունդ․
ըստ աշխարհի՝ գոլ բարես նունդ։
խ Պողեալ փախի՝ իշխանն ա՜ ւոյգ․
և զօրավար՝ ընտրեալ ՚ի կարգ։
Բայց և ծնողաց՝ մեր հանդերձ քեր բ․
լեցի միշուին՝ յաւուրն ա՜ ներբ։
Աւարտ բանիս՝ տէր ողոր մեա՛։
առ հասարակ՝ մեզ և նո ցա։

******

Սէր

Մ_էրսաթին յաւելուած ըստ անուան ծաղկա-
ղին եւ ըստ անուան գծողի նախագիծ տառէ։

Սա՛ մարգարէ՝ ածա բան.
եւ իմաստուն՝ յոյժ խոհական։
Սա օրինակ՝ է աննը ման.
տողամծնեն՝ ճըշմարտու Թեան։
Սա ՚ի հօրէն՝ իւր սեպհա կան.
առնու ըզ Թագն՝ եւ զգաւա զան։
Սապէս եւ տէրն՝ յիւր հայրա կան.
նըստեալ յաթոռ՝ ածա կան։
Ունի լինել՝ այն Թագա ւոր.
երկու կանանց՝ նախ դասա ւոր։
Որ վերծուած՝ վաղակա ւոր.
եցոյց զարեան՝ ըն մերձա ւոր։
Որպէս եւ տէրն՝ իմ դասա ւոր.
խաչիւ՛ զիշխան՝ ըն բըռնա ւոր։
Որով կըրկին՝ գայ ահա ւոր.
դատել ըզ սեռ՝ ըս բանա ւոր։
Պ_ամբարախայլ՝ շինեաց տա ճար.
այս տողամծն՝ խորանա յար։ ծ
Լ_ուր երկաթոյ՝ ՟հընչեալ ՚ի քար.
ըոյս օրինացն՝ ՚ի ն՟մա բնա բար։

Լաւագոյն լոյծ՝ քան զայս տա ձար·
զա՛ռ 'ի կուսէն՝ մարմին ա- ռար։
Լերանց նըման՝ անշարժա բար·
զե՛կեղեցւոյ՝ կանգնեալ կա մար։
Ունել ունէր՝ սա սըխրա լի·
խաղաղութեան՝ անուն բա րի·
Որով յաղթող՝ բազմեալ նըս տի·
յերուսաղէմ՝ որ յաշխար հի։
Ուստի և տէր՝ ըն մեր լի նի·
խաղաղութիւն՝ որոց յերկ րի։
Ո՛չ մարմնական՝ որպէս ա- սի·
այլ անմարմնոց՝ որք 'ի մարմ նի։
Մեծախախագ՝ տենչմամբ ըղ ցան·
տըլան դըրշխոյն՝ որ 'ի հա րան։
Մինչ զի ծագաց՝ երկրէ չո գան·
յիմաստութեան՝ սորա համ բան։
Մեծ քան ըզ սա՝ տէրն ասա ցան·
որով զհրեայս՝ ըն գատե ցան։
ի Միոյն փոխան՝ ժողովս ան բան·
առ տէրըն մեր՝ հաւաքե ցան։
Ո՛չ համեմատ՝ երկրածը նաց·
բանն աստուծոյ՝ ըզ նա ա- սաց։

Ո՛չ

Ո՛չ ՚ի նախնեաց՝ Թագաւո րաց.
ո՛չ յապագայց՝ բռնաւո րաց.
Ո՛չ մարմնական՝ միայն փա ռաց.
կամ հեշտութեանց՝ անցաւո րաց.
Ունի զիմաստ՝ ըս գերա պանծ.
զոր վերագոյն՝ ծանեաք բազ մաց։
Նոյն ինձ ըզ բանն՝ ա̃ծ ի— մա՛.
անզուգական՝ գոլով մը մա։
Նա ՚ի յերկրէս՝ ըստորա կայ.
տէրն ՚ի յերկնից՝ իջեալ առ քայ։
Նըմա զիմաստ՝ ըն չափով տայ.
զ՞հօրն իւր ունի՝ ինքն անխը նայ։
Նա կորուսեալ՝ զոր ետ նը մա.
սա շ՞նորհըս տայ՝ որք յագա մայ։
Նըմանաբար՝ խորհուրդ խո րին. ✻
յայտնի և միւսն՝ անուն նո րին։
Ակայք տեսցուք՝ զիմաստ բա նին. Լ
ըզ միտս անուն՝ ժողովո ղին։
Բայց զհանճար՝ ըս սա ՚ի ս՞մին.
զիմաստութեանց՝ ըզ պիտա նին։
Սիրով զորդիսն՝ իսրայե լին.
ժողովելով՝ զամենե սին։

Ի տեսանել՝ զայս առ միրկ չին.
ճրշմարտապէս՝ ժողովո ղին:
Սարտուցելոց՝ ազդմամբ հա ռին.
բերող զորդիսն՝ ՚ի միա սին:
՚Ի խորանէ՝ աստ ըստո րին.
յերուսաղէմ՝ հանէ վե րին:
Բայց և ըզ շ՛նորհ՝ ածայ ին.
զոր բաժանէ՝ մասունս հո գին:
Աշակերտաց՝ շ՛նորհէ բա նին.
նոքօք ծնընդոց՝ աւազա նին:
Ներսէս ծառայ՝ ո՛նըդ վեր ջին.
հայցեմ յառատ՝ շ՛նորհեդ կըր կին:
Սըրբել զ՛հոգիս՝ յախտից հա րին.
տաճար առնել՝ քեզ վերըս տին:
խ Իւրդ միում՝ երրեակ ան ձին.
երգել միշտ փառս՝ ընդ սրովբէ ին:

Նորին Տեառն Ներսիսի Թուղթն մխիթարութեան․ Որ ած եղեան տրտմե-չեան․ Առ որդւոյ եղբօր պատուածոյ մեռելոյ։

Անտես է կոյսն՝ ածայ ին․
ըստ առաքելոյ՝ անսուտ բանին։
Բայց որք բանան՝ զաչըս սըր տին․
այնք հաւատով՝ ՚ի նա հայ ին։
Գանձեն զաննիւթ՝ գանձն ՚ի յո գին․
և ոչ ցանկան՝ նիւթակա նին։
Գիտեն զաշխարհ՝ ըն զայն վէ րին․
ուր ոչ է սուգ՝ ոչ տըրտմու թիւն։
Իսկ թէ դու զ՛մէգ՝ մեղաց մը թին․
մաքրես հոգւոյդ՝ աչաց բը բին։
Զ՛մանուկ տըղայն՝ քո զ՛բաղձա լին․
այլ ոչ ողբաս՝ կըսկըծա գին։
Երանելեաց՝ ըն քաղա քին․
զնա բնակակից՝ նայիս նո ցին։
Ընդ հրեշտակացն՝ իննեակ դա սին․
և անդրանկաց՝ գրելոց յեր կին։

Ի Թա

Թագազարմից՝ լոյս երա մին·
համապայծառ՝ է պանծա լին։
ժ Ժառանգ վերին՝ ըն սիօ նին·
ժառանգակից՝ որդւոց նո ցին։
Ի գիրկըս հօրն՝ է գրգուե լին·
յոյժ գերագոյն անառա կլին։
Յոյս աշխարհի՝ հօր միած նին·
քեղբայրութիւն՝ հրաշխի լին։
Խընդամ մեծաւ այսու յու սով·
մ°թափեմ ՚ի մ°գոյդ՝ ըմխոփե լով։
Ծանի՛ր զընութի՝ ըս մեր մարմ նով·
մահկանացու՝ անդարձ վըճ ռով·
Կա՛ց ՚ի կանգուն՝ օրինա կով·
զոր մեզ ետուն՝ հարքըն գը րով։
Հայեա՛ց յարէլ՝ արեամբ մա հով·
հօրն առաջի մեռանե լով։
Ձեզ զաբրահամ տիպ առնե լով·
զորդին տ°ու՜ողին՝ նուիրե լով։
Պամբար մանկանցն՝ ողջակի զով·
զմինն ընդ երիս՝ ընծայե լով։
Ճ°ոխացելոց՝ խորին Թը ՜ռով·
մանկանցն եօթանց՝ նըմանե լով։

Մա

Մակաբէեանցն՝ մօրն Շմու նով. Ի
զօրս աստուծոյ՝ տայր ցընծա լով:
Յիշեա՛ և զկեանք՝ ըն տապա նով.
ըզ մարդկան մահ՝ մեռանե լով:
՚Նոյն ՚ի յերկիր՝ որ յառնե լով.
և մեզ ետ յոյս՝ նըմանե լով:
Շինէ զ՚քակեալս՝ նորոգե լով.
յանմահ բնութիւն՝ փոփոխե լով:
Որք հինգ տաղանդ՝ պատուիրա նով.
շահին ըզ գործս՝ ըն հաւա տով:
Չարք որ չարեացն՝ են գործա րան.
յառնեն ՚ի մահն՝ անմահա կան:
Պատին բոցովն՝ անշիջա կան.
ուտին յորդանցն՝ որ անվախ ճան:
Ջերմ արտասուաց՝ կարօտա նան.
որ անօգուտ՝ է յետ մահ ուան:
Ռամից վարուց՝ հետևե ցան.
փառն այնորիկ՝ անդադա րան:
Սուրբ տըղայքն՝ ոչ լալոյ ձայն.
այլ երգ խընդման՝ վայելչա կան:
Վա՜յ որոյ զգոյն՝ ըզ տըխրա կան. Լ
սեաւ ըզգեստիդ՝ ՚ի յանձնեդ հան.

Տրտ

Տրտմական կիրքն՝ առցեն վախ ճան·
դառն արտասուք՝ ձեր և կա կան·
Բոսեմ զերկունս՝ ըղ Թախծա կան·
զոր մահ մանկան՝ ըն ձեզ ծը նան։
Յո՛յց զակամայդ՝ կամայա կան·
տալ ս°տեղծօղին՝ յօժարա կան։
Լուծեալ մարմնոյդ՝ որ ՚ի տա պան·
ծանի՛ր զհոգին՝ յերկնից խո րան։
Փառօք փայլէ՝ յարքայու Թեան·
ծագէ նըման՝ արեգա կան։
Քեզ մըխիթար՝ սակա՛ւ այս բան·
չափով տառից՝ ըս հայկա կան։
* Նայեա՛ց զոր ես՝ քեզ Թագնա բար·
հայրըն գըԹած՝ և բարե բար։
Եհան զորդին՝ քո յերկրէ չար·
՚ի հ°րեշտակաց՝ բիւրուցըն պար։
Բենականն՝ լուսոյն ան ճառ·
հուպ և տեսօղ՝ ըղ նա ա‿ ռար։
խ Սրբոցն որ անդ՝ համագու մար·
և ընտրելոց՝ ըն հա՛ւա սար։
Եթէ յայս յոյս՝ ունիս հան ճար·
լինիս հոգւով՝ դու անմո լար։

Սըր

Սրտիդ կրրակն՝ որ կայ 'ի վառ.
փոխի 'ի ցօղ՝ զուարթա‿ բար:
'Ի բաց դիր այժմ՝ ըզ սգոյդ խաւար.
որ անյուսիցն՝ է տըրտմա‿ բար:
Նա դու ընկալ՝ զսոյն անվըր թար.
զյուսացելոցն՝ զուարճա‿ բար:
Կենդանին էր՝ և կենա‿ բար.
այն որ ձայնիւ՝ կոչեաց զդա զար:
Սա քեզ գոչէ՝ ա̃ծա բար.
լուծցէ ըզ սուգ՝ քո և զաչ խար:
Թագաւորըն՝ կամա‿ բար.
որ զմարեմանսն՝ ուրախ ա‿ բար:
Ուրախութիւն՝ քեզ անվըր ձար.
պարգևեսցէ՝ ա̃ծա բար:
Պօղէջ զարտօսր՝ ըն զայն էր կար.
արտասուելով՝ ըն մարդկա բար:
'Ի քէն բարձցէ՝ ըզ սգոյդ խաւար. ֆ
Նովին բանիւ՝ կենդանա‿ բար:
Կտաւոց մահուն՝ մարմնապա տար.
վըրշամակին՝ այն մահա‿ բար:
Որ քո յուսոյն՝ անյոյս ա‿ բար.
և հաւատոյդ՝ ծածկոյթ ար կար:

Սաս

Սաստեա՛ նոցին՝ և զանիծ հա՛ր.
զի փախիցեն՝ ծառայ բար։
'Ի քէն մերկեա՛՝ զգեստ տըրտմա բար.
զերդ ըզ պատան՝ մահու ղա զար։
Հայեա՛ց 'ի կինն՝ կղէովպա տար.
որ վասն որդւոյն՝ անմըխի թար։
Մ.հօքն ետես՝ լուսապայ ծառ.
Թագիծ պըճնեալ՝ արքայա բար։
Որոց յիսուս՝ ձեզ տիրա բար.
յաւուր մեծին՝ երկնագու մար։
Յուցցէ զորդին՝ ձեր գերա փառ.
օրհնէք նովաւ՝ զտէրն անդա դար։

Տեառն

Տեառն ՙՆերսէսի Հայոց Կաթուղիկոսի ասացեալ յաղագս երկնի և զարդուց նորա. ՚Ի դիմաց նորին Բարբառաբար ՚ի չափ երկոտասանից դարձեալ ոտից ՚ի խնդրոյ տեառն բժշկապետի և աստեղագիտի Սեւեռարոյ:

ԵՍ ՄԻՋԱԿԱՆ ԳՈ-
լով բնութիւն և սկզբնական.
՚ի յանեղէն ձրգեալ կամար անզու-
գական:
Ընդ որ բաժանեմ զջուրսն վերին և ներք-
նական. որպէս պատմէ զինէն մովսէս
ա͞ծաբան:
Ես եմ միջոց ընդ անմարմինն և մարմ-
նական. ունիմ առ իս յերկուց բնու-
թեանցն յատկական:
Ըստ անմարմնոց զերծ ՚ի ձեռաց շօշա-
փա

փական • և ըստ մարմնոց գոլով աչաց
տեսողական։

Մ՝իատարր եմ միագոյն համանըման •
հինգերորդ ծածկոյթ քաւից ողոց
ծընան։

Ա՛նքանակ եմ և չափից անչափական •
այլ և Թըզաւ միով չափիմ Թէ ո՛չ
մարդկան։

Պարունակող եմ անզգայնոց և զգայա
կան • պարունակիմ յայլմէ վեհէ ան
տեսական։

Բոլորակ եմ կիսագունդ որպէս խո_
րան • բնութեամբ կայուն անձամբ շար
ժուն անկայական։

Հիմն և աւարտ եմ գոյութեց այս նիւ
Թական • անդունդք 'ի խոր բարձունք
'ի վեր մինչ վերանամ։

Ո՛չ ոմն անդունդք ոմն բարձունք ան
փոխական • զի չեմ կայուն ես միշտ 'ի
նոյն այլ շրջական։

Ա՛յլ որ անդունդք նոյն և բարձունք
են վերնական • և որ բարձունք նոյն և
ան

անդունդք են ստորական։

Շարժիմ յաւէտ թռչիմ արագ ան
հաստական . 'ի շարժմանէ թարթելական
մի չ՚կայանամ։

Տանն եմ մեծի ձեղուն յարկին պարա
ձըգական . ո՛չ յեցեալ մինչ ո՛չ սիւնք
նեցուկ պարաբառնան։

Քանզի ձըգեաց զիս և պարզեաց որպէս
վըրան . ո՛չ պընդելով լարից հնա
րիւք այլ միայն բան։

Ժամանակաց երկարութեամբ ես ո՛չ
հնանամ . և 'ի գունոյ պայծառութէ
չ՚տգեղանամ։

Գոյն իմ աչաց տեսողութէ բաղձա
տական . միշտ հայելով ո՛չ վտանգին
կամ ձանձրանան։

Հողմոց հընչմամբ ո՛չ տատանիմ այլ կան
գուն կամ . յորոտմանէ ո՛չ սասանիմ
այլ զօրանամ։

Քանզի 'ի ծոց իմ են սոքա իբրու
ծընան . և ըստ կամաց իմոց շարժին չեն
ապստամբ։

Լոյս եմ պատճառ երից սեռից կենդա
նութեան. օդականաց երկրաւորաց որ
ծովականն։

Նոյին մահու դարձեալ լինիմ եւ
գերեզման. և յարութե՟ միոյ բնութե՟
որ բանական։

Փարթամութե՟ ամենայնի եմ պահա
րան. որք պատուականք և պանծալիք
են առ մարդկան։

Ժամանակաց ամենեցուն բաշխողա
կան. ոմանց բազում ոմանց նուազ
աւուրս տամ։

Ո՛չ ՚ի յինէն այլ ՚ի վերուստ բաժա
նեցան. այն որ գիտէ զօգուտըն տալ
որդւոց մարդկան։

Ունիմ առ իս պայծառատիպ մի կար
կեհան. եդեալ ՚ի լանջս ըստ վակասին
ահարոնեան։

Փեսայորէն ջերմամբ սիրոյ յոյժ ըղձա
կան. գիրկս արկանէ հարսին իւրոյ
խոնաւութե՟

Իսկ առ գիշեր սպիտակափայլ բիւ
րե

րեղանման · որ միշտ աճէ և նուաղի
հընգետասան։

Չափէ ըզ թիւ ժամանակաց աւուրց
մարդկան · զոր և քընարըն տասնաղի
երգէ դաւթեան։

Բնաւորելով գիծին խոնաւ և հիւ
թական · միաւորեալ յամուսնութիւն
կիզողական։

Յորոց խառնից գոլ համայնից ծընըն
դական · բուսոց տընկոց և ըզգայնոց
որք շընչական։

Քանզի 'ի յիս կանթեղըս եօթն են
'ի վառման · որք մոլորեալք տան անմո
լար զիմաստ մարդկան։

Ունին յինքեանս ըզ թիւ աւուրցն
արարչութե՟ · և ըզ խորհուրդ եօթանց
դարուցըն կատարման։

Ի՛ և քաղաք յիս պանծալի պարագրա
կան · յոր աշտարակք կենդանատիպք
երկոտասան։

Որք են եօթնից մոլորակացըս կայա
րան · յոր 'ի մ° տանեըն ազդեն կանուխ
ըզ վաղորդեան։

Ոմանց բարի ասեն գիտողքն և խոստա-
նան. այլոց ընդ չար թէ լինիցի խօսին
ընդ բան։

Իսկ զի լինի և կատարի զոր խօսեցան.
է զի սխալօղ և ընդունայն բարբա-
ռեցան։

Իսկ այս իրի պատճառ է յոյժ խորհըր-
դական. զոր ասասցուք փոքր ՚ի շատէ
լսող ունկան։

Զի թէպէտ են անկենդանեաց նոքա
անբան. սակայն շարժմամբ անձանց
ունին ինչ աղդարան։

Ո՛չ ՚ի յինքեանց ըզգայութեանց զօ-
րութըն տան. այլ ՚ի բանէն որով եր-
կինք հաստատեցան։

Իսկ չէն զարմանք ըսքանչելեաց որ այս
փութան. թէ ՚ի շարժմանց սոցա լինին
նախ գիտական։

Զի թէ անբանք յայս իսկապէս բը-
նաւորեցան . և յարմարոց լինի աղ-
դումըն. գիտութեան։

՚Ի

'Ի կերպարանս ազգի ազգի տալով նը
շան . ծանուցանեն բանաւորաց զա
ռաջիկայն։

Նա և ջրոյ բնութիւն կրկին որա
կական . արբուցանել և ողողել բնաւո
րեցան։

Ըզնոյն և հուր ներհակաբար բերէ
յինքեան . լուսաւորել և հրդեհել
իւր զօրութեան։

Մխոյն բարի և օգտակար ներգործե
ցան . միւսովըն չար ապականիչ սնա
կացան։

Ո՛չ թէ ինքեանք յոր և կամին փոփո
խեն յայն . զի անըզգայք չունին բը
նութիւն փոփոխական։

Այլ որ ըստեղծ եդ 'ի նոսա զայս բը
նական . և չէ հնար լուծանելոյ բայց
իւր հրամանն։

Արդ թէ փոքունք 'ի յեղելոց հաւա
տացան . զի նախագէտ լինել յինէն
պատրաստեցան։

Չէ անտեղի զայս իմանալ թէ կար

գե

գեցան · զարդիմ պայծառ ունել զխոր-
հուրդս իմացական։

Բայց որ միայն կըրթին ուսմամբ սովո-
րական · և ըզ բնութ՟ի մըտացն ունին
անմաքրական։

Աղօտագոյն նըրբեից շարժմանց ոչ հըմ-
տանան · վասն այնորիկ խօսին յոգունս
սըխալական։

Եթէ ըզ մէգ ծածկոյթ լուսոյ մըտաց
տեսլեան · որք են մեղաց հոյլք և
զբաղմունըք նանրութեան։

Հողմով հոգւոյն զայն առնէին հալա-
ծական · և ըզ հոգիսն հոգւոյն մաքուր
մը բնակարան։

Կորովագոյն աչս ունելով տեսողա-
կան · տեսանէին զխմոց շարժմունան
անվրիպական։

Որպէս նախնիքն այնք որ հասին այս
գիտութեան · ՚ի հեշտութեանց մարմ-
նոց ՚ի բաց որոշեցան։

Սէպք ՚ի կարաս մըտանէին առանձ-
նական · այլք յանապատս բընա-

կե

կէին ձրգնողական ։

Նա ՚ի տուօղէն ամենեցուն ողորմու-
թեան . պաղատէին բանալ զ°մրտացն
ըզգայարան։

Որոց շնորհէր իմաստութիւն զերա-
կան . խառնել ծածուկ ընդ կրթու-
թիւն նոցա և ջան։

Դարձեալ և այլ պատճառ լինելն որ
խալական . ՚ի թոյլ տալոյն բարի կա-
մացն արարչութեան։

Զի մի՛ զսամ՛ կարծեն տուօղ այս
գիտութեան . և յարարչէն իւրեանց
լինին մոլորական։

Նա իմաստնոց մրտաց և այս է քննա-
կան . թէ ե՞ր տուաւ սոքօք իմաստս
այս խոհական։

Քանզի յորժամ աստուածաստեղծ-
մարդըն ադամ . կորոյս մեղօք զ°շը-
նորհսն ձրի և տիրական։

Ողորմելի որդւոց նորա թըշուառա-
կան . ՚ի յարարչէն նուաղ իմաստս այս
շնորհեցան։

Նա

Նախագուշակ լինել մարդկան չար
պատահման. զի աղօթիւք առնա մըր
կին ՚ի փորձութեան։

Ո՛վ նոքա որ արուեստիս այս հըմտա
ցան. ըստ այս բանի յայտնի լինին
զայս խոստովան։

Աւէ չէք հընար ՚ի փորձանաց ու մարդոյ
գան. մըրկել ուժեք քան աղօթիւքըն
մաքրական։

Ո՛վ երազք որ ՚ի յանուրջ զարհուրա
կան. պաղատանօք առ ՚ի բարիս փոխո
խեցան։

Ծանիր և զայս ով իմաստուն և խո
հական. զի այս արուեստ հուպ էր ՚ի
տունն աբրահամեան։

Նաև մովսէս և այլ ընտրեալք յայս
վարժեցան. զգործս քննել զամէն
իմաստ արարչութեան։

Բայց ո՛չ մոլար առասպելօք խաբողա
կան. այլ ճշմարիտ յստակ մըտօք և
մաքրական։

Որպէս պօղոս գրէ ՚ի թուղթ հըռո
մա

Ի

մայական • Թէ զարարիչն արարածովք
մարդիկ ծանեան։

Այլ Հեթանոսք՚ի յարարչէն մոլորեցան.
և յայ զգործս իւր մերժել ժըպըր
հեցան։

Վասն այսորիկ լուսով մտաց խաւա
րեցան • և յաղձատանըս պառաւանց
գոլով անկան։

Խողեց ասել զյիմարան հոգւով որք
խաբեցան • և զոր սկսայ դարձայց
յիմոցըս գովասան։

Այն և ակունք յիս պատուական և
բազմազան • ումանք նուազ այլ ոք պայ–
ծառ բոցանըման։

Յաչըս մարդկան են յոգնակի և ան–
թուական • իսկ յարարչէն ՚ի թիւ ան–
կեալ անուանեցան։

Որք օրինակ են արդարոցն ՚ի յարու–
թեան • զի կէսք նուազ այլք առաւել
պայծառանան։

Այս այլ իմաստ ծածկեալ սոքօք
խորհրդական • որ իմաստնոց է լը

սեղեաց հաւանականն ։

Զի թէ եօթնից թիւ աստեղաց մո-
լորական. է օրինակ այսմ աշխարհի որ
անցական։

Զի եօթն անգամ շրջապատեալ նոյն
հազար ամ. անիւն ՚ի գուբն ընկղ-
մելով յետ կատարման։

ձ Իսկ բազմութիւն անմոլարեցն որ ան-
շարժ կան. ութերորդի անթիւ դա-
րուն որ յաւիտեան։

Յորում ոչ ամք և ոչ ամիսք են թուա-
կան. ոչ ժամանակք և ոչ մասունք
ժամանակեան։

Ոչ հազարաց շրջապատումն բիւր
անգամ. և ոչ բիւրուց բիւրապատիկ
բիւր հազարեան։

Զի մի օրըն այն աներեկ և անվախ-
ճան. համապայծառ և անստուեր
արփիական։

Ոչ կարօտի աշխարհ առ տիւ արեգա-
կան. և կամ լուսին աստեղք ՚ի լոյս
գիշերական։

Զի

Զի լուսաւորք յիւրեանց լուսոյն
խաւարանան · յորժամ ծագի լոյսն
անմատոյց ա՟ծութեան:

Եւ փոփոխի այս աշխարհի կարգ ամե-
նայն · ՚ի հնութենէ նորոգելով որպէս
գրեցան:

Եւ գալարին որպէս կոնդակ կտակա-
գրեան · կամ մագաղաթ յորժամ ՚ի
հրոյ հուր մերձենան:

Զի վարագոյր եւ աթոռոյն արքունա-
կան · որքան ծածուկ է յաշխարհէ այս
նիւթական:

Եւ մինչ կամի յայտնել ծածկեալ լոյսն
էական · բառնան ՚ի բաց զես սպասա-
ւորք աննիւթական:

Գայ իջանէ մեծ թագաւորն ահեղա- Ղ
կան · յայտնի անեղն էից հանուրց որ
եղական:

Յարուցանէ որք են մեռեալ ՚ի գե-
րեզման · նստի յաթոռ աստուածային
դատողական:

Տալով բարեացն անճառ բարիս յար-
քա

քայուԹեան. չարացն ըզ չար հուր գե
հեննին միշտ յաւիտեան։

Յայնժամ և զիս նոր զարդարէ զար
մանազան. և զլուսաւորս իմ պանծալի
յոյժ հրաշական։

Մէ՛ ՚ի պիտոյս շըրջագայից որպէս և
այժմ. զի անդ մի տիւ ոչ գոյ գիշեր
հատանօղ զայն։

Նորոց երկնից նորոյ երկրի որք նորա
նան. տարերց քառից որք ընդ նոքօք
պարագրեցան։

Զի ակն ունին որք ընդ գլխոյն ծա
ռայեցան. յազատանալ գլխոյն իւրեանց
ազատուԹեան։

Երգ ըստ բանի մը սաղմոսի երգոյ
գաւԹեան. զգործս արարչին իմ խօ
սեցայ ես որ անբան։

Երկինք պատմեն զփառս այ յոյժ
լուսելեայն. և զարարածս հաստատու
Թիւնն անձայնական։

Ընդ որս և ես որ սպասաւորս եմ
բանական. որ ՚ի դիմաց երկնից գը
րե

րեցի սակաւ զայս բան ։

Նայիմ յերկինս և նկատեմ զայս ամենայն․ և փառս տամ անեղ բնութեանն արարչական։

Նորէն․ Ի Խոսրովայ Անձևացւոյ Նախագահին Տեառն Տօնից Ասացեալ։

Միշտ էիդ անեղ բնութիւն բնաւորեցան․ անեղիդ ան մահութ՟ի հետևեցան։

Խորին խորհուրդ անծին անուն պար փակեցան․ և որդւոյդ ծնելութիւն ոչ ճառեցան։

Ի հօրէ բղխումն հոգւոյդ ոչ քննեցան․ և հասման յորդւոյ առումն ոչ պատմեցան։

Թէ զիա՞րդ երրեակ և մի գոլ ծանուցան․ բայց թէ զի՞նչ է քո բնութիւնդ ոչ յայտնեցան։

Արարածք պատմեն ըզ փառս որ էա ցան

ցան • անմարմինք և մարմնականք որ
գոյացան։

Յոչէից քառեից տարերք որ տարրա-
ցան • սիրելիք և հակառակք որ
միացան։

Բարձրագոյն հոյլք անմահից որ բոց
հրացան • հրեշտակաց դասք իններեակ
հոգիացան։

Ժամուց մերոց ունող կենքեան լոյսք
այլ ցուցան • և եօթնեակ մոլորակաց
որ կարգեցան։

Իսկ վերինքն որք անմոլար զարդ կա-
ռուցան • կենդանիք երկոտասանք
անուանեցան։

ԾԺ Շարունակք անշարժ շարժուն շա-
րադրեցան • յոր մոլարք ոչ մոլորեալք
մոլորեցան։

Սառուցեալք անշարժ բնութեամբ
բայց շարժեցան • շարժելոցս ազդեն
շարժումն յոր փոխեցան։

Ընդ նոսին ստորակայիցս հաստատեցին •
սեռք և ազգ եռատրոհին որոշեցան։

Սոյն

Նոյն ՚ի յօդս օդապարիկք որ պա-
րեցան. երկրաւորք և ծովայինք բա-
ժանեցան։

Կենդանիք ամենեքեան որ սերեցան.
քում աջեղդ հրամանաւ ներգործե-
ցան։

Ադամեան սեռք մարդկայինն որ ըս-
տեղծան. ՚ի պատկեր աննմանոյդ յօրի-
նեցան։

Լուսատիպ զարմանազան նըկարեցան.
երկնաւորքն և երկրայինքըս զուգե-
ցան։

՚Ի դրախտին անմահութեանըն տըն-
կեցան. ՚ի ծառոյն պըտղոյն կերան և
մահացան։

Նոր ադամ հնոյն ադամայ որդեխա- *
ցաւ. ՚ի կուսէ աստուած և մարդ նոր
խառնեցաւ։

Երկակի անձառապէս յոյժ միացաւ.
և բնութիւնն երկաքանչիւր ոչ շփո-
թեցաւ։

Բամեալքն ՚ի մի լրութիւն բնութեն

չբա

չբաժանեցան . և յերկուցն միութիւն
ոչ քակտեցաւ :

Սա ած նոյն էր և մարդ որ մեզ ցու-
ցաւ . 'ի յերկրի 'ի մէջ մարդկան
մարդ շրջեցաւ :

Էջ յաշխարհ և 'ի հօրէ ոչ մեկնե-
ցաւ . ել առ հայր և յաշխարհէ ոչ
հեռացաւ :

Սա 'ի խաչ վասն ադամայ բեւեռե-
ցաւ . ճաշակեաց ըզ մահ մարմնով զոր
ըզգեցաւ :

Էր ած նոյն էր և մարդ որ խաչե-
ցաւ . դընօղն 'ի կեանս եդեալն 'ի մահ
կամաւ տուաւ :

Զի անմահ բնութիւն իւրով ոչ մա-
հացաւ . այլ իմով մարմնով մեռաւ մահ
կանացուաւ :

Մխեալ դուռըն դժոխոց խորտակե-
ցաւ . յորժամ էջ 'ի նոր տապան և
թաղեցաւ :

Յարուցեալ յերրորդ աւուր որպէս
գրեցաւ . մետասան առաքելոցն իւր
յայտնեցաւ :

Սոյն յերկինս ուստի և էջ նա վերացաւ.
Ընդ աջմէ ծնողէն իւրոյ նոյն բազ
մեցաւ։

Բայց գայցէ դարձեալ փառօք որպէս
ցուցաւ. ՚ի յերկուցըն հրեշտակաց մինչ
համբարձաւ։

Ազդէ փող մեզ յարութեն զոր խոս
տացաւ. դատաստան յաւիտենից որ
ծանուցաւ։

Նըմա փառք յայսմ յաւիտեանս որ
ընթացաւ. և անկէտ յաւիտենին որ
կայացաւ.

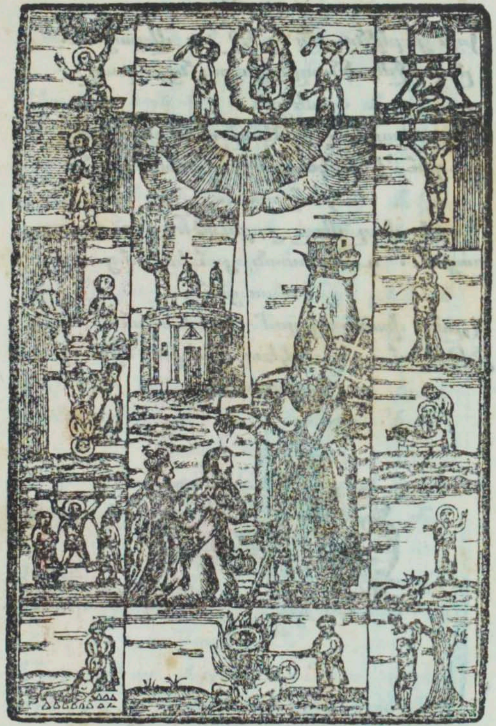

Շարագրեալ ՚ի տէր Երիտասարդութեան
ակնս խորանին Նախնեաց Հօրերեան Մխի-
պատասնութէ ակնեալ ՚ի Հայկազեան սեռէ և
Մխիշարեանց շարժ մինչև ցվախճան։

ՊԱՐՏԱԿԱՆ Ի
հօր որ　　　　　　դի·
հատուցանել՝ վարձ ծընո　ղի։
Եւ անդրադարձ՝ փոխարի　նի·
բաղում երկանց՝ ըստ պատշա　ճի։
Բայց սակայն ոչ՝ վարկպարա　զի·
այլ գործութեամբ՝ և ըստ կար　գի։
Զի է և այս՝ ըստ օրի　նի·
սոյն ասացեալ՝ սողոմո　նի։
Որընընդեանըն՝ անըզգա　մի·
վըձիւ հատեալ՝ թէ կորըն　չի։

Իսկ

Իսկ հնազանդեալ՝ ըն զսա կի·
սահման եղեալ՝ նա ըզ բա րի։
Քանզի երկրորդ՝ յետ առա ջի·
ծ°նելոյ ծընօղ՝ պատճառ ա‿ ռի։
Վասն այսորիկ՝ ոչ միշե ցի·
զանկարութիւն՝ յամենայ նի։
Ըզ տ°գիտութիւն՝ յիմաստ բա նի·
վասն անկատար՝ ըս հաս կի։
Ժ Ոչ է հրահանգից՝ վարժարա նի·
չեմ տակաւին՝ ներհուն բա նի։
Յաթենական՝ ըն քաղա քի·
զանձն իմաստիւք՝ ոչ կըրթե ցի։
Ուր լըսարանն՝ պըղատով նի·
և չափ ոտիւք՝ հոմերո սի։
Ուր ս°տորագօղն՝ արիստո տել·
տարըն բանիւ՝ գըրօղն է‿ է։
Ուր հոյլք ամէն՝ հըռետո րի·
ժողովարան՝ ճարտասա նի։
Ներհըմտութիւն՝ քերակա նի·
բայց քերթուած՝ ըն քերթո ղի։
Զորըս գիտել՝ նախ պատշա ճի·
և աստ ապա՝ ձեռն արկե լի։

Նու

Եւ զի կինեն՝ այս է հե ռի·
տարաբերիմ՝ յամենայ նի։
Եւ թէ զխո՞րդ՝ սկըսանի ցի·
և կամ որպէս՝ վըճարի ցի։
Սակայն եղեալ՝ իմ ՚ի մը տի·
զառատաձիր՝ ըն սուրբ հո գի։
Ըզ տուօղ վերին՝ ըն պարգե ւի· Ի
և ըզ փրկեալ՝ ըն կուսու սի։
Զ՚ի տացէ՝ արմատ բա նի·
ինձ ներսէսի՝ անարժա նի։
Սկըսանելով՝ յայսմ տա ռի·
՚ի նախահարան՝ իմ ըստ կար գի։
Թէ ոյք էին՝ և կամ ուս տի·
և կամ յորում՝ ժամանա կի։
Եւ մակագրել՝ ՚ի քարտի սի·
զոր ՚ի նոցայն՝ գործեալ ի րի։
Զ՚ոմանց պատմել՝ յոյժ գովե լի·
զարիութիւնս՝ ըն պանծա լի։
Զ՚ոմանց պատմել՝ զգործս անբա րի·
և զ՟վատ անունս՝ ըն յաշխար հի։
Զ՚ի որ բարուոյն՝ է բաղձա լի·
առ ՚ի բարեաց՝ նախանձ շար ժի։

Եւ

Նա որ չարին՝ խընամ տա նի·
յօրինակաց՝ աստ կըշտամ բի։
Զոր կարծաւոր՝ և ըստ կար գի·
շարագրեցից՝ 'ի յայսմ տա ղի։
Ը Ըզ վերծանօղս՝ ըդ մաղթե լի·
գերքան ըզ կար՝ ըն չխնդրե լի·

Մխիթարութիւն ըստ հոմերի Անուեալ 'ի վերուստ։

Անսկիզբն սկզբնաւո րեալ·
բանն 'ի սկզբանն՝ սկիզբն եղե ալ։
Այն որ ընդ հօր՝ է էա ցեալ·
անեղապէս՝ գոլով ծը նեալ։
Ո՛չ ժամանակ՝ անդըր մը տեալ·
ո՛չ 'ի ծոցոյն՝ իւր բաժա նեալ։
Ո՛չ նախնական՝ գոյի ստեղ ծեալ·
ո՛չ պատուակցով՝ գերազան ցեալ։
Այլ միածին՝ որդի ծը նեալ·
Լոյս 'ի լուսոյ՝ հօրէ ծա գեալ։
Յորմէ և կենանքն՝ աղբերա ցեալ·
'ի նոյն հօրէ՝ հոգին բըղ խեալ։

Նորոր

Երրորդութիւն՝ անձնաւո րեալ.
յածութիւն՝ մի հաւա քեալ.
Ըստ երեսաց՝ տարորո շեալ.
բնութբ՝ անքակ՝ յոյժ միա ցեալ։
Ո՛չ արարած՝ գոյ անդ թը ճեալ.
և ո՛չ կրոսեր՝ որք ծառայ եալ։
Ո՛չ բարձրութբ՝ որք մեծա ցեալ. Ժ
ո՛չ ել և էջ՝ աստիճա նեալ։
Ո՛չ յերերաց՝ որք արա րեալ.
ո՛չ ՚ի փոքունց՝ յառաջա ցեալ։
Ո՛չ ՚ի միմեանց՝ աննըկա տեալ.
այլ հաւասար՝ հաստումն ե‿ ղեալ։
Ա՛ռ ՚ի յորդւոյ՝ հայր ծանու ցեալ.
զորդի միայն՝ հայր գիտա ցեալ։
Ա՛ռ ՚ի հոգւոյն՝ նոքին քըն նեալ.
և նոյնք ըզնա՝ հետազօ տեալ։
Բայց արտաքնոցն՝ ամպով ծած կեալ.
և գիտութե՝ դըրունքըն փա կեալ։
՚Ի սրովբէից՝ չէ՛ իմա ցեալ.
՚ի քրովբէից՝ ներհուն չե ղեալ։
՚Ի հրեշտակաց՝ անհըմտա ցեալ.
՚ի ստորնայնոցս՝ անհաս ե‿ ղեալ։

Աստուածախօս՝ ըն՟ վրկայ　　եալ.
որ ՚ի վերուստ՝ որոտա　　ցեալ։
Խնէ յած չէք՝ ոք նայե　　ցեալ.
և ըստ բ՟նութե՟՝ ըզ՟նա տե　　սեալ։
Է Բայց միածին՝ ըն մեզ պատ　　մեալ.
այն որ ՚ի ծոց՝ հօր բընա　　կեալ։
Որով երկինք՝ ըն գոյա　　ցեալ.
և աշխարհի՝ սիւն հաստա　　տեալ։
Յորմէ երկրորդ՝ լոյս արա　　րեալ.
՚ի յառաջնումն՝ աղբերա　　ցեալ։
Որք են հոգիք՝ հարկաւո　　րեալք.
և ՚ի սպասու՝ միշտ առա　　քեալք։
Որով երրորդ՝ լոյս ըստեղ　　ծեալ.
քառից տարերք՝ ըն բաղկա　　ցեալ։
Զոր խորհրդեամբ՝ ըն պատկերեալ.
և իւր ի՟քեան՝ կերպարա　　նեալ։
Յանմահական՝ դ՟րախտին ե՟　　դեալ.
՚ի յադենի՝ զոր էր տըն　　կեալ։
Իշխանական՝ կամաւ պատ　　ուեալ.
և պատուիրան՝ զ՟տունկըն տը　　ւեալ։
Իսկ արուսեակն՝ առաւօ　　տեալ.
որ յամբառնալ՝ ըն խաւա　　րեալ։

ԽՍ　　　　Ընդ

Ընդ պարգևին՝ մեր մախա ցեալ․
զոր յարարչէն՝ էր ընկա լեալ:
Հաւանական՝ բան ընծայ եալ․ Լ
՚ի ձեռն օձին՝ ըզ կինն խա բեալ:
Ընծական՝ փառօք պատ րեալ․
զ°բանալ աչաց՝ ըն խոստա ցեալ:
Զոր դառնութե՟՝ ըն ճաշա կեալ․
յանմահական՝ փառացն ան կեալ․
Նախ թըզենեաւն՝ այնու ս°փա ծեալ․
ապա զ°մաշկեակն՝ եղև զ°գե ցեալ:
Յարփիափայլ՝ վայրէն ե լեալ․
և ՚ի յերկիր՝ մահու ան կեալ․
Յոր անձեցեալ՝ և յոռա ցեալ․
որդի ըզ հայր՝ փոխանա կեալ:
Երկիր ծննդեամբ՝ մարդկան լը ցե՟ալ․
և յընդհանուր՝ ըս ծաւա լեալ:
Որոց ՚ի դէպ՝ էր զըղջա նալ․
զ°յանցանըս հօրն՝ ապաշխա րեալ․
Եւ թողութե՟՝ մեղաց հա սեալ․
և ՚ի յադենն՝ դառնալ դար ձեալ:
Բայց ցանկական՝ ախտիւ՛ զե խեալ․
և ՚ի մարմին՝ զօդիս փո խեալ:

ԻԲ Ամէն

խ Մինչև եղեն՝ ջուրք հեղե ղեալ·
և սահմանաց՝ երկնից բա ցեալ։
Զ աշխարհս ամէն՝ խորասու զեալ·
և զամբարիշտս՝ ըն սատա կեալ։
Առ տապանին՝ ապրեցու ցեալ·
զորս 'ի յինքեան՝ էր ամփո փեալ։
Ըզ նոյ որդւովք՝ իւրովք փըր կեալ·
որք ո՛չ զոգիս՝ ըն մեռու ցեալ։
Որոց ելեալ՝ և տարա ծեալ·
և վերըստին՝ աշխարհ շի նեալ։
Ազգ ըստ ազգի՝ գոլ բաժա նեալ·
յորդւոցն իւրոց՝ զոր էր ծը նեալ։
'Ի սեմայ՝ եբեր սե րեալ·
եբրայեցիք՝ են անուա՛ նեալ։
Ուստի փրկիչ՝ ըն մեր ծը նեալ·
յաբրահամեան՝ տոհմէն յայտ նեալ։
Սու 'ի քամայ՝ քանան ե լեալ·
և զանիծից՝ մասն ընկա լեալ։
Յորմէ ծընունդք՝ ըն խաւա՛ րեալ·
առ 'ի լուսոյն՝ յերկնից ծա գեալ։
ծ Իսկ յաբեթի՝ զ°մեզ վիճա կեալ·
նախ ըղ գոմեր՝ եղև ծը նեալ։

Սու

Սու 'ի սմանէ՝ գոլով յայտ նեալ.
այն որ Թիրաս՝ ըն կոչե ցեալ։
Ննդեամբ անդուստ՝ իսկ յառաջեալ.
և Թորգոմայ՝ սա հայր ե֊ ղեալ։
Յորմէ մովսէս՝ ազգաբա նեալ.
և աստանօր՝ զ°մերոյն Թո ղեալ։
Սալ Թորգոմայ՝ ըզ հայկ ծը նեալ.
յորմէ և հայք՝ մեք անուա նեալ։
Յաշտարակին՝ մին սա ե֊ ղեալ.
յեօթանասնիցն՝ որ զնա չի նեալ։
'Ի տորոհական՝ լեզուացն ե֊ լեալ.
հայք 'ի սորա՝ մասին հա սեալ։
Որոյ յաշխարհ՝ ըս մեր ե֊ կեալ.
և ծընընդօք՝ ըզսա լը ցեալ։
Արամանեակ՝ անդրանկա ցեալ.
որով արմենք՝ մեք կոչե ցեալ։
Քանզի յաղթող՝ ազգաց ե֊ ղեալ.
և քաջութեան՝ անուն ա֊ ռեալ։
Սու 'ի ս°մանէ՝ կարգմա ծը նեալ. կ
այն որ զ°բելայն՝ գալ զեկու ցեալ։
Ո որ և հայկին՝ ըն ծանու ցեալ.
արխաբար՝ զ°դխմ հա րեալ.

Ըզ

Ըզ լայնալիճ՝ ըն լի քար չեալ.
և շեշտ կըրծից՝ ըն թափան ցեալ:
Ըյամ գովեստի՝ արժանա ցեալ.
նահապետին՝ նախ ներգոր ծեալ:
Ըրմանեկայ՝ որդի ե‿ ղեալ.
որ արմայիս՝ էր անուա նեալ:
Յարմայիսայ՝ գոլով յայտ նեալ.
ամասիայն՝ անուանա դրեալ:
Յամասիայ՝ եղև ծը նեալ.
այն որ գեղամ՝ ըն կոչե ցեալ:
'Ի գեղամայ՝ հարմա ե‿ ղեալ.
և 'ի հարմայ՝ արամ ծը նեալ:
Եւ այլ բազում՝ գոլ համա րեալ.
որ 'ի սոսա՝ են յարմա րեալ:
Զ որ աւելորդ՝ թուի վար կեալ.
ծուլագունից՝ լուր ծանրա ցեալ:
Հ Բայց այս նոցա՝ անգէտ չէ ղեալ.
որք զ°քերթողին՝ տառ վերծա նեալ:
Քանզի պատմէ՝ թագաւո րեալ.
զանուն պարոյր՝ նախադա սեալ:
Եւ ըզ տիգրան՝ 'ի վերջ յան գեալ.
զորքունս 'ի մէջ՝ նոցա կար գեալ:

Զա

Զարայն բնութբ՝ գեղեցկա ցեալ.
և ըզ հրաշեայն՝ դիմօք վա ռեալ:
Նուզայլ բազում՝ ըս շարա գրեալ.
յարշալուսխս՝ ըն հասու ցեալ:
Յաբրահամէ՝ ազգաբա նեալ.
յորմէ քետուրն՝ եղև ծը նեալ:
Որ զաւետիս՝ ըն հաստա տեալ.
յիւրմէ ազգաց՝ Թագաւո րեալ:
Սրդ 'ի սորին՝ զորմէ սկը սեալ.
պարթևական՝ տոհմ անու նեալ:
Ոստի արշակ՝ Թագաւո րեալ.
արշակունի՝ ազգըն ցե ղեալ:
Նու ըզ քաղաք՝ ըն բահլ ա‿ ռեալ.
բահլաւունիք՝ անուն կոչե ցեալ:
Մի ազգ յաղթօղ՝ մեաշե տեալ.
արևելեան՝ կողմանց տի րեալ:
Զաղեկսանդրեայս՝ ըն փախու ցեալ. ձ
'ի դարեհի՝ դահու նըս տեալ:
Նու սորա այս՝պէս քաջա ցեալ.
և գերագոյն՝ յոգունց ե‿ ղեալ:
Զարքայական՝ Թագն ըստա ցեալ.
արտաշխի՝ որդւոյ Թո ղեալ:

Որոյ

Որոյ փոխան՝ գոլով նըս　　տեալ·
այն որ արշակ՝ մեծ անուա　　նեալ։
Նզ պատերազմ՝ ազանց վա　　նեալ·
զընդդիմամարտս՝ յաղթահա　　րեալ։
Նաև եղբօր՝ ձիր պարգև　　եալ·
որ վաղարշակն՝ էր առձայ　　նեալ·
Զ հայաստանեայց՝ աշխարհս տը　　էեալ·
և աստանօր՝ Թագաւո　　րեալ։
Որոյ զօրօք՝ բազմօք ե　　կեալ·
մակեդոնեանց՝ յաղթօղ գը　　տեալ։
Զ արքայական՝ գահ յօրի　　նեալ·
և նախարար՝ ըս հաստա　　տեալ։
Դ Քաղաքական՝ օրէնս ե　　դեալ·
և բարիոք՝ կարգաւո　　րեալ։
Նու յետ ամաց՝ ինչ փոխձա　　նեալ·
մերն արշակայ՝ Թագաւո　　րեալ։
Բ.յն որ զպոնտոս՝ գոլով գե　　րեալ·
և յաղթութեն՝ նըշան թո　　ղեալ։
Զի անարի՝ արձան ա　　ռեալ·
յեզըր ծովուն՝ մեծի կանգ　　նեալ։
Նու զեռնական՝ արեամբ մը　　խեալ·
տիգաւն ըզ Թալի՝ ինն անցու　　ցեալ։

Զ որ

Զոր և յունաց՝ ըն զայն տե սեալ.
իբր աստուծոյ՝ երկրպա գեալ:
Որք այժմ ըզ մեզ՝ գոն աղար տեալ.
զանթագաւորք՝ ըս պարսա ւեալ:
Բայց մեր ՚ի յայս՝ ոչ պանծա ցեալ.
զի ըստ մարմնոյ՝ գոյ ներգոր ծեալ:
Իսկ այս քաջին՝ վախճան հա սեալ.
արտաշէսի՝ մերոյ նըս տեալ:
Եւ յերկրորդին՝ գահ ընհաւա նեալ.
ըզնախնականն՝ յափըշտա կեալ:
Նա զօրս անթիւ՝ ըս ժողո վեալ. Ճ
ըստ քարադէզ՝ ըն կարկա ռեալ:
Եւ յարևմուտ՝ ըս խաղա ցեալ.
և զլիւդացւոց՝ արքայն կա լեալ:
Զ ընդհանուր ծով՝ հընազան դեալ.
և ըզ ցամաք՝ ըս նըւա ճեալ:
Քան զաղէքսանդ՝ ըր վէհ ե՜ ղեալ.
պօլիկլրատեայ՝ գովաբա նեալ:
Որ նետաձիգ՝ զօրացն ե՜ ղեալ.
և զմիջօրեայն՝ մըլթացու ցեալ:
Եւ այլ յոքունս՝ արխա ցեալ.
մինչև զկրիւսոս՝ ըն տապա լեալ:

Ցիւ

Յիւրոց զօրաց՝ գոլով խռո ցեալ.
յորմէ վախճան՝ մահու ա‿ ռեալ։
Ապա տիգրան՝ Թագաւո րեալ.
այն որ միջին՝ ըն կոչե ցեալ։
Ըզ յունական՝ զօրսըն հա րեալ.
՚ի պաղեստի՝ նա արշա ւեալ։
Զ գաբինիոս՝ ըն փախու ցեալ.
և զ՚միհրդատ՝ յինքըն կա լեալ։
ՃԺ Հռոմայեցւոց՝ զօրացն յաղ թեալ.
և ըզ կրասոս՝ մահացու ցեալ։
՚Ի պաղեստին՝ զօրս առա քեալ.
և զհիւրկանոս՝ գերի ա‿ ծեալ։
Զ հռոմայեցիս՝ պարտէ դար ձեալ.
և իւրովք՝ նա վախճա նեալ։
Յորմէ որդին՝ ըզ Թագն ա‿ ռեալ.
որ արտաւազդ՝ էր անուա նեալ։
Որ քաջութեան՝ անուն չա ռեալ.
այլ զօրովայն՝ ըն մեծա րեալ։
Մինչ ՚ի վախճան՝ խենեշա ցեալ.
և նախատինք՝ նախնեացն ե‿ ղեալ։
Ըզ սա արջամ՝ փոխանա կեալ.
որ և արշամ՝ ըն կոչե ցեալ։

Արտա

Սրտաշխին՝ որդի ե ղեալ·
և աբգարու՝ հայր անուա նեալ։
Որոյ ամաց՝ քանեաց կե ցեալ·
խաղաղական՝ կեանս ըստա ցեալ։
Նուբարիոք՝ սա վախճա նեալ·
ըզ կնի աբգարի՝ Թագաւո րեալ։
Յայսըմ վայրի՝ իմ նորո գեալ· ճի
և փրկութիւն՝ ինձ երև եալ։
Զի աստուածոյ՝ որդին ծը նեալ·
և յանիծից՝ ըն զիս գը նեալ։
Վասն իմ ած՝ ըն մարդ ե ղեալ·
զի զմեզ յերկրէ՝ յերկինս հա նեալ։
Բայց աբգարու՝ զեդե չի նեալ·
և անդ զաթոռ՝ իւր հաստա տեալ։
Ընդ հերովդէս՝ խազմ արա րեալ·
զեղբօր որդին՝ իւր սատա կեալ։
Նու զ°փրկչական՝ լուրըն լը ճեալ·
և ըղձական՝ նամակ գը րեալ։
Դի փոքրագոյն՝ քաղաքն իւր գալ·
՚ի բըժշկել՝ զինքն ախտա ցեալ։
Սըլ և աստուած՝ խոստովա նեալ·
և անդրանիկ՝ հօր դաւա նեալ։

Որ

Որում զերթալն՝ ոչ յանձն առ ռեալ.
բայց անդրադարձ՝ թըղթին յըղ ղեալ:
Նորանի այն՝ մինչ տաս ցեալ.
որ հաւատայն՝ յիս ոչ տե սեալ:
Քանզի զինէն՝ գոյ տաս ցեալ.
մարգարէից՝ ըն վըկայ եալ:
ծլ ’Ի տեսողաց՝ զիս անար գեալ.
և յանտեսից՝ երկըրպա գեալ:
Արդ հրճուէիմ եւ՝ յոյժ ցընծա ցեալ.
Թագաւորաւս՝ իմ պանծա ցեալ:
Զի քան զԹովմաս՝ յառաջա ցեալ.
զերանութիւն՝ մարդկան բե րեալ:
Բայց նախարարքն՝ անդրէն դարձեալ.
և ըզ նամակն՝ առ նա տա րեալ:
Զառ հաւատչեայ՝ յոյս խոստա ցեալ.
զաշակերտին՝ գնալն տաս ցեալ:
Իսկ տէրըն մեր՝ զիւրոյն ըզ ցեալ.
և զ°հայրական՝ կամս արա րեալ:
Յեբրայեցւոց՝ ըն չարչա րեալ.
և ’ի խաչին՝ վասն իմ մե ռեալ:
’Ի գերեզման՝ մահու ի ջեալ.
և ըզ դըժոխս՝ աւար ա ռեալ:

Նորէք

Երեքօրեայ՝ նա յարու ցեալ·
և ուստի էջն՝ անդրէն ե֊ լեալ։
Եւ զաւետիս՝ հօրն առա քեալ·
առաքելոցն՝ հոգխա ցեալ։
Որք ըզ Թադէ՝ առ նա յղ ղեալ·
ըստ որում ինքն՝ էր խոստա ցեալ։
Որոյ յուռհա՝ քաղաքն ե֊ կեալ· ձի
զաբգար յախտից՝ ցաւոց բու ժեալ։
Եւ ՚ի հաւատ՝ ըս հաստա տեալ·
յառաջագոյն՝ ըն դաւա ՚նեալ։
Ըզ Թագաւոր՝ ըն մըկըր տեալ·
զամենեսեան՝ լուսաւո րեալ։
Յարևելեայս՝ անդուստ ե֊ լեալ·
և անդանօր՝ գոյ կատա րեալ։
Ը. ժը աբգարու՝ նամակ գը րեալ·
և առ տիբեր՝ կայսր առա քեալ։
Զ խաչահանուացն՝ ամբաստա նեալ·
և զհաւատալն՝ իւր ծանու ցեալ։
Որ և ըզ նա՝ իսկ հրաւէ րեալ·
խաչեցելոյն՝ հաւատա ցեալ։
՚Ի բաբիլօն՝ Թուղթ առա քեալ·
և առ ներսեհ՝ ըզ նոյն գը րեալ։

Ը.ու

Մու մրտաշէս՝ ըղ այն մը ղեալ·
որ էր պարսից՝ Թագաւո րեալ·
Պատասխանի՝ ոչ ընկա լեալ·
օրհասական՝ ըն փութա ցեալ·
ձթ Ս որ աշխարհեմ՝ ոչ յերկա րեալ·
զի նախագոյն՝ եաք դար ձեալ·
Մ մը ՚ի յաթոռ՝ նորին նըս տեալ·
իւր անանուն՝ որդին ե ղեալ·
Որ բարի հօրն՝ ոչ հետև եալ·
և բարիոք՝ ժառանգ չե ղեալ·
Մ մը ըղ տաճար՝ դիցըն բա ցեալ·
զհաւատացեալս՝ ըն չարչա րեալ·
Ում բարկութի՝ տեառըն հա սեալ·
և չարաչար՝ նա սատա կեալ·
Նու սանատրուկ՝ Թագաւո րեալ·
քեռ աբգարու՝ որդի ծը նեալ·
Որ զառաքեալս՝ ըն խողխո ղեալ·
և զօրիորդն՝ իւր ըսպա նեալ·
Ըստ արժանի՝ նա վըճա րեալ·
լինի երուանդ՝ արքայ նըս տեալ·
Որ ՚ի կնոջէ՝ հերատու սեալ·
յարշակունեաց՝ զարմէ սե րեալ·

Մկան

Ըկան չարի՝ ունակա   ցեալ·
որ և զարձան՝ ըս պատա   ռեալ։
Գործըս յոքուն՝ ըս կատա   րեալ· ՃԿ
և ձեռակերտ՝ ըս յօրի   նեալ։
Յարտաշխսէ՝ գոլով սօպա   նեալ·
ուստի նորա՝ Թագաւո   րեալ։
Սա նախնական՝ իր յօրի   նեալ·
զարտաշատին՝ չէն հաստա   տեալ։
Եւ զալանաց՝ զօրըն հա   րեալ·
զարքայորդին՝ ձերբակա   լեալ։
Զչքնաղագեղ՝ ըն կոյս ա‿   ռեալ·
ըզ սարդենիկ՝ ըն դիւցազ   նեալ։
Ըզ հարազատն՝ իւր արձա   կեալ·
և անկապուտ՝ ուխտ հաստա   տեալ·
Սա այլ բազում՝ ճակատ մը   ղեալ·
և արշեաւից՝ գիւտից հա   սեալ։
Եւ ըստ բախտին՝ փախձան ա‿   ռեալ·
արտաւազդայ՝ փոխանա   կեալ։
Ըստ ում և սա՝ սակաւ կե   ցեալ·
՚ի խորափիտ՝ ինչ ընդվը   ջեալ։
Զոր յաւատելը՝ ոմանց ա‿   ռեալ·
և այլանդակ՝ ըս բորբա   ռեալ։

Քա

Բաջաց ասեն՝ ըզնա կա լեալ.
յազատ մասեաց՝ լերին տա րեալ:
Նաւ շըղթայիւք՝ պարուան դեալ.
միշտ հանապազ՝ գոլով կըր ծեալ:
Զոր դարբընաց՝ յաւանդ ա ռեալ.
նաւաստրդով՝ ըզ սալ հա րեալ:
Զի մի՛ զ°կապըն՝ ասէ խը զեալ.
և աշխարհի՝ վախճան ա ծեալ:
Ըզ սա տիրան՝ փոխանոր դեալ.
որ իւր եղբայր՝ հարազա տեալ:
Նաւ յաղթական՝ գործ կատա րեալ.
հանդարտութբ՝ թագաւո րեալ:
Զ կենցաղական՝ կեանըն հա տեալ.
՚ի ձեան հիւսոյ՝ վախճան ա ռեալ:
Յորոյ եղբայրն՝ ըզ թագն ա ռեալ.
այն որ տիգրան՝ վերջին ե ղեալ:
Ըրիութեանց՝ ոչ հետե եալ.
յիշատակի՝ չարժանա ցեալ:
Սակայն ամաց՝ յոքունց կե ցեալ.
խաղաղական՝ մահ ընկա լեալ:
ՃՃ Նաւ ընդ սորա՝ վաղարշ նըս տեալ.
որ էր որդի՝ իւր սիրե ցեալ:

Ըզ

Ընդ բասլայեն՝ զօրըն հա րեալ։
և քաջապէս՝ անուդ վախճա նեալ։
Ուստի Խոսրով՝ Թագաւո րեալ։
և ընդ վըրէժ՝ հօրն պահան ջեալ։
Զօրըս բազում՝ ըս գումա րեալ։
զհիւսիսականս՝ ըն նըւա ճեալ։
Նաև պարսից՝ յաղթօղ գը տեալ։
ամ ըստ ամէ՝ ասպատա կեալ։
Նա զարտաշիրն՝ անձկացու ցեալ։
մինչ 'ի հընդիկն՝ ըս փախու ցեալ։
Զարտաւանայ՝ արիւն խընդը րեալ։
զոր սասանեանն՝ էր ըսպա նեալ։
Որդ տոկալ՝ ոչ կարա ցեալ։
և նեղութեց՝ ըն չհանդուր ժեալ։
Ընդ նախարարսն՝ իւր կոչե ցեալ։
զպարթևազունս՝ ըն ժողո վեալ։
Յորդորակին՝ ձիր խոստա ցեալ։
և գերագոյն՝ գահ ասա ցեալ։
Զերկրորդականն՝ ըն բարձ տը ւեալ։ ձղ
նա ըստ անուամբ՝ արքայա ցեալ։
Նաթէ դաւել՝ ոք մարթա ցեալ։
և ել իրաց՝ այնմ առ րեալ։

Նոկ

Իսկ անդանօր՝ յառաջ կա ցեալ.
պարթեւազինն՝ անակ կո չեալ:
Ըզ նենգականն՝ դաւ՛ն ընկա լեալ.
եւ ըզ հրամանս՝ ըն յանձն ա‿ ռեալ:
՚Ի հաստուածի՝ պատճառս ե‿ լեալ.
եւ առ խոսրով՝ արքայ ե‿ կեալ:
Որոյ ընդ յառաջ՝ սիրով ե‿ լեալ.
իբր ազգային՝ ողջագու րեալ:
Փառօք մեծաւ՝ պատուասի րեալ.
յերկրորդականն՝ գահ նըստու ցեալ:
Բայց սըխրալի՝ իմն իր գոր ծեալ.
՚ի ճանապարհն՝ աստ դի պեալ:
Յառաքելոյն՝ շիրիմ հա սեալ.
հուպ առ հանգիստ՝ նոյն օ‿ թեալ:
Սուրբ գրիգոր՝ անդ ընծայ եալ.
լուսաւորիչ՝ հայոց փայ լեալ:
Մ Որ եւ շնորհօք՝ նորին լը ցեալ.
որպէս անդուստ՝ գոլով ծը նեալ:
Զի զհակառակս՝ ըն ներգոր ծեալ.
՚ի յաղթմանէ՝ չարին ե‿ ղեալ:
Որ ՚ի բարին՝ զայն փոփո խեալ.
՚ի խաւարէ՝ մեզ լոյս ծա գեալ:

Տրդ մինչ արքայն՝ զուարձա ցեալ․
ընդ անակայ՝ խորհուրդ ա֊ ռեալ։
Եւ զօրս անթիւ՝ ըս գումա րեալ․
ըզ վրէժ արեան՝ ըն պահան ջեալ։
Զ պայման նենգօղ՝ ուխտին յի շեալ․
և զթագաւոր՝ ըն խողխո ղեալ։
Ե՛ւ ինքն և իւրքն՝ ամէն մե ռեալ․
պատանեկաց՝ երկուց զեր ծեալ։
Գրիգորիոս՝ մի ոմըն լեալ․
որ ՚ի կեսարն՝ եղև տա րեալ։
Կռապաշտ՝ ասըն դի պեալ․
զոր քրիստոնեայ՝ կ°րօնիւք վարժեալ։
Որդ ամաց՝ ինչ անդ կա ցեալ․
ըստ աշխարհի՝ ամուսնա ցեալ։
Եւ յետ երկուց՝ որդւոց ծը նեալ․ յժ
և յերկոցունց՝ կամաց մեկ նեալ։
Մարիամայ՝ զ°կըրսերն ա֊ ռեալ․
և յանապատ՝ըս հետև եալ։
Իսկ անդրանկանն՝ անդէն մնա ցեալ․
կենցաղական՝ վարս ըստա ցեալ։
Բայց գրիգորի՝ յուղի ան կեալ․
և առ տրդատ՝ ըն հետև եալ։

ԻԳ

Զոր

Օ՜ որ արտասուաց՝ ունէր ա՟ ուեալ.
և ՚ի կայսեր՝ դուռըն հա սեալ:
Ա՛մ խոստովան՝ որդի ե՟ ղեալ.
առ ՚ի քաջաց՝ քաջ երև եալ:
Նա յաղթանդամ՝ հսկայա ցեալ.
ուժեղ կարօղ՝ անյաղթ գը տեալ:
Սրդ նորա անդ՝ ըր ժամա նեալ.
և զհայրականն՝ պարտ վըճա րեալ:
՚Ի միասին՝ պանդըխտա ցեալ.
յօտարութեան՝ նըժդեհա ցեալ:
Մինչդեռ տըրդատ՝ ըն զօրա ցեալ.
և նոր հերակլ՝ անդ անուա նեալ:
մի Բանզի ցըլուց՝ երկուց կա լեալ.
միով ձեռամբ՝ զեղջիւրս թա փեալ:
Բան զհռովդացին՝ մեծ երև եալ.
որ ըզ վըզէ՝ և եթ կա լեալ:
Նա քան զկրասոսն՝ արխա ցեալ.
որ ըզ կըճղակ՝ եզին կոր զեալ:
՚Ի կըրկեսին՝ մեծի դար ձեալ.
ձիընթացիկ՝ կառավա րեալ:
Իսկ ներհակին՝ անդ հըմտա ցեալ.
և տըրդատայ՝ յերկիր ան կեալ:

Սրե

Սրբաբար՝ անդուստ վա   զեալ․
ըզ քաջընթաց՝ կառս ընկա   լեալ։
Նաւ ըզքաւիչն՝ երիվա   րաց․
զընթացս արգել՝ յետ նահան   ջեալ։
Սայլ ՚ի պտուտբայն՝ պատերազ   մեալ․
որ և յիւրական՝ զօրաց մե   ռեալ։
Ընդ տրրդատայ՝ ընդդիմա   ցեալ․
զ՚երկիրանեան՝ ապրեցու   ցեալ։
Իսկ ՚ի մեծի՝ մարտին դար   ձեալ․
որ յեփրատայ՝ յայնկոյս ե-   ղեալ։
Ընդ փախըստեայս՝ չաձապա   րեալ․ մէ
երիվարին՝ վիրաւո   րեալ։
Սայլ զիւրական՝ զէնըն ա-   ռեալ․
և ըզ ձիոյն՝ կազմած ստանձ   նեալ։
Նաւ զանարին՝ զայն գետ հա   տեալ․
և ողջանդամ՝ յայնկոյս ան   ցեալ։
Մ՚ինչ բարբարոս՝ խուժանն ե-   կեալ․
յաշխարհ յունաց՝ ըն բանա   կեալ։
Դիոկղետեայ՝ հրամանն տը   ւեալ․
հռովմայեցւոց՝ զօրացն հա   սեալ։

Ընդ

Ընդ յոքնակման խըմբից դա տուցն·
առ որ տրդատն՝ եղև ե կեալ։
Բացեալ դըրանց՝ ոչ ժամա նեալ·
առ պատուարոք օթագայ եալ։
Ու զի հըգդըր՝ դարման գը տեալ·
երիվարացն՝ որ կերակ րեալ։
Գետակն ՚ի վէր՝ նոցին կա լեալ·
տեսլին անդ խոտ՝ յարաբար դեալ։
Յորում տըրդատ՝ ըն յաւե ցեալ·
՚ի բարձրաբերձ՝ ըն բարձրա ցեալ։
մխ Ու դիզադեզ՝ ըզխոտն հօ սեալ·
զիշանն ըզ կնի՝ ՚ի զօրսն ար կեալ։
Իսկ բարբարոս՝ ըն պանծա ցեալ·
մենամարտիլ՝ յարքայն մը ղեալ։
Ո որ նա լուեալ՝ և զարհու րեալ·
բուաքատակ՝ արքայն բե կեալ։
Ու զայս նորա՝ հրատարա կեալ·
ամենեցունց՝ յունկըն հըն չեալ։
Կայսերակերպ՝ առէ պըճ նեալ·
որ ներհակին՝ դէմ մարտու ցեալ։
Լիկիանէսն՝ այն մատու ցեալ·
առ որ տըրդատ՝ պանդըխտա ցեալ։

Ըն

Անհօղանալ՝ արքային լեալ։
՚ի յայնմ իրէ՝ նա ասա ցեալ։
Դիւցազնական՝ մանկան դի պեալ։
յարշակունւոյ՝ զարմէ սե րեալ։
Զգործդ այդ դիւրաւ՝ նա վըճա րեալ։
որպէս հողմոյ՝ զխըռուին հո սեալ։
Զերեկոյեան՝ գործըն պատ մեալ։
զոր առ նոսա՝ հրաշագոր ծեալ։
Եւ ընդ նախկինեան՝ արխա ցեալ։ մծ
զոր իւր մինքեան՝ յատուկ տե սեալ։
Ապա հրաման՝ նորին հա սեալ։
յարքայակերպ՝ զարդ պաճու ճեալ։
Զըսպաս զինու՝ զիւրեան ար կեալ։
յարքունական՝ ձիոյ հե ծեալ։
Հանդէպ միմեանց՝ առճակա տեալ։
մտրակ ՚ի կուշտ՝ աշտանա կեալ։
Կայսերակերպ՝ ը՛ զօրա ցեալ։
բարբարոսաց՝ պետին յաղ թեալ։
Զոր քաջապէս՝ ձերբակա լեալ։
և վերամբարձ՝ ընդ նա ա ռեալ։
Եւ առաջին՝ կայսեր ա ծեալ։
խոստացելում՝ ըն ժամա նեալ։

Ար

Արքայական՝ թագիւ պըճ նեալ
հռոմայեցւոց՝ զօրըքն որ ճեալ
Նգքք 'ի մեծ՝ ըն հայս ե- կեալ
և ըզ պարսիկս՝ ըն հալա ծեալ
Այն ինչ նորա՝ ահա ե- կեալ
ընծայաբեր՝ բազմաց ե- ղեալ
մկ Անահտական՝ դից մատու ցեալ
ըզ դաբնայինս՝ ըն սաղար թեալ
Յայսմ վայրի՝ սկըզբնաւո րեալ
որ փըրկութեան՝ ըն մեզ առ թեալ
Քանզի զ՚գրիգոր՝ կայս ըստի պեալ
դից ոսկեմօր՝ սոս նուի րեալ
Զոր և յանձին՝ զայս ոչ ա ռեալ
և հրամանացն՝ ոչ հնազան դեալ
Ուստի 'ի հարց՝ փորձ մատու ցեալ
և տանջանաց՝ ս՚կիզըն արա րեալ
Գայլ 'ի բերան՝ ըն կայն ե- դեալ
որով կխառուս՝ խոստովա նեալ
Աղեայ արձան՝ կողըն բար ձեալ
այնու հանդերձ՝ վերամբար ձեալ
Նախատանաց՝ ջըրով տան ջեալ
ընդ վայրարկուն՝ փողով հե- ղեալ

Աղ

Ուզ գարշապարս՝ ըն հեղու սեալ.
և ընդ երկիր՝ յածեցու ցեալ։
Նորին կարթից՝ ըն գեղ առ կեալ.
Նաև ըզ ծունկս՝ ըն յօշո տեալ։
Նաև եղընգամբ՝ զ°կողըն քե րեալ. մհ
և արտասուա̂ց՝ անօթ բա խեալ։
Նաև ը°նդ քաղցր օդոյ՝ անձի̂ւն ծըծեալ.
փոխան ջըրոյ՝ քացախ առ բեալ։
՚Ի տատասկաց՝ վերոյ պար զեալ.
որակութեամբ՝ արեան ներ կեալ։
Դարձեալ կապար՝ եռացու ցեալ.
և ընդ հագագն՝ ստորար կեալ։
Նաև այսոքիւք՝ ո՛չ շատա ցեալ.
այլև զոտէն՝ միոյ կա խեալ։
Երկոտասան՝ կրիւքն տան ջեալ.
ապա ՚ի խոր՝ վիրապն առ կեալ։
Ո ի չէ ասէն՝ պարտ դըմա կեալ.
մահապարտի՝ որդի ե‿ զեալ։
Սաղմոսին երգ՝ սատ կատա րեալ.
որ վասըն տեառն՝ էր ասա ցեալ։
՚Ի գուբ մահու՝ զիս իջու ցին.
՚ի խաւ̂արի՝ նըսեմա ցեալ։

Արդ

Սրդ յայնպիսի՝ տեղ նա տե՛ ճեալ·
հընդետասան՝ ամ ժուժկա լեալ։
ժձ Յածական՝ խ°նամոց պա հեալ·
զիժից քարբից՝ գըլուխն կո խեալ։
Զի հրեշտակաց՝ իւր պատու՛ի րեալ·
բառնալ ձեռամբ՝ վերամբար ձեալ։
Մինչև եղև՝ լըրումն ե‿ կեալ·
խաւ՛ար մեղաց՝ ըն փարա տեալ։
Յարև մըտից՝ լոյսըն ծա գեալ·
և զարևելս՝ լուսաւ՛ո րեալ։
Որիորդաց՝ ըն հետև եալ·
փեսաւ՛էրբին՝ Թիկունս հա սեալ։
Հռիփսիմէն՝ գեղեցկա ցեալ·
որ քրիստոսի՝ էր հարսնա ցեալ։
Զայն առ արկեալ՝ 'ի գուբըն ար կեալ·
սիրոյ տարփմամբ՝ զայս ասա ցեալ։
Ըզ պատերազմ՝ ասէ վա նեալ·
զիշխանն աւիթ՝ մահու ընկ ճեալ։
Զերկիրըս քո՝ խոպանա ցեալ·
իմ կուսական՝ ճրգամբ հեր կեալ։
'Ի պետրոսեանց՝ եմք առա քեալ·
քարոզակցիդ՝ փրըկանք ե‿ ղեալ։

Սրդ

Որդ յանձանձանց՝ վայրեդ ե‿ լեալ․ մղ
զբանըն լուսոյ՝ ընդ քեզ ա‿ ռեալ։
՚Ի յանդաստան՝ քո սերմա նեալ․
որ անապատ՝ էր ծարա ւեալ։
Յոր շուշանաց՝ վարդից բու սեալ․
ցօղով արեամբ՝ մեր ոռո գեալ։
Յորում ըզ հօտ՝ քո արա ծեալ․
անուշահոտ՝ ծաղկօք բու րեալ։
՚Ի դալարուոջ՝ վայրի բ՟նա կեալ․
և առ կենաց՝ ջուրըն մը նեալ։
Որդ մինչ նոցա՝ վախճան ա‿ ռեալ․
յետ յաղթութե̄՝ մարտին ե‿ ղեալ։
՚Ի բարկութե̄ց՝ տեառըն հա րեալ․
տրրդատ ՚ի խոզ՝ յեղափո խեալ։
Ըստ բաբելեան՝ արքային լեալ․
անասնաբար՝ խայտառա կեալ։
Յեղեգնաշամբ՝ վայրին եր թեալ․
ընդ համաձևս՝ օթագայ եալ։
Նաև յոքունց՝ դիւ́աբաղ խեալ․
նախարարաց՝ ըն կիմա րեալ։
Բարամբ զանձին՝ ըս կոչկո ճեալ․ յ
և ատամամբ՝ ըք պատա ռեալ։

Ուս

Ուսուռի գըթած՝ հայրն ոչ տև եալ.
միշտ բարկութբ՟՝ ըզ մեզ խրա տեալ։
Ոչ յաւիտեան՝ ոխըս պա հեալ.
և ոչ իսպառ՝ նա բարկա ցեալ։
Ըստ որքայքին՝ քեռ երև եալ.
խոտորմլիղութեամ՝ կոյս անուա նեալ։
Եըս աղետից՝ այնմ սաս ցեալ.
զայն որ 'ի խոր՝ վիրապն ար կեալ.
Որոց տեսլեամբ՝ ըն զարհու րեալ.
և զնախարարն՝ օտոյ մը ղեալ.
Որ յարտաշատ՝ քաղաքն եր թեալ.
զ՚գրիգոր 'ի խոր՝ գըբէն հա նեալ։
Եւ մինչ գալուստ՝ սըրբոյն ե ղեալ.
քան ընդ յառաջ՝ դիւաբա խեալ։
Թագաւոր՝ ըն խոզա ցեալ.
և նախարարքն՝ անըզգայ եալ։
Սըրբոյն զաղետ՝ ըն զայն տե սեալ.
և արտասուաց՝ վըտակ հո սեալ։
յժ Եւ 'ի յերկին՝ ըս նայե ցեալ.
գալ 'ի յիմաստ՝ նոցին խընդ րեալ։

Եւ

Առ ՚ի հընձանսն՝ օթագայ եալ.
զ°մարմին սըրբոցն՝ անդ ամփո փեալ:
Օ՛ բանըն կենաց՝ վարդապե տեալ.
կաթըն տղայոցն՝ ոգւով ջամ բեալ:
Ընդ և տեսիլ՝ ածա րեալ.
ետես յերկնից՝ լուսածա գեալ:
Օ՛ ապագայից՝ ըն ծանու ցեալ.
և ներկայից՝ իմաստ ա ռեալ:
Այլ և զարքայն՝ անսասանա ցեալ.
՚ի մարդկային՝ բ°նութի փո խեալ:
Նոր գանձել՝ հրաշագոր ծեալ.
որ յառիւծուց՝ գըբէն ապ րեալ:
Խորհուրդ կենաց՝ ՚ի կէր ար կեալ.
յամծայնոց՝ ըն հ°րամայ եալ:
Օ՛ է հօտապետ՝ հօտից օ ծեալ.
զայն որ փըրկանք՝ հօտին ե ղեալ:
Այլ նորաձև՝ հովուին ա ռեալ.
զիւր նորակերտ՝ հօտն և զընտ րեալ:
՚Ի յեփրատայ՝ յակըն հա սեալ. յի
և զանարին՝ գետ դարձու ցեալ:
Սարկաւջասան՝ շըրջան ա ռեալ.
լայնատարած՝ դաշտ ծաւա լեալ:

Ըզ նորագոյն՝ հօտն անդր ա‿ ծեալ.
զօծման հոգւոյն՝ իւղըն հե ղեալ:
Յերկնից լուսոյ՝ սիւն երեւ եալ.
արեգական՝ գերազան ցեալ:
Նոր յորդանան՝ եփրատ ե‿ ղեալ.
ձայն հայրական՝ անդ վըկայ եալ:
Յորդէգրութե՟՝ վերակո չեալ.
զորդիս մարդկան՝ յեդեմ դար ձեալ:
Զամենեսեան՝ լուսազար դեալ.
կենաց հացիւ՟՝ ըն կերակ րեալ:
Զմեհեանըս դից՝ ըն կործա նեալ.
խորանս լուսոյ՝ անթիւ՟ կանգ նեալ:
Սեղանս գառին՝ ըն յօրի նեալ.
՚ի քա՟ւութիւն՝ պատարա գեալ:
Ըզ կոստանդեայ՝ դարձըն լը ւ՟եալ.
որ էր հռոմայ՝ թագա՟ւո րեալ:
ԺԼ Յայն ճանապարհ՝ զօրք ե‿ լեալ.
եօթանասուն՝ հազար ընտ րեալ:
Յառաքելոցն՝ յաթոռ հա սեալ.
սուրբ ոսկերացն՝ երկըրպա գեալ:
՚Ի յարքայէն՝ պատո՟ւասի րեալ.
հայրապետէն՝ սիրով պատ ու՟եալ:

Զգրի

Զգրիգորիոս՝ վըկայ ե- ղեալ։
խոստովանող՝ վերընկա լեալ։
Եւ ըզ տըրդատ՝ փառաւո րեալ։
որպէս հրաշիւք՝ փոխակեր պեալ։
Բնական՝ կրօնիւք խո՛րա տեալ։
և ՚ի հաւատ՝ ըս հաստա տեալ։
՚Ի յուխտ դաշանց՝ միաբա նեալ։
Թագաւորացն՝ երկուց ե- դեալ։
Յոսկիապատ՝ կառս ամբար ձեալ։
արքունական՝ ձիրիւք լը ցեալ։
՚Ի մեծըն հայս՝ անդուստ ե- կեալ։
ուրախալիր՝ սըրտիւք բերկ րեալ։
՚Ի Նիկիայ՝ ժողով դար ձեալ։
զգըրիգորիոս՝ ըն կոչե ցեալ։
Յորում երթալ՝ ոչ անսա ցեալ։ յխ
մի՛ առաւել՝ գոլով պատ ուեալ։
Զարիստակէս՝ փոխան յը ղեալ։
որ իւր որդի՝ համանմա նեալ։
Զօ՛րէն հաւատոյ՝ անդուստ առեալ։
տանըս հայոց՝ պարգև բե րեալ։
Յորոյ հիման՝ մեք հաստա տեալ։
անշարժապէս՝ գոլ տ՚րամա դրեալ։

Արի

Մրխոսի՝ չեմք հաւա́ նեալ.
որ զ°մի բնութի՝ յերկս հա տեալ:
Եւ սաբելի՝ չեմք հնազան դեալ.
որ չարաչար՝ ըն ծողո վեալ:
Ո՛չ Նեստորի՝ արկած մը տեալ.
որ մարդածին՝ զ°կոյսն ասա ցեալ:
Ո՛չ Եւտիքէսի՝ տեղի գը տեալ.
որ ո՛չ ասաց՝ մարմին ա‿ ռեալ:
Այլ մեք 'ի հայր՝ հաւատա ցեալ.
և միածնին՝ երկրպա գեալ:
Եւ ըզ հոգին՝ խոստովա նեալ.
յէութենէ՝ հօրըն բըղ խեալ:
յծ Երից անձանց՝ մին խոնար հեալ.
և զադամեան՝ մարմին ա‿ ռեալ:
Ընդ իւր ինքեան՝ միացու ցեալ.
և 'ի կուսէն՝ սըրբոյ ծը նեալ:
Նովին մարմնով՝ կամաւ խա չեալ.
և վասըն մեր՝ եղև մե ռեալ:
Երեքօրեայ՝ նա յարու ցեալ.
և ուստի էջ՝ ըն վերա ցեալ:
Գալ միւսանգամ՝ է խոստա ցեալ.
և անվախճան՝ թագաւո րեալ:

Բա

Բարեգործաց՝ բարիս տո ւեալ
չարուց տանջան՝ ըս հատու ցեալ
Արդ այսպիսի՝ սեան խարըս խեալ
գրիգորիոս՝ զ՚հօտն իւր Թո ղեալ
Զարիստակէս՝ փոխան ե- դեալ
Ինքն ՚ի մանեայ՝ յայրըն ծած կեալ
Նըմա տըրդատ՝ յոյժ բաղձա ցեալ
Լուսաւորչին՝ իւր հետև եալ
Իզ ծիրանիս՝ ըն մերկա ցեալ յկ
և զերկրաւոր՝ Թագն ընկե ցեալ
Հովուապետին՝ անյայտ ե- ղեալ
Լուսոյն մերոյ՝ լոյսն ամփո փեալ
՚Ի հովուական՝ դասուց Թա ղեալ
Թափառական՝ այր կարծե ցեալ
Զի որք փըրկչին՝ ապաստաւո րեալ
Նոքա զ՚ծառայն՝ դիտաշա տեալ
Որպէս մովսէսն՝ անքոյթ ե- ղեալ
զի մի՛ պաշտօն՝ ըզնա ա- ռեալ
Արիստակէսայ՝ սուղ ինչ կա ցեալ
և շաւղաց հօր՝ ըն հետև եալ
՚Ի յանբարուոյ՝ յառնէ սպա նեալ
՚Ի Թիլն աւան՝ յերկրում Թա ղեալ

Մըրթանիսին՝ փոխանա կեալ․
Ի հայրենին՝ յաթոռ նըս տեալ։
Ի նոյն շուքով՝ ուղեւո րեալ․
Խուրում հօտին՝ առաջնոր դեալ։
Ո․ Ժղ զ°մերասէր՝ աղին ե ղեալ․
զջարխան անեմ՝ որ գործե ցեալ։
Ըզ կնիք լուսա՛ւորչին ծած կեալ․
Թագաւորին՝ դաւ՛ գործե ցեալ։
ժհ Ըզ նենգութի՛ ըն կատա րեալ․
յորս երեոց՝ զտըրդատ խո ցեալ։
Ապս մահու՝ դեղ արբու ցեալ․
յինքեանց զ°պայծառ ջահ շիջու ցեալ։
Ըզ կնիք որոյ՝ թագաւո րեալ․
Խոսրով որդի՛ իւր անուա նեալ։
Հօրըն բարեացն՝ ո՛չ նըմա նեալ․
ամենայնիւ՛ գոլով յետ նեալ։
Ուրխութեանցն՝ ո՛չ հետև եալ․
և հաստակաւ՛ յոյժ յոռա ցեալ։
Մ ատ և յետին՝ այսպէս կա ցեալ․
յետ սակաւու՝ ինչ վըճա րեալ։
Բայց մինչ տըրդատ՝ ըն փախճա նեալ․
Նուաճելոցն՝ ապըստամ բեալ։

Որպէս աղու՛անքն՝ արևե լեանք·
ուր գրիգորիսն՝ առաջնոր դեալ։
Լուսոյ բանին՝ ոչ հանդուր ժեալ·
չար բարբարոսք՝ ըն խա՛ւա րեալ։
Այլ չիջուցին՝ զ°ջահըն վա ռեալ
՚ի շամշական՝ ձի ընթա դրեալ։
Յամենայնին՝ հարց նըմա նեալ· յա
և կուսութեամբ՝ առա՛ւե լեալ։
՚Ի վըրթանայ՝ որդի ծը նեալ·
համբակատիս՝ քա՛ջապե տեալ։
Յետ խոստովլու՝ տիրան ե‿ ղեալ·
յաթոռըն հօր՝ իւրոյ նըս տեալ։
Արիութեանց՝ ոչ հետև եալ·
այլ վատութ՟բ՝ ըն համբա ւեալ։
Բայց վըրթանայ՝ զերկիր լը ցեալ·
և յերկնայինսն՝ վերափո խեալ։
՚Ի միւրական՝ յաթոռն ե‿ դեալ·
զյուսիկ որդին՝ իւր կոչե ցեալ։
Որ բարիոք՝ վարուք կե ցեալ·
յանդիմանիչ՝ չարաց գը տեալ։
՚Ի տիրանայ՝ գանի՛ւ մե ռեալ·
ընդ պատկերին՝ զոր խորտա կեալ։

ԻԴ. Սուրբ

Սուրբ ծերունւոյն՝ դանիէ լի·
հեղձմամբ մահու՝ վըճիռ տը ճեալ:
Ինքն 'ի յաչաց՝ ըն խաւա րեալ·
սաւառուղաբար՝ յիւրմէ մե ռեալ:
ԺԸ Յետ այսր արշակ՝ թագաւո րեալ·
'ի տիրանայ՝ որդի ծը նեալ:
Որ 'ի սորին՝ յաւուրս ե ղեալ·
Ներսէս հայոց՝ հովիւ ըն տրեալ:
Լուսաւորչին՝ շաւիղ ծա գեալ·
առ 'ի նմանէ՝ չորրորդ սե րեալ:
Մարուքըն ոք՝ հոգւով մաք րեալ·
և հանճարով՝ իմաստնա ցեալ:
Առաքելոց՝ հաւասա րեալ·
մարգարէից՝ շնորհօք լը ցեալ:
Յածայլին՝ հոգւոյն օ ծեալ·
իբր աղաւնի՝ հովանա ցեալ:
Որ ըղ չարեացն՝ արմատ խը լեալ·
և բարւոք՝ կարգըս տըն կեալ:
Զողորմութիւն՝ ըն հաստա տեալ·
զ°տըմարդութիւն՝ ըն հալա ծեալ:
Ընդդէմ չարեաց՝ սուսեր սը րեալ·
և առ բարիս՝ ըն հեզա ցեալ:

Որ

Որպէս զարշակն՝ ամբարըշ տեալ։
սաստող բանիւ՝ ըն կըշտամ բեալ։
Յարեան գ°նելոյ՝ անպարտ հե ղեալ։ Ն
յարշակաւանն՝ քաղաք շի նեալ։
Զորոյ զ°բնակիչսն՝ ախտացու ցեալ։
և աղօթիւք՝ ըն տապա լեալ։
Մ՛ինչ ՚ի կըղզին՝ յայն աքսո րեալ։
ա՛ծաբար՝ հ°րաշագոր ծեալ։
Զուկն ՚ի յալեաց՝ վերաբե րեալ։
ջուր ՚ի կըղզւոյն՝ աղբերա ցեալ։
՚Ի յարքայէն՝ վերադար ձեալ։
որ Թէոդոս՝ մեծ կոչե ցեալ։
՚Ի սուրբ ժողովն՝ որ գումա րեալ։
յերից յիսնից՝ մին սա ե ղեալ։
Բայց ՚ի շապհոյ՝ արշակ կա լեալ։
և խուովի՝ զինքն ըսպա նեալ։
Նա փոխանակ՝ Թագաւո րեալ։
որդի նորա՝ պապ անուա նեալ։
Որ ընդ շապհոյ՝ խազմ արա րեալ։
ընդ հօրն արեան՝ ըն զոր հե ղեալ։
Որոյ յաշխարհս՝ ըս մեր ե կեալ։
անթիւ զօրօք՝ ըն բանա կեալ։

Յոր

ՆԺ Յորժամ հանդէպ՝ միմեանց կացեալ.
Թագաւորացն՝ ռազմ ե‿ դեալ:
Մէն 'ի նըպաստ՝ լերինն ե‿ լեալ.
որպէս մովսէս՝ ըն պաղա տեալ:
Որքան ըզ ձեռս՝ ըն տարա ծեալ.
հայոց զօրաց՝ ըն զօրա ցեալ:
Եւ մինչ 'ի վայր՝ կոյս խոնար հեալ.
պարսկականացն՝ ընդդիմա ցեալ:
Բայց պապ զաղէր՝ վարուք կա ցեալ.
և 'ի սըրբոյն՝ յանդիմա նեալ:
Որում մահու՝ դեղ արբու ցեալ.
և 'ի կենաց՝ սատի հա նեալ:
Բ․մլ նա հոգւոյն՝ ակամբ յա ռեալ.
մինչ 'ի վախճանն՝ ըն հուպ է‿ ղեալ:
Զապագայիցն՝ իր հանդեր ձեալ.
մերձակայից՝ ըն ծանու ցեալ:
Յարշալուսեաց՝ զարմէ սե րեալ.
Թագըն փառաց՝ առէ բար ձեալ:
Եւ 'ի յազգէն՝ լուսաւո րեալ.
հովիւ բայց մի՝ այլ ոչ նըս տեալ:
ՆԻ Հայք 'ի հինանց՝ ըն տապա լեալ.
ազգաց բազմաց՝ կոխան է‿ ղեալ:

Եւկե

Եկեղեցիք՝ ըն խաւա րեալ.
մանկունք նորա՝ յաղգըս գե րեալ։
Ծառայական՝ ազգին ծը նեալ.
հայոց ազատք՝ ըն ծառայ եալ։
Եւ քանանու՝ զարմն անի ծեալ.
օրհնեալ զարմին՝ հայոց տի րեալ։
Իսկ 'ի Նեռին՝ պըղծոյն մեր ձեալ.
արխական՝ զօրացն ե լեալ։
Իսմայելեան՝ տոհմին յաղ թեալ.
զերուսաղէմ՝ քաղաքն ա ռեալ։
Ամըս բազում՝ ըս մարտ ե դեալ.
հանդէպ միմեանց՝ պատերազ մեալ։
Հռոմայեցւոց՝ ըն նոսա զեալ.
'ի նետողացն՝ յաղթահա րեալ։
Յետ այնորիկ՝ յոյժ զօրա ցեալ.
և զանհաւատս՝ ըն հալա ծեալ։
Եկեղեցիք՝ լուսաւո րեալ.
աշխարհ ամէն՝ խաղաղա ցեալ։
Մինչև լըրումն՝ երկրի ե կեալ. նլ
դատաստանին՝ օրըն մեր ձեալ։
Ապըստամբեաց՝ յերկրէ բար ձեալ.
և արդարոց՝ Թագաւո րեալ։

Մինչ

Մինչ զայսպիսիս՝ հոգւով խօ սեալ.
հրաժարական՝ երգ յօրի նեալ։
Ամենեցուն՝ ողջոյն տը ւեալ.
՚ի սրբութեանց՝ ըն հրաժա րեալ.
Զհոգին մաքուր՝ տ՜ր աւան դեալ.
՚ի հրեշտակաց՝ վերընկա լեալ։
Զոր յամբառնալ՝ ըն ծանու ցեալ.
որք ՚ի լերինս՝ միայնա ցեալ։
Իսկ ըզ մարմինն՝ ողբովք ա ռեալ.
՚ի Թիլն աւան՝ ըզ նա տա րեալ։
Յերգ հոգևոր՝ պարաւո րեալ.
ընդ նախնի հարս՝ ըն հանգու ցեալ։
Սակայն պապայ՝ պարտաւո րեալ.
վ՜ն այսր չարեացս՝ որ գործե ցեալ.
Խ՚եղոդոսի՝ ըզ նա կա լեալ.
ըզ վրէժ արեան՝ սրբոյն խընդրեալ։
նխ Արտաւազդայ՝ փոխանա կեալ.
յարշակունի՝ զարմէ ցե ղեալ։
՚Ի քաջութիւն՝ գովաբա նեալ.
մինչ տըրդատայ՝ համանմա նեալ։
Զի մինչ մանուկ՝ յելլադոյ լեալ.
ուսումս յոգուն՝ ըս կատա րեալ։
Ա.Ա

Մուլ և ըղձ հինգ՝ այր քաջա ցեալ.
՚ի մրրերաց՝ վերայ սպա նեալ:
Սուսյալ բազում՝ արիա ցեալ.
ապա արքայ՝ հայոց նըս տեալ:
Որ ընդ եփրատ՝ անդրաքոյ լեալ.
և զա՛նազակս՝ ըն սասա կեալ:
՚Նոր աքիւլեւս՝ ասա երև եալ.
ընդ ս՞կամանդրոս՝ գետնամա զեալ:
Սու զ՞քնիմնա՛՝ գերազան ցեալ.
որ և քըսան՝ կանգուն քայ լեալ:
Բայց մանկաբար՝ անմըտա ցեալ.
Թեոդոսէ՝ ըստահա կեալ:
Աւստի նորա՝ զ՞նա ըմբըռ նեալ.
և ՚ի մահու՝ պատիժս ար կեալ:
Յորում երկուց՝ Թադա՛ւո րեալ. Նծ
որք ՚ի պապայ՝ որդիք ծը նեալ:
Մի ոմն արշակ՝ վերակո չեալ.
և վաղարշակ՝ միւսն անու՛ա նեալ:
Մինչըն յունաց՝ հարկատու լեալ.
միւսըն պարսից՝ հըպատա կեալ:
Յայսըմ վայրի՝ եղև յայտ նեալ.
այն որ մեսրոպ՝ ըն կոչե ցեալ:

Որ

Որ տեսական՝ ուսմամբ վար ժեալ.
գործնականաւ՝ գերազան ցեալ:
Ճ՛ըգնողական՝ վարս ընկա լեալ.
և յանապատ՝ ըս հետև եալ:
Օր ըստ օրէ՝ զ°մահ յանձն ա‿ ուեալ.
ընդ քրիստոսի՝ չարչարակ ցեալ:
Նարեաց պատճառ՝ հայոց ե‿ ղեալ.
զիմաստութե՛՝ գանձըն խընդ րեալ:
Զոր աղօթից՝ մասամբ գը տեալ.
հոգւոյն մասամբք՝ տըպաւո րեալ:
Նկ Ըստ մովսիսի՝ արժանա ցեալ.
զա̃ծագիծ՝ տառս ընկա լեալ:
Երիւք տասամբք՝ վեցիւք յան գեալ.
արեգական՝ ելիւք ճա փեալ:
Այսըմ շ°նորհի՝ սովաւ տը ճեալ.
սուրբըն սահակ՝ յօժընդա կեալ:
Որ ներսեսի՝ որդի ծը նեալ.
համանըման՝ նախնեացն ե‿ ղեալ:
Արդ երկոքին՝ սոքա ընտ րեալ.
եկեղեցւոյ՝ ամոլք լը ծեալ:
Զ°բանին ակօս՝ ըն պատա ռեալ.
զիմաստութիւն՝ ըն սերմա նեալ:

Սան

Մանկունս ուշեղ՝ ըս ժողո վեալ.
նոր դըպրութե՟՝ այնու վար ժեալ.
Որք թարգմանիչք՝ հոգւովն ե‿ ղեալ.
ըստ պըտղոմեայ՝ ՚ի նոյն շար ժեալ.
Յաթենացւոց՝ քաղաքն եր թեալ.
զիմաստութեան՝ ծաղիկս ա‿ ռեալ.
Որպէս մեղու՝ թեւօք բար ձեալ.
յեկեղեցիս՝ հայոց բե րեալ.
Այս է մովսէս՝ դաւթիւ ե‿ ղեալ.
և մամբրէին՝ այլք հետե եալ.
Այնքան շ՚նորհօք՝ վերին լը ցեալ. նշ
մինչ զի յունաց՝ գերազան ցեալ.
Բայց մեսրոպայ՝ շըրջագայ եալ.
զամենեսեան՝ լուսաւո րեալ.
Սրոց աղօ՟անից՝ գիր ըստեղ ծեալ.
հոգւոյն շ՚նորհօք՝ առատա ցեալ.
Զ եկեղեցւոյ՝ կարգ յօրի նեալ.
և սքանչելեօք՝ վախճան ա‿ ռեալ.
Լոյս ՚ի յերկնից՝ վերածա գեալ.
՚ի ձև խաչի՝ մարմնոյն խա չեալ.
Բայց ՚ի սոցին՝ յաւուրըս լեալ.
խոսրով անուն՝ արքայ նըս տեալ.

Զոր

Զոր և պարսից՝ ընդ նա կա լեալ.
զՎռամշապուհն՝ փոխան ե դեալ։
Նա յետ սորա՝ հայոց տի րեալ.
պարսիկ շապուհ՝ ընդ կոչե ցեալ։
Նա վերջին՝ ընդ վերջա ցեալ.
որ արտաշէսն՝ էր անուա նեալ։
Սամ նախարարքն՝ ոչ հանդուր ժեալ.
՚ի յաղտեղի՝ գործոց նե ղեալ։
նձ Թագաւորին՝ պարսից մատ նեալ.
փոխան նորա՝ պարսիկ ա ռեալ։
Նա ընդ սահակ՝ սուրբըն մեր ժեալ.
որ այնմ իրի՝ ոչ հաղոր դեալ։
Որում փոխան՝ սուրմակ նըս տեալ.
և բարդիշու՝ զնա յաջոր դեալ։
Նմէ նախարարք՝ ընդ ջղջա ցեալ.
առ հովուապետ՝ ընդ քաղցր ե կեալ։
Նղերսականն՝ բանիւ մաղ թեալ.
ընկել տեսուչ՝ նոցա դար ձեալ։
Սակայն որդւոյն՝ ոչ յանձն ա ռեալ.
այլ զհրաշալին՝ տեսիլ պատ մեալ։
Որք տըրտմութբ՝ մեծաւ լը ցեալ.
զկորուստ անձանց՝ խորեանց լա ցեալ։

Իսկ

Իսկ նա յաւուր՝ յորում ծը նեալ։
՚ի նոյն աւուր՝ մահուամբ լու ծեալ։
Մահկանացու՝ յաշխարհ մը տեալ։
անմահ յիշումն՝ ինքեան թո ղեալ։
Տեսիլ սրբյն՝ աստ կատա րեալ։ նղ
Թագ և հովիւ՝ հայոց բար ձեալ։
Զ որ նախորոտամբն՝ եցոյց ծա լեալ։
և գունդ ոսկի՝ կ՚տաւով ծած կեալ։
Սակայն սակաւ՝ ամաց ան ցեալ։
Թուրն սորին՝ յառաջա ցեալ։
Այն որ վարդան՝ վերաձայ նեալ։
ածայինն՝ հոգւով լը ցեալ։
Մամիկոնեան՝ զարմէ սե րեալ։
և սպարապետ՝ հայոց ե ղեալ։
Զ եկեղեցւոյ՝ սիւն հաստա տեալ։
վասն նորա՝ նահատա կեալ։
Նըմա բազում՝ նիզակակ ցեալ։
սուրբ նախարարք՝ հանդիսա ցեալ։
Որք վարդագոյն՝ արեամբ գը նեալ։
զարքայութիւն՝ ըն խոստա ցեալ։
Այս ՚ի յոգունց՝ եղև գը րեալ։
որ բացայայտ՝ մեզ ծանու ցեալ։

Նօթա

Եօթանասուն ամաւ ան ցեալ.
եօթըն լթուով՝ նոյն յաւե լեալ:
Մպա հայոց՝ թ°ուական ե‿ դեալ.
'ի յիմաստնոց՝ մեզ աւան դեալ:
Հ Զ որ թէ կամի՝ ոք իմա նալ.
ըզ գաւազան՝ ըն վերծա նեալ:
Որ ցուցանէ՝ զայս գործե ցեալ.
թէոդոսի՝ յաւուրսն ե‿ ղեալ:
Յարկադէէ՝ որդի ծը նեալ.
և համանուն՝ հաւուն ե‿ ղեալ:
Զօրըն հռովմօք՝ ըն ժողո վեալ.
հ°նազանդութ՝ նամակ գը րեալ:
Զ իշխանն ատօմ՝ առնա մը ղեալ.
'ի գընունի՝ զարմէ սե րեալ:
'Ի սըրընթաց՝ ձիոց նըս տեալ.
մըտրակ 'ի կուշտն՝ աշտանա կեալ:
Եւ փութապէս՝ առնա հա սեալ.
զանցս աղէտից՝ ըն ծանու ցեալ:
Եթէ պարսիկք՝ ըն զօրա ցեալ.
և վասըն մեր՝ չար խորհե ցեալ:
'Ի հաւատոց՝ 'ի բաց դառ նալ.
և կամ սըրով՝ զ°մահ ընկա լեալ:

Որդ

Որոյ լուսեալ՝ հոգւոց հա նեալ.
և տրտմութիւն՝ յոյժ փարա նեալ:
Աւա՜ղ ասեմ՝ զինչ գործե ցեալ.
նորին օրհաս՝ ըն պատա հեալ.
Ապա յաթոռ՝ նորին նըս տեալ.
մարկիանոս՝ ըն կոչե ցեալ:
Որոյ հեզոյն՝ ոչ հետե եալ.
երկաբընակ՝ վերածա նեալ:
Նաև ՚ի սորին՝ յաւուրս ե ղեալ.
քաղկեդոնի՝ աղանդն յայտ նեալ:
Որ զլևոնի՝ տումարն ա ռեալ.
զնիկիայն՝ ՚ի բաց թո ղեալ:
Զ իշխանն ունայն՝ կեռ դարձու ցեալ.
և ըղխընդիրն՝ ոչ կատա րեալ:
Նաև վարդանըն՝ այն քաջա ցեալ.
մամիկոնեանց՝ շառաւի ղեալ:
Զ օրըս բազում՝ ըս ժողո վեալ.
որ ՚ի դաշտին՝ աւարայր կո չեալ:
Նաև ՚ի տապան՝ ըն մերձ ե ղեալ.
յաւաքելոյն՝ սուրբ և ընտ րեալ:
Որ թադէոս՝ անուն ձայ նեալ.
և լուսաւոր՝ հայոց ե ղեալ:

՚Ի

շի ՚Ի տեղիս յայս՝ ընկայ ա– ռեալ.
զի բանիւք չեւ՝ է բազմա ցեալ:
Ուր թողաք մեք՝ անդր ընթա ցեալ.
վասըն ժամուս՝ տարամեր ժեալ:
Զի թէ կամի՝ ոք հաստա տեալ.
զեղխչէին՝ տառ վերծա նեալ:
Որ ցուցանէ՝ զայս գործե ցեալ.
՚Ի յազկերտի՝ յաւուրս է– ղեալ.
Իզ գլուխն ոտիւքն՝ ՚ի բաց բարձեալ.
զ°մեծըն փոքումբք՝ տարամեր ժեալ:
Զ հօտըն հովուօք՝ սըրոյ տը ճեալ.
զ°գաւառնս գայլոց՝ յափշտա կեալ:
Զ երխտասարդս՝ ըն խողխո ղեալ.
՚Ի մարց գըրկաց՝ տըղայք գե րեալ:
Իզ կուսանըս՝ ոչ ոք ս°գա ցեալ.
ծերըք յաթոռոց՝ պատուոյ ան կեալ:
Եւ զ°քահանայսն՝ ՚ի սուր մատ նեալ.
զայրիս նոցա՝ ոչ ոք լա ցեալ:
Որպէս ղեւոնդ՝ աւէօք ծաղ կեալ.
իմաստութեամբ՝ պայծառա ցեալ:
շլ Հեզըն սահակ՝ պատարա գեալ.
ոչ խոյ փոխան՝ այլ զինքն զե նեալ:

Սուր

Սուրբըն յովսէփ՝ հոգւով մաքրեալ․
և ոյք նոցին՝ աշակեր տեալ։
Որք զերկնային՝ լոյսըն տե սեալ․
և պըսակաց՝ արժանա ցեալ։
Ս°տեփաննոսի՝ համան°մա նեալ․
որպէս և ձայն՝ ըն վըկայ եալ։
Զ այս տեսութի՝ ըս գուշակեալ․
հարցըն մերոց՝ նախասա ցեալ։
Զի բարկութ°ն՝ աստի ս°կըլ սեալ․
և մինչ առ մեզ՝ ոչ կատա րեալ։
Քանզի պարսից՝ յայնժամ տիրեալ․
տանըս հայոց՝ թագաւո րեալ։
Սակաւ իշխանք՝ ինչ ամրա ցեալ․
յամուր տեղիս՝ ըն բըռնա ցեալ։
Եկեղեցիք՝ հըրձիգ ե ղեալ․
մանկունք նորա՝ ողբովք ցըրուեալ։
Պայծառ զարդուց՝ ըն խըրթնացեալ․
կըտաւըն թուխս՝ նշանա կեալ։
Իսկ յետ ամաց՝ այն ինչ ան ցեալ․
ժամանակաց՝ ըն երկա րեալ։
Փոք°ր ինչ չարին՝ աղօտա ցեալ․

հայ

Հայոց ազգի՝ և շունչ ա ռեալ։
Բագրատունեաց՝ թագաւո րեալ.
և մասնաւոր՝ Հայոց տէ րեալ։
Եկեղեցիք՝ լուսաւո րեալ.
Նախարարաց՝ գահ նորո գեալ։
Պարծեալ մեղաց՝ մեր զարթուցեալ.
զ°Հարաւային՝ աղխըն շար ժեալ։
Նախ ըզ պարսից՝ աթոռ°ն առեալ.
արևելից՝ տիրապե տեալ։
Ապա ՚ի մեզ՝ հուր°ն այն վա ռեալ.
և զընդհանուր՝ ըս ճարա կեալ։
Այս ՚ի վաթսուն՝ թ°ուականին լեալ.
ամ°ս չորս քսուն՝ զերկիր մանրեալ։
Նու յետ սոցա՝ այլ ազգ ե ղեալ.
յանապատէ՝ ինչ հեռա ցեալ։
չծ Ա°րօնից նորին՝ հաւատա ցեալ.
՚ի քսան և չորս՝ ցեղք որո շեալ։
Որոց և չափն՝ ո՛չ էր չա փեալ.
Բ°նութե թու՛ոց՝ թի՛ւըն յաղթեալ։

Արիւնարբուք՝ գազանա ցեալ։
զազիր գործովք՝ անասնա ցեալ։
Զիշխանութի՛ տաճկաց ա_ ռեալ։
Թէ և կ՚րօնիւք՝ հաւատա րեալ։
Նա ընդ աշխարհ՝ ըս տարա ծեալ։
ծովու յայսկոյս՝ հանուրց տի րեալ։
Զոսկերըս մեր՝ ըզ չորա ցեալ։
զոր էր նախկին՝ ազգաց ծը ծեալ։
Վիշապօրէն՝ սոցա կը լեալ։
և առիւծուց՝ նըման մա՛ն րեալ։
Զի ՚ի համար՝ Թիւ՛ ոչ ան կեալ։
անպարտ արեանց՝ ըն զոր հե ղեալ։
Կամ ծառայից՝ անգթին գե րեալ։
և կամ զյայտնիւն՝ որ վաճա ռեալ։
Կամ ըզ գոյից՝ յափըշտա կեալ։ շկ
որք ընդ ձեռամբ՝ նոցին ան կեալ։
Որոց այնքան՝ աղքատա ցեալ։
որպէս յերկաթս՝ գոլով կա պեալ։
Թողից ըզ չար՝ ըն մեծ ա_ սել։
զոգւոց կորուստ՝ ըն գործե ցեալ։
՚Ի հաւատոց՝ ըն ուրա ցեալ։
կամ չար գործովքն՝ ապակա նեալ։

Իւ.   Արդ

Որդ այսպիսի՝ ազգօք տան ջեալ.
վասըն մեղաց՝ մեր դառնա ցեալ։
Ի սահակայ՝ սըրբոյ սկը սեալ.
մինչև առ մեզ՝ ոչ վըճա րեալ։
Ի յաշխարհէ՝ ծնընդեան ե‿ լեալ.
՚ի հայրենեաց՝ տարամեր ժեալ։
Յերկիր օտար՝ պանդըխտա ցեալ.
մինչ զի ըզմեր՝ ըն մոռա ցեալ։
Զաշխարհըս մեր՝ օտարք կե րեալ.
մեք առաջի՝ աչաց տե սեալ։
Անմիտ ազգաւ՝ զկըրծեցու ցեալ.
բայց ՚ի մեղաց՝ ոչ ոք դար ձեալ։
25 Նախնի աթոռն՝ յոր լոյս ծա գեալ.
այն ՚ի միջի՝ կայ խառնա րեալ։
Աթոռակալք՝ ըն հեռա ցեալ.
տարաշխարհիկ՝ շըրջագայ եալ։
Տոհմ որ Թաղիք՝ փառաւո րեալ.
յանարժանից՝ ըստորուկ ե‿ ղեալ։
Որք յաշխարհաց՝ բազմաց տե րեալ.
՚ի քաղցելոց՝ հաց մուրա ցեալ։
Սակայն բնութի՝ ազգին պա հեալ.
որ պաշտաւին՝ ըն կոչե ցեալ։

Թուէ

Աւէ և Թագուն՝ ինն ամիս փեալ.
ռամիկ աղանց՝ միջի ծած կեալ.
Միայն ինքեանց՝ ներհուն ե‿ ղեալ:
որ յայն ազգէ՝ գոլով սե րեալ:
Որդի ըղ հայր՝ փոխանա կեալ.
մինչև առ մեզ՝ ըս հասու ցեալ:
՚Ի նախնական՝ հօրէ սկը սեալ.
՚ի պարթևէն՝ լուսաւո րեալ:
Մինչ ՚ի վասակ՝ քաջըն հա սեալ.
այն որ արեամբ՝ նահատա կեալ:
Յորմէ գրիգոր՝ որդի ծը նեալ. շճ
մագիստրիոս՝ վերապատ ուեալ:
Աստուածային՝ շնորհօք լը ցեալ.
իմաստութեամբ՝ պայծառա ցեալ:
Հօրըն մերոյ՝ նա հայր ե‿ ղեալ.
ըստ մայրական՝ ըն միջնոր դեալ:
՚Ի յարքայէն՝ յունաց պատ ուեալ.
և նահանգաց՝ յոգունց տի րեալ:
Տեսականաւ՝ ըն ձոխա ցեալ.
և երկիւղիւ՝ ըն զարդա րեալ:
Ըստ հոմերի՝ տաղաչա փեալ.
ըստ պղատոնի՝ պերճաբա նեալ:

Յու

Յունականին՝ ներհուն ե- ղեալ.
յոգնիմաստից՝ ըն մակա ցեալ:
Զա̄ծաշունչ՝ տառս վերծա նեալ.
որ ըստ ոգէ՝ 'ի նոյն կըր թեալ.
Եկեղեցիս՝ վայելչա ցեալ.
'ի հայաստան՝ աշխարհ չէ նեալ:
Ըզ կրօնաստան՝ ըստ յարդա րեալ.
ըզ վանական՝ ըստ յանձան ձեալ:
հղ Զարդինական՝ յանձն ընկա լեալ.
զ°վարդապետաց՝ հոյլ ժողո վեալ:
Հայր ըստ յոգւոյ՝ որոց ե- ղեալ.
պյրեաց զորանց՝ խընամ ա- ծեալ:
Ըզ նիւթական՝ գանձս ըստա ցեալ.
տ°նանկաց յանձին՝ ըստ սերմա նեալ:
Զ է մինչ գարուն՝ հոգւոց հա սեալ.
բազմաբեղուն՝ պըտղաբե րեալ:
Սա այսպիսի՝ վարուք կա ցեալ.
ըստ աստուծոյ՝ ուղեւո րեալ:
Ժամանակաց՝ ինչ յառա ջեալ.
և առ նախնիս՝ ըն յաւե լեալ:
Ժառանգ կենաց՝ յետ իւր թողեալ.
այս է զորդին՝ բարեմաս նեալ:

Պյալ

Պալհաւունեին՝ յիւրմէ սե րեալ.
’ի գրիգորեանց՝ շառաւի ղեալ.
Որոյ վահրամ՝ անուանա դրեալ.
յառաջագոյն՝ ըն կոչե ցեալ.
Մ՟ինչդեռ զօրաց՝ իշխող է‿ ղեալ.
’ի հայրենի՝ յաթոռ նըս տեալ.
Մ՟ինչ յաշխարհի՝ յօրէնս կա պեալ.
և ’ի խառնիցն՝ արտակա ցեալ.
Քանզի հոգւոյն՝ էր նուի րեալ.
և ’ի նորա՝ մասին հա սեալ.
Իսկ յորժամ զայ՝սոսիկ լու ծեալ.
զառ ’ի ստորևս՝ արհամար հեալ.
Ք°ստ ամենայնի՝ իր փոխի խեալ.
մինչև անուն՝ ըն փոխա դրեալ.
Որպէս սողոս՝ վայրենա ցեալ.
ըզ կնի պօղոս՝ ընտանա ցեալ.
Նոյն և վահրամ՝ նախ ասա ցեալ.
գրիգորիոս՝ վերաձայ նեալ.
Քանզի մինչ իւրք՝ ըն կամե ցեալ.
Թէ առ նովին՝ զուարճա ցեալ.
Սա զ°մխուսի՝ զբանըն մի շեալ.
և այնոքիւք՝ զինքըն խրա տեալ.

Թէ

Թէ որ ոք ո՛չ՝ զանձն ատե ցեալ·
և ըզ կնի իմ՝ զ°խաչն իւր բար ձեալ։
Նա աշակերտ՝ իմ ո՛չ ե– ղեալ·
անճառ փառացն՝ ո՛չ հաղոր դեալ։
ռժ Ո՛վ այս ո՛չ բանի՛ւ՝ լոկ ասա ցեալ·
կամ՝ 'ի սրտին՝ խորհրդա ծեալ։
Այլ և գործով՝ ըն կատա րեալ·
և յերկնային՝ ուղին սկը սեալ։
Ո՛վ աշխարհական՝ ձև մերկա ցեալ·
զիշխանական՝ կամար լու ծեալ։
Ըզ հեզութեան՝ ըն կերպ ա– ռեալ·
զ°խոնարհութե՝ լուծն բառա ցեալ։
'Ի մերայնոց՝ ըն հրաժա րեալ·
և յանապատ՝ ըն հետև եալ։
Համակրօնից՝ հաւ ասա րեալ·
առաքինի՝ վարուք մաք րեալ։
Ո՛վ օրէնս տեառն՝ 'ի տո՛ւէ խոր հեալ·
'ի գիշերի՝ 'ի նոյն տըք նեալ։
Ըզ վկայութիւն՝ տեառըն քըն նեալ·
և բոլորով՝ սրտի՛ւ խընդ րեալ։
Ընդ ճանապարհն՝ անբիծ գ°նացեալ·
երանութեանց՝ արժանա ցեալ։

Յա

Յանապատի՝ առանձնա ցեալ.
ըստ յովհաննու՝ պահօք ու նեալ:
Բայց չէր արժան՝ լուսոյն թաք չել. ոի
կամ քաղաքին՝ անտես լի նել:
Այլ յաշտանակ՝ ըս բարձրա ցեալ.
և ընդհանուր՝ լոյս ծաւա լեալ:
Զի մինչ յաւուրս՝ ըն յայն հասեալ.
հայոց հովուաց՝ ըն վախճա նեալ:
Տուն պետրոսեան՝ ՚ի բաց բար ձեալ.
որպէս հեղեայն՝ այն ծերա ցեալ:
Որով յունացն՝ ընդ մեզ չա րեալ.
այլում լինել՝ թոյլ ո՛չ տը ւեալ:
Զի անտերունչ՝ ասեն ե֊ ղեալ.
լիցին ՚ի կրօն՝ ըս մեր դար ձեալ.
Յայնժամ արքայն՝ մեր կոչե ցեալ.
գագիկ անուն՝ վերաձայ նեալ:
Այն որ ըզ կարս՝ ՚ի յոյնս տը ւեալ.
և զ°ծամընդոյ՝ դըղեակն ա֊ ւեալ:
Ջանիւ մեծաւ՝ գուն գործե ցեալ.
ինչըս բազումս՝ անթիւ ծա խեալ:
Նա և ըզ կարս՝ նախասա ցեալ.
այսըր խընդրոյ՝ փոխանա կեալ:

Զի

ղ Զի հովուապետ՝ հայոց դար ձեալ·
նորայցի յաթոռն՝ ունայնա ցեալ։
Որոյ ըղձի՝ սուրբ հա սեալ·
և մատանեաւն՝ ոսկի կըն քեալ։
Մինչ ըղ վեհին՝ հրաման առ եալ·
զ՛հաւըս հայոց՝ անդ ժողո վեալ։
Նու միաբան՝ խորհըրդա ծեալ·
զարժանաւոր՝ խընդրոյն գը տեալ։
Պի վերնական՝ խ՛նամոցն յայտ նեալ·
յագարակին՝ գանձըն ծած կեալ։
Այն որ զօղեալ՝ և թագու ցեալ·
յանապատի՝ լոյսն ամփո փեալ։
Ընդ որ հանուրց՝ կամաց հա ճեալ·
առ ՚ի խընդիր՝ ըն յորդո րեալ։
Զ՛դրիգորիոս՝ յառաջ ա ծեալ·
որ և վահրամ՝ նախաձայ նեալ։
Ուստի նորա՝ զայն ծանու ցեալ·
և ՚ի պատուոյն՝ յետ նահան ջեալ։
Զ՛ինքն անարժան՝ այնմ ասա ցեալ·
ընդ աստուծոյ՝ միջնորդ ե ղեալ։
ղա Բայց ամենից՝ բռնադա տեալ·
և ակամայ՝ հարկաւո րեալ։

Օծ

Օծմամբ հոգւոյն՝ ըղձա օ՜ ծեալ.
յաթոռ նախնւոյն՝ վերանըս տեալ:
Նոր աշարօն՝ խոյրի՛ն պըճ նեալ.
և սամուէլ՝ տեառն ընծայ եալ:
Եկեղեցւոյ՝ վէմ հիմն ե՜ դեալ.
վերուստ կոչմամբ՝ անօթ ընտ րեալ:
Որ և սոցունց՝ համեմա տեալ.
զեկեղեցիս՝ լուսաւո՛ րեալ:
Երկրորդ մեսրոպ՝ մեզ երև եալ.
զգիրըս բազում՝ ըս թարգմա նեալ.
Առ ՚ի յունաց՝ և ասոր ւոց.
Ճառըս սըրբոց՝ վերաբե րեալ:
Տօն յիշատակ՝ նոցա կար գեալ.
ընթերցուա՛ծովք՝ ըն զարդա րեալ:
Զոր ո՛չ միայն՝ լոկ վերծա նեալ.
այլ և վարուց՝ ըն նախան ձեալ:
Ըստ որում անուն՝ իսկ ընկա լեալ.
վկայասէր՝ վերաձայ նեալ:
Աւանդութիւն՝ ո՛չ ըստա ցեալ.
ո՛չ ՚ի միում՝ վայրի բնա կեալ:
Պանդըխտաբար՝ յերկրի շըր ջեալ. ծ
զքաղցեալ հոգիս՝ ըն կերակ րեալ:

Յե

Երուսաղէմ՝ քաղաքն էր թեալ·
ուր փրկութիւն՝ ըն մեր ծա գեալ։
Նա ՚ի սրբոց՝ գիրըս հա սեալ·
յոր վայր նոցա՝ նահատա կեալ։
Յարեւմտականս՝ ըն ժամա նեալ·
ուր ազգ հայոց՝ բաղում է՟ ջեալ։
Ընդ ըզ նոսին՝ լուսաւո րեալ·
և ՚ի հաւատ՝ ըս հաստա տեալ։
Ընդուստ ընդ ծով՝ ըն մեծ ան ցեալ·
յեգիպտականս՝ ըն փոփո խեալ։
Յայլասեռից՝ ըն մեծա րեալ·
և յարքայէ՝ նոցունց պատ ուեալ։
Ընդ սուրբս որ անդ՝ շըրջագայեալ·
առ կենդանեօքն՝ և հանգու ցեալ։
Յորոց ծաղիկ՝ ըս հաւա քեալ·
քաղցըր փարուց՝ ըն նիւթ ա՟ ռեալ։
ով Ընդ ՚ի յաթոռ՝ ըն սուրբ է՟ դեալ·
զառ ՚ի քեռէն՝ որդի ծը նեալ։
Զգրիգորիոս՝ համանուա նեալ·
զհօրըն մերոյ՝ եղբայր է՟ ղեալ։
Զայն որ շնորհօք՝ հոգւոյն լը ցեալ·
անքիծ փարուք՝ սըրտիւ մաք րեալ։

Զայն

Զայն որ լուսոյ՝ հանգոյն ծա գեալ.
գետոց նըման՝ առատա ցեալ։
Որ յովսէփայ՝ մեծի նմա նեալ.
ըզ համազգիսն՝ ըզ կնիք ձը գեալ։
Զարի եղբարս՝ իւր քաջա ցեալ.
ըստ յեսուայ՝ զօրապե տեալ։
Որոյ վահրամ՝ վերաձայ նեալ.
միւսոյն վասակ՝ անուանա գրեալ։
Որք վեհագոյն՝ փառս ընկա լեալ.
և մեծարգի՝ պատուոյ հա սեալ։
Ըզ պատերազմ՝ ազանց վա նեալ.
զհակառակաց՝ յաղթող գը տեալ։
Վասն այսորիկ՝ շըքեղա ցեալ.
և աշխարհի՝ նոցունց տի րեալ։
Ուստի մեծի՝ հովուին դար ձեալ.
գալ յարևել՝ ըս խորհե ցեալ։
Զիւր սիրեցեալն՝ որդիա ցեալ.
և զհամանուն՝ անդ հաստա տեալ։
Ինքն 'ի նոյեան՝ լաստին ե լեալ.
յերկիր ուղիղ՝ առաջնոր դեալ։
Զօթևանօք՝ զանց արա րեալ.
մինչ 'ի տիւրոս՝ լեառըն հա սեալ։

Ընդ

Ընդ ուր սրբոց՝ ընբռնակք եղեալ·
և 'ի մարմնի՝ հրեշտակա ցեալ·
Աշխատամբրունչ՝ փառաւորա նեալ·
զերրորդութիւնն՝ ամենօրհ նեալ·
'Ի վայելուչ՝ յայն վայր ե_ կեալ·
հովուապետին՝ ըզգօնա ցեալ·
'Ի սեաւ մըթին՝ լեառն անուա նեալ·
ուր են հոգիք՝ լուսաւո րեալ·
Օ°յոգնավըրդով՝ կեանըս թո ղեալ·
զոր և երազ՝ էր ծանու ցեալ·
Յածայլին՝ վարըս ձըգ նեալ·
և զանմարմնոց՝ կերըս ընկա լեալ·
Օ°բանի սիրով՝ ըն ժողո վեալ·
և առ ինքեան՝ բ°նակեցու ցեալ·
ոճ Օ°գիրըս հոգւոյն՝ միշտ ընթեր ցեալ·
և ընդ նոսին՝ յար խօսակ ցեալ·
'Ի միջերկրեայս՝ անդուստ փո խեալ·
որ եփրատայ՝ մերձ առ կա ցեալ·
Բաղուք գեսօն՝ իմն անուա նեալ·
յոր հուպ է վանք՝ կարմիր կո չեալ·
Ընդ միշխանէ՝ պատուա սի րեալ·
ծածուէր՝ անձն երև եալ·

Որդ

Որոյ վասըն՝ անուն ձայ նեալ
Նախ ելուզակ՝ մականուա նեալ:
Յայն որ յաւուրսն՝ այլ ո՛չ ե ղեալ:
Նըման նըմա՝ գովաբա նեալ:
Ներքին հանգոյն՝ գերազան ցեալ:
և ամուսնոյն՝ բարեմաս նեալ:
Նոցա զ՚հովիւն՝ իւրեանց բե րեալ:
որպէս ըզ հայր՝ մեր յանձան ձեալ:
Զոր ըստխտիմամբ՝ ծերաստա ծեալ:
յաշխատութեանց՝ ըն հանգու ցեալ:
Փոքր ինչ նորա՝ անդ յապա ղեալ: ող
բ՚նաւորական՝ ախտին շար ժեալ:
Թէ երկրայինն՝ է ծանու ցեալ:
և ընդ բնութե՝ մահու կա պեալ:
Որով մարմնոյն՝ կապից հա տեալ:
հոգին արագ՝ յերկինս թռու ցեալ:
Նու որոգայթ՝ որսոյն փըրշ րեալ:
որպէս ձընձղուկ՝ ոգին ապ րեալ:
Պատկերըն յերկրի՝ զնիւթըն թողեալ:
առ սկզբնատիպն՝ ինքեան փո խեալ:
Զ՚գանձըն տըրոոյն՝ ՚ի մէնջ բարձեալ:
խեցին անօթ՝ ունայնա ցեալ:

Զոր

Օ որ սաղմոսիւք՝ օրհնաբա նեալ·
քաղցանայից՝ դասուցն ա ռեալ:
Աւ 'ի շիրիմ՝ մահու ե դեալ·
հուպ 'ի խորանն՝ որ անդ շի նեալ:
Ո՛չ 'ի նախանձեաց՝ դիրըս թա ղեալ·
այլ յօտարաց՝ պանդըխտա ցեալ:
Աբրահամու՝ յայս նըմա նեալ·
զ՟նոց արծաթոյ՝ շիրիմ ս՟տա ցեալ:
Հ Այլ 'ի յաթոռ՝ իւր հաստա տեալ·
բասիլըոս՝ անուանա դրեալ:
Արեանառուն՝ հարազա տեալ·
օծմամբ հոգւոյն՝ նախ ձեռնա դրեալ:
Յարեւելից՝ կողմանցն ե լեալ·
յայլասեռից՝ ըն հալա ծեալ:
Ըզ սեփհականն՝ աթոռ թո ղեալ·
'ի շիրականն՝ անի շի նեալ:
Աւ սատանօր՝ եկա՛ց րեալ·
առ իշխանեին՝ նախասա ցեալ:
Ի յանապատ՝ իմըն բ՟նա կեալ·
'ի մէջ լերանց՝ շուղը անուա նեալ:
Բայց նախքան զայս՝ բարեգոր ծեալ·
սուրբ հայրապետն՝ այս յառա ջեալ:

Օ որ

Զոր չէ 'ի դէպ՝ անտես առ նել·
զեկեղեցւոյ՝ փրկանան ե ղեալ:
Քանզի յորժամ՝ ազգ դառնացեալ·
քրիստոնէից՝ եղեն տի րեալ:
Չարաց ոմանց՝ տեղի գը տեալ·
սուրբ աթոռոյն՝ հակառա կեալ:
Զեկեղեցին՝ սուրբ ազա տեալ· չժ
և միածնին՝ արեամբ գը նեալ:
Ծառայ նոցին՝ զայս արա րեալ·
կապալառուն՝ հարկաւո րեալ:
Սուրբ պտուղ՝ տեառն ընծայ եալ·
զոր աստուծոյ՝ էր նուի րեալ:
Յանօրինաց՝ մասին հա նեալ·
և պոռնըկաց՝ վարձանք տը ւեալ:
Արդ զայսպիսի՝ աղէտս տե սեալ·
այն որ հոգւոյն՝ էր զօրա ցեալ:
Զերկնաւոր մարդկան՝ 'ի բաց մերժեալ·
առ վեհագոյն՝ աղդին էր թեալ:
Այն որ բոլոր՝ ազանց տի րեալ·
որք են ծովու՝ յայսկոյս բ°նա կեալ:
Որ մելիքշահ՝ էր անուա նեալ·
բարեբարոյն՝ գովաբա նեալ:

Զոր

Ո՜ որ և սիրով՝ իսկ ընկա լեալ.
և մեծարգոյ՝ փառօք պատ ուեալ։
Ո՜ կամքս սրտի՛ նորին լը ցեալ.
և ըղ խնդիրս՝ ըն կատա րեալ։
ճէ Որ և հրաման՝ անդուստ ա ռեալ.
հրահոսակօք՝ այսրէն դար ձեալ։
Ո՜ հակառակաց՝ հոյլս ըն հեր քեալ.
որք ըղ հա՛ւատ՝ ըս պատա ռեալ։
Ո՜ եկեղեցի՛ սուրբ ազա տեալ.
և վերըստին՝ միա՛ւո րեալ։
Ահա և յետոյ՝ նոքին դար ձեալ.
ըղ հուր չարեացն՝ այն բորբո քեալ։
Նմա սատանոր՝ վիպասա նեալ.
զ՚հարազատէ՝ իմմէ ընտ րեալ։
Որ 'ի սմենէ՝ գոլով հա տեալ.
առ համանուն՝ հօրըն վար ժեալ։
Իբրև նորա՝ վախճան ա ռեալ.
հօրն երկրորդի՝ ա՛ւանդ տը ւեալ։
Ո՜ որ սիրաբար՝ յինքն ընկա լեալ.
յիմաստ տառից՝ ներակըր թեալ։
Իբրու այնու՝ յառաջա ցեալ.
և հասակին՝ մարմնոյ ա ճեալ։

Ի սուրբ կոչում՝ ըն հրաւի րեալ.
և քահանայ՝ ըզ նա օ ծեալ:
Սրբ մինչ կայլին՝ զուարճա ցեալ. հե
և սա միսեան՝ ըս խրախա ցեալ:
Յածայրին՝ փարըս բերկ րեալ.
և ՚ի հոգւին՝ ուրախա ցեալ:
Լուր զաւնութեան՝ եղև հըն չեալ.
և ձայն գուժի՝ հռոմայ հա սեալ:
Քանզի գըթած՝ հայրըն խռո վեալ.
զ°մեր ըստ մարմնոյ՝ հայրըն բար ձեալ:
Օ°պալհաւունին՝ ազգաւ սե րեալ.
հազարապետ՝ աղգացն ե ղեալ:
Աստուածայրին՝ շնորհօք լը ցեալ.
և երկնուղին՝ ըն զարդա րեալ:
Գեղապանծոյց՝ անձն երև եալ.
իշխանութեամբ՝ շըքեղա ցեալ:
Ըզ նախնականն՝ անուն ա ռեալ.
որ ապերատն՝ էր յորջոր ջեալ:
Թոռըն մեծին՝ գրիգորի լեալ.
որ մագիստրոս՝ մականուա նեալ:
Օ այս տունկ բարի՝ արմատա ցեալ.
խամայելեան՝ հողմոյն խը լեալ:

Ի.Օ. Որք

չխ Ողբք ըստ մեղաց՝ մերոց շար ժեալ·
արմատախիլ՝ զհայս արա րեալ:
Յարեւելեան՝ կողմանց սկը սեալ·
մինչ յարեւմուտ՝ ըս ժամա նեալ:
Որոց առ մեզ՝ եկեալ հա սեալ·
և զամրականն՝ ըս պաշա րեալ:
Վահանաւոր՝ ըք կուռ վա ռեալ·
նիզակաւոր՝ ըք պատրաս տեալ:
Մեքենայիւք՝ պատնեշ կանգ նեալ·
ըռըմբաքարս՝ անդուստ հո սեալ:
Որում փախել՝ ոչ կարա ցեալ·
քաջազնեին՝ անդ բըռնա կեալ:
Այն որ և մեր՝ ըն հայր ե ղեալ·
զոր վեհագոյն՝ նախատա ցեալ:
Բայց մինչ վախճան՝ մարտին ե ղեալ·
և թըշնամեաց՝ ըն հալա ծեալ:
Անդ շինական՝ այր պատա հեալ·
և չար յաղթում՝ ըն գործե ցեալ:
Յայլասեռից՝ զոմըն հա րեալ·
և յաղթութեան՝ բանս բարբա ռեալ:
չծ Զ°վեհն 'ի հանդէսն իւր առձայնեալ·
որ վահանաւն՝ էր պարփա կեալ:

Յոր

Յոր և նայել՝ խոկ կամե ցեալ․
զի զ°նահատակ՝ ըն խորախու սեալ:
Նա գաղտաբար՝ անդ դարա նեալ․
հագարացի՝ ումըն նրա տեալ:
Ըզ լայնալիճ՝ ըն լի քար շեալ․
Թէ երբ նա ՚ի՝ դէտակն յա ռեալ:
Յորժամ ետես՝ ունայնա ցեալ․
՚ի փահանէն՝ որով ծած կեալ:
Նրեքթևեանն՝ եռաթիւ նեալ․
յանկարծակի՝ ըզ նա հա րեալ:
Որ ՚ի ծառին՝ յայն պատա հեալ․
՚ի տեսարանն՝ իւր ծուլա ցեալ:
Յաշտարակէն՝ յոր վեր ե լեալ․
՚ի բախմանէն՝ ս°տորակայ եալ:
Ըզ կնի արձան՝ մեծ Թա՛ւա լեալ․
և զյաղթանդամ՝ ըն ջաղջա խեալ:
Յորմէ այլովք՝ վերամբար ձեալ․
՚ի պատու՛ական՝ գահոյան ե դեալ:
Խոցմամբ վիրաց՝ ըն տագնա պեալ․ չի
և յետ փոքու՝ վախճան ա ռեալ:
Ընդ նահատակս՝ համակար գեալ․
և ընդ վըկայս՝ ըն պըսա կեալ:

Զի

Ո՜վ է ընդ նոսին զարիւն հե ղեալ·
եւ ընդ նոսին դատաւո րեալ։
Ո՜վ որ սաղմոսիւք՝ երգաբա նեալ·
քահանայիցն՝ ակումբ ա ռեալ։
Ո՜վ օրէն կոծոյն՝ անդ կատա րեալ·
եւ ՚ի տապանն՝ հարցն ամփո փեալ։
Նըմա բարի՝ այն տ°նօրի նեալ·
զի բարիոք՝ մահուամբ լու ծեալ։
Բայց մնացելոց՝ ըս չար ե ղեալ·
գըլխոյն ՚ի մէնջ՝ դողով բար ձեալ։
Քանզի զհովիւն՝ ըն քաջ հա րեալ·
զգառինսըն գայլք՝ յափըշտա կեալ։
՚Ի հայրենեաց՝ տարամեր ժեալ·
օտար սեռից՝ ըստրըկա ցեալ։
Բայց մեր այնու՝ ոչ շատա ցեալ·
զի ըստ մարմնոյ՝ հօրէն տա ժեալ։
ջհ Սիրոյ գըրկաց՝ նորին մեկ նեալ·
եւ ՚ի խնամոցն՝ օտարա ցեալ։
Ա՛յլ յետ սակաւ՝ ամաց ան ցեալ·
մինչդեռ տակաւ՝ տարաբե րեալ։
՚Ի միւս հօրէն՝ հոգւոյ զըր կեալ·
բանիլխոս՝ ըն կոչե ցեալ։

Ո՜վ է

Զի ըստ մեղաց՝ մեր յանձա խեալ.
նըմին օրհամ՝ ըն պատա հեալ:
Այլ մեք կըրկին՝ թշուառա ցեալ.
Ի փըրկութեանց՝ անյոյս ե‿ ղեալ:
Զոր և յուխտին՝ նախատա ցեալ.
Ի շուղը անուն՝ ըն հանգու ցեալ:
Բայց բարեգութ՝ հայրըն գթա ցեալ.
և ոչ խապառ՝ մեզ բարկա ցեալ:
Այլ յարմատոց՝ բարեաց բըղխեալ.
մեզ գաւազան՝ վերածաղ կեալ:
Զ°հարազատէն՝ իմ ասա ցեալ.
զոր կանխագոյն՝ բանըս յի շեալ:
Նոյն գրիգոր՝ վերաձայ նեալ.
ըստ նախնականն՝ հաւուն ընտ րեալ:
Զոր առաջին՝ հայրն ըստա ցեալ. չճ
երկրորդէն հօր՝ աւանդ տը ւեալ:
Այլ մը ուսմամբ՝ էր զնա կըր թեալ.
հոգւոյն խրատուք՝ մանկավար ժեալ:
Այլ ի վախճանն՝ մահու հա սեալ.
ի սուրբ յոթոռ՝ իւր հաստա տեալ:
Մարգարէին՝ բանըն լը ցեալ.
փոխանակ հօրց՝ որդւոց ե‿ ղեալ:

Հան

Ջանրականաց՝ հայաստա նեաց.
յեկեղեցւոյ՝ իշխան նըս տեալ:
Ի կոչմանէ՝ հոգւոյն ընտ րեալ:
բազմաբեղուն՝ շնորհօք լը ցեալ:
Ընդ մոչխէաւ՝ զյեսու տը ւեալ:
մեզ փրկութեան՝ պատճառ ե ղեալ:
Յեղխայէ՝ կրկին ա ռեալ:
զեղխէտս՝ հոգխա ցեալ:
Ըզ կնի փրկչին՝ տա հայր ե լեալ:
և զ°մետասանսն՝ յերկրի թո ղեալ:
Յետ պօղոսի՝ զընթացս ա ռեալ:
զ°տիմօթէոս՝ մեզ պարգև եալ:

հզ Զօրաբաբէլ՝ երկրորդ ե ղեալ:
և ըզ ցրուեալս՝ ըն ժողո վեալ:
Ըզ մայր որդւովք՝ իւրովք բերկրեալ:
յերուսաղէմ՝ նոր վերա ծեալ:
Զ իւրաքանչիւրս՝ տընօրի նեալ:
և ըստ բախտի՝ կարգաւո րեալ:
Զ եզրաս ընքեան՝ հարազա տեալ:
յիշխանական՝ գահըս հա նեալ:
Մ ահիլ անուն՝ վեհ երև եալ:
և զօրավոր՝ վերապատ ռեալ:

Նա

Եւ մարիամ՝ քոյր անուա նեալ.
որ յաշխարհէն՝ կարգըս մը տեալ:
Իսկ ես կըրսեր՝ նուաստա ցեալ.
ներսէս անուն՝ վերաձայ նեալ:
Որ և նովիմբ՝ յիմաստ կըր թեալ.
և յերկնայինս՝ ըն կոչե ցեալ:
Թէպէտ իմ ոչ՝ վերաթև եալ.
և ըստ կոչման՝ ըն յառա ջեալ:
Այլ ՚ի յերկիր՝ հակամի տեալ.
՚ի սէր սորին՝ վերաբե րեալ:
Սակայն նորա՝ ոչ նուա զեալ. Կ
խնամոց բարեացն՝ առիս ե ղեալ:
Յետ ս°տացողին՝ կըրկին ս°տա ցեալ.
ընդ տածողին՝ հանուրց տա ծեալ:
Մինչև յորբուն՝ ըս հաստա ցեալ.
և քահանայ՝ ձեռամբ օ ծեալ:
Երկնաւորին՝ հօր նուէ րեալ.
և միածնին՝ իւր ընծայ եալ:
Թէպէտ և նուէրս՝ ոչ պատշա ճեալ.
բարեաց գործովք՝ ոչ յառա ջեալ:
Այլ հեղգութեբ՝ յոյժ ըստգը տեալ.
և անպըտուղ՝ սերմանն ե ղեալ:

Ո՛չ

Ո՛չ ՚ի սիրոյն՝ սէր բորբո   քեալ.
և ո՛չ ՚ի հրոյն՝ ողջակի   զեալ.
Այլ ներհակօք՝ ընդ գաղջա   ցեալ.
որպէս զոմանց՝ է ասա   ցեալ.
Միայն ՚ի յոյս՝ ընդ յուսա   ցեալ.
՚ի բարձրելոյն՝ յաջ զօրա   ցեալ.
Զի յայսցանեացս՝ ՚ի բաց տա   րեալ.
զիս ՚ի բարիս՝ ընդ փոփո   խեալ.
պժ Արդ առաջին՝ մարդոյն սկը   սեալ.
ուստի բ°նութիւն՝ ըս յառա   ջեալ.
Զանցեալ նախնիս՝ հայոց սե   րեալ.
ցուցաք բանիւ՝ համառօ   տեալ.
Մինչև ՚ի մեր՝ ըս հասու   ցեալ.
՚ի մանկական՝ տիս ժամա   նեալ.
Համակակցաց՝ խ°րախճան տր   ճեալ.
որք իմաստից՝ են ցանկա   ցեալ.
Յամենեցունց՝ որք ընթեր   ցեալ.
հայցմամբ սրբոյս՝ զոյս պաղա   տեալ.
Յիշել յաղօթս՝ արժանա   ցեալ.
զանձն անարժան՝ և տաժա   նեալ.
Իրին յորմէ՝ յառաջ ե   կեալ.
՚ի յանգոյից՝ գոյք էա   ցեալ.

Բա

Բանին ընդ Հօր՝ յորմէ ծը   նեալ·
Հոգւոյն անդուստ՝ յառաջ բըղ խեալ:
Երրորդութեան՝ ըն կատա   րեալ·
'ի Թիւ երից՝ անձնաւո   րեալ·
Որ միութեամբ՝ ըն բաժա   նեալ·
և բաժանմամբ՝ ըն միա   ցեալ:
Ողբերգաբար՝ բարւոյն հօ   սեալ· պէ
բարի ս°տեղծում՝ ըն գոյա   ցեալ·
Յաստուածութէ՝ խուրում օրհ նեալ·
օրհնաբանիչք՝ նըմին ե‿   ղեալ:
Ուստի և մեր՝ յայս յառա   ջեալ·
բանին ըզ բանն՝ պըտղաբե   րեալ:
Յաւարտ բանիս՝ այսըր հա   սեալ·
ըզ տուօղ բանիս՝ փառաւո   րեալ:
'Ի հինգ հարիւր՝ Թիւ կատա   րեալ·
եօթանասնիցն՝ 'ի նոյն յան   գեալ:
Կատարեցաւ՝ բանըս հա   փեալ·
'ի համբակէ՝ նուաստա   ցեալ:

Տունք պէ:

ՙՆորին Տեառն ՙՆերսէսի Կաթողիկոսի առ եղբօրորդին իւր Ապիրատ:

ԱՐԵԳԱԿԱՆ ԼՈՒՍՈՅ ծագման. սէր քո առիս հա- մանըման:

Ունօղին քաղցու՝ բըժշկա կան.
յագեցուցիչ՝ որ քեզ բաղ ձան:
Ապիրատիդ՝ գըրեմ զայս բան.
եղբօրորդւոյդ՝ իմ ըղձա կան:
Պանծացելումդ՝ արիա կան.
ձիավարժից՝ ներհըմտա կան:
Ի տէգ նիզակս՝ չարժողա կան.
որպէս ծըղօտ՝ մի եղե գան:
Բամեալ կըրօղ՝ ահեակ վա հան.
իբըր սանձօղ՝ անշեղա կան:
Արիութեանց՝ պարառա կան.
Նախնեաց քաջաց՝ ըն դոլ նը ման:
Տիրականիդ՝ ընդհանրա կան.
որպէս լըսեմ՝ դու պատուա կան:

Նա

Նաւ միւսում՝ սեռ արքու Նեան.
անդրոնիկեայ՝ սիրալրա կան։
Իսկ առ 'ի մէնջ՝ հրաժարա կան.
'ի սիրելեացս՝ քո բընա կան։
Տենչմամբ սիրոյ՝ տիր ըղձա կան.
յիշեալ 'ի մէնջ՝ փափագա կան։
Լուիցըս վեհ՞ երանա կան.
զ՚քոյդ տեսութի՛ գութըս վար կան։
Բոտել 'ի յայս՝ վայր ամիա կան.
գալով քոյին՝ ընդ բիւրա կան։
Սերածութեամբ՝ արքունա կան.
առ օ՚կիւթախանս՝ աչեղ գոչ ման։
Նրանութեանց՝ արժանա նան.
որք տեսանեն՝ զայս եղա կան։
Բարունաբար՝ գ°րաւորա կան.
ծանո թէ է՝ ըստուգա բան։
Արտոնիզ մերոց՝ նուաղա կան.
լինել յուսով՝ զուարթա կան։
Ինձ դու յաւէտ՝ կաց խընդա կան.
մարմնով առողջ՝ և հոգե կան։
Այրոյ մի տար՝ աշխարհա կան.
զ°հոգիդ գերել՝ անմարմնա կան։

Ամէն

Լալին սիրոյ՝ անզուգա կան.
ջանամ լինել՝ ապրնջա կան:
Բայց մի՛ բարուր՝ պատճառա կան.
գրնէր զհաստակ՝ ըղ մանկա կան.
Բ.ժլ քեզ առցես՝ տխպ ցուցա կան.
զ°բազում մանկունս՝ աստուածա կան:
Նախ ըզյովսէփ եգիպտա կան.
ապա զ°յոքունս՝ որ 'ի գրի կան:
Զարեացըն մի՛՝ լինիր նը մա կան.
որ զ°մանկութիւնն՝ աշխարհիս տա կան:
Բ.ժլ որ ախտից՝ ըն յաղթա կան.
եղէն մերում՝ այս հիւթա կան:
Փոյլին 'ի դաստ՝ հրեշտակա կան.
խառնին 'ի գունդն՝ արովբէա կան:
Որով ըզ քեզ՝ մարզէ իմ բան.
լինել նոցա՝ նըմանա կան:
Այելելով՝ աստ յերկար ամ.
և անդ ըզ կեանս՝ որ անվախ ճան:
Սակաւ բանից՝ ըս խրատա կան.
լեր ամրագոյն՝ դու պահա պան:
Բ.ժլ և զ°հաւատ՝ որ յաւէա զան.
անշարժ պահեա՝ մինչ յաւէ տեան:

Բաս

Ըստ լի ամաց՝ քոց երեւ նից·
գրեցան և տունք՝ ըս գովես տից·
'Ի հիւանդոտ՝ և ցաւա լից·
անձնէ յաւուր՝ ըս քառաս նից·
Յոր մերձ մահու՝ հասեալ մը տից·
դարձայց այսրէն՝ տէրն ամե նից·
Որպէս լինիմ՝ տեղեակ կը րից·
'ի յեկեղեց՝ ըդ բըմա ւից·

Նորին Տեառն Ներսէսի Ասացեալ [illegible]
[illegible] Յ[illegible]
'Ի [illegible] Յ[illegible]

Մորոգելոյս՝ 'ի քէն յի սուս·
և 'ի մեղաց խաւարե լոյս·
Նորեմըն քեզ՝ հարմնացե լոյս·
և այժմ 'ի քէն՝ այրիացե լոյս·
Բարեխնամար՝ ծագեա ինձ լոյս·
և անձեցո՝ զ°բարեացըն բոյս·
Մերել զ°փեսայդ՝ իմոյ հոգ ւոյս·
ըստ պարագրեալ՝ տառից եր գոյս·

Նրա

Նորանուհի՛ հարսին լու   սոյս·
լինել նմանն՝ ոք աղաւ   նոյս:
Սրբէիլ մաքուր՝ ըստ նմա   նոյս·
՚ի կրից մեղաց՝ ախտացե   լոյս:
՚Ի քեզ հրպէլ՝ ինձ մեռե   լոյս·
և կեանս առնուլ՝ տարագրե   լոյս:
Նորուելի՝ յոյս կենդա   ղոյս·
յիմանալիդ՝ փոխիլ ՚ի   լոյս:
Բանիւդ ընդ հօր՝ էակա   նի·
և ճշմարիտ՝ սողոմո   նի:
Բազերական՝ բան ընծայ   ի·
մատուցանեմ՝ քեզ փարե   լի:
Սոյն ըզ ծածուկ՝ զիմ լսե   լի·
զ՚լսօղ անյայտ՝ հոգւոց ձայ   նի:
Սոր նորոգեա՝ ՚ի նոյն հօ   գի·
լսել խրատու՝ այսրը տո   ւի:
Նա կատարել՝ գործով բա   րի·
որով լինիմ՝ երանե   լի:
Բնական լոյս՝ ըդ ըղձա   լի·
և ճառագայթ՝ իմանա   լի:
Սիրով քո հեղ՝ յիմը հո   գի·
ըզ սէր բանին՝ պատուիրա   նի:

Երևելով՝ քան ըզ մեզ ուրի․
'ի քիմս իմ քաղցր՝ և բաղձա լի։
Սաստեա՛ յոգունց՝ որ յիս ախ տի․
և մըլթութեանց՝ ըն խառնա րի։
Ինձ ողորմեա՛ քում ծառայ ի․
տառիս գրողի՝ տէր ներսէ սի։
՚Նորոգ ծընունդ՝ որ յերկնէր գաս․
և յերկարեալ՝ կենօք մը նաս։
Եթէ 'ի խրատ՝ բանիս որ ատ․
յօժարութե՟՝ սըրտի կե նաս։
Րաբունաբար՝ իմաստնա նաս․
և հանճարով՝ փարթամա նաս։
Սէր զանցաւոր՝ մերժեա՛ 'ի բաց․
որով խ°րատիս՝ բանիւքս որ ատ։
Ելն սիրոյ՝ եթէ բաղ ձաս․
և 'ի հ°րամանս՝ նորա դու կաս։
Սըրտիւ ընդ նոյն՝ իսկ միա նաս․
և յետ աստեացս՝ առ նա գը նաս։

՚Ն․

Նորին նա ՚ի վերջին տառածօտ լուսոյին կը
տեղւ ՚ի յայլ կերպայ յ̃ օրհնոյ մօրէն։

Նորոգօղ՝ հնութե̃ մարդ կան.
զիս նորոգեա՛ ՚ի կենս անմահս։
Երեքսրբեան՝ մի տէրու թեան.
մաքրեա զ՚հոգիս՝ զ՚միտս և զ՚մարմինս։
Բուռեա ՚ի մի՛ լութի և զիս.
կաթուղիկէ՝ եկեղեց ւոյ։
Սրբեա յախտից՝ մեղաց ի‿ մոց.
կենդանարար՝ քո սբ̃ ա‿ րեամբդ։
Եդեմեան ինձ՝ դրունք դրախ տին.
բացցին որպէս՝ աւազա կին։
Սրովբէական՝ սուրըն հրե ղէն.
ծառոյն կենաց՝ ՚ի բաց դի ցին։
Ինձ լսելի՝ արա ըզ ձայն.
երանական կոչման յեր կինս։
Եկայք օրհնեալ՝ ըզ հօր ի‿ մոյ.
ժառանգեցէք՝ ըզպատրաս տեալն։
Բամեալ տեղւոյ՝ անկեալ զօ րոց.
ըստ հրեշտակաց՝ ինձեալ դա սուց։
Վայելել ձայնիւ՝ քերովբէ ից.
քեզ օրհնութի՝ միշտ յաւի տեան։

ԱՄԷՆ.

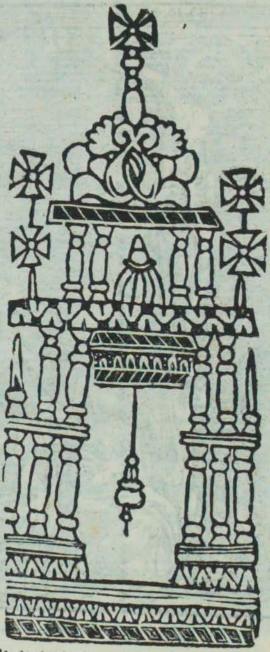

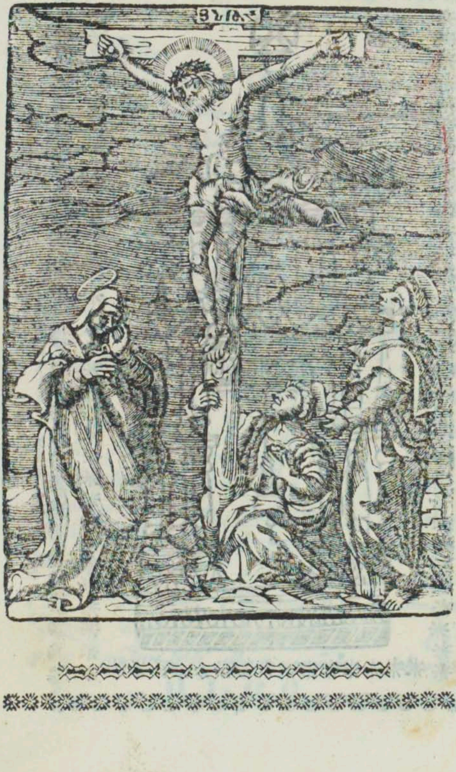

Այս ճառ նուիրողական ՚ի Խաչն Աստուածընկալ· ասացեալ նոր ՚ի ձեռն Պաւղոսեայ Անցաղեալ վերակացուէ · և յետոյ փոխադրեալ ՚ի տա-ղաչափական՚ի ձեռն Յօհաննէս Վրդ Սեբաստեան Ալայեցւոյ։

Բարձրացուցէք՝ զտէր ած՝ մեր միաբան · մարգարէին՝ կանխա ձայնեալ՝ տալ մեզ հրաման։
Երկիրպագէք՝ պատուանդանին՝ արքու-նական · ածաբարձ՝ սրբոյ խաչին՝ մեր փրկութեան։
Պատմեմ և ես՝ ըզնոյն ազդումն՝ ըն բարձրաձայն · յայտնեալ ըզ խոր՝ ըն նախաձայն՝ ըն քննութեան։

Զոր

Օ որ օրինակ՝ ըն թէ սիօն՝ ճշմարտու-
թեան. յիսրայելէ՝ զայս պահանջէր՝ պա
տիւ արժան:

Ի յապացոյցն՝ որ էր միայն՝ ըստու-
գութեան. երկրպագել՝ տեառն ա̃յ՝
տալով հրաման:

Սա որ յայտնի՝ եղէ տեսօղ՝ աստուա
ծութեան. պարտիմ առնել՝ զայս հրա-
տարակ՝ որոց աստ կամ:

Օ ի զոր տօնէք՝ դուք ժողովուրդք՝
հանդիսական. ոչ յապացոյց՝ որպէս սիօն՝
տեղ դիտութեան:

Եւ այս նշան՝ ըս քառաձև՝ տէ-
րունական. տաճար սեղան՝ է և աթոռ՝
աստուածական:

Նաև լեառըն՝ իմանալի՝ անհասական.
ուր յորդորեմք՝ երկրպագել՝ ձեզ մի-
աբան:

ժ Ո՛վ դուք որդիք՝ նոր սիօնի՝ նորոյ
ծննդեան. օրհներգութբ՝ պատուել
զսա՝ էք պարտական:

Սուախախաղ՝ քնազարդ՝ է այս նշան.

քնա

քնասերք՝ յերկիր մածիք՝ իւր յան-
դիման։

Զի սա ՚ի կեանս՝ է փոխադրող՝ որ-
դւոց մարդկան. որ հրեշտակաց՝ և
երկնայնոցն՝ է սեփհական։

՚Ի հեշտութենց՝ գոլով սոյն զէն՝ արի
ութեան. և յաշխարհիս՝ ըղձից հոգւոյ՝
վերածական։

Րրդ այսքանեաց՝ մեծաց բարեաց՝ է-
ղեալ պաշտպան. իւր գոհութի՝ հա-
տուցանել՝ մեզ է արժան։

Եւ գովասան՝ երգոյս եղեալ՝ կցոր-
դական. միշտ ՚ի խոնարհ՝ երկրպագեք՝
ամենեքեան։

Րմև ըղձանօր՝ և ընդրսեմ՝ կիրս մար-
մնական. եդեալ ՚ի բաց՝ թռիցուք այ-
սօր՝ յերկնից կայան։

Քանզի չնայիմք՝ իբր ՚ի սոսկ փայտ՝
կամ եղական. այլ ՚ի սմա՝ է բանն ա-
նեղ՝ մեզ յանդիման։

Ո՛չ է սաղարթ՝ միայն յերկրէ՝ տունկ
նիւթական. ուր զօրութիւն՝ է կառա-
վար՝ էիցս համայն։

Ր.

Մա որ հրպել՝ եմք մեք կարօտ՝ բուն մաքրութ̄ե․ մարմին գոլով՝ ախտից տեղի՝ ներգործութեան։

Ի Քանզի նմա՝ մաքուր երամք՝ սրոբէական․ թեւօք ծածկեալ՝ թերեւս մատչէր՝ ՚ի պաշտաման։

Հողոյս ապա՝ որքան պիտոյ՝ ըզգուշութեան․ յողջոյն մատչել՝ աննիւթ հըրոյ՝ ա̄ծութեան։

Ո՛վ սըխրալի մեծ խորհրդոյ՝ ըս յայտնութեան․ յորժամ քըննեմք՝ ըզ բազմանուն՝ խաչիս նըշան։

Որոյ բնութիւն՝ է փայտ երից՝ ըս միաբան․ եւ սերըն մի՝ յորոց յերկրէ՝ ծառք զանազան։

Իսկ ձեւըն խաչ՝ որ է յայտնի՝ գործի սպանման․ բայց իմանի՝ խաչ ա̄յ՝ կենդանական։

Ո՛վ յասացեալս՝ ոչ հիասցի՝ ըն̄ել զայս բան․ գործի սպանմանն՝ եղեալ կենաց՝ ներգործական։

Տեսակ սորա՝ է գուժարկու՝ մեռելութեան

թեան. և զօրութիւն՝ արագ առ կեանս
վերածական։

Բնութի՛ ունի՝ մահու տընկոյն՝ հա֊
մանըման. և զօրութի՛՝ եղև բաշխօղ՝
անմահութեան։

Զի ճըշմարիտ՝ տուօղ կենաց՝ աստ֊
ուածըն բան. աստ հանդուցեալ՝ յեղա֊
շըրջեաց՝ զօղ իւր նըմանս։

Յս՛ որ կեանս՝ միահուամբ բաշխեաց՝
անապական. և խաւարու՝ լոյս տարա֊
ծեաց՝ իմացական։

Նըմա՛ և սա՝ ցուցաւ մեզ խաչ՝ ածա֊ Լ
կան. զոր և ասել՝ մի՛ ոք կալցի՛ պատ֊
կառական։

Զի է պարծանք՝ ըստուգ և թագ՝ ար֊
քունական. որպէս գըրէ՝ պօղոս անօթն՝
այն ընտրութեան։

Տիմոթէոս՝ որդեակ լիցիս՝ 'ի խորա֊
խութեան. և անամօթ՝ քարոզ խաչին՝
վըկայութեան։

Ացորդ ունիս՝ ըղ զօրութիւն՝ անպար֊
տական. որով ած՝ արարածոցս՝ եղև
պաշտպան։ Զոր

Զոր 'ի ձառուել՝ ըն կորուսեալքն՝ յի-
մարանեան · այլ փրկելոցս՝ է զօրութի՟
աստուածական:

Նովա՛ւ եմ ես՝ յերաշխապէս՝ ուրա-
խութեան · որ ոչ ունիմ՝ յամօթ ըզխաչ՝
ըն փրկչական:

Ապա մահու՝ այս գուժարկու՝ մեր ըս
նըշան · ոչ պատկառանք՝ այլ պարծանաց՝
է պարծական:

Վասըն զի մահ՝ եղև 'ի սոյն՝ ոչ տըրտ-
մական · այլ զի տուաւ՝ ա՟ծ մարմնով՝
մարդկան փոխան:

Որոյ զօրութիւն՝ գերեզմանին՝ այն
պահապան · քաղցրիկ հընչէր՝ տըրտմե-
ցելոցն՝ աւետեաց բան:

Զ°յս խընդրէք՝ ըզ խաչ եղեալ՝ տ՟րն
իմ 'ի ձայն · յարեաւ կանխաւ՝ մի՛ այլ
ողբայք՝ զանմահըն բան:

Ես Ասէի՛ր և դու՝ եկեղեցի՝ զ°խաչիս ա-
նուն՝ ըն Թէ որքան · 'ի հրեշտակաց՝
տեառն յի՛ տուեալ նըշան:

Լ՛սա նըշան՝ ա՟ծային՝ սիրոյն մարդ-
կան

կան․ սեռն անապակ՝ և անսայթաք՝ հաս-
տատութեան։

Զի մերկ յայտնեաց՝ զայն միածին՝ որ-
դին և բան․ որ մերկացաւ՝ առ 'ի խա-
չին՝ մեղաց փոխան։

Տուեալ յայտնի՝ հօրըն գըթոյ՝ մեզ
գրաւական․ որք ապրեցուք՝ լինել 'ի սա՝
միշտ ապաստան։

Նոյն որ և զ°խուրն՝ եցոյց ըզսէրն՝ ան-
զուգական․ բարեկամաց՝ ես մեռանիմ՝
իմոց փոխան։

Որդ 'ի մահուն՝ ելեալ 'ի յոյս՝ սե-
ղան զենման․ պատարագելին՝ տիեզերաց՝
'ի հաշտութեան։

Նա տակաւին՝ առ տեսանի՝ 'ի տա-
րածման․ անմեկնելի՝ միշտ միացեալ՝
մինչ յաւիտեան։

Բարձաւ միայն՝ ըստ մարմնական՝ տնօ-
րէնութե․ և զօրութբ՝ նորանի 'ի տեղ՝
ըս հաճութեան։

Յընձուղ արեանն՝ 'ի բևեռացն՝ է յայտ-
նաբան․ որ կայ մածեալ՝ դեռ 'ի յան-
կուռնան՝ անապական։

Որդ

Սող ժողովուրդք՝ սարսափեցի՛ք
լուեալ զայս բան. ո՛չ մերձենալ՝ աստ
իւր 'ի լոյն՝ փայտ նիւթական։

Փ Սամ համբուրի՛՝ հրեղէն 'ի խաչս՝ ոք
սիրական. յինքն ընդգրկէ՝ անհեղ
ըղ փառս՝ ածութեան։

Տէրն իմ յիսուս՝ աստ կայ բազմեալ՝
մեզ յանդիման. ընդէ՞ր հեղգամ՝ ող_
ջագուրել՝ զայս պատուանդան։

Օ՜ թէ հանգչէր՝ նա 'ի խորանն՝ օ_
րինական. յիւր զէնարանս՝ որչափ լի_
ցի՝ միշտ անվախճան։

Լեառն այ՝ պարատ է խաչն ըս պատ_
ուական. յոր հանձեցաւ՝ լինել իսպառ՝
անգրաւական։

Սա և կառք իսկ՝ սա անուանի՝ իւր
սեպհական. յորում հեծեալ՝ դարձոյց
զ°գերեալ՝ ազգըս մարդկան։

Զօրէքդիմի՝ կառացն տիպ՝ է և նր_
ման. քառակերպեան՝ աթոռ խաչին՝ է
բաղմական։

Յոր բարձրացաւ՝ էմմանուէլն՝ յոր_

քս

քաջութե՛ • յաղթահարեալ՝ ըզ թըշնա-
մին՝ մինչ 'ի վախճան։

Ահա՛ ցուցաւ՝ գոլ ճըշմարիտ՝ կառք
տիրական • զորքայն տեսցուք՝ բազ-
մեալ յաթոռս՝ անհասական։

Որ ճաշակէք՝ այսօր ըզ նա՝ և յաւի-
տեան • հաստատեցէ՛ք՝ զայս զենարանս՝
իւր բ°նակարան։

Նաև ըզտեղն՝ ուր այն բեւեռքն՝ 'ի
խոց հարան • տեսէ՛ք ահա՝ ոչ կըցեցան՝
դեռ կայ նըշան։

Սա որ հարցեալ՝ մարգարէին՝ Նախ- Է
տեսութեան • որ հիանայր՝ ընդ սոսկա-
լին՝ տ°նօրէնութեան։

Տէ՛ր իմ ընդէ՛ր՝ վէրքդ 'ի քո ձեռսդ՝
անպարտական • որ պատառեաց՝ ըզ դա-
տակնիքն՝ ըն մարդկութեան։

Պատասխանէ՝ յիմ սիրելեացն՝ 'ի հըր-
բէաստան • ես ընկալայ՝ և զայս պահեմ՝
'ի յապագայն։

Արս հաստատէ՝ մեզ ըզ զենումն՝ ան
մահըն բան • որ հանապազ՝ պատարագի

դեղ

դեղ քաւութեան։

Զի անմահըն՝ մեռանի աստ՝ 'ի մեր
փոխան. և նոյն մընայ՝ յանմահութեան՝
անձառական։

Ըստուգապէս՝ միշտ ձենձերի զոհ
փրկութեան. և մնայ դարձեալ՝ 'ի
կեանըս իւր՝ 'ի սեպհական։

Գոլով ած՝ 'ի ծոցըն հօր՝ անտեսական.
և 'ի յերկրի՝ մարդ համագոյ՝ հողոյս
բնութեան։

Նոյն և ած՝ այսպէս ընդ հօրն՝ իւր
էական. յոր ճըշմարիտ՝ մեք հաւա-
տամք՝ անկարծական։

Նշխարագիրն՝ ած յէիցս՝ անհասըն բան
պարագրեցաւ՝ մարմնով յարգանդ՝ ըն
կուսական։

Յորմէ ծընաւ՝ յօդմամբ մարմնոյ՝ ան
յօդական. ած ածին՝ եղէլ ծընօղ՝ աստ-
ուածութեան։

Հ Որ մատնեցաւ՝ 'ի սպանդ խաչին՝ ան-
պարտական. մկրտեալ ած՝ անդէն 'ի
մահ՝ ըն մարմնական։

Ու

Ուստի և խաչ՝ ըս տընկեցաւ՝ խաչ-
տիրական · զոր ողջունեալ՝ ելից շնոր-
հօք՝ ա̃ծութեան։

Նոյնըն և նա՝ յոր հաղորդիմք՝ ամենե-
քեան · պատարագի՝ 'ի սմա պըտուղ՝ նո-
րոգութեան։

Լ.որդ ըմպարուք՝ հաստատեալք՝ ամե-
նեքեան · հաղորդեցէք՝ ուղիղ բանիւ՝
դաւանութեան։

Եւ ըզ հօգւոյ՝ աչըս վըճիտ՝ և հրաշա-
զան · տուք ըծակից՝ մարմնոյ աչաց՝ ըս
տեսութեան։

Որպէս և սա՝ նայի 'ի խաչս՝ ըզգալա-
կան · տեսցէ մըտօք՝ ըզ միածինն՝ 'ի տա-
րածման։

Եւ տակաւին՝ զկըրկին ցընցուղ՝ ջրոյ
և արեան · 'ի կենարար՝ կողէն կայլակ՝
մեղաց ջընջան։

Լուացանօղ՝ և բուսուցիչ՝ է տ̃ը սեր-
ման · որ բեղնաւոր՝ ծընաւ հասակ՝ ըս
զանազան։

Ունայնութ̃ եւրում փառացն՝ առեալ
փո

փոխան · զերկրպագուս՝ ընդ տիեզերս՝
որ նոր ծընեան:

Սուր բարձրացաւ՝ խաչըն պարծանք՝ և
ապաստան · և նա օրհնի՝ 'ի յիւր նը-
շանն՝ լիաբերան:

ձ Քանզի ուր խաչն՝ անդ և խաչեալըն՝
է յանդիման · խաչելութիւն՝ առ հաւա-
տացեալ՝ կրկին անգամ:

Որ հաւատով՝ պօղոս ասաց՝ զայս ըս-
տուգաբան · գաղատացւոցն՝ յորժամ
գրեաց՝ մեղադրական:

Ապա ուր խաչս՝ իսկ է մերկայ՝ հաստա-
տութեան · խոստովանիմք՝ լինել տեսող՝
խաչելութեան:

Արդ որք տօնէք՝ զ°խաչիս հանդէս՝
քրիստոսական · 'ի գողգոթայ՝ տեսէք
ըզձեզ՝ 'ի պաշտաման:

Անդ ուր շիրիմն՝ է նախահօր՝ ըն հան-
գըստեան · որ կանգնեցաւ՝ առեալ ըզ-
խաչս իւր գաւազան:

Քանզի փայտիւ՝ վիրաւորեալ՝ հինն
այն ադամ · անկեալ դընէր՝ 'ի յայն
խոր

խորհրդին՝ տարրամութեան ·

Ու որ հասեալ ս°լացաւ յերկնից՝ նորին
այն աւուր · գըլթայր ՚ի նա՝ եբր ՚ի պատ-
կեր՝ իւր և նըման :

Նա երևեալ՝ որդի նախնոյն՝ հօր ամե-
րական · արդարութբ՝ անմեղ մեռաւ՝
նըմին նըման :

Զըգեաց ՚ի վեր՝ զ°թաղեալն ՚ի տիղմ
ըն գազաթան · յերկնից յերկինս՝ նըս-
տոյց յաթոռ՝ ըն հայրական :

Ախեալ ՚ի փայտն՝ որ անիծից՝ էր առ-
թական · յեղաշըրջեալ՝ արար սըրբոց՝
ըն սըրբարան :

Այլ և ըզտեղն՝ ուր նախահայրն՝ էր Դ
՚ի թաղման · արար որդւոց՝ ըս ցընծու-
թեան՝ խրախճանարան :

Նաև եդաւ՝ ՚ի գամբարան՝ ՚ի հան-
գըստեան · և զայն շ°նորհեաց՝ մեզ յա-
րութեան՝ ըն գրաւական :

Արքայ զօրեղ՝ տէր և յաղթող՝ ան-
պարտական · որ պարտութբ՝ կանգնեաց
նըշան՝ ըս յաղթութեան :

Նա

Իբրու զայս գործի՝ այնքան շնորհաց՝ ըն
բաշխական · ո՞ տացու աթոռ՝ բ՞նակէ
յարգս՝ և յանվախճան։

Արդ որ կամի՝ զեսկըն խաչիս՝ մեծ
անձնութե՛ · 'ի հանդերձեալըն՝ ակըն_
կալցի՝ ո՞տոյդ գիտութեան։

Այնպէս բազումք՝ բարեպաշտել՝ սուտ
կամեցան · և ցուցանել՝ ըղ սա ահեղ՝
յաչըս մարդկան։

Ոսկիաձոյլ՝ ըս կըռեցին՝ խաչանըման ·
և'ի յակնոց՝ ըն՛ շափիւղից՝ ցուցեալ
ըղ նա՝ զարմանազան։

Ոչ թէ այսու՝ փառացն հասին՝ որ_
քանու՛ե · այլ ըղ տըղայ՝ բարըս մարդ_
կան՝ ձըգեալ միայն՝ 'ի փափագման։

Այլ սա՛ էանց՝ գեր երկնայնոցն՝ խմա_
ցութե · յերկնից երկրին՝ անյարացոյցն՝
եղեալ սահման։

Նըստի 'ի փառսն՝ ուր սրոբէիցն՝ է
պար շըրջան · որք միշտ օրհնեն՝ զնորըն
խորեանց՝ սուտ զանազան։

Ճ Որպէս լուսաք՝ մարգարէիցն՝ որոց տե_
Ի.   սան ·

սան. ընդ քերովբէս՝ ընդ բազմաչեայս՝ և
ընդ սրովբէս՝ ընդ վեցթևեան։

Զեռահնչեալն երեքսըրբեան՝ ընդ յա-
րաձայն. երգաբանեն՝ տէրն որ 'ի խաչն՝
'ի մի բերան։

Որում ցուցաւ՝ նախ յորացոյց՝ ազ-
դեցութեան. յօրինական՝ խորան սե-
ղան՝ ընդ քա̂ութեան։

Յորոյ անկիւնսն՝ եդեալ անբան՝ ա-
րեան նըշան. լինէր կընիք՝ ժողովըր-
դեան՝ ընդ հաշտութեան։

Զի քերովբէքն՝ անդ տարածեալ՝ էին
շըրջան. հովանացեալ՝ ծածուկ տեղ-
ւոյն՝ այն սրբութեան։

Խաչիս պատկեր՝ էր քառաձև՝ սբըն
սեղան. գառն այ̃՝ եբարձ 'ի սմա՝ ընդ
մեղս մարդկան։

'Ի փորուածոյ՝ ձեռացն առուք՝ իջէլ
արեան. ցայթեալ ներկեաց՝ զեղ-
ջերս սորա՝ կարմրաներկն։

Եւ սերովբէք՝ ընդ ճըշմարիտք՝ ընդ հրա-
բերան. ետուն նըմա՝ յայնժամ ընդփառս՝
երեքսըրբեան։ Օրհ

Օրհնեալ է փառք՝ տն ՚ի տեղւոջս՝
արքունական․ աղաղակեն՝ շուրջ քե-
րովբէք՝ ըն բազմաչեան․

Ակեղեցի՝ եկ և ուսիր՝ զայս ձայն ար-
ժան․ և լեր կըցորդ՝ մաքուր հոգւոցն՝
օրհներգութեան։

ՃԺ Փոխատրեսցուք՝ պէսպէս ըզ բան՝ ըս
գովասան․ ա̃ծազարդ՝ սրբոյ խաչիս՝
փառաւորութեան։

Յորդորակն ճաշու և փոխ։

Օրհնեալ ես փայտ՝ քա̃ա կան․
ա̃ծազարդ՝ սուրբըդ նը շան։
Որ դու միայն՝ երանու թեան․
յեցս հասեր՝ գերքան ըզ բան։
Աւ պահանջեմ՝ պատիւ ար ժան․
՚ի մարդկային՝ ազգէ հա մայն։
Երկրպագեմք՝ ամենե քեան․
քեզ փրկութեան՝ մեր զէնա րան։
Օրհնեալ ես փայտ՝ ո̃ր պըսա կեալ․
յորում քրիստոս՝ է թագ ե- դեալ։
Որ ՚ի ստորին՝ վայրըս բու սեալ․
ծայր քո յերկինս՝ եղև հա սեալ։

Տէ

Տերևախիտ կանաչա ցեալ.
յխորոյթէլի՝ աղինըն ծաղ կեալ.
Գլորոլոր ամէն՝ երկիր լը ցեալ.
որք յաշխարհի՝ քև յոգե ցեալ.
Օրհնեալ ես փայտ՝ ո՜ր զարդա րեալ.
որ յաստուածոյ՝ ես պաճու ճեալ.
Եդին տընկոյն՝ գեր հրաշա ցեալ. ճի
այնմ որ սրովբէքն՝ են շուրջ պարեալ.
'Ի քեզ դիւրաւ՝ մեր մերձե ցեալ.
'ի մահուանէ՝ գըտաք զեր ծեալ.
Որ 'ի շնորհաց՝ այդըր ծաղ կեալ.
փայտ դու կենաց՝ ես ճըշմար տեալ.
Պըտուղ զ՚յիսուս՝ դու մեզ բերեալ.
որով և մեք՝ անմահա ցեալ.
Օրհնեալ ես փայտ՝ ո՜ր բարե րար.
քան զ՚գեղեցիկն՝ անմահա րար.
Զ՚ի նա պըտղով՝ ըն ցանկա րար.
պատրեաց ըզկին՝ ըն դիւրա բար.
Իսկ դու զորդի՝ կուսին բար ձար.
որ տարածեալն՝ էր կամա կար.
Եւ ճաշակեալ՝ զ՚կեղծն յօ ժար.
ըզ կեանս մարդկան՝ աղբիւրա բար.

Օրհ

Օրհնեալ ես փայտ՝ որ տէրու նի·
ցուպ յոր անկեալն՝ ադամ հաս տի։
Զոր նա խնդրէր՝ յոյժ բաղձա լի·
այսօր 'ի ձեռս՝ առեալ կանգ նի։
Գոհաբանող՝ ձայնիւ լի նի·
զաւազանաւդ՝ մխիթա րի։
Ճլ Կենաց ես տէր՝ փափագե լի·
զի անմահին՝ եղեր տե ղի։
Օրհնեալ ես փայտ՝ կենաց տա պան·
յիմանալի՝ ծովուն ծըփ ման։
Օժանդակող՝ ոգւոց մարդ կան·
և մերձ յերկինս՝ վերածա կան։
Գաւառն 'ի կողման՝ քում վերնա տան·
որ տէրունի՝ կողին բե րան։
Ուստի հոգին՝ ներ մարդը կան·
արձակեցաւ՝ հօր բարձրա ձայն։
Օրհնեալ ես փայտ՝ գերազար դեալ·
տունկ սաբեկայ՝ աստ ճըշմար տեալ։
Որ աստուծոյ՝ գառըն կա խեալ·
զ°մեղս աշխարհի՝ անմեղն բար ձեալ։
Ոչ զիսահակ՝ միայն փըր կեալ·
որպէս ստուերն՝ եղև գը ծեալ։

Ս. մլ

Այլ զ՚համօրէն՝ ազգըս գե րեալ.
մաքուր և ս͞բ՝ արեամբ գը նեալ։
Օրհնեալ ես փա՛յտ՝ սանդուղք կենաց.
յերկինս ՚ի վե՛ր՝ ճանապար հաց։
Նըստեալ ՚ի քեզ՝ տէր հրեշտա կաց. Ճխ
պաշտօն էառ՝ ՚ի հրեղէ նաց։
Զ որ ՚ի բացուստ՝ տեսեալ ա սաց։
դուռըն երկնից՝ յակոբ կո չեաց։
Հրաշանալով՝ դէմ քո վայ րաց.
տուն աստուծոյ՝ զ՚բէթէլ կո չեաց։
Օրհնեալ ես փա՛յտ՝ ս͞բ և մաք րած.
՚ի յեգիպտոս՝ նախ նըկա րած։
Արեամբ սեմոցն՝ անդըր կըն քած.
՚ի սատակչէն՝ եղեն զեր ծած։
Որպէս ՚ի քեզ՝ գառըն մա ծած.
փրկեաց զադամ՝ ըն մահա ցած։
Նու ընդմարդկան՝ ոգիս է ած.
յերկնից յերկինս՝ լուսով կաղ մած։
Օրհնեալ ես փա՛յտ՝ ս͞բ դեռա կայ.
որով խորհուրդն՝ յառաջ խա ղայ։
Ծովուն հրաման՝ մովսէս քեզ տայ.
հարեալ ըզվէմն՝ աղբիւր խա ղայ։

Այց

Բայց տէրըն քեւ՝ խրախոյս մեզ տայ·
ըղձիւս պընդեալ՝ առ ինքն բառնայ։

ձե Օ՛ բազուկն 'ի քեզ՝ ձըգեալ նո րա·
պարտիչ եղեւ՝ անմահ կայ։
Օրհնեալ ես փայտ՝ սբ ամպե ղէն·
գոլով եւ սիւն՝ լուսոյ հրե ղէն։
Առօղ ըղձաւորը՝ ածե ղէն·
զայն որ մեռաւ՝ մեզ փոխա րէն։
Յառաջընթաց՝ մարդկան յե նէն·
յորն ուր կեանքն՝ է հոգե ղէն։
Յուսոյս բարձեալ՝ նըշան եւ զէն·
որ պատուեմ՝ ըզցանգն հրե ղէն։
Օրհնեալ ես փայտ՝ սբ պտղա բիչ·
դու դառնութեան՝ մեր անու շիչ։
'Ի հասանում՝ կեանըս մը տիչ։
քաղցր եւ սխոյժ՝ նոյն յորդա բիչ։
'Ի մեռայլին՝ նախ ջուրն ազ դիչ·
այս խորհրդոյ՝ կանխաւ գը տիչ·
Փայտ սբ ջրոյս՝ մեր անու շիչ·
եւ իմաստից՝ մարդկան ող ղիչ։
Օրհնեալ ես փայտ սբ միած նին·
նոյն տապանակ՝ հօրըն բա նին։

Սա

Սափոր երկնից՝ մանանայ ին.
և գաւազան՝ շուշան ծաղ կին։
Զէ զերկուսին՝ զմիտս և զմար մին.
պարախառնեալ՝ ընդ հօր բա նին։
Կրեցեր 'ի քեզ՝ 'ի հանդի սին.
ներքոյ երկնից՝ ընդ խորա նին։
Օրհնեալ ես փայտ՝ վէմ իմա ցեալ.
նոր քառանկիւն՝ տախտակ գր ծեալ.
Յորում ած՝ ստոյգ ծանու ցեալ.
մարմին և գիծ՝ բանին ձևա ցեալ։
Ո՛չ 'ի Սինա՝ օրէնս տը ւեալ.
այլ 'ի Սիօն՝ 'ի քեզ բաշ խեալ։
Որոյ ըզ գիրկ՝ շնորհաց լու ւեալ.
զաշխարհս ամէն՝ յինքն ամփո փեալ։
Օրհնեալ ես փայտ՝ ըդ տիրա կան.
իմանալի՝ ոբ գաւա զան։
Որ մինչ ցամաք՝ անպտղա կան.
ետուր զկաղինն՝ արքունա կան.
Զայն ծոցածին՝ որդի և բան.
սաղարթ փրթթեալ՝ կանաչու թեան.
Նաև 'ի քէն՝ ջրոյն և ա րեան. ՃՀ
ծով ծաւալեալ՝ ծիծաղա կան։

Ընդ

Օրհնեալ ես փայտ՝ սբ գայի տոն.
զոր նոր յեսուս՝ յուսըն բար ձաւ։
Ընդդէմ մահու՝ խորախուսե ցաւ.
և պարտելոյն՝ վերայ ե‿ լաւ։
Օ՜ թագաւորեալ՝ մեղս ընկա լաւ.
արեգական՝ ընդդէմ հա րաւ։
Ըզքէն կախեալ՝ նոյն զօրա ցաւ.
և ս՜տոյգ փրկիչ՝ մարդկան ցու ցաւ։
Օրհնեալ ես փայտ՝ սբ քրիստո սի.
այնմ որ կուսին՝ ծընաւ որ դի։
Նա առ ըզքեզ՝ ըստ յայե լի.
և հար 'ի խորոխտ՝ ըն ծամե լի։
Օ՜ ճաշակ մահու՝ իւր ըղձա լի.
արար նըմին՝ դառն և լե ղի։
Նու ըզպետնեալ՝ ըղջարն յերկ րի.
խապառ մեռոյց՝ անկանգնե լի։
Օրհնեալ ես փայտ՝ ցից յայե լայ.
ընդ ծամելիս՝ ըն սիտա րայ։
ՃԷ Որ ետ վըճիռ՝ մահու նը մա.
փրկեաց զ՛քաղաք՝ ըն սաղէ մայ։
Յ. յապես և զ՛քեզ՝ սբ մեսի այ.
որդի կուսին՝ մարիա մայ.

Նարկ

Լարկ 'ի քո՛ւմ բերլիս լոյ.
փրկեաց զ°բոլոր՝ ծնունդս ադամայ։
Օրհնեալ ես փայտ՝ բարեբա նեալ.
'ի շրջանակ՝ ծովուս ձր գեալ։
Սարթ վերածող՝ մարդկան ե- ղեալ.
որ ծանրութեամբ՝ էր կորա ցեալ։
Բայց վիշապին՝ որ անդ բու նեալ.
կարթ ըսպանող՝ 'ի քիմս որ կեալ։
Որ իբր ըզ ձագ՝ մի քև կա պեալ.
նոր խրայել՝ եղև զեր ծեալ։
Օրհնեալ ես փայտ՝ մբ աշտա նակ.
ոսկեաձոյլ՝ ակնա կապ։
Գրնդին լուսոյ՝ ներ պարու նակ.
ուստի ծագեաց՝ լոյսն անքա նակ.
'Սրշյլս եօթըն հոգին ե- ակ.
քև 'ի ստորինս՝ է՛ հեղի նակ։
Սրնիք և շ°նորհ՝ մբ անա պակ. ճղ
յորոց առնումք՝ լոյս համար ձակ։
Օրհնեալ ես փայտ՝ մբ փրկչա կան.
հրեղէն հացին՝ գոլով սե ղան։
Ո՛ որ սերոբէքն՝ յորժամ բար ձան.
մբ ունելեաց՝ կարօտա ցան։

Բայց

ձղ Բայց դու տեղի՛ և բնակա րան.
անանձրութեա՛ նորին ար ժան։
Արեգեր ըղ հուրն՝ ած և բան.
և ո՛չ կիզար՝ նիւթ տարրա կան.
Օրհնեալ ես փայտ՝ փառաւո րեալ.
նոր մորենի՝ աստէն ծաղ կեալ։
Սուսին սրբոյ՝ հանգուցա կեալ.
ածածնին՝ տիպ բաղդա տեալ։
Բայց նա ո՛չ հիւթ՝ կանաչա ցեալ.
մարմին հոգւով՝ կենդանա ցեալ։
՚Ի հրոյն թերև՝ ըս զարհու րեալ.
յորժամ ՚ի ծոցն՝ արտափայ լեալ։
Քանզի մարմինն՝ էր բ°նաւո րեալ.
հողոյ զանգուած՝ ոչ և մաք րեալ։
Սաստի խորշէր՝ մինքն հիա ցեալ.
՚ի յաւետիս՝ ըն պակու ցեալ։
Օ՞ խորդ լեցի՛ պատասխա նեալ.
ինձ ՚ի յայն հուր՝ ըն մերձե նալ։
Որոյ պատգամ՝ ես դու ե կեալ.
ահեղակերպ՝ դէմքդ փայ լեալ։
Ճ Իսկ դու ցամաք՝ փայտ մի գը տեալ.
յոյժ դիւրակէզ՝ դիմօք ցու ցեալ։

Օ այն

Զայն արտաշէկ՝ բոցըն տա   րեալ։
փայլակնացայտ՝ ընդ քեզ հա   րեալ։
Ստորի եռանդն՝ արեան ի   ջեալ։
առ քեզ հրեղէն՝ գետ խաղա   ցեալ։
Սակայն ցամաք՝ մնայր ոչ կի   զեալ։
այլ համարձակ՝ նովաւ ձու   լեալ։
Նուաճել զոռ՝ հրոշա   ցեալ։
և կիմաստից՝ վերա դա   սեալ։
Սուրբ և ահեղ՝ խաչըդ պատ   ուեալ։
յերկնից յերկինս՝ պայծառա   ցեալ։
Որում և կոյսն՝ ածա   րեալ։
յոյժ կամաւոր՝ երկրպա   գեալ։
Արեամբ որդւոյն՝ զօփայտըդ ներկեալ։
խանդաղանօք՝ ողջագու   րեալ։
՚Ի քէն ահեղ՝ հուրըն նայ   էր։
և զատուէղոց՝ պարըն կըն   քէր։
Զօտարերք յէից՝ ըս նա շար   ժէր։
և խռովութե՝ գոյժ արկա   նէր։
Երկիր իւրովք՝ ըս տատա   նէր։
և զ՚լուծանել՝ հիմանց խընդ   րէր։
Թէ ոչ այդ հուր՝ բդ պահպա   նէր։ մժ
և հրամանաւ՝ անդրէն պըն   դէր։

Նաեւ երկրին՝ յոյժ սասա նէր.
զ՞իւր լուսաւորս՝ ըն պարփա կէր:
Մ՞ուեալ 'ի սուգ՝ նոքօք նորա տէր.
զ՞տէրն 'ի խաչին՝ նայել չ՞կա րէր:
Նաւ ս՞տորակայ՝ լուսնինն որ էր.
զ՞տիպ պատկերին՝ յարիւն փո խէր:
Ամպքն 'ի յամպքեան՝ յոյժ պատկա ռէր.
յուշէութիւն՝ դառնալ հայ ցէր:
Իսկ զանորակն՝ որ նըկա րէր.
զ՞հուր և ըզ լոյս՝ իւր ոչ բե րէր:
մի Մ՞ուկ քօղ զատուէր՝ նըմին ձը գէր.
խաւար լուսոյ՝ փոխան չ՞նոր հէր:
Զ՞ի ճըշմարիտ՝ արքայն յայտ նէր.
տարրըն տեղի՝ տայր և ըն ռէր:
Իւր աստուծոյ՝ երկրպա գէր.
'ի յարարչէն՝ յահէն թագ չէր:
Ո՛վ հրաշալի՝ փայտ դու չըն չին.
ոստ մի ցամաք՝ լիբանա նին:
Զ՞ի բ՞ուրդ տարար՝ զանուանե լին.
ըզ հուր և զլոյս՝ 'ի միա սին:
Նաւ նոյն բնութիւն՝ քո ոչ փո խի.
որպէս տարերքս՝ որ երև ին:

Զ՞ի

Զի ես դարձեալ՝ փայտ դու կըր կին·
թէ և օծար՝ արեամբ է‿ ին:
Ո՛վ հրաշալի՝ գործս որ ցու ցան·
յեղաշըրջումն՝ էիցս ե‿ ղան:
Աննիւթն ՚ի գոյն՝ մարմնոյ դար ձան·
լուսինն յարեան՝ երանգ ներ կան:
Իսկ խաչըս նիւթ՝ որ կառու ցան·
ընդ հուր և լոյս՝ ըն խառնե ցան:
Զանփոփոխ լոյսն՝ յինքեան տա րան· ՄԷ
և նոյն մնացեալն՝ ոչ ծախե ցան:
Ո՛վ այս հրաշիցս՝ անճառու թեան·
որ յայտնեցան՝ դէմ յանդի ման:
Հուր երկնայինքն՝ որ նայե ցան·
առքեզ բոցոյդ՝ արագ չի ջան:
Իսկ դու ցամաք՝ փայտ մարմնա կան·
տարար ըզ նոյն՝ անկիզա կան:
Դու սըրբեցար՝ գերքան ըզ բան·
էին աթոռ՝ և բ°նակա րան:
Ո՛վ հրաշալի՝ ճառիս ըն թաց·
զոր կարգ բանիս՝ բացայայ տեաց:
՚Ի հրոյ էիդ՝ երկիր դո ղաց·
և զարպառած՝ ըս պատա ռեաց:

Բայց

Բա՛յց զայս ուղէշ՝ փոքր յանտառ ուաց.
և զծիղ խոտոյդ՝ ՚ի յեղէ գանց։
Անկէզ նորին՝ շընորհ պա հեաց.
յոյժ բարձրագոյն՝ ըսքանչէ լեաց։
Օրհնեալ ես փայտ՝ շ՛նորհօք լը ցեալ.
սբ ողկուզին՝ հընձան ե ղեալ։
Յորում պըտուղ՝ կուսին ձըմ լեալ.
մատռուա՛կեալքս՝ եղաք բերկ րեալ։
Նա զ՛Թըշնամին՝ քենով կո խեալ.
խայտառակեաց՝ նըշա՛նա կեալ։
Ըզ մաղձըն դառ՝ ըն մըԹե րեալ.
յայտ համարձակ՝ յերկիր հե ղեալ։
Օրհնեալ ես փայտ՝ լուսով մա ծած.
իմանալի՝ կամուրջ ձը գած։
մի Մ՛եղաց ծովուն՝ վերայ կա պած.
ուղիղ հետոց՝ շա՛ւիղ տը ռած։
Ա՛ռ զորս ՚ի քեզ՝ ապաստա նած.
փըրկես յալեացն՝ որ մըրրը կած.
՚Ի մահուանես՝ ածես զեր ծած.
հանգուցանես՝ առ տէր աստ ուա՛ծ։
Օրհնեալ ես փայտ՝ սբ պանծա լի.
իմանալի՝ տառ քարտի սի։

Ուր

Ուր մերն անջինջ՝ կըտակ գը րի·
տեառն մեծ՝ մարգարէք որ դի:
Ոչ մելանաւ՝ որ եղծա նի·
կամ հին տախտակ՝ քարանկի նի:
Այլ մեր արեամբ՝ ըն կլխու սի·
որ անդրանկին՝ է՛ ամե նի:
Օրհնեալ ես փայտ՝ մեր գաւա զան·
դուքաց հովուէին՝ ցուպ տածու թէ:
Որով գառինքն՝ որոշե ցան·
յեկեղեցիս՝ ամուր փա կան:
Այս զքո նշան՝ ըղ փրկա կան·
կընիք ՚ի ճակատս՝ առեալ ցըն ծան:
Յապագային՝ օրըն պա ծան·
՚ի սատանայչէն՝ որք և զեր ծան:
Օրհնեալ ես փայտ՝ մեր փրկա կան·
միշտ բարեխօս՝ բարառնա կան:
Դու հրեշտակաց՝ ըն ցուցա կան·
և տեառն իւրեանց՝ փառք սրբու թէ:
Եկեղեցւոյ՝ փառք պերճու թեան·
առաքելոց՝ պարծանք նը շան:
Մարգարէից՝ հանդիսա րան·
մարտիրոսաց՝ պըսակ օծ ման:

Քա

Բուճանայից՝ շնորհ բաշխա կան·
վարդապետաց՝ քանոն ուս ման։
մկ Թագաւորաց՝ զէն յաղթու թեան·
և իշխանաց՝ յոյս քաջու թեան։
Զօրաց նոցին՝ միշտ պահա պան·
ախոյեանաց՝ քաջ օգնա կան։
Նահատակաց՝ վէգ և վա հան·
վըտանգելոց՝ օժանդա կան։
Պարտեցելոց՝ մեծ ապաս տան·
նոյն նեղելոց՝ ըն բաւա կան։
Հալածելոց՝ տէր և պաշտ պան·
փախուցելոց՝ պատըսպա րան։
Զարթուցելոց՝ խաղաղա կան·
վըշտաց հընար՝ ըսփոփու թեան։
Յընծացելոց՝ դու գոհա բան·
և մեծատանց՝ ըզ գուշա կան։
Գանձ աղքատաց՝ անդժըրա կան·
անըզգամաց՝ ըզ գօնա րան։
Ըստահակաց՝ խըրատ գիտու թեան·
վայրապարաց՝ լուծ նըհանջ ման։
Թագ կուսանաց՝ վայելչու թեան·
կնիք ամուսնեաց՝ պարկեշտու թեան։

ԽՐ Տղա

Տղայոց յաւէտ՝ ես պահա պան. ՄՀ
դաստիարակ՝ իմաստու թեան։
Ծերոց 'ի մի՝ ժողովա րան.
'ի ճանապարհս՝ մեզ օգնա կան։
Աշխատելոց՝ հանգըստա րան.
և նաւելոց՝ տեղ դադար ման։
Մոլորելոց՝ դարձ ուղղու թեան.
տառապելոց՝ յարկ ապաս տան։
Այրեաց պաշտպան՝ ակնածու թեան.
որբոց խնամիչ՝ 'ի նեղու թեան։
Մենացելոց՝ պար շըրջա կան.
Ճըգնաւորաց՝ ժոյժ զօրու թեան։
Աշխատելոց՝ ըն ցանկա կան.
ախտացելոց՝ դեղ ողջու թեան։
Դիւաց ընդդէմ՝ ահ պարտու թեան.
և մեզ վահան՝ պատրաստա կան.
Մեղուցելոց՝ մեծ քաւա րան.
և անմեղաց՝ յար պահա պան։
Միշտ կենդանեաց՝ բախտախու թեան.
յոյս մեռելոց՝ նոյն յարու թեան.

ԻԺ. Արդ

Որդ յամ՝ էր զօրա ցեալ.
և յամենից՝ բերան գո վեալ։
Օրհնեալ ես փայտ՝ երկրպա գեալ.
սիւն յընդհանուր՝ ըս հաստա տեալ։
Դու յապաւինեն՝ փրկիչ ծա գեալ.
յորժամ ՚ի հուր՝ լինիմք փո խեալ.
Յահեղ աւուրն՝ համառօ տեալ.
որ օրն է մեծ՝ և յերկա րեալ։
Յառաջ նշանն՝ տեառն երև իս.
յերկնից յերկիր՝ փայլեալ ծա գիս։
Մեծ կարապետ՝ յորոց սի րիս.
և հրաւիրակ՝ տալ զաւե տիս։
Ոչ որպէս այժմ՝ անդ երև իս.
այլ իմացմամբ՝ զոյգ զարդա րիս։
Որպէս փայլակ՝ ըն բոլո քիս.
՚ի չորս անկիւնս՝ արտափայ լիս։
Զանտանելի՝ փառըս տար ցիս.
նախ հաւատոց՝ պարծանք յայտ նիս։
մծ Անհաւատից՝ ընդդէմ զէ նիս.
յանդիմանեալ՝ զչարին կար ծիս։
Յարևելից՝ ճառագայ թիս.
Լոյս ՚ի բոլոր՝ աշխարհ ըսփ ռիս։

Լուսաւորաց՝ կընիք լի նիս.
զ°նոսա ծածկեալ՝ գերափայ լիս.
Յայնժամ պըսակ՝ փառաց բաշ խես.
զորըս արեամբդ՝ ո͞ր պաճու ճես:
Երկնաթըռուիչ՝ թեւըս շ°նոր հես.
ո͞ր փեսայիս՝ ընդդէմ հա նես.
Իսկ զանհաւատս՝ դատապար տես.
ծուլիցն ըզ հուր՝ ըն ցուցա նես:
Եւ դու ՚ի մէջ՝ դաս ո́րոտ շես.
զաջ և զահեակ՝ բացայայ տես:
Յայնժամ մաքուր՝ կարգըն դա սի.
անդամն ՚ի գըլուխն՝ յարախառ նի:
Եւ քում կարօտ՝ ձեռին լի նի.
որ յայս աւուր՝ ո՛չ յոյս ու նի:
Որդին ապա՝ հօր հնազան դի.
զի լի զ°հաստակ՝ մարմնոյն ու նի:
Ընձառ խորոց՝ ծով ծաւա լի. մկ
ա͞ծ լինի՝ յամենայ նի:
Յորժամ մարդկան՝ գործ վըճա ռի.
և փոխարէնք՝ նոցին բաշ խի:
Ապա բերան՝ ամէն խօ սի.
միայն ըզ մինդ՝ տիպ պաշտե լի:

Որ

Որպէս անօթ՝ փառօք 'ի լի․
յերկնից ցուցեալ՝ լոյս աշխար հի։
Պարծանք ամէն՝ քրիստոնէ ի․
փառք փրկչին՝ մեր քրիստո սի։
Աստանօր բան՝ ըս հանգե ցէ․
իբրաւապէս՝ ըղձայ առ ցէ։
Զի անդ ժըպիրհ՝ ոք ձեռնար կէ․
որ 'ի մարմին՝ դեռ կապեալ է։
Եկեղեցի՝ այսօր պա րէ․
զ°պայծառ նըշանս՝ ձայնիւ պատ ուէ։
Զ°յիսուս 'ի սմա՝ փառաւո րէ․
այժմ և յապայն՝ որ գալոցն է։

Տունք ՅՂ։

Որբուն Սոփոննոսի տա Սուրբն Ներսէս։

Սէ̃ երջանիկ՝ տէրըդ ներսէս․
զքեզ տ̃ր ընտրեաց՝ 'ի յ̃սէս։
Տընօրինել՝ հայոց հան դէս․
զեկեղեցի՝ շնորհօք պէս պէս։
Նորընաւորաց՝ նըմանա պէս։
Ինըն դասուց՝ խորհըրդա պէս․

Փա

Փառս առաքել՝ երկնահան դէս․
տեառն մ̃ոյ՝ ՚ի յիւր հօ տէս:
Օրհնել զ°փրկիչն՝ անհատա պէս․
ընդ հօր և հոգւոյն՝ յոյժ միա պէս:
Նորին վեհի՝ մաղթեա՛ պէս պէս․
զ°քեզ աղաչեմ՝ տ̃րդ ներ սէս:
Նուաստ ոգիս՝ ես ստեփան նոս․
մաղթեա՛ վասըն՝ իմ միշտ առ ք̃ս:
Որով սրբի՝ բորբք մարմ նոյս․
ջնջին յանցանք՝ խաւար հոգ ւոյս:
Ավա՛ւ զարթնուլ՝ ՚ի խոր քը նոյս․
վերաբերիլ՝ ընդ քեզ ՚ի լոյս:
՚Ի յաղջամուղջ՝ տըղմէ գը բոյս․
ինձ ձեռընտու՝ լինիլ և յոյս:
Նորդել ընդ քեզ՝ զերգըս հա ճոյս․
երրորդութե̃՝ ս°տեղծչին ըղ ձոյս:
Բատեալ անձին՝ ծոյլ և հե ձոյս․
լեր նաւակից՝ ընկըղմե լոյս:
Գոհաբանող՝ լինել գե րոյս․
տեառն արարչին՝ որ է մեր յոյս:
Ս°տեղծեալքըս մեք՝ հողանիւ թոյս․
փառս առաքեմք՝ առ տէր յի սուս․

Ց․․–

Ցուցակ Նշանաւորաց բանից Յս՟ որդէ նոչէցելոց գրքոյս։

Աբգարու հաւատալն 'ի Քս՟	345։
Աբելի պատարագն	009։
Աբրահամու պանդխտանալն	014։
Ադամաւ մեռանիլն մեր	005։
Աղ անուանիլն առաքելոց	070։
Այն անսկիզբն ասէ զԱծ	275։
Այն առաջին զքեզ տղայ	283։
Այն Այ զքեզ մերձակայ	261։
Ալ աստանօր վիպասանեալ	328։
Այսոց չարաց անդրէն դառնալն	101։
Անակայ սպանանելն զխոսրով	353։
Անառակ որդւոյ դարձն	111։
Անմահ բնութիւն Ածային	239։
Աննայի աղօթից լսելն	037։
Անտես է լոյսն Ածային	300։
Աշակերտաց գնալն 'ի գալիլեա	348։
Աշտարակի շինութիւնն	014։
Ապիրատ հայր հեղինակի գրքոյս	302։
Ապրիլն նոյի 'ի տապանին	014։

Ապ°

Ապօղինարի չար կարծիքն 200. 248.
Առակ մոլորեալ ոչխարին 8. 109.
Առասպելն սակս արտաւազդայ 148.
Առաքելոց անուանց յիշումն 152.
Առաքելոց 12 յաթոռ նստիլն 173.
Առաքինական գործոց յիշումն 174.
Աստանօր սկզբնաւորեալ 338.
Ած անեղ անհասական 290.
Ածեղէն հոգւոյն ՚ի նմա 294.
Արմանեակ յորմէ արմէնք 339.
Արգելումն արատ հայելոյ 072.
Արգելումն երդման 74. 212.
Արեգական դադարումն 034.
Արիոսի արարած ասելն զքն 192.
Արիստակէս փոխանակ հօրն 368.
Արիստակիսի յղիլն ՚ի նիկիա 365.
Արշակ յորմէ արշակունիք 341.
Արշակայ մեծի թագաւորելն 342.
Արտաշէս գտող արուեստից 349.
Արտաշիսի նուաճելն զ[illegible] 343.
Աւանդումն հգ̃յ սբ̃յն Ներսիսի 374.
Աքսորիլն ՚ի կղզին սբ̃յն Ներսէ'' 371.

Բա

Բ

Բաբիլօնի գետութե յիշման 054։
Բաժանումն կարմիր ծովուն 027։
Բան յիշտկի առաքեացն սողոմոնի 294։
Բասիլէոս կթղկսի երախտիքն 395։
Բարեկամի համեմատին հրշտկին 099։
Բարձրացուցէք զտր ած ձեր 419։
Բարձումն քսի զփայտ խաչին 236։
Բղխումն հոգւոյն ՚ի հօրէ 277։
Բղխումն վտակաց ՚ի կողէն քսի 142։
Բորոտին սրբեաց ասելն քսի 083։

Գ

Գալուստ հոգւոյն սբյ 151։
Գանձի ծածկելն ՚ի յագարակին 118։
Գեդէօնի ընտրելն ՚ի դատաւորութե 036։
Գլխատումն յովհաննու 211. 218։
Գնալն յսի յեգիպտոս 65. 505։
Գողունեաց խնդրելն ՚ի գողոց 168։
Գտանելն դրամին կորուսեալ 110։
Գրիգորի հետեւելն առ տրդատ 354։
Գրիգորի ԺԲ ան չարչարանքն 358։
Գրիգորի մագիստրոսի շնորհն 385։

Գրի

Գրիգորիսի կատարումն 368.
Գրիգորիսի կոչելն 'ի քահանայ" 403.
Գրիգորիսի վարժելն առ բրտղ 398.
Գրիգորիսի վկայաբերի շնորհն 394.
Գրելն օրինացն մյ 'ի տախտակին 28.
Գօսացեալ ձեռաց հաստատելն 87.
Գօտեմարտելն յակոբայ 019.
Դ
Դադարումն արեգական 034.
Դանիէլի մեկնելն զտեսիլն 061.
Դաշն ուխտի տրդատայ և կոս" 365.
Դատախազի չարախօսութին 105.
Դատաւորին ոչ երկնչելն 'ի յայ 121.
Դատելն պիղատոսի զքս 134.
Դարձն անառակ որդւոյն 111.
Դաւաճանելն յովսեփայ 001.
Դաւթի հարկանելն զգողիաթ 039.
Դաւթի օծանելն իւղով 038.
Դիւատանջից բնակելն 'ի գեր" 085.
Ե
Եզեկիայ թագաւորի առողջա" 045.
Եղիազարու քհնյի նհտկութին 062.

Եղի

Եղիա մարգարէի արարքն 049:
Եղիսէոսի կոչիլն յԵղիայէ 051:
Ենովքայ փոխիլն 'ի դրախտն 010:
Երեմիա մարգարէի մաքրիլն 058:
Երեք քառասունքն մովսիսի 028:
Երեք մանկունքն դանիելի 060:
Երեւումն քի̅ աշակերտացն 146 · 247:
Երուանդայ դժնեհայեաց գոլն 348:
Երրակի հարցումն քի̅ զպետրոս 148:
Ես 'ի բերան զբանս առող″ 1 · 179:
Եւտիքեայ ժանտախոհութ̅ն 200 · 366:
Եօթանասնից առաքումն 211:
Եօթն նկանակաւ կերակրիլն 221:
Եօթն պարիսպքն երիքովի 034:
(Եբեր յորմէ եբրայեցիք 338:)

Զ

Զամս երեսուն լռելն քի̅ 205:
Զղջումն մանասէի 048:
Զոր յիշեցուք զերանելին 022:
Զինողաց կշիռք դնիլն 168:

Է

Էն էապէս մեզ քարոզէ 276:

Էջ

Էջ անեոտեօքն հրեշտակին 199.

Ը

Ընդ յորդանան անցանելն 033.
Ընթեռնուլն քո գծիրան ես" 118.
Ընծայումն քո ՚ի տաճարն 064.
Ընտրելն յեսուայ որդւոյ նաւէ" 088.

Թ

Թագաւորազնին որդւոյ բժշկելն 67.2[illegible].
Թադէի մկրտելն զաբգար 347.
Թզենւոյն չորանալն խնկոյն 226.
Թորգոմայ ծնանելն զհայկ 339.
Թոմայի թերահաւատութիւն 147.347.
Թուրքաց ՚ի ճ և գ ցեղ որոշելն 382.

Ժ

Ժամանակ կենացն մովսեսի 028.
Ժամ խաչելութեն քո 138.238.
Ժտութի յայրոս իշխանին 085.

Ի

Իմեղական գոլով բնութի 311.
՚Ի ներքինեացն երից բաժին 095.
Ինն երանութեց սանդղոյ համբ" 067.
Իսահակայ պատարագելն 017.

՚Ի

'Ի վեհագոյն բարձի նստիլ 106.
'Ի վեց ճ հայոց թուական 181.

Լ

Լեզուաց բաժանումն 014.
Լեզուի համերն արձակումն 86.216.
Լեռնի տօմարն յայտնելն 387.
Լոյս անուանիլն առաքելոց 070.
Լուանալն քի զոտս աշակերտացն 216.
Լուծելոյն բառնալն զմահիճ" 85.215.
Լուսագար սյոհրի բժշկելն 93.224.
Լուսաւորիլն կուրաց 86.216.
Լուսաւորչին ամփոփիլն 'ի հող" 367.
Լուսաւորչին 'ի հռոմ գնալն 363.
Լուսաւորչին մկրտելն զհետ իւր .

Խ

Խաչին երեւումն 'ի կատարածի 164.
Խաւարումն արեգական 237.
Խորոյն թագուցելոյ անձին 091.
Խոստումն երկրին աւետեաց 030.
Խոստովանիմ ած զհայր 191.
Խոսրովու թագաւորելն 351.
Խորանին մբյ կազմութին 029.

Խոր

Խորհուրդ զենման գառինն 027.

Ծ

Ծանօթանալն քր̃ի կղէոպեանց 147.
Ծառայելն երկուց տերանց 080.
Ծո̃ղի ակն ունիլն դարձի ո̃ն 102.
Ծո̃ղի ապտակելն զերես ո̃ն 233.
Ծծմբեածին հուրն սոդոմայ 016.

Կ

Կայենի պատարագի խոտելն 009.
Կարկամ կնոջ կանգնումն 93 . 221.
Կիսամահ լինելն 'ի յերիքով 098.
Կնքելն քո̃ի մատանեաւ 144 . 243.
Կոծումն հրեական ազգին 165.
Կոչելն յո̃ի 'ի հարսանիսն 67 . 212.
Կոչումն 'ի յընթրիսն ա̃ծային 097.
Կոչումն մշակաց 'ի յայգին 227.
Կոստանդեայ դարձն 364.
Կուսութե̃ն վաթսնաւոր 217.

Հ

Համբարձումն քրիստոսի 158.
Հայկ յորմէ հայք 339.
Հայրապետաց հանուրց ազգին 154.

Հայր

Հայր կուսին մեզ տայ շնորհի 78 . 246 :
Հաշտիլն հերովդի ընդ պիղա" 234 :
Հարաւային ազգաց շարժիլն 381 :
Հարիւրապետի ծառայի բժշկիլն 83 . 213 :
Հարցումն քի ընդ աշակերտսն 221 :
Հեղեայ մեռանիլն բեկմամբ ո" 037 :
Հինգ նկանակաց նշխարիլն 62 . 220 :
Հոգւոց միանալն ընդ մարմինս 163 :
Հուր արկանելն քի յերկիր 184 :
Հպիլն կնոջ 'ի քղանցս տն 086 :
Հռիփսիմեայ բանքն առ գրիգոր 360 :
Հրեղէն կառօք վերանալն եղ' 054 :

Ձ

Ձայն տիրական առէ եհաս 278 :
Ձայնի քանանուհւոյն լռիլն 221 :
Ձեռին գօսացելոյ հաստատիլն 087 :
Ձեռք ընդ ձեռին տարածելոյ 137 :

Ղ

Ղազարու հանգչիլն 'ի գոգն աբր" 119 :
Ղազարու յարութիւնն 124 . 225 :
Ղովտայ ազատիլն 'ի սոդոմայ 016 :
Ղեւոնդեանց նահատակութեց յիշումն 380 :

Ճըգ

Ճ

Ճ'գնաւորօքն անապատին 159.
Ճ'նշելն պահօք զմարմին 069.
Ճ'րագ գոլն ակն մարմնոյ 079.

Մ

Մախալն արուեստկին ընդ մեզ 336.
Մահ Թէոդոսի Թագաւորին 381.
Մաճակալի չհայելն 'ի յետս 025.
Մանանայ իջանելն յերկնից 038.
Մանանխոյ նմանիլն արքայուե̅ 096.
Մանասէի պղծումն 048.
Մարգարէից յիշատակին 058.
Մարգարտօրէն ծնունդ կուսին 090.
Մարխամ քոյր ս̅բյն Ներսիսի 258.
Մարտիրոսօքն անթիւս անձին 154.
Մատթէոսի կոչելն 'ի ք̅սէ 215.
Մաքրումն հոգւոյ ս̅բ կուսին 063.
Մելքիսեդեկի օրինակելն ք̅ի 014.
Մեծամտիլն յիմար մեծատան 400.
Մեծատան ագանիլն զբեհեզս 117.
Մեսրոպայ ս̅բյ վախճանն 377.
Մի բնութ̅ի ասեմք տ̅է ք̅ի 201.

Միշտ

Միշտ էիդ անեղ բնութի 325։
Մկրտիլն քն ՚ի յամլորդւոյն 065։
Մովսէսի ած կոչելն փարաւոնի 027։
Մովսէսի երեք քառասունքն 028։
Մովսէսի խորտակելն զտախտակ 029։
Մովսէսի սնանելն ՚ի տան փա՛՛ 026։

Յ

Յաբեթի վիճակ գոլն մեր 338։
Յակոբ փոխեալն յիսրայէլ 019։
Յայտնելն քն ՚ի պարտիզին 145։
Յայտնել սբյն մեսրոպայ 375։
Յայտնել փռցն քն ՚ի լերինն 93 · 222։
Յայրոսի դստեր կանգնումն 215։
Յարութի որդւոյ այրւոյն 87 · 220։
Յեսուայ ընտրելն յետ մովսիսի 033։
Յետ վեցօրեայ ըստ մատթէին 222։
Յիմարի տան շինելն ՚ի վր աւա՛՛ 083։
Յիշատակարան տն ներսեսի 253։
Յիսուն մար ձիթոյն 116։
Յն որդի հօր միածին 003։
Յոբայ արդարոյ փորձութին 022։
Յովսեփայ վաճառելն 021։

Յորժամ գրեալքն կատարին 162.
Յուդայի մատնելն զքս 229.
Յուսիկ փոխանակ հօրն 369.

Ն

Նախանձելի մարդկան լինիս 289.
Նախ հաշուելն զծախսն 186.
Նեստորի երկատելն զքս 200.
Նեստորի մայրդածին ասելն 370.
Ներսէս եղբայր գրիգորիսի 257.
Ներսիսի մեծի հովիւ ընտրիլն 320.
Նեեմանայ ասորւոյ սրբիլն 053.
Նշանք 'ի խաչելութեն քսի 140.
Նոյի ապրիլն 'ի տապանին 338.
Նորն ադամ հնոյն ադամայ 327.
Նորոգելոյս 'ի քէն յիսուս 408.

Շ

Շարժիլն հարաւային ազգաց 381.
Շինութն աշտարակին 012.
Շիջանիլն լապտերաց յիմար կու" 129.
Շիւղատես լինիլն ունողի զգե" 081.
Շիւղ ձիթենւոյ բերելն աղաւ" 012.
Շուն 'ի շեղջի գառն ծնեալ 353.

Ո

Ո

Ո՛չ ծերն ՚ի ծեր յաւնէ մարմին 164:
Ո՛չ ումն ուժեղ և զօրաւոր 231:
Որ զփրկական խորհուրդ խաչին 133:
Որթու կազմին ՚ի յանապատին 829:
Որթուն երկրպագեալն իէլացւոց 032:
Որջ աղուեսուց առին սիմոնի 214:
Ութօրեայ թլփատիլն յի 064:
Ուրացողաց ուրացեալ լինիլն 172:

Չ

Չարաց և ապաշնորհաց ծագումն 082:
Չարին ցանկեն զորումն 217:
Չելանելն ՚ի խնդիր մարգարտին 089:
Չհոգալն զվաղիւն 080:
Չշահիլն ծառայի զտաղանդն 130:
Չունիլն զզգեստ հարսանեաց 128:
Չպահանջելն զանկարելին 096:

Պ

Պահ ուստի պահաւունք 341:
Պահանջելն զհարկս ՚ի քնէ 224:
Պաղատանօք ածածնին 151:
Պանդխտանալն աբրահամու 015:

Պա

Պատարագն աբելի 009.
Պատարագին իսահակայ 017.
Պատիւն քնի կտաւօք 144. 242.
Պարթեւական ցեղն յաբրահամէ 341.
Պարտական հօր է որդի 331.
Պետրոսեան բանին հաստատիլն 224.
Պետրոսի երիցս հարցանիլն 249.
Պետրոսի երիցս ուրանալն 233.
Պետրոսի կանգնիլն 'ի գլոր" 135.
Պողոտայն լայն և արձակ 082.
Պոռնկիլն ընդ մադիամ 30. 32.

Ջ

Ջան գագկայ արքային մերոյ 386.
Ջերմամբ դնիլն զոքանչին պետ 84. 214.
Ջուր խնդրելն 'ի սամարուհ 84. 210.
Ջրհեղեղաւ ապականիլն [illegible] 011.

Ռ

Ռամիկ ասէ զազգս մարդկան 280.

Ս

Սաբելի չարաչար ժողովելն 192. 366.
Սահակայ օժանդակելն առ մեզ" 376.
Սամարացի կոչիլն քնի 098.

Սա

Սա մարգարէ ա̃ծաբան 031.
Սամուէլի պարգևին աննայի 034.
Սամփսոնի ուժին զգխակս 036.
Սանատրկոյ թագաւորէն 348.
Սանդուղքն յակոբայ 019.
Սեթ փոխանակ աբելի 010.
Սէմ, քամ, յաբեթ որդիք նոյի 338.
Սիրեցլոյ աշակերտին բանն քի̃ 149.
Սնանիլն գրիգորի 'ի կեսարիա 353.
Սոդոմայեցւոց պատիժն 020.
Սողոմոնի նստիլն յաթոռ հօրն 046.
Սբ̃ տղայքն ոչ լալոյ ձայն 307.

Վ

Վահրամայ անուան փոխումն 386.
Վաղարշակայ թգ̃ւորէն 'ի հայս 342.
Վաճառիլն յովսեփայ 021.
Վաճառակուր լինելն եսաւայ 020.
Վակասայ քաջի յայտնիլն 385.
Վախլ եղբայր տ̃էրն ներսեսի 188.
Վաստակիլն քի̃ 'ի ճանապար" 210.
Վարազդատայ քաջութ̃ին 374.
Վարդանանց նհտ̃կուէց յիշու" 379.

Վա

Վարիլն քի 'ի յանապատ 206։
Վերաբերելն պետրոս 'ի յա″ Ց 2.221։
Վիճելն յի ընդ հրէայն 204։
Վկայքն արեամբ հարիւրաւոր 217։
Վտակաց բղխումն 'ի կողէն քի 242։
Վրթանէս փոխանակ եղբօրն 368։

Տ

Տպնկի յանկուստ փայտից գոլն 029։
Տասանց բորոտից սրբելն 225։
Տասն հարուածքն եգիպտոսի 027։
Տեռատես կնոջ փրկիլն 215։
Տեսիլ նահապետին յակոբայ 019։
Տեսիլ սրբոյ լուսաւորչին 362։
Տեսիլ սրբոյն ներսիսի 372։
Տեսիլ սրբոյն իսահակայ 378։
Տիգրանայ մինչոյ թգաւորելն 344։
Տնտես գոլն իւրաքանչիւրոց 124։
Տրդատայ թագաւորելն 357։
Տրդատայ 'ի խոզ յեղափոխիլն 361։
Տրդատայ քաջութե գործքն 334։

Ր

Րէն տառ չէ' բանի սկսեալ 227։

Ցա

Յ

Յանելն թշնամւոյն զօրումն 088:

Ո

Ուրեմն յօդական միայն է տառ 273:

Փ

Փարաւոնի ընկղմիլն ՚ի ծովն 027:
Փարիսեցւոյն հպարտանալն 123:
Փոխումն անուանն յակոբայ 019:
Փորձիլն մեր ՚ի մէնջ 018:
Փոքր կոչիլն պատուիրանալուծից 71:
Փչելն ք.ի զշնորհաց հոգին 146 · 247:

Ք

Քաղցրագունի այս մաղթանօք 267:
Քանիցս թողուլն զյանցանս 094·
Քաջ հովուաց պարծիլն 177:
Քառասնօրեայ գալուստն քի 204:
Քսան քոռ ցորենոյն 116:
Քի երևումն մագդաղենացւոյն 245:
Քի թլփատիլն ըս նախահարց 203:
Քի համբարձումն 250:
Քի մկրտիլն ՚ի յորդանան 206:
Քի մտանելն ՚ի տուն զաքեի 125 · 226:

Քի

Քի̃ յայտնիլն կղէոպեանց 247։
Քի̃ նստիլն ՚ի դատել 166։
Քի̃ նստիլն ՚ի յաւանակ 126 . 227։
Քի̃ յաղթելն փորձողին 66 . 208։
Քի̃ յարութիւնն 145 . 244։

Օ

Օծելն գրիգորի հօտմբ հօտից 363։
Օծումն քի̃ ՚ի պոռնիկ կնոջէն 87 . 220
Օտա նախարարի յղիլն 362։
Օրիորդաց գալն ՚ի յարեւելս 360։
Օրհնաւորն երեւմաւոր 217։